Mortimer Lamson Earle

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΩΝ
ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΚΟΥΑΚΕΜΒΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

Σ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.

ἐν ᾗ προσετέθη εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου προκήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ μετάφρασις τοῦ Συντάγματος μετὰ τῶν μέχρι τοῦδε προσθηκῶν καὶ τροπολογιῶν αὐτοῦ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.
(Ὁδὸς Περικλέους, ἀριθ. 23.)
1874.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το μέγα της Αμερικής έθνος, ή ορθότερον ειπείν, αί Ηνωμέναι Πολιτείαι της Αμερικής απ' αρχής έδειξαν ιδιάζουσαν συμπάθειαν και αγάπην προς την Ελλάδα. Πολίται αυτής ήλθον από το άλλο ημισφαίριον και συνεμέθεξαν του υπέρ αυτονομίας της Ελλάδος αγώνος του 1821. Οί πτωχοί μας και τα στρατεύματά μας λιμώττοντα και γυμνητεύοντα πολλάκις εθεράπευσαν την πείνάν των, και ενέδυσαν την γυμνότητά των εκ των τροφών και των ενδυμάτων τα οποία επανειλημμένως έστειλαν άφθονα εις την Ελλάδα. Η συμπάθεια δε και η αγάπη των Αμερικανών τούτων προς τους Έλληνας ουδέποτε μετεβλήθη ή ηλλοιώθη, ώς συνέβη παρ' άλλοις έθνεσιν· η δε διάθεσις αυτών εις το να συντρέξωσιν προς συμπλήρωσιν της απελευθερώσεως των δεδουλωμένων είσέτι Ελλήνων, δοθείσης ευκαιρίας, είναι μάλλον ή ωμολογουμένη.

Εἰς τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης, ὄχι μόνον ἀπέστειλαν διὰ τοῦ γνωστοῦ ἀρχαίου Φιλέλληνος καὶ συγγραφέως τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως δόκτορος Χάου χρήματα, τροφὰς, καὶ ἐνδύματα τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν, εἰς δεινὰς περιστάσεις, πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀρχαὶ αὐτῶν ὑπεβοήθησαν τὸν Κρητικὸν ἀγῶνα, καὶ πολὺς λόγος ἐγένετο ἐν τῇ κυβερνήσει αὐτῇ τῆς Ἀμερικῆς περὶ ἀποτελεσματικῆς ἀρωγῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης. Τοιούτου εὐεργετικοῦ καὶ εὐνοϊκοῦ πρὸς ἡμᾶς ἔθνους τὴν ἱστορίαν εἶναι βέβαια λόγου ἄξιον νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπεφάσισα νὰ μεταφράσω ἀπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐκ τῶν δύο ἱστοριῶν, τὰς ὁποίας ἐξέδωκεν ὁ Ἀμερικανὸς Κουάκεμβος περὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὴν συντομωτέραν καὶ τερπνοτέραν ἥτις, ἀρχομένη ἀπὸ 400 ἐτῶν, προβαίνει μέχρι τῆς πρώτης ἐκλογῆς τοῦ σημερινοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικῆς στρατηγοῦ Γράντ, κατὰ τὸ 1869· περιλαμβάνει δὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Κολόμβου, τὰ ἤθη, καὶ ἔθιμα καὶ τὸν βίον τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομαζομένων Ἰνδῶν, τὰς μεταναστεύσεις τῶν Εὐρωπαίων εἰς αὐτὴν, ἰδίως δὲ τῶν Ἰσπανῶν, Ἄγγλων, Γάλλων, Ὁλλανδῶν, Σουηδῶν κλπ., τοὺς πολέμους αὐτῶν πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ πρὸς ἀλλήλους, τὴν σύστασιν ἀποικιῶν, εἰδικῶς δὲ τῶν ἀποικιῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ἐπέφερον τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἀμερικανῶν τούτων κατὰ τῆς Μητροπόλεως των Ἀγγλίας, ἥτις μετὰ ὀκτα-

τῇ πόλεμον ἠναγκάσθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Κατὰ τὸν μακρὸν δὲ τοῦτον πόλεμον ἀνεπτύχθη μέγας ἡρωϊσμός, πατριωτισμὸς καὶ καρτερία τῶν Ἀμερικανῶν τὰ ὁποῖα εἶναι ἄξια μιμήσεως.

Ὑπὸ τὸ σύνταγμα δὲ, τὸ ὁποῖον κατέστησαν, ἐδιοικήθη ἡ Ἀμερικὴ ἀπὸ τοὺς μεγάλους πράγματι αὐτῆς φιλοπάτριδας ἄνδρας, καὶ ἤκμασεν εἰς τρόπον ἀπίστευτον· εἰς τοῦτο δὲ δύναται νὰ πεισθῇ τις μανθάνων ὅτι κατὰ τὸ **1790** ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀμερικῆς συνεποσοῦτο εἰς **3,291,829**, κατὰ δὲ τὸ **1860** εἰς **31,443,321**. Ἔμενεν ὅμως ἓν στῖγμα εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἡ δουλεία τῶν Μαύρων, τὸ ὁποῖον αἱ Βόρειοι Πολιτεῖαι ἠθέλησαν νὰ ἐξαλείψωσι· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἀντέβαινεν εἰς τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων τῶν Μεσημβρινῶν Πολιτειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρχον οἱ δοῦλοι, ἠναντιώθησαν αὗται εἰς τοῦτο, καὶ ἐντεῦθεν ἐγεννήθη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν Βορείων καὶ μεσημβρινῶν Πολιτειῶν, ὧν αἱ τελευταῖαι μετὰ μεγάλην αἱματοχυσίαν καὶ καταστροφὰς, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ καθῆκον τῆς ἑνώσεως αὐτῶν παραδεξάμεναι καὶ αὗται τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς μεταφράσεως τῆς Ἱστορίας ἐνόμισα ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ ἐπισυνάψω μετάφρασιν τῆς προκηρύξεως τῶν Ἀμερικανῶν, δι' ἧς ἐκήρυξαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς ἀριστούργημα, καὶ μετάφρασιν τοῦ συντάγματος τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν μέχρι τοῦδε προσθηκῶν καὶ τροπολογιῶν αὐτοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ ἀναγνώστης ἔχει νὰ διδαχθῇ πολλά.

Διὰ τῆς μεταφράσεως δὲ τῆς ἱστορίας ταύτης καὶ τῶν παραρτημάτων, νομίζω ὅτι ἐξεπλήρωσα ἐπιθυμίαν ἐθνικήν, καθότι καὶ οἱ Ἕλληνες τρέφουν ἀμοιβαίαν συμπάθειαν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ἔθνος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Ἰουλίου 1874.

Ὁ Μεταφραστής.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΩΝ

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀπὸ τετρακοσίων ἐτῶν.

Ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη ὡς σφαῖρα. Περιέχει δὲ δύω μεγάλα τμήματα ξηρᾶς ὀνομαζόμενα Ἤπειροι· καὶ τὸ μὲν κεῖται εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Ἡμισφαίριον καὶ ὀνομάζεται Ἀνατολικὴ Ἤπειρος· τὸ δὲ ἄλλο κεῖται εἰς τὸ Δυτικὸν καὶ ὀνομάζεται Δυτικὴ Ἤπειρος. Αἱ δύο αὗται ἤπειροι εἶναι κεχωρισμέναι ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους ἀπὸ τὸν εὐρύχωρον Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, ἐκ τοῦ ἄλλου δὲ μέρους ἀπὸ τὸν Εἰρηνικὸν, ὅστις εἶναι ἔτι εὐρυχωρότερος.

Αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι, εἰς τὰς ὁποίας ζῶμεν, εἶναι μέρος τῆς Ἀρκτῴας Ἀμερικῆς, καὶ κεῖνται εἰς τὴν Δυτικὴν Ἤπειρον· ἡ δὲ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρικὴ, ἀποτελοῦν τὴν Ἀνατολικὴν Ἤπειρον. Ὅσοι θέλουν νὰ μεταβοῦν ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην Ἤπειρον, πρέπει νὰ πλεύσωσι πολλὰ μίλια εἴτε διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, εἴτε διὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Σήμερον, οἱ γενναῖοι ναῦται μας θεωροῦν ὡς μηδὲν τὸ νὰ πλεύσωσι εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἀλλ' ὑπῆρχε καιρὸς καθ' ὃν καὶ οἱ ἀνδρειότατοι ἐφοβοῦντο νὰ ῥιψοκινδυνεύσωσι μακρὰν ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ. Τὰ πλοῖά των δὲν ἦσαν τόσον μεγάλα καὶ τόσον καλῶς ναυπηγημένα ὅσον τὰ ἡμέτερα· ἐφοβοῦντο δὲ μήπως, ἐὰν ἀπεμακρύνοντο πολὺ ἀπὸ τὴν ξηρὰν, δὲν ἤθελον εὕρει ποτὲ τὸν δρόμον νὰ ἐπιστρέψωσιν.

Ἀπὸ τετρακοσίων ἐτῶν, οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐγνώριζον τόσα περὶ τῆς γῆς ὅσα ἡμεῖς γνωρίζομεν σήμερον. Ἐνόμιζον ὅτι ἦτον ἐπίπεδος, ἀντὶ στρογγύλης. Οὐδὲν ἐγνώριζον περὶ τῆς Δυτικῆς Ἠπείρου. Ἐφοβοῦντο δὲ τὸν εὐρύχωρον Ὠκεανὸν, καὶ ὑπέθετον ὅτι ὅσοι ἐνέμενον πλέοντες πρὸς δυσμὰς, εἴτε ἤθελον φθάσει εἰς τὸ τέλος τῆς γῆς καὶ ἤθελον πέσει ἔξω, εἴτε ἤθελον ἀπαντήσει τρομερὰς καταιγίδας καὶ δίνας. Τινὲς δὲ ἐνόμιζον ὅτι αἱ ἄγνωστοι θάλασσαι αἱ πρὸς δυσμὰς ἦσαν πλήρεις ἀπὸ τρομακτικὰ τέρατα, καὶ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ὀλέθριον νὰ ἀποπειραθῇ τις νὰ πλεύσῃ εἰς αὐτάς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἄφινον τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀκατασκόπευτον. Ἡ απωτάτη ξηρὰ ἥτις ἦτο γνωστὴ πρὸς δυσμὰς ὑπῆρχον αἱ νῆσοι αἱ ὀνομαζόμεναι Ἀζόραι περὶ τὰ ὀκτακόσια μίλια πρὸς δυσμὰς τῆς Πορτογαλλίας.

Ἀπὸ τετρακοσίων ἐτῶν, ἡ γῆ τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν ἐφαίνετο πολὺ διάφορος, ἀφ' ὅ,τι φαίνεται σήμερον. Δὲν ὑπῆρχον μεγάλαι πόλεις εἰς αὐτὴν τότε, οὔτε μεγάλαι ἐπαύλεις, μὲ ἀγροὺς κυμαινομένων σπαρτῶν, οὔτε ἀναπαυτικοὶ οἶκοι, μὲ καπνὸν ἐξερχόμενον

ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν καπνοδόχων των· οὔτε ἵπποι οὔτε ποίμνια εἰς τοὺς λειμῶνας, οὔτε φράκται, οὔτε γέφυραι, οὔτε δρόμοι, οὔτε ἀτμόπλοια, οὔτε πλοῖα ἐπὶ τῶν ποταμῶν, οὔτε λευκοὶ ἄνθρωποι, διὰ νὰ δίδουν ζωὴν εἰς τὰ πάντα.

Ἀντὶ δὲ τούτων ὑπῆρχον γιγαντώδη δένδρα, πυκνὰ δάση καὶ κιλυνδούμενοι λειμῶνες. Ἦσαν δὲ πλήθη δορκάδων, ἄρκτων καὶ λύκων. Ὑπῆρχον μὲν ὡραῖοι ῥύακες, ἀλλ' οὐδὲν σημεῖον ζωῆς εἰς αὐτά, ἐκτὸς τοῦ φιλοπόνου κάστωρος. Τῇδε κακεῖσε ὑπῆρχε καλύβη τις ἀτέχνως κατεσκευασμένη, ἐσκεπασμένη μὲ φλοιὸν ἢ μὲ δέρματα· πρόσωπα δὲ ζοφερὰ καὶ ἡμίγυμνα ἐδιαιτῶντο λαθραίως εἰς τὰ συμπεπλεγμένα θαμνώδη δάση

Καὶ τί συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ μεταβάλῃ τόσον τὴν ὄψιν τοῦ τόπου; — Ἡ ἀνακάλυψίς του ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων. Εὗρον δὲ αὐτὸν καρποφόρον καὶ τερπνόν. Διέπλευσαν εἰς αὐτὸν μεγάλα πλήθη. Ἔκοψαν τὰ δάση, ἀνήγειραν ἐπαύλεις, ἐγεώργησαν τὸ ἔδαφος καὶ ἔκτισαν χωρία καὶ πόλεις. Τὰ ἄνθη τῆς ἐρήμου κατέστησαν ὡς τὰ ῥόδα.

Ἀλλ' ἡ Δυτικὴ Ἤπειρος ἠδύνατο νὰ μένῃ ἄγνωστος εἰς τοὺς Εὐρωπαίους μέχρι σήμερον, ἐὰν ἔλειπεν ἡ μεγαλοφυΐα ἑνὸς ἀνδρός. Ὁ μέγας οὗτος ἀνήρ, ὁ ἀνακαλύψας τὴν Ἀμερικήν, ἦτον ὁ Χριστόφορος Κολόμβος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος.

Ὁ Κολόμβος ἐγεννήθη εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Γένουαν, οὖσαν χώραν τῆς Εὐρώπης. Οἱ γονεῖς του ἦσαν πτωχοί, ἀλλ' ἐξεπαίδευσαν καλῶς αὐτόν· εἰς μικρὰν ἡλικίαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπεσκέφθη διαφόρους χώρας. Εἰς περίστασίν τινα, τὸ πλοῖον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρέτει, ἀνεφλέχθη, καὶ ἠναγκάσθη νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κολυμβῶν νὰ σώσῃ τὴν ζωήν του.

Ἀφοῦ ἐξετέλεσε πολλοὺς πλόας, ὁ Κολόμβος ἐπείσθη ὅτι ἡ γῆ ἦτο στρογγύλη καὶ ὅτι πλέων πρὸς δυσμὰς ἤθελε τέλος πάντων φθάσει εἰς ξηράν. Ἐὰν ἐπιθέσῃς σημεῖον ἐπὶ πορτοκαλλίου, καὶ βάλῃς τὸν δάκτυλόν σου εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, θέλεις φθάσει εἰς τὸ σημεῖον δι' οἱουδήποτε δρόμου ἤθελες περιαγάγει τὸν δάκτυλόν σου. Τοιουτοτρόπως ὁ Κολόμβος ἐσκέφθη ὅτι πλέων πρὸς δυσμὰς ἤθελε φθάσει εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς ἤθελε φθάσει βεβαίως πορευόμενος πρὸς ἀνατολάς. Καὶ δὲν ἐγίνωσκε μὲν τίποτε περὶ τῆς Δυτικῆς Ἠπείρου, ἀλλ' ὑπέθετεν ὅτι ἡ Ἀσία ἐξετείνετο πολὺ μακρύτερα πρὸς ἀνατολὰς παρ' ὅσον ἐκτείνεται, καὶ ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὴν ἐξορμῶν πρὸς τὸν ἄγνωστον Ὠκεανόν.

Αἱ Ἀζόραι, ὡς εἴπομεν, ἦσαν, ἡ δυτικωτέρα γῆ ἥτις ἦτο γνωστὴ τότε. Ἤδη, μετὰ βίαιον δυτικὸν ἄνεμον, τὰ δένδρα ἀποσπώμενα ἀπὸ τὰς ῥίζας των μετεφέροντο ἐνίοτε εἰς τὰς νήσους ταύτας. Τὰ σώματα δύο ἀνθρώπων, πολὺ διαφόρων κατὰ τὴν ὄψιν

ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀφρικῆς, εἶχον ὡσαύτως ῥιφθῆ ἐκεῖ. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπεβεβαίωσαν τὸν Κολόμβον εἰς τὴν πεποίθησίν του, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἔτι μᾶλλον ἀνυπόμονον νὰ ἐπιχειρήσῃ πλοῦν ἀνακαλύψεως.

Ἀλλὰ ποῦ ἔμελλε νὰ εὕρῃ τὰ μέσα; ἦτο πτωχὸς, καὶ οὐδὲν πλοῖον εἶχεν ἰδικόν του. Ἠδύνατο μόνον νὰ ἐκθέσῃ τὰ σχέδιά του ἐνώπιον τῶν διαφόρων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειάν των. Καὶ πρῶτον μὲν ἐδοκίμασεν, ἀλλ' ἀνωφελῶς, τοὺς συμπολίτας του Γενουηνσίους. Ἔπειτα δὲ μετέβη εἰς τὴν Πορτογαλλίαν. Ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ταύτης ἠκροάσθη τὰ ἐπιχειρήματά του· ἀλλ' ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ αὐτὸς ὅλην τὴν τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεως, ἐπιβούλως ἐξηπάτησε τὸν Κολόμβον, καὶ ἐξαπέστειλε πλοῖον εἰς τὸν προτεινόμενον δρόμον ὑπὸ τὴν διαταγὴν ἄλλου ἀρχηγοῦ. Ἡ ἐκστρατεία ὅμως ἀπέτυχεν, ὡς ἦτον ἑπόμενον νὰ γείνῃ

Ὁ Κολόμβος ἐστράφη ἀκολούθως εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἥτις τότε ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ τὸν περίφημον Φερδινάνδον καὶ τὴν σύζυγόν του Ἰσαβέλλαν. Τότε ὁ Κολόμβος εἶχε καταντήσει τόσον πτωχὸς ὥστε κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν του πρὸς τὴν αὐλὴν, ἠναγκάσθη νὰ ἐπαιτήσῃ πρὸς προμήθειαν ἄρτου δι' ἑαυτὸν καὶ τὸν μικρὸν υἱόν του. Κατὰ τὴν ἄφιξίν του, εὗρε τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν περιπεπλεγμένους εἰς μέγαν πόλεμον κατὰ τῶν Μαύρων. Δὲν εἶχον καιρὸν νὰ δώσουν ἀκρόασιν εἰς εὐτελῆ ναύτην, τὸν ὁποῖον ἕκαστος ἐχλεύαζε. Καὶ ὅμως ὁ Κολόμβος δὲν ἠθέλησε

νὰ ὑποχωρήσῃ. Πεποιθὼς εἰς τὴν μεγάλην ἰδέαν του, ἐπερίμενεν εὐνοϊκώτερον καιρὸν ποριζόμενος τὰ πρὸς τοῦ ζῆν ἀπὸ τὴν κατασκευὴν γεωγραφικῶν πινάκων.

Ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Φερδινάνδου καὶ ὑπεστήριξε τὴν ὑπόθεσίν του τόσον ἐνθουσιωδῶς ὥστε ἔπεισε σχεδὸν τὸν βασιλέα. Ἀλλ' ὁ πολυχρόνιος πόλεμος εἶχεν ἐξαντλήσει τὸ βασιλικὸν ταμεῖον, καὶ τὰ χρήματα ἦσαν τόσον σπάνια ὥστε δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ ῥιψοκινδυνεύσουν εἰς ἀβέβαιον πρᾶγμα. Διὰ τοῦτο ὁ Φερδινάδος ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὴν γνώμην τῶν σοφῶν τοῦ βασιλείου του. Ὁ Κολόμβος ἐνεφανίσθη ἐνώπιον αὐτῶν εἰς τὴν Σαλαμάγκαν διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὸ προσφιλές του σχέδιον.

Ἀλλ'οἱ σοφοὶ τῆς Ἱσπανίας δὲν ἠδύναντο νὰ πισεύσωσιν ὅτι εἷς εὐτελὴς ναύτης ἠδύνατο νὰ γνωρίζῃ περισσότερα ἀπὸ αὐτούς. Πῶς, ἠρώτησαν, ἡ γῆ ἠδύνατο νὰ ἦναι στρογγύλη; ἐὰν ἦτο τοιαύτη, τότε εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος ἡ βροχὴ ἤθελε πίπτει πρὸς τὰ ἄνω· τὰ δένδρα ἤθελον φυτρόνει μὲ τοὺς κλάδους των πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἕκαστον πρᾶγμα ἤθελεν εἶσθαι ἄνω κάτω. Τὰ ἀντικείμενα τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της ἤθελον βεβαίως πίπτει εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος· καὶ ἐὰν πλοῖον πλέον πρὸς δυσμὰς ἤθελε φθάσει πέριξ ἐκεῖ, οὐδέποτε ἤθελε δυνηθῇ νὰ ἀναβῇ πρὸς τὸ μέρος τῆς γῆς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν ὀπίσω. Ἠδύνατο πλοῖον νὰ ἀναπλεύσῃ εἰς τὸ βουνόν;

Τοιοῦτος ἦτον ὁ συλλογισμὸς τῶν σοφῶν ἀνδρῶν. Κατὰ τὴν συμβουλήν των λοιπὸν, ὁ βασιλεὺς δὲν συγκατένευσε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν Κολόμβον τὰ πλοῖα

τὰ ὁποῖα ἐχρειάζετο. Τίς δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν ἀποτυχίαν του, ἀφοῦ ἐπερίμεινε τόσα ἔτη; Ὑπῆρχεν ὅμως ἀκόμη ἐλπίς τις. Ἴσως ἡ βασίλισσα Ἰσαβέλλα ἤθελεν ἀκροασθῆ αὐτὸν εὐνοϊκώτερον. Κατώρθωσε συνέντευξιν μετ' αὐτῆς. Ἀλλ' ἀλλοίμονον! καὶ αὐτὴ ἐπείσθη νὰ τὸν ἀποκρούσῃ.

Ὁ Κολόμβος, σχεδὸν ἀπηλπισμένος, ἡτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν σχεδὸν διαπαντὸς, ὅτε ἀγγελιοφόρος ἐκ μέρους τῆς Ἰσαβέλλας ἀνεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν αὐλὴν, μὲ τὴν χαρμόσυνον ἀγγελίαν ὅτι ἡ βασίλισσα εἶχε μεταβάλει γνώμην. Αὕτη εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἑτοιμάσῃ τρία πλοῖα διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, καὶ ἂν ἤθελεν ἀναγκασθῆ νὰ δώσῃ εἰς ἐνέχυρον τὰ πολύτιμα πράγματά της διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς.

Τὰ πλοῖα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κολόμβου ἦσαν πολὺ διάφορα ἀπὸ τὰ σημερινὰ πλοῖα· Τὸ σκάφος τοῦ πλοίου ἦτον πολὺ ὑψηλότερον ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης παρὰ τὰ σημερινὰ πλοῖα καὶ δὲν ἦσαν τόσον ὀξέα εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Ἡ ἐξάρτησις προσέτι ἦτο πολὺ διάφορος.

Περὶ τὸν κόφινον πλησίον τῆς κορυφῆς τοῦ κεντρικοῦ ἱστοῦ, ἐστάθμευε ναύτης τις ὅστις ἐχρησίμευεν ὡς σκοπὸς ἐν καιρῷ μάχης. Ἐκεῖ ἐτίθεντο ἄνθρωποι

διὰ νὰ πυροβολοῦν κατὰ τῶν ὅσοι ἐνεφανίζοντο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἐχθροῦ.

Μὲ τρία τοιαῦτα πλοῖα, δύο τῶν ὁποίων δὲν εἶχον διόλου καταστρώματα, ὁ Κολόμβος ἐπεχείρησε τὸν πλοῦν τῆς ἀνακαλύψεως. Τόσον δὲ ἐπικίνδυνος ἐθεωρεῖτο ὁ πλοῦς, ὥστε μόλις ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ ἀνθρώπους διὰ νὰ ἀποτελέσῃ τὸ πλήρωμα τῶν πλοίων του. Τέλος ἐννενήκοντα ἄνθρωποι εὑρέθησαν, καὶ μὲ αὐτοὺς ἐξέπλευσεν ἀπὸ τὴν Πάλον, Ἱσπανικὸν λιμένα, κατὰ τὴν 3 Αὐγούστου 1492. Ὁ Κολόμβος εἶχεν ἤδη πεντήκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίαν.

Ἀφοῦ ἐστάθη εἰς τὰς Καναρίους νήσους διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ ἓν τῶν πλοίων του, ὁ Κολόμβος καὶ οἱ ἄνθρωποί του προέβησαν μετὰ τόλμης πρὸς δυσμὰς εἰς τὸν Μέγαν Ὠκεανόν. Καθ' ἡμέραν ἐπροχώρουν πρὸς τὸν δρόμον των, μὴ βλέποντες τίποτε ἄλλο παρὰ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν. Οἱ ναῦται μετ' ἀνυπομονησίας ἐζήτουν νὰ ἴδωσι γῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμία ἐφαίνετο, κατελήφθησαν ὑπὸ τρόμου, καὶ ἐζήτουν νὰ ἐπιστρέψωσιν· εἰς τοῦτο ὁ Κολόμβος δὲν ἠθέλησε νὰ συναινέσῃ. Ἐξέθεσεν εἰς αὐτοὺς τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀπολαύσει ἐὰν ἐπετύγχανον, καὶ τὴν ὀργὴν τῆς βασιλίσσης Ἰσαβέλας, ἐὰν ἐπέστρεφον ἐναντίον τῶν ἐπιθυμιῶν της.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ καιρὸς παρήρχετο, ἔγειναν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον περίφοβοι. Ἐφοβοῦντο μήπως δὲν ἤθελον εὕρει τὸν δρόμον διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Συνεννοήθησαν μάλιστα νὰ ρίψωσι

τὸν Κολόμβον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτοὶ μὲ τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

Τέλος ὁ Κολόμβος ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ ὑπόσχεσιν ὅτι, ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν ἀνεκαλύπτετο ξηρὰ ἤθελεν ἐπιστρέψει. Πόσον ἐναγωνίως ἦτον ἄγρυπνος κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, καὶ πόσον ἐπληρώθη ἡ καρδία του ἀπὸ ἐλπίδα ὅταν σημεῖα γῆς πραγματικῶς ἐφάνησαν! Ἡ θάλασσα ἐγένετο ἀβαθεστέρα, σμήνη μικρῶν πτηνῶν περιίπταντο εἰς τὰ πλοῖα. Κλάδος τις, φέρων νωποὺς καρποὺς, εὑρέθη πλέων ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Σύντονος ἐπαγρύπνησις ἐνηργεῖτο. Δύο ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον, κατὰ τὴν δωδεκάτην Ὀκτωβρίου, φωνὴ χαρᾶς, «γῆ! γῆ!» ἠκούσθη ἀπὸ ἓν τῶν πλοίων. Ἡ φωνὴ ἀντήχησεν καὶ εἰς τὰ ἄλλα πλοῖα· οἱ ναῦται ἐγένοντο ἤδη ἐμμανεῖς ἀπὸ χαράν. Ἦσαν ἕτοιμοι νὰ προσφέρωσι λατρείαν εἰς τὸν Κολόμβον, τὸν ὁποῖον ὀλίγον πρότερον εἶχον συνεννοηθῇ νὰ ῥίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὅτε ἡ ἡμέρα ὑπέφωσκεν, ἡ γῆ ἐφάνη καθαρά. Ἦτον δὲ ἡ γῆ τερπνή. Ὑπῆρχον ζωηρὰ ἄνθη, καὶ ὑψηλὰ δένδρα μὲ φύλλα καὶ καρποὺς τοιούτους, ὁποίους οὐδέποτε εἶχον ἰδῇ πρότερον. Ἐπὶ τοῦ παραλίου δὲ ἦσαν ἄνθρωποι γυμνοὶ, χαλκόχροες, βλέποντες μετὰ θαυμασμοῦ τὰ Ἱσπανικὰ πλοῖα. Καὶ τὰ μὲν πλοῖα ὑπέλαβον ὡς μεγάλα πτηνὰ, τὰ δὲ λευκὰ ἱστία ὡς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ τοὺς Ἱσπανοὺς ὡς ἀνώτερα ὄντα καταβάντα ἀπὸ τοὺς Οὐρανούς.

Ὁ Κολόμβος καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἔσπευσαν εἰς τὴν ξηράν. Γονατίσαντες ἐφίλησαν τὴν γῆν, καὶ προσ-

ἔφεραν εὐχαριστίας διὰ τὸν ἐπιτυχῆ πλοῦν αὐτῶν. Τότε ὁ Κολόμβος ἔλαβε κατοχὴν τῆς χώρας ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἱσπανίας.

Ἡ ξηρὰ, τὴν ὁποίαν τοιουτοτρόπως ἀνεκάλυψαν, ἦτον μία ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Παναμᾶ κατὰ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν, μεταξὺ τῆς Ἀρκτῴας καὶ Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς. Ὠνόμασε δὲ αὐτὴν Ἅγιον Σωτῆρα. Νομίζων δὲ ὅτι ἦτον ἤδη εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, ὠνόμασε τοὺς κατοίκους Ἰνδούς. Ὅλαι δὲ αἱ νῆσοι τῆς χώρας ταύτης εἶναι ἔτι γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Δυτικαὶ Ἰνδίαι.

Ὁ Κολόμβος ταχέως ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν Ἅγιον Σωτῆρα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ παραιτέρω ἀνακαλύψεις εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων προσήγγισεν εἰς τὴν Κούβαν καὶ εἰς τὸ Ἁΐτη. Εἰς τὴν τελευταίαν νῆσον ἀπώλεσεν ἓν τῶν πλοίων του, καὶ ἀφῆκε τινὰς τῶν ἀνθρώπων του ὡς ἀποικίαν. Ἀφοῦ συνέλεξε δείγματα τῶν προϊόντων, καὶ ἔπεισε διαφόρους τῶν κατοίκων νὰ συμπλεύσωσι μετ' αὐτοῦ, ἐξέπλευσε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἱσπανίαν.

Κατὰ τὸν διάπλουν τῆς ἐπιστροφῆς του, συνέβη τρομερὰ τρικυμία. Φοβούμενος μήπως ναυαγήσῃ, ὁ Κολόμβος ἔγραψεν ἔκθεσιν τῶν ἀνακαλύψεών του καὶ τὴν ἐπεσφράγισε θέσας αὐτὴν εἰς καδίσκον τινὰ, τὸν ὁποῖον ἔῤῥιψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐλπίζων ὅτι ἐὰν αὐτὸς καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἀπώλλοντο, ἤθελεν ἴσως εὑρεθῇ ὁ καδίσκος καὶ γένῃ γνωστὸς εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ δὲν ἦτον θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ ἀπολεσθῇ τοιουτοτρόπως. Τὰ πλοῖά του, ἂν καὶ διεσπαρμένα, ἔφε-

ρον αὐτὸν σῶον εἰς τὸν λιμένα, ἀπέβη εἰς τὴν γῆν ἐν τῷ μέσῳ τῶν κανονοβολισμῶν, καὶ ἔσπευσε νὰ φέρῃ τὰ νέα τῆς ἐπιτυχίας του εἰς τὸν Φερδινάνδον καὶ τὴν Ἰσαβέλλαν. Χιλιάδες συνεσωρεύθησαν πέριξ αὐτοῦ κατὰ τὴν πρὸς τὴν Αὐλὴν ὁδοιπορίαν του. Αἱ ὁδοὶ καὶ τὰ παράθυρα ἦσαν πλήρη λαοῦ, οἱ δὲ Ἰνδοὶ, τοὺς ὁποίους εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, ἐθεωροῦντο μὲ τοσαύτην ἔκπληξιν ὡσὰν νὰ εἶχον καταβῆ ἀπὸ τὴν σελήνην. Μὲ ὄχι ὀλιγωτέραν ἔκπληξιν ἐθεώρουν τὰς περὶ αὐτοὺς παραδόξους σκηνάς.

Ἄς ἐνθυμούμεθα τὴν χρονολογίαν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς — 12 Ὀκτωβρίου 1492.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Νεώτεροι πλόες τοῦ Κολόμβου. — Ὁ Καβῶτος.

Τὰ νέα τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Κολόμβου ἐγέννησαν ἐνθουσιασμὸν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Θαυμάσια διηγήματα ἀνεφέροντο περὶ τῆς νέας γῆς, τῆς πρὸς δυσμάς. Πολλοὶ ἐπίστευον ὅτι ὁ χρυσὸς ἐφύτρωνεν εἰς τὰ δένδρα, καὶ ὅτι οἱ ἀδάμαντες ἦσαν ἐπίσης κοινοὶ ἐκεῖ, ὡς οἱ λίθοι εἰς ἄλλας χώρας. Ὅσοι ἐχλεύαζον πρότερον τὸν Κολόμβον, ἐνόμισαν ἤδη ὅτι ἤθελον πλουτήσει μόνον ἐὰν ἠδύναντο νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνακαλύψει. «Πρὸς δυσμάς! πρὸς δυσμάς!» ἦτον ἡ φωνὴ ἑκάστου τολμηροῦ θαλασσοπόρου, ὅστις ἠδύνατο νὰ παρασκευάσῃ πλοῖον,

Ὁ Κολόμβος αὐτὸς ἐξετέλεσεν τρεῖς ἔτι πλόας εἰς τὸν δυτικὸν κόσμον. Εἰς τὸν τρίτον πλοῦν αὐτοῦ, κατὰ τὸ 1498, ἔφθασε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἤπειρον, πλησίον τοῦ στομίου τοῦ Ὀρινόκου, εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἀμερικήν.

Ἐν τούτοις γογγυσμοὶ ἠγέρθησαν μεταξὺ ἐκείνων τοὺς ὁποίους εἶχε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, διότι δὲν εὗρον χρυσὸν τόσον ἄφθονον, ὅσον ἤλπιζον. Προσέτι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κολόμβου διέδωσαν ψευδεῖς φήμας περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Παρακινούμενοι ἀπὸ αὐτὰς τὰς διηγήσεις, καὶ λησμονοῦντες ὅλα ὅσα εἶχε κατορθώσει, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα ἐστέρησαν αὐτὸν ἀδίκως τῆς ἐξουσίας του (*), ὁ δὲ διάδοχος αὐτοῦ προέβη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὴν Ἱσπανίαν δέσμιον. Ἡ ἀχαριστία αὕτη κατεσπάραξε τὴν καρδίαν τοῦ Κολόμβου. Περιέφερε τὰ δεσμά του μεθ' ἑαυτοῦ ὅπου καὶ ἂν ἐπορεύετο, καὶ διέταξεν ὅτι ὅταν ἀποθάνῃ νὰ ἐνταφιασθῶσι μετ' αὐτοῦ.

Ἂν καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητά του, οὐδέποτε ἀποκατέστη εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

Κατὰ τὸν τέταρτον αὐτοῦ πλοῦν, ὁ Κολόμβος, γέρων ἤδη ὤν, ἐναυάγησεν εἰς τὸ παράλιον τῆς Ἰαμαϊκῆς. Οὗτος καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἀφέθησαν τοιουτοτρόπως εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ἰνδῶν. Κατ' ἀρχὰς οἱ Ἰνδοὶ

(*) Ὁ Κολόμβος εἶχε διορισθῇ κατ' ἀρχὰς παρὰ τοῦ βασιλέως μέγας ναύαρχος καὶ κυβερνήτης τῶν τόπων, τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἀνακαλύψει. (Σ. Μετ.)

προσεφέροντο λίαν φιλικῶς· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ Κολόμβου, προσέβαλον αὐτούς, τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ἐργάζωνται καὶ τοὺς ἀπεγύμνωσαν ἀπὸ τὸν χρυσόν των. Τοιαύτη μεταχείρησις εἶχε διεγείρει δίψαν ἐκδικήσεως. Ὅτε λοιπὸν ὁ Κολόμβος ἐναυάγησεν, ὄχι μόνον ἀφῆκαν αὐτὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνωσιν ἐκ τῆς πείνης, ἀλλὰ καὶ ἠπείλησαν νὰ ἐπιτεθῶσι καθ' αὐτῶν. Εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον περίστασιν, ὁ Κολόμβος ἔσωσε τοὺς ἀνθρώπους του διὰ τῶν ἀστρονομικῶν γνώσεών του.

Ἐγνώριζεν ὅτι εἰς ὡρισμένην τινὰ νύκτα ἤθελε συμβῇ ἔκλειψις τῆς σελήνης. Συναθροίσας λοιπὸν τοὺς αὐτόχθονας περὶ αὐτὸν ὀλίγον πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκλείψεως, εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι τὸ Μέγα Πνεῦμα (ὁ Θεὸς) ἦτον ὠργισμένος ἐναντίον των διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ βοηθήσωσι τοὺς Ἱσπανούς, καὶ ὅτι ἤθελε καλύψει τὸ πρόσωπόν του ἀπὸ αὐτοὺς ἐκείνην τὴν ἰδίαν νύκτα. Ἡ σελήνη βαθμηδὸν ἐσκοτίζετο· οἱ δὲ αὐτόχθονες, πιστεύοντες ὅτι ὁ Θεὸς τοιουτοτρόπως ἐδείκνυε τὴν δυσαρέσκειάν του, ἐγονάτισαν, ὑπεσχέθησαν εἰς τὸν Κολόμβον ἀφθόνους τροφάς, καὶ ἐπαρακάλεσαν αὐτὸν νὰ ἐξαιτήσῃ ἀπὸ τὸ Μέγα Πνεῦμα νὰ δείξῃ ἐκ νέου τὸ πρόσωπόν του. Ὅτε ἡ ἔκλειψις ἔληξεν, ἐτήρησαν τὸν λόγον των. Διὰ τῆς βοηθείας λοιπὸν αὐτῶν, ὁ Κολόμβος κατώρθωσε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Ἁίτη.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ὁ Κολόμβος εὗρεν ὅτι εἶχεν ἀποθάνει ἡ φίλη του, βασίλισσα Ἰσαβέλλα. Οὐδεὶς τότε ὑπῆρχε διὰ νὰ τι-

μήσῃ τὸν μέγαν τοῦτον ἄνδρα. Ἀπέθανε δὲ κατὰ τὸ 1506, πτωχὸς καὶ παρημελημένος. Καὶ ἡ ἤπειρος τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνακαλύψει ὠνομάσθη μὲ τὸ ὄνομα ἄλλου.

Μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες περιῆλθον τὸν νέον κόσμον, ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνακάλυψίν του, ἦτον Ἰταλός τις ὀνομαζόμενος Ἀμέριγος Βεσπούκιος. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Εὐρώπην, ἔγραψεν ἱστορίαν τοῦ πλούς του, περιέχουσαν πολλὰ ἐνδιαφέροντα, ἀλλὰ μὴ ἀληθῆ πράγματα. Μεταξὺ ἄλλων πραγμάτων, ψευδῶς διετείνετο ὅτι ἔφθασεν εἰς τὴν ἤπειρον πρὸ τοῦ Κολόμβου. Τὸ βιβλίον του ἀνεγνώσθη ὑπὸ πολλῶν καὶ ἐπιστεύθη· ὁ δὲ νέος κόσμος, ἀντὶ νὰ ὀνομασθῇ Κολομβία εἰς τιμὴν τοῦ ἀληθῶς ἀνακαλύψαντος αὐτὸν, ὠνομάσθη κατὰ τὸν Ἰταλὸν αὐτὸν, ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ὁ πρῶτος θαλασσοπόρος ὅστις ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Ἀμερικὴν ἦτον ὁ Ἰωάννης Καβῶτος, ὅςις διετέλει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἐῤῥίκου του Ζ'. Κατὰ τὸ 1497 ἓν περίπου ἔτος πρὶν ὁ Κολόμβος φθάσῃ εἰς τὴν ἤπειρον, ὁ Καβῶτος ἐγνώρισε τὸ παράλιον τῆς Νέας Φουνδλανδίας. Εὗρε ψυχρὸν καὶ ἄγονον παράλιον, πολὺ διάφορον ἀπὸ τὴν τερπνὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὁ Κολόμβος εἶχε περιγράψει.

Αἱ πρῶται ἰνδικαὶ ὄρνιθες αἵτινες εἶχον φανῆ ποτὲ εἰς τὴν Εὐρώπην μετεφέρθησαν ἀπὸ τὸν Καβῶτον κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁ υἱός του Σεβαστιάνης ἐξετέλεσε διαφόρους πλόας εἰς τὸν νέον κόσμον καὶ προσήγγισεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ παρα-

λίου πρὸς μεσημβρίαν μέχρι τῆς Ἀρκτῴας Καρολίνας, λαμβάνων κατοχὴν τῆς χώρας ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὁ Βαλβοᾶς, — Ὁ Μαγελάνος καὶ ὁ Κορτέζ.

Ὁ Εἰρηνικὸς Ὠκεανὸς ἀνεκαλύφθη τὸ 1513 ἀπὸ τὸν Βαλβοᾶν, κυβερνήτην ἱσπανικῆς τινος ἀποικίας ἐπὶ τοῦ Δαρικοῦ Ἰσθμοῦ. Μαθὼν ὅτι μέγα σῶμα θαλάσσης ἔκειτο πρὸς μεσημβρίαν, συνήθροισε περὶ τοὺς διακοσίους ἄνδρας καὶ μὲ ὁδηγοὺς αὐτόχθονας κίνησε νὰ φθάσῃ εἰς αὐτό. Ὁ Βαλβοᾶς καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἦσαν βαρέως ὡπλισμένοι, καὶ μόλις ἠδύναντο νὰ βαδίζωσι διὰ τῶν δυσβάτων δασῶν, καὶ ἐπὶ τῶν βράχων καὶ ὀρέων. Ἀγρία τις φύλη Ἰνδῶν ἀντέστη εἰς τὴν πρόοδόν των· ἀλλὰ νικήσαντες αὐτοὺς διὰ τῆς βοηθείας τῶν πυροβόλων ὅπλων των, καὶ τῶν θηρευτικῶν κυνῶν, ἐκίνησαν εἰς τὰ ἐμπρός. Πολλοὶ ὅμως ἠναγκάσθησαν νὰ σταματήσωσι καθ' ὁδὸν ἕνεκα τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ κόπου· καὶ μὲ ὀλιγωτέρους παρὰ τὸ ἥμισυ τῶν ἀνθρώπων του, ὁ Βαλβοᾶς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ φανῇ ἡ μεγάλη θάλασσα, ὡς ἔλεγον οἱ ὁδηγοί.

Ὁ Βαλβοᾶς λαμβάνει κατοχὴν τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ὅτε ἔφθασε πλησίον τῆς κορυφῆς, ὁ Βαλβοᾶς διέταξε τοὺς ἀνθρώπους του νὰ σταθῶσι, καὶ ἀνέβη μόνος εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς κορυφῆς. Ἐκεῖθεν εἶδε τὸν εὐρύχωρον Ὠκεανὸν κιλυνδούμενον τόσον μακράν, ὅσον ὁ ὀφθαλμὸς ἠδύνατο νὰ ἐκταθῇ. Ἡ μὲν πρώτη του πρᾶξις ἦτο νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν. Μετὰ ταῦτα δὲ κατέβη εἰς τὸ παράλιον καὶ μὲ τὴν σπάθην του εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος του εἰς τὴν ἄλλην εἰσῆλθεν εἰς τὴν θάλασσαν μέχρι γονάτων, καὶ ἔλαβε κατοχὴν αὐτῆς ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῆς Ἱσπανίας, καὶ ἐκήρυξεν ὅτι ἤθελε τὴν ὑπερασπισθῇ μὲ τὰ ὅπλα του.

Ὁ ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ Βαλβοᾶ Ὠκεανὸς ὠνομάσθη Εἰρηνικός, ἕνεκα τῆς ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ τρικυμίας συγκρινόμενος μὲ τὸν Ἀτλαντικόν. Ὠνομάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τὸν πορτογάλλον Μαγελάνον, ὅστις πρῶτον ἔπλευσε μὲ πλοῖον εἰς τὰ ὕδατά του. Εἰσῆλθε δὲ εἰς αὐτὸν διά τινος στενοῦ πρὸς μεσημβρίαν τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ὀνομασθὲν ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸν ὁ Μαγελανικὸς πορθμός.

Ὁ Μαγελάνος ἀπέθανε εἰς τοῦτον τὸν πλοῦν. Ἓν ἀπὸ τὰ πλοῖα του ὅμως ἐξηκολούθησε πλέον πρὸς δυσμάς, περιέπλευσε τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του μετ' ἀπουσίαν τριῶν ἐτῶν. Τοῦτο δὲ ἦτο τὸ πρῶτον πλοῖον τὸ ὁποῖον περιέπλευσε τὴν σφαῖραν.— Τί δὲ ἀπεδείκνυεν ὁ πλοῦς αὐτὸς ὡς πρὸς τὸ σχῆμα τῆς γῆς;

Μετὰ ταῦτα συνέβη κατάκτησις τοῦ Μεξικοῦ, κατὰ τὸ 1519. Τὸ Μεξικὸν ἦτον εὐρύχωρος αὐτοκρατορία. Ὁ λαός του ἦτον πολὺ περισσότερον πολιτισμένος παρὰ τοὺς αὐτόχθονας ἄλλων μερῶν τῆς ἀρκτῴας Ἀμερικῆς. Εἶχον νόμους καὶ δικαστήρια, δημόσια σχολεῖα, λαμπροὺς ναοὺς, καὶ μεγάλας πόλεις. Ἐγεώργουν τὴν γῆν, εἰργάζοντο εἰς τὰ πλούσια μεταλεῖα τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐγνώριζον πολλὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας. Ὁ αὐτοκράτωρ αὐτῶν ἔζη εἰς μεγαλοπρεπὲς παλάτιον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεξικοῦ, παρηκολουθεῖτο δὲ ἀπὸ ἑξακοσίους εὐγενεῖς, τὰ δὲ τρυβλία καὶ τὰ ποτήρια του ἦσαν χρυσᾶ. Ὠνόμαζε δὲ ἑαυτὸν κύριον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, καὶ ὑπεχρέωνε τὰς γειτονικὰς φυλὰς νὰ τῷ πληρόνωσι φόρον. Οἱ Μεξικανοὶ δὲν ἐλάτρευον τὸν ἀληθῆ Θεὸν, ἀλλ' ἐπροσκύνουν ξύλινα καὶ λίθινα εἴδωλα. Εἰς τούτους τοὺς ψευδεῖς Θεοὺς ἐθυσίαζον ἀσπλάγχνως τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς ὁποίους ἐλάμβανον εἰς τὸν πόλεμον.

Οἱ Ἱσπανοὶ, οἵτινες ἦσαν ἤδη πολυπληθεῖς εἰς τὴν Κούβαν καὶ τὰς γειτονικὰς νήσους, ἔμαθον περὶ τῆς πλουσίας ταύτης αὐτοκρατορίας, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὴν κατακτήσωσι. Συνέλεξαν λοιπὸν περὶ τοὺς ἑξακοσίους ἄνδρας καὶ διώρισαν ἀρχηγὸν αὐτῶν ἀνδρεῖον μὲν ἀλλὰ σκληρὸν ἄνδρα, ὀνομαζόμενον Κορτέζ. Δέκα ἓξ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του εἶχον ἵππους καὶ ὀλίγοι ἦσαν ὡπλισμένοι μὲ τουφέκια, οἱ δὲ λοιποὶ ἔφερον σπάθας, λόγχας καὶ τόξα. Μὲ τὴν μικρὰν ταύτην δύναμιν καὶ δέκα κανόνια ὁ Κορτὲζ ἐπεχεί-

ρησε νὰ κατακτήσῃ μεγάλην αὐτοκρατορίαν περιλαμβάνουσάν τινα ἑκατομμύρια λαοῦ.

Ἅμα ὁ Μεξικανὸς αὐτοκράτωρ ἤκουσεν ὅτι οἱ Ἱσπανοὶ ἀπέβησαν εἰς τὴν ξηρὰν ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους εἰς αὐτοὺς μὲ πλούσια δῶρα, ἀλλὰ μὲ τὴν διαταγὴν νὰ ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὴν χώραν. Ὁ Κορτέζ ἐδέχθη μὲν τὰ δῶρα, ἀλλ' οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωσεν εἰς τὴν διαταγήν. Καύσας δὲ τὰ πλοῖά του, διὰ νὰ μὴ δυνηθοῦν οἱ ἄνθρωποί του νὰ σκεφθοῦν περὶ ἐπιστροφῆς, ἐπροχώρησεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν, συνεκρότησε διαφόρους μάχας μὲ πολυάριθμα στρατεύματα αὐτοχθόνων. ἀλλ' οἱ Ἱσπανοὶ ἐνίκων πάντοτε. Οἱ δυστυχεῖς αὐτόχθονες κατετρόμαξαν ἀπὸ τὰ τουφέκια καὶ τὰ κανόνια, πυροβολοῦντα καὶ καταστρέφοντα τὰς τάξεις των. Ἐτρόμαξαν ὡσαύτως ἀπὸ τοὺς ἱππεῖς τοῦ Κορτέζ, τοὺς ὁποίους ὑπελάμβανον ὡς τρομερὰ τέρατα, κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ἀνθρώπους, κατὰ δὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ ζῶα. Ἵπποι οὐδέποτε εἶχον φανῆ πρότερον εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἤπειρον.

Μετὰ πολλὰς σκληρὰς μάχας, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἐδιώχθη ἅπαξ ἀπὸ τὴν πόλιν μὲ μεγάλην ζημίαν, ὁ Κορτέζ τέλος πάντων ἔλαβε κατοχὴν τῆς πρωτευούσης τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν ἀνωτέρων εὐγενῶν. Μετεχειρίσθη δὲ τοὺς αἰχμαλώτους του πολὺ ἀπηνῶς. Τὸ χρυσίον ἦτον τὸ μέγα ἀντικείμενόν του· ἦτον δὲ τόσον σκληρὸς ὥστε ἐξήπλωνε τοὺς δυστυχεῖς Μεξικανοὺς ἐπὶ στρωμάτων ἀναμμένων ἀνθράκων, διὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ μαρτυρήσωσι ποῦ

εἶχον κεκρυμμένους τοὺς θησαυρούς των. Ἐθανάτωσε δὲ πολλοὺς καὶ ὑπέταξε ὁλόκληρον τὸ ἔθνος. Ἔκτοτε τὸ Μεξικὸν διέμεινεν Ἱσπανικὴ ἐπαρχία τριακόσια περίπου ἔτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Γαλλικαὶ ἀνακαλύψεις. — Ὁ Δεσῶτος.

Καὶ ἄλλαι χῶραι ἤρχισαν ἤδη νὰ ἀποστέλλωσι πλοῖα εἰς τὸν νέον κόσμον, ὡς καὶ ἡ Ἱσπανία καὶ ἡ Ἀγγλία. Κατὰ τὸ 1524, θαλασσοπόρος τις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, κατώπτευσε τὸ παράλιον ἀπὸ τὴν Καρολίναν εἰς τὴν Νέαν φουνδλανδίαν. Ὠνόμασε δὲ τὸ ὅλον τῆς χώρας ταύτης Νέαν Γαλλίαν. Μετὰ δέκα ἔτη, Γάλλος τις ὀνομαζόμενος Καρτιὲρ, ἐξετέλεσε διαφόρους πλόας εἰς τὴν Ἀμερικήν. Εἰσῆλθεν εἰς τὸν ποταμὸν, ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος, ἀνέπλευσεν εἰς μεγάλον Ἰνδικὸν χωρίον, τὸ ὁποῖον ἔκειτο ὅπου ἐκτίσθη μετὰ ταῦτα τὸ Μοντρεάλ. Οἱ Ἰνδοὶ ἦσαν κατ' ἀρχὰς λίαν φιλικοὶ, ἀλλὰ τοὺς κατέστησεν ἐχθροὺς ἀφαρπάσας τὸν ἀρχηγόν των.

Μετ' οὐ πολὺ Γάλλοι τινες ἔπλευσαν εἰς τὸν νέον κόσμον καὶ ἀποκατεστάθησαν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου. Εὗρον ὅμως αὐτὸν τόσον ψυχρὸν καὶ ἄχαριν, ὥστε ἀφοῦ διῆλθον ἕνα χειμῶνα ἐκεῖ ἦσαν εὐτυχεῖς νὰ ἐπιστρέψωσι. Διάφοραι ἄλλαι ἀποικήσεις ἐπεχειρίσθησαν ἀπὸ τοὺς Γάλλους πρὸς μεσημβρίαν, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας.

Ἐν τούτοις οἱ Ἱσπανοί, διψῶντες χρυσοῦ, περὶ οὗ ἤκουσαν ὅτι ἦτον ἄφθονος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, ἔστελλον ἀδιακόπως κατοπτευτικὰ σώματα. Ἓν ἐκ τῶν περιφημοτέρων αὐτῶν ὡδηγεῖτο ἀπὸ τὸν κυβερνήτην τῆς Κούβας, ὀνομαζόμενον Δεσῶτον. Ἀπέβη εἰς τὸ παράλιον τῆς Φλωρίδος, μὲ ἑξακοσίους ἄνδρας καλῶς ὡπλισμένους. Ὁ Δεσῶτος ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ σιδηρουργεῖον, ὥστε ὅταν τὰ ὅπλα του ἀπέβαινον ἄχρηστα, νὰ δύναται νὰ κατασκευάζῃ νέα. Διὰ νὰ μὴν ἔχουν δὲ οἱ ἄνθρωποί του χρείαν τροφῶν, ἀπέστειλε πρὸ αὐτοῦ μεγάλον ἀριθμὸν χοίρων διὰ τῶν δασῶν. Τοιουτοτρόπως παρεσκευασμένος, καὶ καλῶς ἐφωδιασμένος μὲ ἵππους καὶ τροφάς, ὁ Δεσῶτος καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἐπιχείρησαν τὴν ὁδοιπορίαν τῆς ἀνακαλύψεως.

Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας περιεπλανῶντο τῇδε κακεῖσε, ἐπὶ τῶν μερῶν εἰς τὰ ὁποῖα κεῖνται ἤδη ἡ Ἀλαβάμα καὶ ἡ Γεωργία. Ἀπήντησαν πολλοὺς Ἰνδοὺς, οἵτινες ἤθελον εἶσθαι φιλικοὶ πρὸς αὐτοὺς ἐὰν οἱ Ἱσπανοὶ δὲν εἶχον μεταχειρισθῇ αὐτοὺς ἀπηνῶς ὡς ὁ Κορτέζ. Ἐψεύσθησαν δὲ τῶν ἐλπίδων των, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι χρυσόν, καὶ ἐξεκένωσαν τὴν ὀργήν των κατὰ τῶν ἀθώων αὐτοχθόνων. Ἀφήρεσαν δὲ ἀπὸ αὐτοὺς πᾶν ὅ,τι ἐχρειάζοντο, καὶ διὰ τὴν παραμικρὰν αἰτίαν ἔκαιον τὰ χωρία των, ἀπέκοπτον τὰς χεῖράς των, καὶ παρέδιδον αὐτοὺς εἰς τοὺς θηρευτικοὺς κύνας των διὰ νὰ τοὺς κατασπαράξωσι.

Τοιαύτη μεταχείρισις ἠρέθισε τοὺς Ἰνδοὺς καὶ τέλος ἐκροτήθη μάχη. Οἱ Ἱσπανοὶ διὰ τῆς βοηθείας

τῶν πυροβόλων ὅπλων καὶ ἵππων των ἐνίκησαν, καὶ ἐφόνευσαν πολυαρίθμους ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. Μετά τινας μῆνας, οἱ Ἰσπανοὶ κατέλαβον τὸ χωρίον φυλῆς τινος πρὸς ἄρκτον τῶν μερῶν ὅπου κεῖται ἤδη ἡ Μισσισιπὴ, οἱ δὲ αὐτόχθονες ἐξεδικήθησαν, καύσαντες τὰς ἰδίας αὐτῶν καλύβας ἐν καιρῷ νυκτός. Ὁ Δεσῶτος ἀπώλεσεν ἐκ τῶν φλογῶν πολλοὺς ἵππους καὶ χοίρους, τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς ἀποσκευῆς του, καὶ ἕνδεκα ἐκ τῶν ἀνθρώπων του.

Ἐξακολουθῶν τὴν ὁδοιπορίαν του, ὁ Δεσῶτος εἰς ὀλίγας ἡμέρας εὑρέθη εἰς τὴν ὄχθην μεγάλου ποταμοῦ ὀνομαζομένου ἤδη Μισσισιππῆ. Ὁ ποταμὸς ἐγέμεν ἀπὸ σκάφη πλήρη αὐτοχθόνων, οἵτινες ἔσπευσαν νὰ προσφέρωσι δῶρα εἰς τοὺς ξένους, μὴ γνωρίζοντες πόσον σκληροὶ ἦσαν.

Ὁ Δεσῶτος ἦτον ἀνὴρ ὑπερήφανος, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐπιστρέψῃ ἄπρακτος. Μαθὼν περὶ χρυσοῦ εἰς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος, διέβη τὸν Μισσισιππὴν καὶ ἐβάδισε πρὸς ταύτην τὴν διεύθυνσιν. Ὠδοιπόρησεν ἐπιπόνως μίλια. Οἱ ὁδηγοί του Ἰνδοὶ ὡδήγησαν αὐτὸν εἰς πυκνὰ δάση καὶ εἰς ἐπικίνδυνα ἕλη. Διὰ νὰ ἀπαλλαχθοῦν δὲ ἀπὸ αὐτὸν, αἱ φυλαὶ τὰς ὁποίας ἀπήντησε, διηγήθησαν εἰς αὐτὸν θαυμάσια διηγήματα περὶ ἄλλης τινὸς χώρας, ὀλίγον μακρότερον κειμένης, ὅπου ὁ χρυσὸς ἦτον ἄφθονος. Τοιουτοτρόπως ἐξηκολούθησε περιπλανώμενος, καὶ ἐκ τῶν περιπλανήσεών του ἐπείσθη ὅτι ἐξηπατήθη καὶ ἐψεύσθη τῶν ἐλπίδων του.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Δεσῶτου ἀπέθνησκον ἤδη περὶ αὐτὸν ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὸν κόπον. Εἶδεν ὅτι

αἱ ἐλπίδες του περὶ πλούτου καὶ δόξης ἐματαιοῦντο καὶ ἀπέβαλε τὸ θάῤῥος. Προσεβλήθη δὲ ἀπὸ πυρετὸν, καὶ ἀπέθανε μὲ ὀλίγην περιποίησιν εἰς τὰς τελευταίας του ὥρας. Οἱ ἄνθρωποί του ἐτύλιξαν τὸ σῶμά του μὲ τὸν μανδύαν του καὶ τιθέντες αὐτὸ εἰς πλοιάριον, τὸ ἐβύθισαν περὶ τὴν αὐγὴν εἰς τὸν μέγαν Μεσσισιππὴν, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνακαλύψει.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δεσώτου, οἱ ἄνθρωποί του ἐξηκολούθησαν τὰς περιπλανήσεις των. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπεπειράθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ Μεξικὸν διὰ ξηρᾶς, καὶ προώδευσαν μέχρι τῶν λειμώνων τοῦ Τεξάς. Ἔπειτα δὲ κινδυνεύοντες νὰ ἀπολεσθῶσι, ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Μεσσισιππὴν, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ καταπλεύσωσι εἰς τὸ στόμιόν του, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ παραλίου εἰς Ἱσπανικήν τινα ἀποικίαν. Ἕκαστον τεμάχιον σιδήρου ἐχρησίμευεν εἰς τὸ νὰ κατασκευάζωσι καρφία διὰ νὰ συγκρατῶσι τὰ εὔθραστα πλοῖά των. Ἀφοῦ ὑπέφεραν τὰς μεγαλειτέρας ταλαιπωρίας, οἱ ἡμίσεις μόλις ἐξ αὐτῶν κατώρθωσαν νὰ φθάσωσιν εἰς τοὺς συμπατριώτάς των. Ἐδαπάνησαν δὲ τέσσαρα ἔτη εἰς τὰς ἐπιπόνους περιπλανήσεις των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ′.

Οἱ Ἀμερικανοὶ Ἰνδοί.

Πολλὰ εἴπομεν μέχρι τοῦδε περὶ τῶν Ἰνδῶν· εἶναι καιρὸς νὰ περιγράψωμεν αὐτούς. Ὁ Ἰνδὸς εἶναι ὑψηλὸς καὶ εὐθύς. Εἰς τὴν ἀριστεράν του χεῖρα ἔχει τὴν

καπνοσύριγγά του. Περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἔχει περιδέραιον κεκοσμημένον μὲ τοὺς ὄνυχας τῶν ἄρκτων τὰς ὁποίας ἐφόνευσεν. Εἰς τὰ νῶτά του φέρει τὴν ἀξίνην του, τὸ τόξον του, καὶ φαρέτραν πλήρη βελῶν. Φέρει ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας του καὶ περικνημίδας ἀπὸ δέρμα δορκάδος. Ἡ κεφαλή του εἶναι γυμνή· δὲν ἔχει τρίχας ἐκτὸς μόνον ἓν μικρὸν πλόκαμον, στολισμένον μὲ πτερά.

Πολλαὶ διάφοραι φυλαὶ Ἰνδῶν ὑπῆρχον εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλ' ἦσαν ὅμοιαι καὶ διῆγον τὸ αὐτὸ εἶδος τοῦ βίου. Ὅλοι ἦσαν χαλκόχροες, καὶ ἐντεῦθεν ὠνομάσθησαν Ἐρυθροὶ Ἄνθρωποι. Αἱ τρίχες των ἦσαν μαῦραι καὶ πολλὰ ἴσαι καὶ τραχεῖαι. Εἰς τὴν ἄρκτον ἦσαν ἐνδεδυμένοι μὲ δέρματα ἀλλ' εἰς τὴν μεσημβρίαν, ὅπου τὸ κλίμα ἦτο θερμότερον, ἐφόρουν ἢ ὀλίγα ἢ διόλου ἐνδύματα.

Ὁ Ἰνδὸς κατέτριβε τὸ πλεῖστον τοῦ καιροῦ του εἰς τὸ κυνήγιον. Ἐπορίζετο τὴν τροφήν του ἀπὸ τὸ κυνήγιον καὶ ἀπὸ τὴν ἁλιείαν, καὶ δὲν ἐσύναζεν εἰμὴ ὀλίγον ἰνδικὸν σίτον. Τοῦτον δ' αἱ γυναῖκες ὑπεχρεοῦντο νὰ φυτεύωσι καὶ νὰ καλλιεργῶσιν. Ὁ πολεμιστὴς ἐνόμιζεν ἀνάξιον ἑαυτοῦ νὰ ἐργάζεται, καὶ ὑπεχρέωνε τὴν σύζυγόν του νὰ ἐκτελῇ ὅλα τὰ ἔργα. Αὕτη ἀνήγειρε τὴν καλύβην των, ἡτοίμαζε τὴν τροφήν των καὶ ὅτε μεταφέροντο ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, ἔφερε καὶ τὴν ἀποσκευήν των.

Ὅτε ὁ Ἰνδὸς ἦτον εἰς τὸ κυνήγιον ἢ εἰς τὴν πολεμικὴν ἰχνηλασίαν, ἐκοιμᾶτο ἐν ἐπαίθρῳ, ἔχων ἀναμμένον πῦρ εἰς τὸ πλευρόν του διὰ νὰ τρομάζουν τὰ ἄγρια

ζῶα. Ἐκατοίκει δὲ εἰς καλύβην τινὰ ἥτις κατεσκευάζετο ὑπὸ φλοιῶν ἢ δερμάτων ἐκτεινομένων ἐπὶ πασάλων ἐμπεπηγμένων εἰς τὴν γῆν. Ὁ ἀρχηγὸς ἀνεπαύετο, ἐνῷ ἡ γυνή του ἡτοίμαζε τὸ γεῦμα. Τὸ μικρὸν παιδίον ἔπαιζε μὲ τὸ τόξον τοῦ πατρός του. Τὸ παιδίον, τυλιγμένον διὰ νὰ μένῃ ἥσυχον, ἐστηρίζετο εἰς τὴν πλευρὰν τῆς καλύβης. Ἡ γυνὴ συχνάκις διήρχετο μίλια ὁλόκληρα μὲ τὸ τέκνον της δεμένον εἰς τὰ νῶτά της. Αἱ καλύβαι τῶν διαφόρων φυλῶν συνήθως ἐκτίζοντο ἀθρόως εἰς χωρία.

Οἱ Ἰνδοὶ ἐν γένει, ἂν καὶ ἐπιφυλακτικοὶ καὶ ὕποπτοι ἐφέροντο φιλικῶς καὶ μετὰ φιλοξενίας. Προσέφερον δὲ εἰς τὸν ξένον τὸ καλλίτερον ἐκ τῶν ὅσων εἶχον καὶ ἐλυποῦντο ἐὰν δὲν ἤθελε νὰ φάγῃ. Ἐάν τις ἐξ αὐτῶν ἐλάμβανε χάριν, τὴν ἐνθυμεῖτο ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ ἀνταπέδιδεν αὐτὴν ὅταν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Ἰνδός τις ἔσωσε τὴν ζωὴν λευκοῦ ἀνδρὸς ὅστις τὸν εἶχε δώσει τροφὴν ἢ ποτὸν πρὸ τόσον πολλοῦ καιροῦ ὥστε τὸ εἶχε λησμονήσει. Ἐνθυμοῦντο ὡσαύτως καὶ τὰς ὕβρεις καὶ ἦσαν ἄσπλαγχνοι εἰς τὰς ἐκδικήσεις των.

Οἱ Ἰνδοὶ ἐνησχολοῦντο ἀδιακόπως εἰς πολέμους πρὸς ἀλλήλους· ἐνδεδυμένοι μὲ τὸ πολεμικὸν χρωματισμένον ἔνδυμά των, ἐσυνάζοντο εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα ὑπὸ διακεκριμένους ἀρχηγούς. Δὲν ἔφερον δὲ μεθ' ἑαυτῶν οὔτε ἀποσκευὴν οὔτε τροφάς. Ἕκαστος ἐξήρτητο ἀπὸ τὸ κυνήγιον τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ καθ' ὁδόν. Ὁ σκοπός των ἦτον νὰ ἐπιτεθοῦν αἰφνιδίως κατὰ τῶν ἐχθρῶν των, νὰ φονεύσουν ὅσους ἠδύναντο καὶ νὰ σωθῶσιν ἀβλαβεῖς. Οὐδέποτε ἐμάχοντο

εἰς τὸ φανερόν. Τὰ κινήματά των ἐγίνοντο ὅσον τὸ δυνατὸν κρυφίως. Ὁ ἀρχηγὸς προηγεῖτο, καὶ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων του ἐπάτει ἀθορύβως εἰς τὰ ἴχνη του. Διὰ νὰ κρύπτουν δὲ τὰ ἴχνη των ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ὁ τελευταῖος πολεμιστὴς ἐσκέπαζεν ἐνίοτε αὐτὰ μὲ φύλλα. Ἀλλ' ἦτον δύσκολον νὰ ἐξαπατήσῃ τις πεπειραμένον ἐχθρὸν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὁ Ἰνδὸς ἠδύνατο νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἀκούῃ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, καὶ ἐπαρατήρει μικρὰ πράγματα τὰ ὁποῖα διέφευγον τὴν προσοχὴν τοῦ λευκοῦ ἀνδρός.

Τῶν φονευομένων εἰς τὴν μάχην ἀφήρουν ἀμέσως τὸ περικράνιον. Ἄνευ αὐτοῦ δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία δόξα τῆς νίκης. Διακεκριμένος ἀρχηγὸς ἠδύνατο νὰ δείξῃ δωδεκάδα ξηρῶν περικρανίων τὰ ὁποῖα ἐκρέμα εἰς τὴν ζώνην του ἢ εἰς τὴν καλύβην του. Ὅλοι οἱ αἰχμάλωτοι εἴτε ἐφονεύοντο ἀμέσως ἢ μετεφέροντο θριαμβευτικῶς εἰς τὰ ἴδια. Ἐνίοτε υἱοθετοῦντο ἀπὸ τὴν φυλὴν ἀντὶ τῶν πολεμιστῶν οἵτινες εἶχον φονευθῆ, ἀλλ' ἐν γένει ἐφονεύοντο διὰ βασάνων.

Ὁ κοινὸς τρόπος τοῦ τιμωρεῖν τοὺς αἰχμαλώτους ἦτον νὰ ἀναγκάζωσιν αὐτοὺς «νὰ διέρχωνται διὰ τῶν μαστιγώσεων». Δύο διεξοδικοὶ στίχοι ἐσχηματίζοντο ἀπὸ ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία ὡπλισμένους μὲ ῥόπαλα. Ὁ αἰχμάλωτος ἐτίθετο εἰς τὴν μίαν ἄκραν, καὶ ὑπεχρεοῦτο νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν ἄλλην, ἐκτὸς ἐὰν πρὶν φθάσῃ ἐθανατόνετο ἀπὸ τὰ κτυπήματα, τὰ ὁποῖα βροχηδὸν ἔπιπτον κατ' αὐτοῦ, ἐνῷ διήρχετο.

Ἐνίοτε δὲ ἔδενον τοὺς αἰχμαλώτους των εἰς τὰ δένδρα, καὶ ἔρριπτον τὰς ἀξίνας των εἰς τὴν κεφα-

λήν των, διὰ νὰ πληροφορηθῶσι πόσον πλησίον ἠδύναντο νὰ ἔλθωσιν, χωρὶς νὰ κτυπῶσιν αὐτούς. Ἄλλοτε δὲ ἔδενον τὸ θῦμά των εἰς πάλον τινά, καὶ συνεσώρευον ἀναμμένους κλάδους καὶ δέσμας φρυγάνων περὶ αὐτόν. Ἔρριπτον φλογισμένα βέλη εἰς τὸ σῶμά του, καὶ προσεπάθουν νὰ βασανίζωσιν αὐτὸν μὲ πάντα δυνατὸν τρόπον· ἐνῷ οὗτος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν βασάνων του, οὐδὲ ἀναστεναγμὸν ἄφινεν, ἀλλ' ὑπέφερε γενναίως τὴν τύχην του, ψάλλων τὸ πολεμικόν του ᾆσμα καὶ καυχώμενος διὰ τὸ ποσὸν τῶν συγγενῶν των τοὺς ὁποίους εἶχε φονεύσει.

Ὅτε Ἰνδός τις πολεμιστὴς ἀπέθνησκε, τὸ μαχαίριόν του καὶ ἡ ἀξίνη του, τὸ τόξον καὶ τὰ βέλη του, καὶ ἐνίοτε ὁ προσφιλὴς σκύλος του, ἐνταφιάζοντο μὲ αὐτόν. Ἐνόμιζον δὲ ὅτι εἰς τὸν ἄλλον κόσμον ἤθελον χρειασθῆ αὐτά, ὡς τὰ ἐχρειάσθησαν ἐνταῦθα. Ἐνταφίαζον δὲ τοὺς νεκροὺς κατὰ διαφόρους τρόπους. Τινὲς ἀνήγειρον ὑψηλὸν ἀνάβαθρον ἐν εἴδει λάρνακος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔθετον τὸ σῶμα· ἄλλοι δὲ ἐνταφίαζον αὐτὸ καθήμενον ἢ ἔθετον αὐτὸ εἰς τὴν γῆν καὶ ἔκτιζον ἐπ' αὐτοῦ οἰκίδιον ἀπὸ φλοιόν. Ἡ μήτηρ ἐνίοτε ἀνήρτα τὸ σῶμα τοῦ ἀποθανόντος παιδός της ἀπὸ τὸν κλάδον δένδρου τινος καὶ ἐθρήνει αὐτὸ ἐνῷ ἐκυμαίνετο εἰς τὸν ἄνεμον· τοὺς τάφους τῶν πατέρων των ὑπερασπίζοντο διὰ τῆς μεγαλητέρας ἀνδρείας.

Οἱ Ἰνδοὶ ἐπίστευον ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἤθελον ἀναζήσει μετὰ θάνατον, καὶ οἱ μὲν κακοί, εἰς τόπους βασάνων, οἱ δὲ καλοὶ εἰς μακαρίους κυνηγετικοὺς

τόπους ὅπου ἡ δορκάς, οἱ ἄγριοι βούβαλοι καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ κυνηγίου ἦσαν ἄφθονα. Δὲν ἐλάτρευον τὰ εἴδωλα ὡς οἱ Μεξικανοί, ἀλλ' ἐπίστευον εἰς Μέγα Πνεῦμα, καὶ παρεκάλουν Αὐτὸ διὰ πᾶν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐχρειάζοντο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Αἱ πρῶται ἀποικήσεις.

Ἂν καὶ διάφορα μέρη τῆς χώρας εἶχον κατοπτευθῆ, ὡς εἴδομεν, καὶ ὅμως ἐπὶ ἑβδομήκοντα ἔτη μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Κολόμβου δὲν εἶχε γείνει οὐδεμία ἀποίκησις λευκῶν ἀνδρῶν, ἐντὸς τοῦ τόπου ὅπου σήμερον ὀνομάζεται, Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Οἱ Ἱσπανοὶ ἦσαν οἱ πρῶτοι οἵτινες ἔκτισαν μόνιμον ἀποικίαν. Κατὰ τὸ 1565 ἔκτισαν τὴν ἀποικίαν τοῦ Ἁγίου Ἀγουστίνου, εἰς τὴν Φλωρίδα. Ὁ τόπος οὗτος, γνωστὸς καὶ σήμερον διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἀποίκια εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Μετὰ τεσσαράκοντα δὲ ἔτη γαλλικὴ ἀποικία κατεστάθη εἰς τὴν νέαν Σκωτίαν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ Γάλλος τις ὀνομαζόμενος Καμπλαῖνος ἔκτισεν ἀποικίαν συμπατριωτῶν του εἰς τὸν Καναδᾶν, εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἡ Κουεβέκη κεῖται σήμερον. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρχει ὡραία λίμνη εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης, ὀνομαζομένη Καμπλαίνη. Ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὸν Γάλλον τοῦτον ὅστις τὴν ἀνεκάλυψεν ἐπὶ ἐκστρατείας τινὸς κατὰ τῶν Ἰνδῶν. Οἱ

Γάλλοι τότε κατεῖχον τὸ ἀρκτῷον μέρος τῆς ἠπείρου ὡς οἱ Ἱσπανοὶ τὸ μεσημβρινόν.

Μεταξὺ τῶν κτήσεων τῶν Γάλλων καὶ Ἱσπανῶν ἦτο μεγάλη ἔκτασις τόπου ἀντιποιουμένη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Σιρ-Γουάλτερ Ῥάλεης, εὐνοούμενος τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ, ἐπεχείρησεν νὰ ἀποικίσῃ αὐτήν. Ἀπέστειλε δὲ ἀνθρώπους εἰς δύο πλοῖα, τὰ ὁποῖα, ἔφθασαν εἰς τὸ παράλιον τῆς Ἀρκτώας Καρολίνας. Εὗρον δὲ ἐκεῖ πλουσίαν καὶ τερπνὴν γῆν, κατεχομένην ἀπὸ φιλικὴν φυλήν. Ἰνδὶς δέ τις βασίλισσα περιεποιήθη αὐτοὺς εἰς τὴν νῆσον Ῥοανοκέ. Ἀφοῦ ἔπεισαν δύο αὐτόχθονας νὰ τοὺς ἀκολουθήσωσιν, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐποίησαν τόσον λαμπρὰν περιγραφὴν περὶ τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν εἶχον περιέλθει, ὥστε ἡ παρθένος βασίλισσα Ἐλισάβετ κατεθέλχθη, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν πρὸς τιμὴν ἑαυτῆς Βιργινίαν (παρθενίαν).

Ὁ Ῥάλεης ἐμψυχωθεὶς τοιουτοτρόπως, ἀπέστειλεν ἀποίκους τινας. Ἀποκατεστάθησαν δὲ εἰς τοὺς ὡραίους ἀγροὺς τῆς νήσου Ῥοανοκέ· ἀλλ' οἱ διοικηταί των ἦσαν ἄφρονες. Εἷς ἐξ αὐτῶν ἔκαυσεν ἰνδικὸν χωρίον, διότι ἀργυροῦν ποτήριον ἐκλάπη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους του. Ἄλλος δὲ ἐπέπεσεν ἐπὶ σώματος φιλικῶν Ἰνδῶν νομίζων ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἐχθροί του, καὶ ἐφόνευσε τινὰς πρὶν καταλάβῃ τὸ λάθος του. Τοιαῦται πράξεις κατέστησαν τοὺς αὐτόχθονας ὀργίλους και ἐκδικητικούς· καί τινες μὲν τῶν ἀποίκων ἀπεδειλίασαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐφονεύθησαν.

Ἀλλ' ὁ Ῥάλεης δὲν ἀπέβαλε τὸ θάῤῥος. Διότι ἔστειλε περισσοτέρους ἀποίκους εἰς τὴν Ῥοανοκὲ οἵτινες ἔκτισαν «τὴν πόλιν Ῥάλεϊν». Ὁ διοικητὴς των ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν χάριν προμηθειῶν, καὶ ἦτον ἀπὼν ἐπὶ δύο ἔτη. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του δὲ εἰς τὴν νῆσον, δὲν εὗρεν οὐδένα λευκὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν δὲ ἐφονεύθησαν ἢ ἀπήχθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς, οὐδέποτε ἐγνώσθη τοῦτο.

Τοῦ Σὶρ Γουάλτερ Ῥάλεη τὰ μέσα ἐξηντλήθησαν ἤδη, καὶ ἠναγκάσθη νὰ παύσῃ τὰς προσπαθείας τοῦ νὰ ἀποικίσῃ τὴν Βιργινίαν. Ἂν καὶ μετὰ ταῦτα ἀπεκεφαλίσθη κατηγορούμενος ἐπὶ προδοσίᾳ, θεωρεῖται ὡς εἷς τῶν μεγαλητέρων ἀνδρῶν τοῦ καιροῦ του. Ἡ πολιτεία τῆς νέας Καρολίνης ὠνόμασε τὴν πρωτεύουσάν της Ῥάλεϊν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ῥάλεης ἦτον ὁ πρῶτος ὅστις εἰσήγαγε τὰ γεώμηλα εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐφύτευσέ τινα εἰς τὰ Ἰρλανδικὰ κτήματά του. Ἄλλοι δὲ ἔλαβον σπόρον ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ἤδη τὰ γεώμηλα εἶναι ἡ κυρία τροφὴ τῶν πτωχῶν τῆς Ἰρλανδίας. Μετέφερε δὲ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἄλλο τι, ἄνευ τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς τῆς Εὐρώπης ἠδύνατο νὰ ζήσῃ, ἤτοι τὸν καπνόν. Ἔμαθε νὰ καπνίζῃ αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς. Ἡμέραν τινὰ ὁ ὑπηρέτης του, ὅστις οὐδέποτε εἶχεν ἰδῆ τινὰ μεταχειριζόμενον καπνὸν, ἐμβὰς εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ κυρίου του, εὗρεν αὐτὸν περικυκλωμένον ἀπὸ καπνὸν, καὶ νομίζων ὅτι ἐκαίετο, ἔῤῥιψεν ἓν ποτήριον ζύθου εἰς αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Αἱ πρῶται Ἀγγλικαὶ ἀποικήσεις.

Ἡ πρώτη μόνιμος ἀγγλικὴ ἀποικία ἔγεινε κατὰ τὸ 1607 ἀπὸ ὁμάδα ἀνθρώπων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ πλοιάρχου Νιουπόρτ. Ἀπεστάλησαν δὲ ἀπὸ ἑταιρίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε χαρισθῆ ἡ Βιργινία. Παρασυρθέντες δὲ ἀπὸ τρικυμίαν ὑπερέβησαν τὴν νῆσον τῆς Ῥοανοκὲ, ὅπου ἐσκόπευον ν' ἀποβῶσιν, εἰσῆλθον εἰς ὡραῖον ποταμὸν τὸν ὁποῖον ὠνόμασαν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως των, ὁ ΙΑΚΩΒΟΣ. Ὀλίγα μίλια ὑπεράνω τοῦ στομίου του ἐξελέξαντο κατάλληλον θέσιν καὶ ἀνήγειραν τὴν πόλιν τοῦ Ἰακώβου. Ἡ χώρα αὕτη ἦτον τοῦ Πωχατὰν, περιφήμου Ἰνδοῦ ἀρχηγοῦ, ἡγεμόνος τριάκοντα φυλῶν. Τινὲς τῶν Ἰνδῶν δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐκεῖ οἱ λευκοί. Ἀλλ' ὁ Πωχατὰν εἶπε «ἀφήσατέ τους μόνους. Δὲν σᾶς βλάπτουν. Λαμβάνουν μόνον ὀλίγην ἔρημον γῆν.»

Ὁ Νιουπόρτ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν· μόλις εἶχε ἀναχωρήσει καὶ οἱ ἄποικοι προσεβλήθησαν ἀπὸ ἀσθένειαν. Εἰς περίστασίν τινα μόνον δέκα ἠδύναντο νὰ ἵστανται ὄρθιοι. Μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας τὸ ἥμισυ τῶν ἀνθρώπων ἔμενε ζῶν, καὶ κατελήφθη ἀπὸ ἀπελπισίαν. Δὲν ἀμφέβαλλον δὲ ὅτι ὅλοι ἤθελον ἀπωλεσθῆ ἐὰν εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν δὲν ἀνεδείκνυον ἀρχηγόν των τὸν πλοίαρχον Ἰωάννην Σμίθ.

Ὁ Σμὶθ ἦτον ἀνδρεῖος καὶ συνετὸς ἀνήρ. Ταχέως μετέβαλε ἐπὶ τὸ βέλτιον τὴν κατάστασιν τῶν πραγ-

μάτων. Ὑπεχρέωσε τοὺς ὀκνηροὺς νὰ ἐργάζωνται, καὶ ἐμπόδισε τοὺς δειλοὺς ἀπὸ τὸ νὰ ἀποπλεύσωσιν, ὡς ἐσκόπευον νὰ πράξωσι. Κατώπτευσε τὰ περίχωρα καὶ περιέστειλε τοὺς αὐτόχθονας οἱ ὁποῖοι ἐγίνοντο ὕποπτοι καὶ δυσμενεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ὁ πλοίαρχος Ἰωάννης Σμίθ.

Ὁ πρώϊμος βίος τοῦ πλοιάρχου Σμὶθ ἦτο πλήρης περιπετειῶν. Ἀναχωρήσας εἰς τὴν νεότητά του ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἐβοήθησε τοὺς Ὀλλανδοὺς μαχομένους διὰ τὴν ἐλευθερίαν των· ἀλλὰ ταχέως ἐβαρύνθη ἐκ τούτου, καὶ μίαν σκοτεινὴν νύκτα, ἐλειποτάκτισε καὶ ὥδευσε πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ἔπειτα μετέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὅπου ὑπῆρχεν ἀξιοθαύμαστόν τι, ἀπήρχετο διὰ νὰ τὸ ἴδῃ.

Εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς πλόας του προσεφέρθη τραχέως πρός τινας τῶν συνεπιβατῶν του, οἵτινες ἔῤῥιψαν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὀλίγον ἔλειψε νὰ πνιγῇ. ἀλλ' ἐσώθη κολυμβῶν εἰς βραχώδη νῆσον ὅπου ἔμενεν ἕως οὗ πλοῖον διελθὸν τὸν προσέλαβε. Ἀκολούθως βλέπομεν αὐτὸν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν μαχόμενον κατὰ τῶν Τούρκων χεῖρας μὲ χεῖρας, ὡς οἱ παλαιοὶ ἱππόται. Τέλος πάντων, πληγωθεὶς εἰς ἀκροβολισμόν τινα, ἐλήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐπωλήθη ὡς δοῦλος.

Τὸν Σμὶθ μετέφερον ἤδη ἑκατοντάδας μιλίων εἰς χώραν ἐλεεινήν. Τὸν ἐφόρτωσαν μὲ δεσμὰ καὶ τὸν μετεχειρίζοντο τραχέως. Διὰ τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ. Δραττόμενος τῆς περιστάσεως ἠγέρθη ἐναντίον τοῦ δυνάστου του, καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππου, ἔφυγε διὰ δυσβάτων δασῶν εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ἐντεῦθεν, μετά τινας περαιτέρω περιπετείας, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐγκαίρως ὥστε ἡνώθη μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Νιουπόρτ.

Ἐνῷ εὑρίσκετο εἴς τινα τῶν κατοπτευτικῶν ἐκστρατειῶν του εἰς τὴν Βιργινίαν, ὁ Σμὶθ προσεβλήθη αἰφνιδίως ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς. Εἶχε διατάξει τοὺς ἀνθρώπους του νὰ μένωσιν πλησίον τῆς λέμβου, ἐνῷ αὐτὸς ἐξῆλθε πρὸς κατόπτευσιν· ἀλλὰ ἀπεμακρύνθησαν οἱ ἄνθρωποί του καὶ ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοὺς ἀγρίους. Ἀφοῦ ἐφόνευσε τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, ὁ Σμὶθ προσπαθῶν νὰ διασωθῇ ἔπεσεν εἰς ἕλος τι καὶ ἠναγκάσθη νὰ παραδοθῇ. Ἀλλὰ καὶ τότε οἱ Ἰνδοὶ ἐφοβοῦντο νὰ θέσωσι χεῖρα ἐπ' αὐτὸν ἑωσοῦ ἔῤῥιψε τὰ ὅπλα του. Ἤθελε δὲ ἀπωλέσει τὴν ζωήν του ἐὰν δὲν ἐγνώριζε τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἰνδῶν. Λαβὼν τὸν διαβήτην του ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς πῶς ἡ μαγνητικὴ βελόνη στρέφει πάντοτε πρὸς ἄρκτον, καὶ ἀνέφερεν εἰς αὐτοὺς περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς, καὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων.

ναυτικὴν πυξίδα

Διὰ νὰ αὐξήσῃ δὲ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀγρίων, ὁ Σμὶθ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἤθελον εὕρει τινὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὠνόμασε, εἴς τινα τόπον τοῦ δάσους. Τότε ἔγραψε εἰς τοὺς συμπατριώ-

τάς του τοὺς ἐν τῇ Ἰακωβοπόλει νὰ βάλωσι τὰ πράγματα ἐκεῖ, ὅπερ καὶ ἔπραξαν· καὶ ὅταν οἱ Ἰνδοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννόουν τί ἔγραψε, εἶδον ὅτι πᾶν πρᾶγμα εὑρέθη ἐκεῖ, ὡς εἶπεν, ἤρχισαν νὰ θεωρῶσιν αὐτὸν ὡς ὑπεράνθρωπον. Περιήγαγον δ' αὐτὸν εἰς τὰ διάφορα χωρία των ἐν θριάμβῳ, καὶ τέλος ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸν ἀρχηγόν των, τὸν Πωχατάν.

Ἐνταῦθα συνεκροτήθη ἐπίσημον συμβούλιον, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ θανατωθῇ ὁ Σμίθ. Ἡ κεφαλή του ἐτέθη εἰς μέγαν λίθον διὰ νὰ λάβῃ τὴν θανατηφόρον πληγήν. Θηριώδης ἄγριος ἵστατο πλησίον του μὲ πολεμικὸν ῥόπαλον εἰς τὴν χεῖρα· ἐνῷ δὲ ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιφέρῃ τὴν πληγήν, ἡ Ποκαοντὰς, εὐγενής τις κόρη Ἰνδὶς, δωδεκαετὴς, ἔτρεξεν ἐμπρὸς, ἔῤῥιψε τοὺς βραχίονάς της περὶ τὸν αἰχμάλωτον, καὶ μετὰ δακρύων παρεκάλεσε τοὺς ἀγρίους νὰ φεισθῶσι τῆς ζωῆς του. Ἦτον δὲ θυγάτηρ τοῦ Πωχατὰν, καὶ ἡ προσφιλὴς ὅλης τῆς φυλῆς. Ὁ Σμὶθ διασκέδαζεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας του κατασκευάζων τὰ παιδικά της παιγνίδια καὶ ὁμιλῶν εἰς αὐτὴν περὶ τῶν θαυμάτων τῆς φύσεως. Ἐντεῦθεν αὕτη συνέλαβε συμπάθειαν πρὸς τὸν ξένον καὶ ἐπροσπάθησε νὰ τὸν σώσῃ.

Συγκινηθέντες ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς Ποκαοντᾶς, οἱ Ἰνδοὶ ἐφείσθησαν τῆς ζωῆς τοῦ πλοιάρχου Σμίθ. Μάλιστα μετεχειρίσθησαν αὐτὸν φιλικῶς καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν Ἰακωβόπολιν μεθ' ὑποσχέσεων φιλίας. Ἡ Ποκαοντὰς ἐξηκολούθησε νὰ ἦναι σταθερὸς φίλος τῶν Ἄγγλων. Πολλάκις ἐπεσκέφθη αὐτοὺς φέρουσα κανισκιὰς σιτηρῶν διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς

ἀνάγκας των. Ὅτε, ποτὲ, οἱ Ἰνδοὶ εἶχον συνωμόσει νὰ ἐπιτεθοῦν αἰφνιδίως καὶ νὰ φονεύσωσιν ὅλους τοὺς λευκοὺς, ἦλθε διὰ τῶν δασῶν ἐν καιρῷ νυκτὸς μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτῆς ζωῆς, καὶ εἰδοποίησεν αὐτοὺς διὰ νὰ ἦναι προσεκτικοί.

Ὁ Σμὶθ, κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν Ἰακωβόπολιν, εὗρε τοὺς ἀποίκους ἐλαττωθέντας εἰς τεσσαράκοντα ἄνδρας, καὶ αὐτοὶ ἡτοιμάζοντο νὰ ἀναχωρήσουν ἐν ἀπελπισίᾳ. Ἔπεισεν δὲ αὐτοὺς νὰ μείνωσι, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἔφθασεν ὁ Νιουπὸρτ μὲ νέους ἀποίκους καὶ τροφάς. Τινὲς τῶν νεωστὶ ἐλθόντων ἦσαν χρυσοχόοι· καὶ βλέποντες λάμπουσαν ἄμμον τινα πλησίον τῆς πόλεως, ἐφαντάσθησαν ὅτι βεβαίως ἦτο χρυσὴ κόνις. Ὁ Νιουπὸρτ ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ἀπερίσκεπτος ὥστε νὰ φορτώσῃ τὸ πλοῖόν του μὲ τὴν ἄχρηστον ταύτην ἄμμον, καὶ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἡ ἀποικία τῆς Βιργινίας.

Ὁ Σμὶθ δὲν ἠδύνατο νὰ μένῃ ἀργός. Κατὰ τὸ 1608 ἐπεχείρησεν πλοῦν ἀνακαλύψεως μὲ ἀνοικτὸν πλοιάριον. Κατώπτευσε τὸν Χισαπικὸν κόλπον καὶ διαφόρους μεγάλους ποταμοὺς οἵτινες τρέχουσιν εἰς αὐτόν. Ἐνήργησε συναλλαγὰς μὲ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ κατεσκεύασε γεωγραφικὸν χάρτην ὁλοκλήρου τῆς χώρας

τὴν ὁποίαν περιῆλθε. Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ὁ Νιουπὸρτ ἔφθασε πάλιν μὲ περισσοτέρους ἀποίκους· ἀλλὰ δὲν ἦσαν συνειθισμένοι εἰς ἐπίπονα ἔργα, καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγον ὠφέλησαν τὴν ἀποικίαν.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁ λόρδος Δελουὲρ διωρίσθη κυβερνήτης τῆς Βιργινίας, καὶ νέα πλοῖα ἀπεστάλησαν μὲ τροφὰς καὶ ἀνθρώπους. Τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν πλοίων ἔφθασαν εἰς τὴν Ἰακωβόπολιν, ἀλλὰ τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν τὸ ὁποῖον ἔφερε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν στελλομένων ἀποίκων ἐναυάγησε, καὶ μετὰ μῆνας ἔφθασαν εἰς τὴν ἀποικίαν. Ἐν τούτοις ὁ Σμὶθ ἐδυσκολεύετο νὰ διευθύνῃ τὰ πράγματα τῆς ἀποικίας. Ὅσοι ἔφθασαν τελευταῖοι ἦσαν ὀκνηροὶ καὶ φιλόνεικοι, καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Σμὶθ δὲν εἶχεν οὐδὲν δίκαιον νὰ τοὺς προστάζῃ.

Ὑπῆρχε προσέτι κίνδυνος νὰ λιμοκτονίσωσι. Ὁ Πωχατὰν, πτοηθεὶς ἀπὸ τὸν αὐξάνοντα ἀριθμὸν τῶν Ἄγγλων, εἶπεν ὅτι δὲν εἶχε περισσεύοντα σίτον, καὶ ἑπομένως οὔτε νὰ δώσῃ οὔτε νὰ πωλήσῃ εἰς αὐτοὺς ἤθελεν. Ἀλλ' ὁ Σμὶθ ἐγνώριζε καὶ ἄλλον τρόπον καλλίτερον. Ὅθεν λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τινὰ μεγάλα κομβολόγια κυανοῦ χρώματος, μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Πωχατάν. Δεικνύων δὲ αὐτὰ ὡς κατὰ σύμπτωσιν, ἀνέφερεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν ὅτι εἰς τὴν πατρίδα του μόνον οἱ βασιλεῖς ἐπετρέπετο νὰ φορῶσι τοιαῦτα κοσμήματα. Ὅτε ὁ Πωχατὰν ἤκουσε τοῦτο, εὐχαρίστως ἔδωκε πολλὰς ἑκατοντάδας μεδίμνων σίτου δι' ὀλίγα κομβολόγια. Ἄλλοτε ἔδωκε σχεδὸν ἑκατὸν μεδίμνους σίτου διὰ μικρὸν χάλκινον λέβητα. Ἄραγε ὁ Σμὶθ εἶχε δίκαιον νὰ ἐξαπατήσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν

ἁπλοϊκὸν Ἰνδὸν, καὶ ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ σώσῃ τὰς ζωὰς τῶν συμπατριωτῶν του;

Ἂν καὶ ὑπῆρχον ὅλαι αὗται αἱ δυσκολίαι, ὁ πλοίαρχος Σμὶθ διεύθυνε καλῶς τὴν ἀποικίαν ἕως οὗ ἐβλάφθη ἀπὸ ἐκπυρσοκρότησιν τινὰ πυρίτιδος. Τότε ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀλλὰ μόλις ἀνεχώρησε, καὶ τὰ πάντα ἤρχισαν νὰ βαίνωσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον. Οἱ ἄποικοι δὲν ἤθελον νὰ ἐργάζωνται πλέον, ἀλλ' ἐπαρακάλουν τοὺς Ἰνδοὺς νὰ τοὺς χωρηγῶσι σίτον. Οἱ Ἰνδοὶ ἠρνήθησαν, καὶ ἐσυνώμοσαν νὰ καταστρέψουν τοὺς λευκούς. Διάφορα μικρὰ ἀποσπάσματα κατεσφάγησαν, καί τινες μὲν ἀπὸ τοὺς ἀποίκους κατέλαβον ἓν πλοῖον καὶ ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ λοιποὶ σχεδὸν ἀπέθανον ἀπὸ τὴν πεῖναν. Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐνθυμοῦντο τὴν περίοδον ταύτην καὶ τὴν ὠνόμαζον λιμοκτόνον καιρόν.

Μόνη ἡ ἄφιξις τοῦ λόρδου Δελουὲρ αὐτοῦ μετ' ἀνθρώπων καὶ τροφῶν, ἔσωσε τὴν ἀποικίαν. Ὑπὸ τὸν Δελουὲρ καὶ τοὺς διαδόχους του ἡ Βιργινία ἤκμασε. Ποίμνια καὶ χοῖροι εἰσήχθησαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ὁ καπνὸς ἐκαλλιεργεῖτο καὶ ἐξήγετο εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐπειδὴ τὸ νόμισμα ἦτο σπάνιον, ὁ καπνὸς ἐχρησίμευεν ὡς νόμισμα.

Μέχρι τοῦδε ὀλίγαι γυναῖκες εἶχον διαπλεύσει εἰς τὴν Ἀμερικήν. Κατὰ τὸ 1620 ἡ ἐν Λονδίνῳ εταιρία, διὰ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποίκους ἀφωσιωμένους εἰς τὴν νέαν πατρίδα των, ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς ἐννενήκοντα νεάνιδας. Ταχέως ἐνυμφεύθησαν μὲ τοὺς ἀποίκους, οἵτινες ἔδιδον ἑκατὸν λίτρας καπνοῦ δι' ἑκάστην, χάριν

τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως αὐτῶν. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἀπεστάλησαν περισσότεραι. Ταχέως λοιπὸν κατεστάθησαν εὐάρεστος πατρὶς οἱ καρποφόροι ἀγροὶ τῆς Βιργινίας.

Ἴσως ἐπιθυμεῖ τις νὰ μάθῃ τί ἔγεινεν ἡ Ποκαοντάς. Ἡ ἀξιέραστος αὐτὴ Ἰνδὶς, ὅτε ἦτον δεκαοκτὼ ἐτῶν, ἐπροδόθη εἰς τὰς χεῖρας ἀποσπάσματος τινὸς Ἄγγλων. Ἠρνήθησαν δὲ νὰ τὴν ἀποδόσωσιν ἐὰν ὁ Πωχατὰν δὲν ἔδιδε λύτρα. Ἀντὶ δὲ νὰ πράξῃ τοῦτο, ὁ γέρων ἀρχηγὸς ἀπεφάσισε πόλεμον. Εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον περίστασιν, νέος τις ἄποικος ὀνομαζόμενος Ῥόλφος, ὅστις εἶχεν ἐρωτευθῆ μετὰ τῆς ὡραίας Ἰνδίδος, ἐπρότεινεν εἰς αὐτὴν νὰ τὴν νυμφευθῇ. Αὕτη ἐδέχθη τὴν πρότασιν, παρήτησε τὴν πρώτην της θρησκείαν, καὶ ἔγεινε χριστιανή. Ὁ Πωχατὰν ἐνέκρινε τὸν γάμον, καὶ ἔκτοτε ἔμενεν ἀείποτε πιστὸς εἰς τοὺς Ἄγγλους.

Ὁ Ῥόλφος μετὰ ταῦτα ἔφερε τὴν γυναῖκά του εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὑπεδέχθησαν δὲ αὐτὴν μὲ πολλὴν εὐμένειαν. Δωμάτια παρεχωρήθησαν εἰς αὐτὴν εἰς τὰ ἀνάκτορα, καὶ οἱ εὐγενέστατοι τοῦ τόπου ἔτρεξαν σωρηδὸν διὰ νὰ τὴν ἴδωσι. Μεταξὺ ἄλλων ἦτο καὶ ὁ παλαιὸς φίλος της, ὁ πλοίαρχος Σμὶθ, τοῦ ὁποίου τὴν ζωὴν εἶχε σώσει. Ὅλοι ἐθαύμαζον τοὺς θελκτικοὺς τρόπους της. Ἀλλὰ τὸ κλίμα τῆς Ἀγγλίας ἦτο πολὺ ψυχρὸν δι' αὐτήν. Ἡτοιμάζετο δὲ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Βιργινίαν, ὅτε ἀπέθανεν ἀφήσασα ἕνα μόνον υἱόν. Διάφοροι οἰκογένειαι τῆς Βιργινίας ἀνάγουν τὴν καταγωγήν των εἰς τὴν Ἰνδίδα ταύτην ἄνασσαν.

Ὁ Πωχατὰν ἔστειλεν ἕνα τῶν πολεμιστῶν του εἰς τὴν Ἀγγλίαν μὲ τὴν Ποκαοντὰν, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν χώραν καὶ νὰ γνωρίσῃ πόσος λαὸς ἦτον εἰς αὐτήν. Ὅτε ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὁ Ἰνδὸς οὗτος ἔλαβε μακρὰν ῥάβδον, νομίζων ὅτι ἤθελεν ἀριθμήσει τοὺς κατοίκους, σημειῶν εἰς αὐτὴν ἕκαστον ἄτομον τὸ ὁποῖον ἔβλεπεν. Ἀλλὰ ταχέως ἠναγκάσθη νὰ παύσῃ. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του δὲ ὁ Πωχατὰν ἀπέτεινεν εἰς αὐτὸν πολλὰς ἐρωτήσεις, καὶ μεταξὺ ἄλλων, πόσον λαὸν εἶδεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. «Ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας τοῦ στερεώματος» ἀπήντησε «τὰ φύλλα τῶν δένδρων ἢ τὰς ἄμμους τοῦ αἰγιαλοῦ, διότι τόσος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἄγγλων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ὁλλανδικαὶ ἀποικίαι — Ἐρρίκος Οὔδσων.

Ἡ ἀκόλουθος ἀποικία ἔγεινεν ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδοὺς εἰς τὸν τόπον ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Νέα Ὑόρκη. Τὸ ἔθνος τοῦτο ἐμπορεύετο ἐκτενῶς μὲ τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας. Ἐνόμισεν ὅτι ὁ ἐκεῖσε πλοῦς ἤθελε γείνει πολὺ συντομότερος, ἐὰν πόρος τις ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸν εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν, ἀρκτικῶς τῆς Ἀμερικῆς. Διὰ τοῦτο ἀπέστειλε θαλασσοπόρον τινα ὀνομαζόμενον Ἐρρίκον Οὔδσωνα, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ «βορειοδυτικόν τινα πόρον».

Ὁ κύριος ποταμὸς τῆς Νέας Ὑόρκης εἶναι, ὡς γνωστὸν, ὁ Οὔδσων. Ὠνομάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τὸν αὐτὸν θαλασσοπόρον, ὅστις τὸν ἀνεκάλυψεν. Ἀκολουθῶν τὰ παράλια τῆς Μαίνης, ὁ Οὔδσων ἔπλευσε πρὸς μεσημβρίαν μέχρι Βιργινίας, χωρὶς νὰ εὕρῃ τὸν πόρον τὸν ὁποῖον ἐζήτει. Ἔπειτα στρέψας πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐρευνῶν προσεκτικῶς τὸ παράλιον, ἀνεκάλυψε νησίδιόν τι μεταξὺ τῆς Νέας Ἰερσέης καὶ τῆς Μακρᾶς Νήσου. Εἰσέπλευσε δὲ εἰς αὐτὸ καὶ ταχέως εὑρέθη εἰς τὸ μέρος ὅπου κεῖται σήμερον ὁ μεγαλοπρεπὴς λιμὴν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ἡ νῆσος ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵσταται σήμερον ἡ πόλις τῆς Νέας Ὑόρκης ὀνομάζεται Μανχαττάν. Εἶναι λέξις ἰνδικὴ, σημαίνουσα τ ό π ο ν τ ῆ ς μ έ θ η ς. Ἀναφέρω δὲ, διατί ὠνομάσθη οὕτως. Ὅτε τὸ πλοῖον τοῦ Οὔδσωνος ἀνέπλεεν πρὸς τὸν κόλπον, τινὲς Ἰνδοὶ οἵτινες ἡλίευον, εἶδον αὐτὸ μακρόθεν, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνακαλύψωσι τί ἦτον. Συνεκάλεσαν δὲ τοὺς μακρόθεν καὶ ἐγγύθεν συνεταίρους των, καὶ παρετήρουν τὸ ἀλλόκοτον ἀντικείμενον, ἐνῷ ἐπλησίαζε. Τινὲς ἐνόμισαν ὅτι ἦτον πλέουσα καλύβη· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦτον μέγας ἰχθύς. Τέλος πάντων ἐσυμπέραναν ὅτι ἦτον μεγάλον πλοῖον φέρον τὸν Μανιτοῦ ἢ τὸ Ἀγαθὸν Πνεῦμα, ὅστις ἔμελλε νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ.

Μεγάλη δὲ ἑορτὴ ἡτοιμάσθη καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἤρχισαν μεγαλοπρεπῆ χορόν. Τέλος πάντων τὸ πλοῖον ἐστάθη, λέμβος τις κατεβιβάσθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὁ Ἑρρῖκος Οὔδσων ἐνδεδυμένος ἐρυθρὰ, ἐπέβη εἰς αὐτὴν μέ τινας ἐκ τῶν ἀνθρώπων του. Ἤδη ἦσαν βέ-

βαιοι ὅτι ὁ Μανιτοῦ ἤρχετο, καὶ ἀπετέλεσαν κύκλον διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῶσιν.

Ὅταν ὁ Οὗδσων ἔφθασεν εἰς τὴν ξηρὰν, ἐχαιρέτησε τοὺς αὐτόχθονας καὶ ἔπειτα ἐπαρουσίασε φιάλην πνευματώδους ποτοῦ. Ἀφοῦ ἔπιεν ἓν ποτήριον αὐτὸς, ἐγέμισεν ἄλλο καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν πλησιέστερον ἀρχηγόν. Ὁ Ἰνδὸς, φοβούμενος νὰ τὸ πίῃ, ἐμυρίσθη μόνον τὸ πνευματῶδες ποτὸν, καὶ τὸ μετέδωκεν εἰς τὸν ἀκόλουθον αὐτοῦ, ὅστις ἔπραξε τὸ αὐτό. Τοιουτοτρόπως τὸ ποτήριον περιῆλθεν ὅλον τὸν κύκλον καὶ ἦτον ἕτοιμον νὰ ἐπιστραφῇ ἄγευστον, ὅτε εἷς τῶν ἀρχηγῶν, φοβούμενος μήπως ὁ Μανιτοῦ ἤθελεν ὀργισθῇ, ἔλαβεν αὐτὸ καὶ εἶπεν ὅτι ἤθελε τὸ πίει, καὶ ἠδιαφόρει ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι αἱ συνέπειαι.

Μόλις ἔπιε τὸ ποτήριον καὶ ἤρχισε νὰ κλονίζεται, καὶ τέλος ἔπεσε κατὰ γῆς. Οἱ φίλοι του ἐνόμισαν ὅτι ἀπέθανεν, ἀλλὰ ταχέως ἠγέρθη πάλιν καὶ ἐκήρυξεν ὅτι οὐδέποτε πρότερον ᾐσθάνθη ἑαυτὸν τόσον εὐτυχῆ. Ἤδη ὅλοι ἦσαν πρόθυμοι νὰ δοκιμάσωσι τὸ θαυμάσιον «πύρινον ὕδωρ» καὶ τέλος πάντων ὅλοι οἱ αὐτόχθονες ἐμέθυσαν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ Οὗδσων διένειμέ τινα κομβολόγια, περιπόδια καὶ ἀξίνας μεταξὺ τῶν νέων φίλων του. Οὗτοι κατεθέλχθησαν μὲ τὰ δῶρα ταῦτα, ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζον πῶς νὰ τὰ μεταχειρισθῶσιν. Ἀκολούθως οἱ Ὁλλανδοὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν τόπον, καὶ εἶδον ὅτι οἱ Ἰνδοὶ εἶχον μετατρέψει τὰ περιπόδια εἰς καπνοθήκας, τὰς δὲ βαρείας ἀξίνας ὁρμαθίσαντες ἐκρέμασαν εἰς τοὺς τραχήλους αὐτῶν ὡς κοσμήματα.

Ὁ Οὔδσων ἀνέπλευσε τὸν ποταμὸν ἕως οὗ κατέστη τόσον ἀβαθὺς ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Μία ἀπὸ τὰς λέμβους του ἀνῆλθε πέραν τοῦ τόπου ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Ἀλβανία. Ἀφοῦ ἦλθεν εἰς φιλικὴν συγκοινωνίαν μὲ διαφόρους ἐγχωρίους φυλάς, κατέπλευσε πάλιν εἰς τὸ στόμιον, καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ τὰς ἀνακαλύψεις του. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἐξετέλεσε καὶ ἄλλον πλοῦν. Πλεύσας μακρύτερον πρὸς ἄρκτον ἀνεκάλυψε τὸν κόλπον Οὔδσωνα· ἀλλ' ἀπώλεσε τὴν ζωήν του εἰς τὰς παγωμένας θαλάσσας του.

Οἱ Ὁλλανδοὶ ἐξηκολούθησαν τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Οὔδσωνος, ἀποστέλλοντες ἐμπορικὰ πλοῖα εἰς τὴν χώραν τὴν ὁποίαν εἶχε περιέλθει. Ἔλαβον μεγάλας ποσότητας δερμάτων καστορίων καὶ ἄλλων μηλωτῶν ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς, ἀνταλλάσσοντες αὐτὰ μὲ κομβολόγια, μαχαίρια καὶ μικρὰς ἀξίνας. Τὸ ἐμπόριον τοῦτο εὑρέθη τόσον ἐπικερδές, ὥστε φρούρια ἐκτίσθησαν εἰς διάφορα μέρη διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τοὺς ἐμπόρους. Ἓν ἀπὸ αὐτὰ ἀνηγέρθη ἐπὶ τῆς νήσου Μανχαττὰν κατὰ τὸ 1614. Ὀλίγαι τινὲς καλύβαι ἀνηγέρθησαν πέριξ, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ νέου Ἀμστρεδὰμ ἐδόθη εἰς τὴν ἀποικίαν. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς μεγάλης πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ ὅλη χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδοὺς Νέαι Κάτω Χῶραι.

Οἱ Ὁλλανδοὶ ἦσαν ἥσυχος καὶ τίμιος λαός. Ἠγάπων νὰ καπνίζωσι τὰς καπνοσύριγγάς των καὶ δὲν ὡμίλουν περισσότερον παρ'ὅσον ἔπρεπεν. Ἐπλήρωναν τοὺς Ἰνδοὺς διὰ τὰς γαίας των, ἂν καὶ ἔκαμνον ὠφε-

λίμους συμφωνίας καὶ ἠγόραζον αὐτὰς εἰς πολὺ εὐτελῆ τιμήν. Ἡ ὅλη νῆσος Μανχαττὰν, ἤδη ἀξίζουσα ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων, ἠγοράσθη μόνον δι' εἴκοσι τέσσαρα τάλληρα. Ὅπου ἦτο δυνατὸν ν'ἀποκτηθῶσι χρήματα διὰ τοῦ ἐμπορίου μὲ τοὺς ἐγχωρίους κατοίκους, ἐσύσταινον σταθμοὺς, καὶ οἱ ἔμποροί των ταχέως ἐξετάθησαν ἐπὶ τῆς Μακρᾶς Νήσου, τῆς νήσου Στάτεν καὶ τὴν νέαν Ἰερσέην, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ 1621 διέπλευσαν οἰκογένειαι διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὰς Νέας Κάτω Χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Οἱ Προσκυνηταὶ πατέρες.

Εἰς μίαν τῶν κατοπτευτικῶν πλόων του, ὁ πλοίαρχος Ἰωάννης Σμὶθ ἐπεσκέφθη τὸ παράλιον τοῦ τόπου ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Μαίνη καὶ ἡ Μασσακούσετ. Εἰς ταύτην τὴν ἀρκτώαν χώραν ἔδωκε τὸ ὄνομα Νέα Ἀγγλία. Ἐκατοικήθη δὲ κατὰ πρῶτον σταθερῶς κατὰ τὸ 1620, ἀπὸ ὁμάδα ἀνθρώπων ἐξ Ἀγγλίας, ἡ ὁποία ὁμὰς ὀνομάζεται συχνάκις, Προσκυνηταὶ Πατέρες· οὗτοι ἀνῆκον εἰς θρησκευτικήν τινα αἵρεσιν ὀνομαζομένην Καθαρισταὶ, τοὺς ὁποίους ὠνείδιζον εἰς Ἀγγλίαν, διότι ἤθελαν νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν κατὰ τὸν ἴδιον αὐτῶν τρόπον.

Οἰκογένειαί τινες Καθαριστῶν ἀπεφάσισαν νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Ἀμερικὴν, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐξασκῶσι τὴν θρησκείαν των ἀνενόχλητοι. Ἑκατοντὰς δὲ

προσώπων ἐπέβησαν εἰς μικρόν τι πλοῖον ὀνομαζόμενον Ἄνθος τοῦ Μαΐου. Ἐσκόπευαν δὲ νὰ κατοικήσωσι πλησίον τοῦ ποταμοῦ Οὕδσωνος· ἀλλὰ πολυχρόνιος καὶ τρικυμιώδης πλοῦς ἔφερεν αὐτοὺς εἰς τὸν μελαγχολικὸν αἰγιαλὸν τοῦ ἀκρωτηρίου Κώδου, ἐπὶ τοῦ παραλίου τῆς Μασσακουσέτης.

Τινὲς ἐστάλησαν διὰ νὰ κατοπτεύσουν τὸ παράλιον. Δὲν εὗρον δὲ οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ ἰνδικούς τινας τάφους καὶ μικρὰν θημονίαν σίτου. Τὸ ἔδαφος ἦτο σκεπασμένον ἀπὸ χιόνα καὶ πολλοὶ προσεβλήθησαν ἀπὸ δεινὸν ψύχος, ἀπὰ τὸ ὁποῖον μετὰ ταῦτα ἀπέθανον. Λέμβος τις ἐστάλη μετὰ ταῦτα μέ τινας τῶν προεστώτων, διὰ νὰ πλεύσωσι τὸ μῆκος τοῦ παραλίου καὶ νὰ εὕρωσι καλὸν τόπον διὰ νὰ ἀποβῶσιν.

Οἱ ἀποσταλέντες εὗρον αὐτὸ τὸ παράλιον ὑπερβολικῶς ψυχρόν. Ὁ ἀφρὸς τῶν κυμάτων μετατρεπόμενος εἰς κόνιν ἐπάγωνεν εἰς τὰ ἐνδύματά των καὶ κατέστησεν αὐτὰ τόσον ἀλύγιστα καὶ στίλβοντα ὡσὰν νὰ ἦσαν κατεσκευασμένα ἀπὸ χάλυβα. Εἰς μίαν περίστασιν, ὅτε εἶχον ἀποβῆ, τινὲς Ἰνδοὶ ἐπλησίασαν καὶ ἐγείραντες τρομερὰν φωνὴν ἐξεκένωσαν βολὴν βελῶν κατ' αὐτῶν· ἀλλ' ὁ κρότος τῶν τουφεκίων τῶν Προσκυνητῶν ἔτρεψε ταχέως εἰς φυγὴν τοὺς ἀγρίους. Ἐπαναλαβόντες τὸν πλοῦν αὐτῶν, κατελήφθησαν ἀπὸ βιαίαν τρικυμίαν καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ναυαγήσωσιν. Εὗρον ὅμως καταφύγιον ἐπί τινος νήσου. Ὑπῆρχε δὲ καλὸς λιμὴν πλησίον ἐκεῖ εἰς τὴν ἤπειρον· καὶ ἐπειδὴ ἡ χώρα ἐφαίνετο μᾶλλον καρποφόρος παρὰ τὰς ὅσας εἶχον ἰδῆ πρότερον, ἀπεφάσισαν ν' ἀποβῶσιν ἐκεῖ, καὶ

ἔστειλαν πρὸς ζήτησιν τῶν συνεταίρων των τῶν ἐπὶ τοῦ Ἄνθους τοῦ Μαίου.

Ἡ ἀπόβασις τῶν Προσκυνητῶν ἔγεινε τὴν 21 Δβρίου 1620. Ἡ ἡμέρα ἑορτάζεται ἔτι ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Νέας Ἀγγλίας. Ὠνόμασαν δὲ Πλύμουθ τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐκατοίκησαν. Εἶνε δὲ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ παραλίου τῆς Μασσαχουσέτης.

Οἱ Προσκυνηταὶ ἀμέσως ἤρχισαν νὰ κτίζωσι καλύβας, ἀλλὰ τοσοῦτον ἐξετέθησαν εἰς τὸ ψύχος ὥστε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἠσθένησαν. Ἓξ ἀπ' αὐτοὺς ἀπέθανον τὸν Δβριον, καὶ ἅπαντες σχεδὸν ἐκ τῶν νέων κατοίκων κατέκειντο ποτὲ κλινήρεις ἐκ τῆς ἀσθενείας. Καὶ ὅμως ἐφάνησαν γενναιόψυχοι καὶ ἀνέθεσαν τὴν ἐμπιστοσύνην των εἰς τὸν Θεόν.

Αἱ οἰκίαι τῶν Καθαριστῶν ἐκτίζοντο ἀπὸ ἀκατεργάστους κορμοὺς δένδρων. Δὲν εἶχον εἰμὴ μακρὸν χόρτον μὲ τὸ ὁποῖον νὰ σκεπάζωσι τὰς στέγας των. Νύκτα δέ τινα κατὰ τὸν Ἰανουάριον δύο ἐξ αὐτῶν ὁ Μπράουν καὶ Γούδμαν ἐξῆλθον εἰς τὰ δάση διὰ νὰ συνάξωσιν ἀπὸ αὐτὸ τὸ χόρτον. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των ἐξετράπησαν τῆς ὁδοῦ. Ἡ νὺξ ἐπέκειτο ἤδη, καὶ πρὸς μεγαλειτέραν αὐτῶν ταραχήν, βαρεῖα χιὼν ἤρχισε νὰ πίπτῃ.

Ἀφοῦ ἐδοκίμασαν εἰς μάτην νὰ εὕρουν τὸν πρὸς ἐπιστροφὴν δρόμον των, ἐκάθισαν ὑπὸ τὴν σκέπην μεγάλου βράχου, καὶ ἡτοιμάσθησαν νὰ διανυκτερεύσωσιν ἐκεῖ. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ ἄνεμος ἤρχισε νὰ ὠρύεται μεταξὺ τῶν κλάδων, καὶ τρομασμένοι ὄντες ἐφαντάσθησαν ὅτι ὁ ὠρυγμὸς οὗτος ἦτον ὠρυγμὸς λέ-

οντος. Δὲν ἐγνώριζον δὲ ὅτι δὲν ὑπῆρχον λέοντες εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ διὰ τοῦτο ἀνέβησαν εἰς δένδρον τι διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν. Ἀλλ' ἐκεῖ ἔμενον ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν ψυχρὸν ἄνεμον ὅστις διεπέρα τὰ ἐνδύματά των καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ τρέμωσι. Βλέποντες δὲ ὅτι ἤθελον παγώσει ἐὰν δὲν ἐκινοῦντο, κατέβησαν ἀπὸ τὸ δένδρον καὶ περιεπάτουν πέριξ αὐτοῦ ὅσον ἠδύναντο ταχέως, μέχρις οὗ ἐξημέρωσεν.

Οἱ δύο περιπλανηθέντες ἐχάρησαν μεγάλως ὅτε ἐπεφάνη ἡ πρωΐα. Ἔσπευσαν δὲ νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των, καὶ ἀφοῦ περιεπάτησαν δρομαίως ἢ ἔτρεχον ὅλην τὴν ἡμέραν, κατώρθωσαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ Πλύμουθ τὴν ἑσπέραν. Οἱ συνεταῖροί των ζητήσαντες αὐτοὺς εἰς μάτην, ὑπέλαβον ὅτι ἀπωλέσθησαν, καὶ ὑπέθεσαν ὅτι ἐφονεύθησαν ἢ ἀπήχθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς. Πολὺν χρόνον ὁ Μπράουν καὶ ὁ Γούδμαν ἐνθυμοῦντο τὸν ὠρυγμὸν τοῦ λέοντος, καὶ τὴν παγετώδη νύκτα εἰς τὰ δάση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἡ ἀποικία τοῦ Πλύμουθ.

Ὁ χειμὼν ἦτον πολὺ μελαγχολικὸς ὡς πρὸς τοὺς Καθαριστάς. Ὑπέφεραν πολὺ ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ τὴν νόσον. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τὸ ἥμισυ αὐτῶν εἶχεν ἀποθάνει. Ἀλλ' ὁ καιρὸς ἔγεινεν ἤδη γλυκύτερος. Τὰ πτηνὰ ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζωνται. Οἱ ἀγροὶ ἐπρασίνισαν. Οἱ δὲ ἀσθενεῖς ταχέως ἔγειναν καλλίτερα.

Ἡ χώρα πέριξ τοῦ Πλύμουθ, ἂν καὶ ἦτον ἔρημος, ὅτε οἱ Προσκυνηταὶ ἀπεκατεστάθησαν ἐκεῖ,ἐδείκνυε σημεῖα ὅτι ἐκατοικήθη πρότερον. Ὁ καπνὸς ἐφαίνετο πολὺ μακρὰν ἐνίοτε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος, καὶ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν διὰ νὰ εὕρωσι τοὺς Ἰνδοὺς ἀπὸ τῶν ὁποίων τὰς ἑστίας προήρχετο, καὶ νὰ ἀνοίξωσι φιλικὴν συγκοινωνίαν μετ' αὐτῶν, ὅπερ δὲν ἐπέτυχον· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄνοιξιν εἷς μόνος Ἰνδὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Οἱ ἄποικοι ἐξεπλάγησαν, ἀκούοντες αὐτὸν, λέγοντα, ἐνῷ ἐπλησίαζε. «Καλῶς ἤλθατε Ἄγγλοι»! Εἶχε μάθει ὀλίγα ἀγγλικὰ ἀπὸ τοὺς προλαβόντας περιηγητάς.

Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰνδοῦ τούτου ἦτον Σαμοσέτ. Εἶπε δὲ εἰς τοὺς λευκοὺς ὅτι ἀνῆκεν εἰς φυλὴν ἥτις κατῴκει πέντε ἡμέρας μακράν· ὅτι καλῶς εἶχον ἔλθει εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐκατοίκησαν, διότι οὐδεὶς ἄλλος ὑπῆρχεν ἀντιποιούμενος αὐτόν· ὅτι πρό τινων ἐτῶν, οἱ Ἰνδοὶ οἱ ὁποῖοι κατῴκουν ἐκεῖ ἀπέθανον ἀπὸ λοιμόν. Περὶ τοῦ λοιμοῦ τούτου ἀναφέρεται τὸ ἑξῆς περίεργον διήγημα.

Φαίνεται ὅτι ὀλίγα ἔτη πρὶν οἱ Προσκυνηταὶ ἀποβῶσι, γαλλικόν τι πλοῖον ἐξώκειλεν εἰς τὴν ξηρὰν ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Κώδου, οἱ δὲ Ἰνδοὶ ἐθανάτωσαν ἀπηνῶς σχεδὸν ὅλους τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ. Εἷς τῶν Γάλλων, τοῦ ὁποίου τὴν ζωὴν ἐφείσθησαν, ἔμεινε καιρόν τινα μὲ τοὺς Ἰνδούς ὡς αἰχμάλωτος. Μίαν ἡμέραν εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι τὸ Μέγα Πνεῦμα ἤθελε τιμωρήσει αὐτοὺς, διότι ἐφόνευσαν τοὺς συμπατριώτας του, καὶ ὅτι ἤθελε δώσει τὴν γῆν των εἰς ἄλ-

λους, ἀλλ' αὐτοὶ χλευάζοντές τον, ἠρώτησαν ἐὰν ὑπέθετεν ὅτι τὸ Μέγα Πνεῦμά του ἠδύνατο νὰ καταστρέψῃ τόσον δυνατὴν φυλὴν ὡς τὴν ἰδικήν των. Οὗτος δὲ ἀπήντησεν ὅτι, ἐὰν ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ τοὺς καταστρέψῃ, εὐκόλως ἤθελεν εὕρει τρόπον. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ὀλεθρία ἀσθένεια ἐνέσκηψεν, ἥτις ἀφήρπασεν ὅλην σχεδὸν τὴν φυλήν. Οἱ δὲ ὀλίγοι μείναντες ἐφονεύθησαν ἀπὸ ἐχθρικὸν ἔθνος. Οὗτος ἦτον ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Καθαρισταὶ εἶδον τόσον πολλοὺς τάφους, ἀλλ' οὐδένα Ἰνδὸν ζῶντα.

Οἱ Προσκυνηταὶ προσεφέρθησαν εὐμενῶς πρὸς τὸν Σαμοσέτ, καὶ μετ' οὐ πολὺ ὁ ἀρχηγός του ὁ Μασσασοὰτ ἦλθε νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτούς. Ὑπεδέχθησαν δὲ τὸν Μασσασοὰτ μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ. Ἐδώρησαν εἰς αὐτὸν δύο μαχαίρια καὶ χαλκίνην ἅλυσιν, καὶ ἔδωκαν εἰς τὸν ἀδελφόν του χύτραν τινα «πνευματώδους ποτοῦ» καί τινα δίπυρα (παξιμάδια) καὶ βούτυρον. Συνθήκη δὲ συνωμολογήθη μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ὁ Μασσασοὰτ καὶ ἡ φυλή του ἔμειναν πάντοτε πιστοὶ φίλοι τῶν λευκῶν.

Δύο ἀπὸ τοὺς Καθαριστὰς μετ' ὀλίγον ἀπέδωκαν τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Μασσασοάτ. Εὗρον δὲ τὸν ἀρχηγὸν δεινῶς πάσχοντα, οἱ δὲ ἰατροί του ἐπροσπάθουν νὰ τὸν θεραπεύσωσι μὲ τρομεροὺς κρότους καὶ ἀνοήτους χορούς. Ἀποβαλὼν ἀπὸ τὴν καλύβην αὐτούς, εἷς τῶν Καθαριστῶν ἔδωκεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν ἁπλοῦν τι ἰατρικὸν καὶ τὸν ἀποκατέστησεν ὑγειῆ. Οὗτος δὲ οὐδέποτε ἐλησμόνησε ταύτην τὴν εὐεργεσίαν.

Ὅλοι οἱ Ἰνδοὶ ὅμως δὲν ἦσαν τόσον εὐμενεῖς πρὸς αὐτούς. Φυλή τις ἥτις ἦτον εἰς πόλεμον μὲ τὸν Μασσασοὰτ, ἔστειλεν εἰς τοὺς Καθαριστὰς δέσμην τινὰ βελῶν τυλιγμένην μὲ τὸ δέρμα κροταλίτου ὄφεως. Οὗτος ἦτον ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐσυνείθιζον νὰ κηρύττωσι τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ Καθαριστὴς κυβερνήτης ἔστειλεν ὀπίσω τὸ δέρμα πλῆρες ἀπὸ πυρίτιδα καὶ σφαίρας. Οἱ Ἰνδοὶ ἐνόμισαν ὅτι αἱ σφαῖραι ἦσαν μαγεῖαι, καὶ τόσον ἐξεπλάγησαν, ὥστε ἐπὶ τέλους ἀφῆκαν τοὺς λευκοὺς ἀνενοχλήτους. Οἱ Προσκυνηταὶ ὅμως περιμένοντες προσβολὴν, ἀνήγειραν σειρὰν χαρακωμάτων πέριξ τῆς ἀποικίας των.

Ἐπί τινα χρόνον οἱ Καθαρισταὶ ἐξηκολούθουν νὰ ὑποφέρωσιν, ἰδίως δὲ ἀπὸ τὴν πεῖναν. Δὲν ἠδύναντο δὲ νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἀρκετὰ ὥστε νὰ τρέφωνται. Καὶ ὑπῆρχον μὲν ἰχθεῖς εἰς τὸν κόλπον, ἀλλὰ δὲν εἶχον οὔτε πλοιάρια, οὔτε δίκτυα μὲ τὰ ὁποῖα νὰ τοὺς ἀγρεύωσι. Καὶ ἐπὶ δύο ἔτη μετὰ τὴν ἄφιξίν των, πολλάκις ἀπεσύροντο εἰς τὴν κλίνην τὴν νύκτα, χωρὶς νὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν τροφὴν διὰ τὴν ἐπαύριον. Ἐάν τινες τῶν παλαιῶν φίλων των ἤρχοντο εἰς αὐτοὺς, μόνον ἀστακόν τινα ἢ ἰχθῦν ἠδύναντο νὰ τοὺς προσφέρωσι, χωρὶς ἄρτον ἢ ἄλλο τι εἰμὴ ποτήριον ὕδατος.

Ἀλλ' εἰς τρία ἢ τέσσαρα ἔτη τὰ πράγματα μετεβλήθησαν ἐπὶ τὸ κρεῖττον. Ἕκαστος ἄποικος ἔλαβεν ἰδίαν μερίδα γῆς. Εἰργάζοντο δὲ ἐπιπόνως, καὶ σίτον ἐν ἀφθονίᾳ ἐσύναζον. Περισσότεροι ἐκ τῶν ὁμοπίστων αὐτῶν διέπλευσαν ἐξ Ἀγγλίας. Κατὰ τὸ 1630 ὁ

ἀριθμὸς αὐτῶν εἶχεν αὐξήσει εἰς τριακοσίους. Ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἡ ἀποικία ἤκμαζε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ἄλλαι νέαι ἀγγλικαὶ ἀποικίαι.

Κόλπος τῆς Μασακουσέτης.—Κατὰ τὸ 1630 μεγάλη ἑταιρία Ἄγγλων Καθαριστῶν, λαβοῦσα δωρεὰν γῆν εἰς τὸν κόλπον τῆς Μασακουσέτης, βορειοδυτικῶς τοῦ Πλύμουθ, ἐξῆλθε καὶ ἐθεμελίωσε τὴν Γαμβριγίαν, τὴν Βονστώνην καὶ ἄλλας πόλεις. Οὗτοι δὲ ἀπετέλεσαν τὴν ἀποικίαν τοῦ κόλπου τῆς Μασακουσέτης. Ἂν καὶ οἱ ἄποικοι οὗτοι, ὡς καὶ οἱ λοιποί, ὑπέφεραν πολὺ κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὸ ψύχος καὶ τὴν πεῖναν, ἤρχισαν ταχέως νὰ εὐτυχῶσι. Μύλοι ἐκτίσθησαν· καὶ ἐμπόριον ἤρχισε μὲ τὰς ἄλλας ἀποικίας. Ἡ Βοστώνη εἶναι ἤδη, ὡς γνωστόν, ἡ πρωτεύουσα τῆς Μασακουσέτης, καὶ ἡ μεγίστη πόλις τῆς Νέας Ἀγγλίας.

Ἡ νῆσος τῆς Ῥόδου.— Ὁ λαὸς τῆς πόλεως Σάλεμ εἶχε νέον τινὰ ἱεροκήρυκα ὀνομαζόμενον Γουλιέλμον Ῥόγγιερ. Ἡ πίστις του ἦτον ὁπωσοῦν διάφορος ἀπὸ τὴν τῶν ἄλλων ἱερέων Καθαριστῶν· ἀλλὰ διϊσχυρίζετο ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λατρεύῃ κατὰ τὸν ἴδιον αὐτοῦ τρόπον, καὶ νὰ κηρύττῃ ὅ,τι ἐνόμιζεν ὡς ἀλήθειαν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν ἤθελε νὰ ἀνεχθῇ ὁ λαὸς τοῦ κόλπου τῆς Μασακουσέτης, καὶ οὕτως ἀπεφάσισαν νὰ ἀποπέμψουν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἀκούσας δὲ περὶ τῶν σκοπῶν των, ὁ Γουλιέλμος Ῥόγγιερ ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Σάλεμ εἰς τὴν ἔρημον. Ἀπεφάσισε δὲ νὰ εὕρῃ τόπον ὅπου ἠδύνατο νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐκείνην τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν οἱ Καθαρισταὶ ἠρνοῦντο εἰς αὐτόν. Ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας περιεπλανᾶτο μεταξὺ τῆς χιόνος καὶ τῆς βροχῆς, ἄνευ ἄρτου ἢ κλίνης. Τέλος ἔφθασεν εἰς καλύβας Ἰνδῶν τινων ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν εὐμενῶς. Ἠγόρασεν ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς ἔκτασίν τινα γῆς ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Ναῤῥαγκανσὲττ καὶ ἤρχισεν ἀποικίαν. Εὐγνώμων διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ, ὠνόμασε τὸν τόπον τοῦτον Πρόνοιαν.

Ὑπάρχει ὡραία νῆσος εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ναῤῥαγκανσὲττ, τὴν ὁποίαν οἱ Ἰνδοὶ ὠνόμαζον Νῆσον τῆς Εἰρήνης. Ὀλίγον μετὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Προνοίας ἄλλη ὁμὰς ἀνδρῶν, ἡ ὁποία ἔλαβε δυσκολίας ἀπὸ τοὺς Καθαριστὰς τοῦ κόλπου τῆς Μασσακουσέτης, ἠγόρασε τὴν νῆσον ταύτην καὶ ἀπῴκησεν εἰς αὐτήν. Ὠνόμασαν δὲ αὐτὴν Νῆσον τῆς Ῥόδου. Πλησίον δὲ τοῦ μεσημβρινοῦ αἰγιαλοῦ της ἦτον περίεργος ἀρχαῖος πύργος. Οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ, ποῖος τὸν ἀνήγειρε· Πλησίον δὲ τοῦ πύργου τούτου ἐκτίσθη ἡ πόλις τοῦ Νιουπὸρτ, ἤδη μιᾶς τῶν πρωτευουσῶν τῆς Νήσου Ῥόδου.

Νέα Ἀμπσχίρη. — Ἀποικίαι ἐγένοντο εἰς τὸν τόπον ὅπου κεῖται σήμερον ἡ πολιτεία τῆς Νέας Ἀμπσχίρης ἀπὸ τὸ 1623. Ἐσυστήθησαν δὲ μετὰ ταῦτα ἐκεῖ τινὰ ἐμπορικὰ καὶ ἁλιευτικὰ καταστήματα. Τὰ καταστήματα ταῦτα, κατ' ἰδίαν αὐτῶν αἴτησιν, ἔγειναν δεκτὰ εἰς

τὴν ἀποικίαν τοῦ κόλπου τῆς Μασσακουσέτης. Ἀλλὰ μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη, ἐσυστήθησαν εἰς χωριστὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Νέας Ἀμπσχίρης.

Κοννεκτικούτη.—Ἡ Κοννεκτικούτη, (ἡ μακρὸς ποταμός, ὡς τὸ ὄνομα σημαίνει εἰς τὴν Ἰνδικὴν γλῶσσαν), ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδοὺς τοῦ Νέου Ἀμστερδάμ. Ἔκτισαν δὲ φρούριον ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Ἀρτφώρδ καὶ ἤρχισαν ἐπικερδὲς ἐμπόριον μὲ τοὺς Ἰνδούς. Ἀλλὰ μετά τινα καιρὸν ὁ λαὸς τοῦ Πλύμουθ καὶ τοῦ κόλπου της Μασσακουσέτης ἤκουσεν περὶ τοῦ ἐκτεταμένου τούτου ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου. τὰ ὕδατα ἦσαν πλήρη ἰχθύων, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ὄχθαι ἔβριθον ἀπὸ κάστορας καὶ ἐνυδρίδας.

Ἡμέραν τινὰ κατὰ τὸ ἔτος 1633, οἱ ἔμποροι τοῦ Ὁλλανδικοῦ φρουρίου ἐξαπλάγησαν βλέποντες μικρὸν πλοῖον ἀναπλέον τὸν ποταμόν. Ἤθελον νὰ κρατήσουν τὴν ὡραίαν ταύτην χώραν δι' ἑαυτούς. Διὰ τοῦτο γεμίσαντες κανόνιον ἐχαιρέτησαν τὸ πλοῖον καὶ εἶπον εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ μὴν προχωρήσῃ, διότι ἄλλως ἤθελον κανονοβολίσει κατ' αὐτοῦ.

Τὸ μικρὸν πλοῖον ἀνῆκεν εἰς τὸν πλοίαρχον Γουλιέλμον Ὅλμην. Ἤρχετο ἀπὸ τὸ Πλύμουθ διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Κοννεκτικούτης καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ξύλωσιν οἰκίας διὰ νὰ τὴν ἀνεγείρῃ ὅπου ἤθελεν ἀποβῇ. Δὲν ἐφοβήθη δὲ τοὺς Ὁλλανδοὺς οὔτε τὸ κανόνιον. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος ἦτον εὐνοϊκός, δὲν ἔδωκε καμμίαν προσοχὴν εἰς τὰς ἀπειλάς των, ἀλλ' ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον

του. Διῆλθεν ἐν ἀσφαλείᾳ τὸ φρούριον καὶ κατῴκησεν ὀλίγα μίλια ὑψηλότερα, εἰς τόπον ὀνομαζόμενον σήμερον Οὔϊνδσορ.

Δὲν παρῆλθεν πολὺς καιρὸς καὶ ἔφθασαν εἰς Ἀγγλίαν αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς ὡραίας κοιλάδος τῆς Κοννεκτικούτης. Μέγας τις λόρδος ἔλαβεν αὐτὴν ὡς δῶρον καὶ ἀπέστειλεν ὁμάδα τινα ἀποίκων. Ἔκτισαν δὲ φρούριον εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὠνόμασαν αὐτὸ Σαιμπρούκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ.΄

Ἡ Κοννεκτικούτη. — Ὁ Πεκουόδιος πόλεμος.

Ἡ Κοννεκτικούτη, ὡς εἴδομεν τελευταῖον, κατῳκήθη κατὰ πρῶτον μονίμως εἰς τὸ Οὔϊνδσορ ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Ὅλμην. Δύο ἔτη μετὰ ταῦτα, ὁμάς τις ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Μασσακουσέτης ἀπεφάσισε νὰ ἀποκατασταθῇ ἐκεῖ. Μετέβησαν δὲ διὰ ξηρᾶς, ἐλαύνοντες τὰ ποίμνιά των διὰ δασῶν, τὰ ὁποῖα οὔτε ποίμνια, οὔτε λευκοὶ ἄνθρωποι εἶχον διέλθει πρότερον, ἀλλ' ἀνεχώρησαν πολὺ ἀργά. Ὁ ποταμὸς εἶχε παγώσει πρὶν φθάσωσι. Τὰ ποίμνιά των ἀπωλέσθησαν,καὶ αὐτοὶ ὑπέφεραν πολὺ κατὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῆς.

Τὸ ἀκόλουθον θέρος, ἄλλη ὁμὰς ἐξ ἑκατὸν περίπου ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία, ἐκίνησεν ἀπὸ τὴν Βο-

στώνην διὰ τὴν κοιλάδα τῆς Κοννεκτικούτης. Ἐτρέφοντο δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὸ γάλα τῶν δαμάλεών των τὰς ὁποίας ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν. Ὁδεύοντες βραδέως ἐχρειάσθησαν δεκαπέντε σχεδὸν ἡμέρας διὰ νὰ συμπληρώσωσιν ὁδοιπορίαν, ἡ ὁποία ἤδη δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας· ἔφθασαν δὲ ἀσφαλῶς καὶ ἐθεμελίωσαν τὸ Ἀρτφώρδ καὶ τοῦ Γουέδερς-Φίλδ.

Ἡ Κοννεκτικούτη κατῳκεῖτο ἀπὸ πολλὰς δυνατὰς φυλὰς Ἰνδῶν. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ οἱ Πεκουόδιοι, οἵτινες κατῴκουν ὅπου σήμερον κεῖται τὸ μεσημβριανατολικὸν μέρος τῆς πολιτείας, πλησίον τοῦ στομίου τοῦ Ταμίσεως ποταμοῦ. Ὅτε οἱ Πεκουόδιοι εἶδον τοὺς λευκοὺς καταλαβόντας τοὺς ὡραίους κυνηγετικοὺς τόπους των, ἐκυριεύθησαν ἀπὸ ζηλοτυπίαν καὶ φόβον· οἱ δὲ λευκοί, βλέποντες πῶς διετέθησαν οἱ Ἰνδοί, ἐδυσπίστουν πρὸς αὐτοὺς ἀμοιβαίως. Μέχρι τοῦ χρόνου τούτου, ὑπῆρχε εἰρήνη μεταξὺ τῶν λευκῶν καὶ τῶν Ἰνδῶν· ἀλλ' ἡ ὑποψία αὕτη ταχέως ἐγέννησε πόλεμον.

Ἡμέραν τινὰ ἔμπορός τις πλέων μακρὰν τοῦ παραλίου πρὸς τὸ πέλαγος εἶδε λέμβον, ἥτις, ὡς διέκρινεν, ἀνῆκεν εἰς ἕνα τῶν ἀποίκων, ὀνομαζόμενον Ὄλδαμ. Ἦτο δὲ πλήρης Ἰνδῶν, καὶ ὑπώπτευσε ὅτι συνέβη κακόν τι. Διὰ τοῦτο, ἂν καὶ εἶχε μόνον δύο παῖδας μετ' αὐτοῦ διευθύνθη πρὸς τὴν λέμβον. Οἱ Ἰνδοὶ ἐτρόμαξαν ὅτε εἶδον αὐτὸν, καὶ ἅμα ἐπλησίασεν, ἐπήδησαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ ἔμπορος ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον καὶ ὑποκάτω ἁλιευτικοῦ δικτύου, εὗρεν τὸ

σῶμα τοῦ Ὄλδαμ, ὅλον κατεσπαραγμένον καὶ καθημαγμένον.

Ὁ λαὸς τῆς Νέας Ἀγγλίας ἀπεφάσισε νὰ τιμωρήσῃ τοὺς δολοφόνους. Ἑπομένως σῶμά τι ἀνδρῶν ἀνεχώρησεν διὰ τὰ χωρία τῶν Πεκουοδίων. Οἱ Ἰνδοὶ ἔφυγον, ἀλλ' ὑπῆρχον αἱ καλύβαι των καὶ οἱ σιτοφόροι ἀγροί των. Βαλόντες πῦρ εἰς αὐτὰ, οἱ ἄποικοι διέφθειραν τὴν χώραν πανταχόθεν. Τοῦτο διήγειρεν εἰς τοὺς Πεκουοδίους αἱματηρὰν ἐκδίκησιν. Διαιρεθέντες εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα, περιεκύκλωσαν τὰς μεμονωμένας οἰκίας, κατέσφαξαν ὁδοιπόρους, ἐφόνευσαν τοὺς ἄνδρας ἐνῷ εἰργάζοντο εἰς τοὺς ἀγρούς των, καὶ ἀπεκεφάλισαν τὰς γυναῖκας καὶ παιδία εἰς τὰς ἰδίας των ἑστίας· οὐδενὸς δὲ ἐφείσθησαν.

Οἱ Πεκουόδιοι, ἀποφασίσαντες νὰ κατασφάξωσιν ὅλους τοὺς Ἄγγλους ἀποίκους, ἀπεπειράθησαν νὰ πείσωσιν ἑτέραν φυλὴν τοὺς Ναρραγγανσετίους νὰ ἑνωθῶσι μετ' αὐτῶν. Ὅτε ὁ λαὸς τῆς Βοστώνης ἤκουσεν περὶ τούτου, ἐκυριεύθη ὑπὸ μεγάλου τρόμου. Γνωρίζων δὲ ὅτι ὁ Γουλιέλμος Ῥόγγιερ, τὸν ὁποῖον εἶχον ἀποπέμψει πρὸ ὀλίγου, ἠγαπᾶτο πολὺ ἀπὸ τοὺς Ναρραγκανσετίους, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν παρακαλέσωσι νὰ ἀποτρέψῃ τοὺς φίλους του ἀπὸ τὸ νὰ ἑνωθῶσι μὲ τοὺς Πεκουοδίους. Ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἄνθρωπος, λαμβάνων τὸ παράγγελμά των, ἐκίνησε μόνος μὲ τὸ μονόξυλόν του, ἐν καιρῷ δεινῆς τρικυμίας, διὰ τὸ χωρίον Ναρραγκασέτς. Εὗρε δὲ ἤδη ἐκεῖ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Πεκουοδίων· ἀλλὰ τόσον θερμῶς ἐσυνηγόρησεν ὥστε ἀφοῦ ἀμφιταλαντεύθησαν ἡμέρας τινὰς,

οἱ Ναρραγκανσέτιοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἑνωθῶσι μὲ τοὺς Πεκουοδίους, καὶ ἐκηρύχθησαν φίλοι τῶν Ἄγγλων.

Οἱ ἄποικοι ἔστειλαν ἤδη σῶμα ἀνδρῶν κατὰ τῶν Πεκουοδίων. Φθάσαντες δὲ εἰς ἓν τῶν ὀχυρωμάτων αὐτῶν, ἀκριβῶς πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἐπετέθησαν αἰφνιδίως κατὰ τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ ἔβαλον πῦρ εἰς τὰς καλύβας των. Ἔπειτα δὲ ἀπετέλεσαν κύκλον περὶ τὰς καλύβας καὶ ἐνῷ αἱ φλόγες ἀπεδίωκον τοὺς Ἰνδούς, ἐπυροβόλουν κατ' αὐτῶν ἀσπλάγχνως. Ἑξακόσιοι Πεκουόδιοι ἀπωλέσθησαν εἰς μίαν ὥραν. Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν οἱ λοιποὶ ἐκ τῆς φυλῆς οἵτινες ἦσαν εἰς ἄλλο ὀχύρωμα, ἦλθαν ἐγγὺς καὶ ἀνανέωσαν τὴν μάχην. Ἐπολέμησαν δὲ γενναίως, ἀλλ' ἡττήθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. Οἱ ὀλίγοι ἐπιζήσαντες κατεδιώκοντο ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, καὶ ὁλόκληρος ἡ φυλὴ ἐξωλοθρεύθη.

Κατὰ τὸ 1638, τὸ πρῶτον ἔτος μετὰ τὸν Πεκουόδιον πόλεμον, ἐκτίσθη ἡ Νέα Ἄβεν, ὡς χωριστὴ ἀποικία, ἀπὸ εταιρίαν τινα Καθαριστῶν ἐξ Ἀγγλίας. Οἱ νέοι ἄποικοι παρεδέχθησαν τὴν γραφὴν ὡς τὸν μόνον νόμον αὐτῶν τοῦ δημοσίου βίου.

Αἱ ἀποικίαι τῆς Νέας Ἀγγλίας ηὔξησαν καὶ ἤκμασαν. Κατὰ δὲ τὸ 1633 περιελάμβανον ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα χωρία. Ἀπειλούμενοι τότε ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς Ὀλλανδοὺς καὶ Γάλλους ἐνόμισαν συμφέρον νὰ ἑνωθῶσι πρὸς ἀμοιβαίαν ὑπεράσπισιν ἐν καιρῷ πολέμου· ἑπομένως τὸ Πλύμουθ, ὁ κόλπος τῆς Μασσακουσέτης, ἡ Κοννεκτικούτη καὶ ἡ Νέα Ἄβεν, ἀπετέλεσαν συμμαχίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα

«Αἱ Ἡνωμέναι ἀποικίαι τῆς Νέας Ἀγγλίας.» Ἡ συμμαχία αὕτη διήρκεσε τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ὑπῆρξε λίαν εὐεργετικὴ πρὸς ὅλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.'

Μαρυλάνδη. — Δελοάρ. — Νέα Γερσέη.

Μαρυλάνδη.—Ἡ ἀποικία, ἥτις ἐσυστήθη ἀκολούθως, ἦτον ἡ Μαρυλάνδη. Ἡ χώρα ἥτις ὀνομάζεται οὕτως ἤδη, ἐδωρήθη ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν Γεώργιον Κάλβερτ, ἤτοι τὸν λόρδον Βαλτιμόρον. Ὁ Κάλβερτ ἐπεθύμει νὰ συστήσῃ ἀποικίαν ὅπου ὅλοι νὰ δύνανται νὰ ἀπολαμβάνωσιν πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν. Τὸ σύνταγμά του ἐπρονόει νὰ μὴ φορολογῇ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις τὴν ἀποικίαν, ἢ νὰ μὴν ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις της. Ἡ δωρηθεῖσα οὕτω γῆ ὠνομάσθη Μαρυλάνδη πρὸς τιμὴν τῆς Μαρίας Ἑνριέττας, βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ λόρδος Βαλτιμόρος ἀπέθανεν πρὶν δυνηθῇ νὰ συστήσῃ τὴν ἀποικίαν του· ἀλλ' ὁ υἱός του Σεσὶλ Κάλβερτ, ἐκληρονόμισε τὴν δωρεάν. Κατὰ τὸ 1634 ἔστειλεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν 200 ἀποίκους· Ἀνέπλευσαν δὲ τὸν ποταμὸν, ὁ ὁποῖος χωρίζει τὴν Μαρυλάνδην ἀπὸ τὴν Βιργινίαν, ἠγόρασαν γαίας τινὰς ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους καὶ ἔκτισαν μικρὸν χωρίον. Ἔδωκαν δὲ εἰς τοὺς Ἰνδοὺς μαχαίρια, σκαπάνας καὶ ἀξίνας.

Αἱ δὲ γυναῖκες τῶν Ἰνδῶν εἰς ἀμοιβὴν ἐδίδαξαν αὐτοὺς πῶς νὰ κατασκευάζωσιν σίτινον ἄρτον καὶ ἀρτεμίσια πλακούντια.

Οἱ ἄποικοι τῆς Μαρυλάνδης δὲν ὑπέφεραν, ὡς οἱ συστήσαντες τὰς ἄλλας ἀποικίας. Ἔφθασαν εἰς εὐνοϊκὸν καιρὸν, καὶ ἐβοηθήθησαν ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Βιργινίας. Ἦσαν δὲ ἐλεύθεροι καὶ εὐτυχεῖς, καὶ πολλοὶ ἡνώθησαν μετ' αὐτῶν ἐλθόντες ἐξ Ἀγγλίας. Ἡ μόνη ἐνόχλησις αὐτῶν προήρχετο ἀπό τινα ὀνομαζόμενον Κλεϊμπόρν, ὅστις πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἶχε συστήσει σταθμὸν ἐμπορικὸν ἐντὸς τῶν ορίων των. Διήγειρε δὲ διαφόρους ἐπαναστάσεις, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατεβλήθη. Ἡ Βελτιμόρη, ἡ μεγίστη πόλις τῆς Μαρυλάνδης, ὠνομάσθη ἀπὸ τὸν θεμελιωτὴν τῆς ἀποικίας ταύτης.

Δελοάρ. — Ἡ Δελοὰρ ἐκτίσθη μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ 1638, ἀπὸ εταιρίαν Σουηδῶν καὶ Φιννῶν. Οἱ Σουηδοὶ εἶναι κάτοικοι τῆς Σουηδίας, καὶ οἱ Φιννοὶ τῆς Φινλανδίας — δύο χωρῶν εἰς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης. Ἂν καὶ τὰ ἔθνη ταῦτα δὲν κατώρθωσαν καμμίαν ἀνακάλυψιν εἰς τὸν νέον κόσμον, ἤθελαν νὰ ἔχωσιν ἀποικίαν ἐκεῖ καὶ ἀπέστειλαν ἐπὶ τούτου ὁμάδα ἀποίκων. Ἀποβάντες εἰς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ κόλπου τῆς Δελοάρης, οἱ Σουηδοὶ ἠγόρασαν ἔκτασιν τινὰ γῆς ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν Νέαν Σουηδίαν. Ἀνήγειραν δὲ διάφορα φρούρια, καὶ μετ' οὐ πολὺ περισσότεροι ἐκ τῶν συμπατριωτῶν των ἡνώθησαν μετ' αὐτῶν.

Ἔτη τινὰ πρὶν φθάσωσιν οἱ Σουηδοί, ὁμάς τις Ὁλλανδῶν ἀπὸ τὰς Νέας Κάτω Χώρας ἐκατοίκησαν εἰς τοῦτον τὸν τόπον, τοὺς ὁποίους εἶχον κατασφάξει οἱ Ἰνδοί· ἀλλ' ἤδη ὅτε οἱ Ὁλλανδοὶ εἶδον ξένους λαμβάνοντας κατοχὴν, ἀντεποιοῦντο τὸν τόπον ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι κατέλαβον αὐτόν. Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη ἔρις, ἥτις ἀπέβη (κατὰ τὸ 1655.) εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς Νέας Σουηδίας ὑπὸ τῶν Ὁλλανδῶν. Τὸ δὲ ὄνομα μετὰ ταῦτα μετεβλήθη εἰς Δελοάρ.

Οἱ Ὁλλανδοὶ τῶν Νέων Κάτω Χωρῶν προέβαινον ἐμπορευόμενοι καὶ εὐτυχοῦντες, ἂν καὶ ἐπί τινα καιρὸν ὑπέφεραν δεινῶς ἀπὸ πόλεμον πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς, προκαλεσθέντα ἀπὸ τὴν σκληρότητα ἑνὸς τῶν κυβερνητῶν αὐτῶν. Ὀλίγον μετὰ τοῦτο, ὁ Στίβενσων, ἀνδρεῖος ἀρχαῖος στρατιώτης ὅστις εἶχεν ἀπωλέσει τὸν πόδα του εἰς τοὺς πολέμους, ἔγεινεν κυβερνήτης· ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν δὲ αὐτοῦ κατεκτήθη ἡ Νέα Σουηδία.

Ἐνῷ ὁ Στίβενσων ἦτο κυβερνήτης, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἐδώρησεν ὁλόκληρον τὴν γῆν τὴν κατεχομένην ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδοὺς εἰς τὸν ἀδελφόν του, τὸν Δοῦκα τῆς Ὑόρκης. Βεβαίως δὲν ἦτον ἰδική του διὰ νὰ τὴν χαρίσῃ, ἀλλ' οὐδόλως ἐφρόντισε περὶ τούτου. Δυνατὸς στόλος ἀπεστάλη διὰ νὰ λάβῃ κατοχήν. Ὅτε οἱ Ἄγγλοι ἔφθασαν εἰς τὸ Νέον Ἄμστερδαμ, ἐπροσκάλεσαν τὸν Στίβενσων νὰ παραδοθῇ, ἀλλ' οὗτος μετὰ τόλμης κατεξέσχισε τὴν ἐπιστολήν των, καὶ λαβὼν τὴν θέσιν του ἐπὶ τοῦ κανονοστασίου, ἡτοιμάσθη νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῶν ἐνῷ ἐπλησίαζον.

Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁ λαὸς τοῦ Νέου Ἄμστερδαμ εἶπεν εἰς τὸν Στιβενσῶνα ὅτι ἂν ἐπολέμει τοὺς Ἄγγλους,ἤθελον τὸν ἐγκαταλείψει μόνον εἰς τὸν πόλεμον.Εἶχε δὲ καταπιέσει αὐτοὺς ὑπὲρ τὸ δέον.Διὰ τοῦτο ἤδη ἐσκέφθησαν ὅτι ἤθελον εἶσθαι ἐπίσης καλῶς ὑπὸ τοὺς Ἄγγλους,ὡς ἦσαν μέχρι τοῦδε,καὶ ἠρνήθησαν νὰ ὑποστηρίξωσιν τὸν ἀρχαῖον κυβερνήτην των. Ὅσον λοιπὸν ἀνδρεῖος καὶ ἂν ἦτον, ἠναγκάσθη νὰ παραδοθῇ. Ὅλαι αἱ Ὁλλανδικαὶ κτήσεις, συμπεριλαμβάνουσαι καὶ τὴν Νέαν Σουηδίαν, μετέβησαν τοιουτοτρόπως, ἄνευ οὐδενὸς πυροβολισμοῦ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἄγγλων.

Τοῦτο συνέβη κατὰ τὸ 1664. Οἱ Ἄγγλοι ἦσαν ἤδη κύριοι ὁλοκλήρου τοῦ Ἀτλαντικοῦ παραλίου ἀπὸ τὴν Μαίνην ἕως τὴν Φλωρίδα. Εἰς τιμὴν δὲ τοῦ δουκὸς τῆς Ὑόρκης, καὶ ἡ ἀποικία τοῦ Νέου Ἄμστερδαμ καὶ ὁλόκληρος ἡ ἀποικία τῶν Κάτω Χωρῶν, μετὰ τὴν κατάκτησιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων,ὠνομάσθησαν Νέα Ὑόρκη.

Ν έ α Γ ε ρ σ έ η.— Εἴδομεν ἤδη ὅτι τινὲς τῶν Ὁλλανδῶν ἐμπόρων εἶχον ἐκτανθῇ πρὸς δυσμὰς τοῦ Οὔδσωνος, καὶ ἔκτισαν διάφορα χωρία. Ὅτε ὁ Δοὺξ τῆς Ὑόρκης ἔλαβε κατοχὴν τῆς δωρεᾶς του, ἔδωκε τοῦτο τὸ μέρος αὐτῆς εἰς δύο τῶν φίλων του, οἵτινες ὠνόμασαν αὐτὸ Νέαν Γερσέην. Ὑπεσχέθη δὲ ἀσυνήθη βαθμὸν ἐλευθερίας εἰς ὅλους οἵτινες ἤθελον κατοικήσει ἐκεῖ, καὶ ἐντεῦθεν ἡ Νέα Γερσέη ταχέως ἐπληθύνθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ.'

Ὁ πόλεμος τοῦ βασιλέως Φιλίππου.

Ἔτη τινὰ μετὰ τὸν Πεκουοδικὸν πόλεμον, αἱ ἀποικίαι τῆς Νέας Ἀγγλίας ἦσαν εἰς πλήρη εἰρήνην μὲ τοὺς Ἰνδούς. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1675 ἐξεῤῥάγη ὁ πόλεμος τοῦ βασιλέως Φιλίππου, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἠπείλησε νὰ καταστρέψῃ πάντα λευκὸν ἄποικον εἰς τὴν Μασσακουσέτην. Ὁ Φίλιππος ἦτον υἱὸς τοῦ Μασσασοὰτ, ὅστις ὑπῆρξε φίλος τῶν Ἄγγλων. Ἦτον δὲ ἀρχηγὸς τῶν Βαμπανοάγων, οἵτινες κατῴκουν εἰς τὸν τόπον ὅπου σήμερον εἶναι ἡ πολιτεία τῆς νήσου Ῥόδου, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ κόλπου τῆς Ναρραγγανσέτης.

Οἱ λευκοὶ εἶχον ἤδη ἐπεκτανθῆ παραπολύ. Οἱ Ἰνδοὶ βλέποντες ὅτι οἱ ποτὲ κυνηγετικοὶ ἀγροί των ἐκαλύπτοντο ἀπὸ εὐημεροῦντα χωρία, ἐφοβήθησαν ὅτι ἤθελον ἀποδιωχθῆ ὅλως δι' ὅλου ἀπὸ τὴν γῆν τῶν πατέρων των. Διὰ τοῦτο ἡτοιμάσθησαν νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτούς· καὶ ὅτε φίλικός τις Ἰνδὸς ἀπεκάλυψε τὰ σχέδιά των εἰς τὸν λαὸν τοῦ Πλύμουθ, ἐδολοφόνησαν αὐτόν. Τρεῖς δὲ ἐκ τῶν Βαμπανοάγων ἐδικάσθησαν διὰ τὸ κακούργημα τοῦτο ἀπὸ τοὺς Καθαριστὰς, εὑρέθησαν ἔνοχοι καὶ ἀπηγχονίσθησαν.

Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος ἐγνώριζε τὴν δύναμιν τῶν Ἄγγλων, καὶ εἶχε προσπαθήσει νὰ ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον· ἀλλ' ἤδη δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναχαιτίσῃ τοὺς ὀπαδούς του ἐπὶ πλέον. Διῃρημένοι εἰς ἀποσπάσματα

εἴκοσιν ἢ τριάκοντα ἐπέπεσαν κατὰ τῶν μεθορίων χωρίων καὶ τῶν ἀγροκηπίων τῆς Μασσακουσέτης κατέκαυσαν αὐτὰ, ἐφόνευσαν τοὺς κατοίκους των καὶ ἀπεχώρησαν εἰς τὸ δάσος πρὶν δυνηθῇ νὰ φθάσῃ βοήθειά τις. Ἐνεδρεύοντες δὲ κατὰ τῶν σωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν κατ' αὐτῶν, κατέσφαξαν τὸ ἄνθος τῶν ἀποικιῶν, καὶ διέσπειραν πανταχόσε τὸν τρόμον.

Ὀλίγας ἡμέρας ἀφοῦ ἤρχισεν ὁ πόλεμος, ὁ ὁπλαρχηγὸς Κιάρσχ μὲ τριάκοντα ἓξ ἄνδρας προσεβλήθη εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἀπὸ τριακοσίους Ἰνδούς. Ἐτάχθησαν δὲ ὀπίσω τινῶν βράχων καὶ ὑπεράσπισαν ἑαυτοὺς ἐπὶ ἓξ ὥρας. Τέλος πάντων, ἐνῷ ἤρχιζεν ἡ νὺξ, τὰ πολεμοφόδιά των ἐξηντλήθησαν. Κακὸν δὲ ἤθελε εἶσθαι τὸ τέλος τῶν τολμηρῶν Καθαριστῶν, ἐὰν πλοιάριόν τι δὲν ἤρχετο ἀκριβῶς κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον καὶ δὲν τοὺς προσελάμβανε. Ὁ ὁπλαρχηγὸς Κιάρσχ ἐσώθη, ἂν καὶ σφαῖρα τις διῆλθε διὰ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς του.

Ἐν τούτοις ὁ Φίλιππος, ὅστις ἐπεδόθη εἰς τὸν πόλεμον μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του, εἶχε μεταβῇ μεταξὺ τῶν γειτονικῶν φυλῶν καὶ κατέπεισεν αὐτὰς νὰ ἑνωθῶσι μετ' αὐτοῦ. Εἰς ὀλίγους μῆνας εὑρέθη ἀρχηγὸς τριῶν χιλιάδων ἀνδρῶν. Μετ' αὐτῶν, ὅτε ἤρχισεν ὁ ψυχρὸς καιρὸς, κατέφυγεν εἰς μέγα τι ἕλος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν συμμάχων του, τῶν Ναρραγγανσετῶν, καὶ κτίσας φρούριον, ἡτοιμάσθη νὰ διαχειμάσῃ ἐκεῖ. Ἤδη ἦτον ὁ κατάλληλος διὰ τοὺς Ἄγγλους καιρός. Χίλιοι ἄνδρες ἐστάλησαν τὸν Δεκέμβριον κατὰ τοῦ βασιλέως Φιλίππου. Εὗρε δὲ τὸ Ἰνδικὸν φρούριον ἐπὶ

νήσου τινος ἐν τῷ ἕλει. Ἡ μόνη ὁδὸς διὰ νὰ φθάση τις εἰς αὐτὸ ἦτον τὸ νὰ διαπεράση δένδρον τι τὸ ὁποῖον εἰς ἓν σημεῖον εἶχε ῥιφθῆ πλαγίως τοῦ βαθέως στασίμου ὕδατος.

Πολλάκις οἱ Ἄγγλοι ἀπεπειράθησαν νὰ διαπεράσωσιν, ἀλλὰ ἀπεκρούσθησαν μὲ ζημίαν. Τέλος κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ φρούριον. Περιεῖχε δὲ πεντακοσίας καλύβας αἵτινες ταχέως παρεδόθησαν εἰς τὰς φλόγας. Οἱ Ἰνδοί, ἂν καὶ γενναίως ἐπολέμησαν, ἡττήθησαν ὁλοσχερῶς. Πολλοὶ αὐτῶν ἐφονεύθησαν· ἀλλ' ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Κανονχιέτ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ναρραγγανσετῶν, ἀπῆλθον σῶοι. Σκληρὰ ὅμως ἦτον τῳόντι ἡ τύχη τῶν διασωθέντων. Ἄνευ καταφυγίου καὶ ἄνευ σχεδὸν τροφῆς, ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς ἀγρίας καταιγίδας δριμέος χειμῶνος.

Τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας μετὰ τὴν «Μάχην τοῦ ἕλους», ὁ Κανονχιὲτ ἠχμαλωτεύθη, ἀλλὰ καὶ ἤδη ἦτον ὑπερήφανος ὡς καὶ πάντοτε. Ὅτε νέος τις στρατιώτης ἀπέτεινεν εἰς αὐτὸν τινὰς ἐρωτήσεις ἀπεκρίθη, «παιδίον σὺ δὲν καταλαμβάνεις τὸν πόλεμον. Ἂς ἔλθῃ ὁ ἀρχηγός σου καὶ θέλω ἀπαντήσει εἰς αὐτόν». Ἐπρότειναν δὲ εἰς αὐτὸν νὰ τῷ χαρίσωσι τὴν ζωήν, ἐὰν ἤθελε πείσῃ τοὺς Ἰνδοὺς νὰ εἰρηνεύσωσιν. ἀλλ' ἀπεποιήθη μετὰ περιφρονήσεως. Ἔπειτα δὲ κατεδικάσθη νὰ τουφεκισθῇ.

Ἐν τούτοις ὁ Φίλιππος δὲν ἔπαυσε καίων πόλεις καὶ βασανίζων τοὺς αἰχμαλώτους του. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποί του ὑπέφεραν πολὺ ἀπὸ τὴν πεῖναν, μὴ ἔχοντες ἐνίοτε νὰ φάγωσιν εἰμὴ τὰ εἰς τὸν αἰγιαλὸν κογ-

χύλια, τὰ ὁποῖα διὰ νὰ λάβωσι, ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ διατρέχωσι μακρὰν ὁδοιπορίαν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπωλέσθησαν, καὶ ἄλλοι ἐφονεύθησαν ἢ συνελήφθησαν ἀπὸ τὸν ὁπλαρχηγὸν Κ̣ιάρσχ, ὅστις εἶχεν ἐκστρατεύσει. Μεταξὺ δὲ τῶν αἰχμαλώτων ἦτον ἡ σύζυγος καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίπου. Ἐγκαταλειφθεὶς δὲ ἀπὸ ὅλους, ἐκτὸς ὀλίγων πιστῶν του ὀπαδῶν, καὶ κυνηγούμενος ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ἀποθάνῃ ὡς πολεμιστὴς Ἰνδός.

Μὲ τοὺς ὀλίγους μείναντας ἄνδρας κατέφυγεν εἰς ἕλος τι πλησίον τοῦ ἄνω μέρους τοῦ κόλπου τοῦ Ναρραγγανσέττ. Ἐνταῦθα ὁ ὁπλαρχηγὸς Κ̣ιάρσχ τὸν περιεκύκλωσε. Σῶμά τι Ἄγγλων εἰσδύσαν εἰς τὸ ἕλος, ἔφθασε εἰς τὸ Ἰνδικὸν στρατόπεδον κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Προσπαθῶν δὲ νὰ σωθῇ ὁ Φίλιππος ἐπλησίασεν εἰς δένδρον τι ὄπισθεν τοῦ ὁποίου ἵσταντο εἷς Ἄγγλος καὶ εἷς Ἰνδὸς λειποτάκται. Ὁ Ἄγγλος τὸν ἐσκόπευσεν, ἀλλ' ἡ πυρίτις εἶχεν ὑγρανθῇ ἀπὸ τὴν δρόσον καὶ τὸ ὅπλον δὲν ἐξεπυρσοκρότησε. Τότε ὁ Ἰνδὸς λειποτάκτης ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ προτέρου ἀρχηγοῦ του καὶ διεπέρασε τὴν καρδίαν του. Οὕτως ἀπωλέσθη ὁ μέγας οὗτος ἀρχηγὸς, καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν του ἐπαύθη ὁ πόλεμος. Ἑξακόσιοι ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ἄνδρας τῆς Νέας Ἀγγλίας ἐφονεύθησαν· ἑξακόσιαι δὲ οἰκίαι ἐπυρπολήθησαν ἀπὸ τοὺς ἀγρίους. Οἱ Ἰνδοὶ δὲ ἔπαθον πολὺ περισσότερον. Δύο ὁλόκληροι φυλαὶ ἐξωλοθρεύθησαν. Ἐπί τινα ἔτη μετὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, ἡ Νέα Ἀγγλία ἀπελάμβανεν εἰρήνην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ.'

Ἡ Βιργινία.—Αἱ Ἰνδικαὶ ταραχαί.—Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Βάκωνος.

Ἤδη πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Βιργινίαν.

Ἀφοῦ ὁ Πωχατὰν ἀπέθανεν, ὁ ἀδελφός του διεδέχθη αὐτόν. Μετ' οὐ πολὺ ἔγεινεν ἐχθρὸς τῶν Ἄγγλων, καὶ ὄχι ἄνευ λόγου· διότι τινὲς τῶν ἀποίκων ἠδίκουν τοὺς Ἰνδοὺς, ἀποδιώκοντες αὐτοὺς ἀπὸ τὰς ἰδίας των καλύβας καὶ κλέπτοντες τὸν σῖτον αὐτῶν. Οἱ Ἰνδοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδικηθῶσιν. Ὑπεκρίθησαν δὲ ὅτι εἶναι φίλοι τῶν Ἄγγλων περισσότερον παρά ποτε, καὶ ἔφεραν εἰς αὐτοὺς κυνηγετικὰ δῶρα, ἀλλ' ὅλοι διὰ μιᾶς εἰς ὡρισμένην ἡμέραν, ἐπέπεσον εἰς ἕκαστον κατάστημα τῆς ἀποικίας μὲ πολεμικὰς κραυγὰς καὶ πελέκεις.

Τὴν προηγουμένην νύκτα, φιλικός τις Ἰνδὸς ἐφανέρωσε τὴν συνωμοσίαν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἰακωβοπόλεως, καὶ ἐνταῦθα οἱ ἄγριοι ἀπεκρούσθησαν· ἀλλὰ πανταχοῦ ἀλλοῦ ἐπέτυχον. Οἱ ἄποικοι κατελήφθησαν αἰφνιδίως· αἱ οἰκίαι των καὶ οἱ σιτῶνες των ἐπυρπολήθησαν. Ἐντεῦθεν προέκυψεν αἱματηρὸς πόλεμος. Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ καλλιεργῇ τοὺς ἀγρούς. Ἡ τροφὴ κατέστη σπανία· καὶ, ἂν καὶ οἱ Ἰνδοὶ τέλος πάντων κατεβλήθησαν, παρῆλθε πολὺς καιρὸς πρὶν ἡ ἀποικία ἀναλάβῃ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς σφαγῆς.

Κατὰ τὸ 1644, ὁ αὐτὸς πανοῦργος ἀρχηγὸς, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Πωχατὰν, κατώρθωσεν ἑτέραν συνωμοσίαν μεταξὺ τοῦ λαοῦ του διὰ νὰ δολοφονήσουν τοὺς Βιργινίους. Ἦτον ἤδη ἐπέκεινα τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἀλλ' ἐπίσης πονηρὸς ὡς καὶ πάντοτε. Τὰ σχέδιά του διεύθυνε τόσον καλῶς, ὥστε οἱ ἄποικοι ἐξηπατήθησαν, καὶ διάφοροι ἑκατοντάδες ἐφονεύθησαν. Ἐν τούτοις ἐστάλη σῶμά τι κατὰ τῶν Ἰνδῶν· ὁ δὲ γέρων ἀρχηγὸς αὐτῶν ἠχμαλωτεύθη, ἀπήχθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ἰακωβόπολιν, καὶ ἐκεῖ ἐτουφεκίσθη ἀπηνῶς ἀπὸ τὴν φρουρὰν, ἡ ὁποία τὸν ἐφύλαττε.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὁ Βερκελέης ἦτον κυβερνήτης τῆς Βιργινίας. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπερηγαπᾶτο· ἀλλ' ὅτε ὁ λαὸς εἶδεν ὅτι οὗτος κατεπίεζεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐφορολόγει διὰ νὰ πλουτισθῇ, ἐστράφη ἐναντίον του. Ἓν ἀπὸ τὰ κυριώτερα πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα παρεπονεῖτο, ἦτον, ὅτι δὲν ἐφρόντιζε νὰ τοὺς προστατεύῃ ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους. Ἐλάμβανε χρήματα πωλῶν ἀδείας τοῦ ἐμπορεύεσθαι μὲ τοὺς Ἰνδούς, καὶ δὲν ἤθελε νὰ προκαλέσῃ πόλεμον, διότι τοῦτο ἀντέκειτο εἰς τὰ κέρδη του.

Περὶ τὰ τριάκοντα ἔτη μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ἀδελφοῦ του Πωχατὰν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, οἱ Ἰνδοὶ ἔγειναν πάλιν ταραχώδεις. Ἀλλὰ καὶ τότε ἐπροκαλέσθησαν ἀπὸ τὴν ἐκ μέρους τῶν λευκῶν σκληρότητα. Εἰς μάτην ὁ λαὸς ἐζήτει ἀπὸ τὸν κυβερνήτην Βερκελέην νὰ στείλῃ δύναμιν διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ ὅρια. Κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀποικίαν ἀνδρεῖος καὶ ἱκανὸς νέος ὀνομαζόμενος Βάκων, ὅστις ἐσχάτως

εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Παρακινούμενος ἀπὸ τοὺς φίλους του, καὶ ἀκούων περὶ διαφόρων φόνων τοὺς ὁποίους ἔπραξαν οἱ Ἰνδοὶ εἰς τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ἔπαυλιν, συνέλεξε σῶμα τι ἀνδρῶν, κατεδίωξε τοὺς ἀγρίους καὶ ἐνίκησεν αὐτούς.

Ὁ Βάκων ἔπραξε τοῦτο ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κυβερνήτου, ὁ δὲ Βερκελέης ἀποφασίσας νὰ θεωρήση τὴν πρᾶξιν ταύτην ὡς προδοσίαν, συνέλεξε δύναμιν καὶ ἐξεστράτευσε κατ' αὐτοῦ. Μέγα μέρος τοῦ ἔτους 1676 ἐδαπανήθη εἰς τὴν μεταξὺ Βάκωνος καὶ τοῦ κυβερνήτου πάλην. Τέλος πάντων ὁ Βάκων κατώρθωσεν ὁριστικὴν νίκην. Ὁ δὲ Βερκελέης ἐδιώχθη ἀπὸ τὴν Ἰακωβόπολιν· καὶ διὰ νὰ μὴν πέση πάλιν εἰς χεῖράς του, ἐπυρπολήθη αὕτη ὁλοσχερῶς.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν εὐτυχιῶν του, ὁ Βάκων ἀπέθανε. Ὁ δὲ Βερκελέης ἀνέλαβε ἀμέσως τὴν κυρίαν ἐξουσίαν. Ὅσοι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν «ἐπανάστασιν τοῦ Βάκωνος»,ὡς τὴν ὠνόμασαν, κατεδιώχθησαν ἀπηνῶς. Τριάκοντα καὶ ἐπέκεινα ἄνθρωποι ἐθανατώθησαν. Ὁ δὲ λαὸς κατεδυναστεύετο περισσότερον παρά ποτε,καὶ ἐχάρη ὅτε τέλος πάντων ὁ τύραννος ἀπέπλευσεν εἰς Ἀγγλίαν.Ἐκεῖ τὸν μετεχειρίσθησαν μὲ τὴν περιφρόνησιν τῆς ὁποίας ἦτον ἄξιος, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀπέθανεν ἀπὸ λύπην.

Ὁ λαὸς τῆς Βιργινίας δὲν ἐκέρδησε πολὺ ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τῶν κυβερνητῶν. Ἐπί τινα ἔτη ἐκυβερνῶντο ἀπὸ ἀνθρώπους οἵτινες ἐπροσπάθουν ν' ἁρπάζωσιν ἀπ' αὐτοὺς ὅσα ἠδύναντο. Καὶ ἠγωνίζοντο μὲν

γενναίως ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἀλλ' ἐπί τινα καιρὸν ἄνευ ἐπιτυχίας.

Ἡ Ἰακωβόπολις οὐδέποτε ἀνοικοδομήθη. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία πόλις εἰς τὴν Βιργινίαν· διότι ἡ ἀποικία διηρέθη εἰς μεγάλα χωρία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐσύναζον σῖτον καὶ καπνόν. Αἱ ὁδοιπορίαι ἐγίνοντο διὰ πλοιαρίων ἢ ἐφ' ἵππου. Οἱ δρόμοι ἦσαν ἁπλοῖ ἀτραποὶ διὰ τῶν δασῶν. Ὅτε ὁ ὁδοιπόρος ἔφθανεν εἰς ποταμόν τινα, ἦτον ἠναγκασμένος νὰ τὸν διαπλεύσῃ μὲ τὸν ἵππον του, διότι τότε δὲν ὑπῆρχον πορθμεῖα οὔτε γέφυραι. Αἱ οἰκίαι ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ κορμοὺς δένδρων καὶ μονόροφοι. Τὰ παράθυρα ἐκλείοντο μὲ παραθυρόφυλλα δι' ἔλλειψιν ὑελοπινάκων. Δὲν ὑπῆρχον τότε ἐφημερίδες, καὶ ὀλίγα ἢ οὐδὲν σχολεῖον. Πόσον τὰ πράγματα μετεβλήθησαν ἐντὸς διακοσίων ἐτῶν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ.'

Καρολίνα. — Πεννσυλβανία.

Ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα. — Κατὰ τὸ 1653 ἄποικοί τινὲς τῆς Βιργινίας, ἑλκυόμενοι ἀπὸ τὸ ὡραῖον ἔδαφος καὶ ἀπὸ τὸ τερπνὸν κλίμα ἐκίνησαν πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς τὸ μέρος ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα. Μετὰ δέκα ἔτη, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἐδώρησε τὴν χώραν ἀπὸ τῆς

Βιργινίας μέχρι τῆς Φλωρίδος εἰς διαφόρους εὐνοϊκούς του. Οὗτοι διέγραψαν σχέδιον διὰ μεγάλον βασίλειον. Ὀλίγοι λόρδοι ἔμελλον νὰ ἔχωσιν ὅλην τὴν ἐξουσίαν, ὁ δὲ λαὸς νὰ ἐργάζηται. Τοῦτο δὲ δὲν ἥρμοζεν εἰς τοὺς ἐλευθέρους καὶ τολμηροὺς ἀποίκους. Ἐπέμενον εἰς τὰ δικαιώματά των, οἱ δὲ μεγάλοι λόρδοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσι.

Ἡ Μεσημβρινὴ Καρολίνα. — Ἡ πρώτη ἀποίκισις εἰς τὴν μεσημβρινὴν Καρολίναν ἐγένετο κατὰ τὸ 1670, ἀπὸ μετανάστας ἐξ Ἀγγλίας. Κατὰ δὲ τὸ 1672 ἐκτίσθη ἡ Καρλεστὼν, ἥτις σήμερον εἶναι ἡ μεγίστη πόλις τῆς πολιτείας. Ἡ χώρα δὲ εἶναι τόσον τερπνὴ ὥστε ἄποικοι εἱλκύσθησαν εἰς αὐτὴν πολυπληθεῖς ἐκ τῆς Σκωτίας, Ἰρλανδίας καὶ Γαλλίας. Τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον εἶχε διαγραφῆ διὰ νὰ ὑψώσουν ὀλίγους λόρδους πρὸς ζημίαν τοῦ λαοῦ,δὲν ἥρμοζε καὶ ἐνταῦθα, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Καρολίναν, καὶ ταχέως ἐγκατελείφθη.

Ἐπί τινα καιρὸν, ὁ λαὸς τῆς Ἀρκτῴας καὶ τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνης ἦλθον εἰς διενέξεις μὲ τοὺς κυβερνήτας των. Οἱ κυβερνῆται οὗτοι κατὰ τὸ πλεῖστον, οὔτε ἐγνώριζον, οὔτε ἐφρόντιζον περὶ τοῦ συμφέροντος τῶν ἀποίκων, ἀλλὰ προσεπάθουν νὰ ἀφαρπάζωσιν ἀπ' αὐτοὺς ὅσα χρήματα ἠδύναντο. Ὁ λαὸς ὅμως δὲν ἤθελε νὰ ὑποταχθῇ. Μετὰ μακρὸν ἀγῶνα κατώρθωσαν νὰ λάβωσι τὰ δικαιώματά των. Καὶ αἱ δύο ἀποικίαι ἦσαν τότε εὐτυχεῖς καὶ εὐδαίμονες.

Τὸ ὀρύζιον καὶ βαμβάκιον εἶναι ἤδη ἐκ τῶν πρώτων προϊόντων τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνης. Τὸ ὀρύ-

ζιον προῆλθεν ἀπό τινα σπόρον ὅστις ἠγοράσθη ἀπὸ τὴν Μαδαγασκάρ, νῆσον κατὰ τὸ παράλιον τῆς Ἀφρικῆς. Τὸ δὲ βαμβάκιον ἐσυλλέγετο πλησίον τῆς Ἰακωβοπόλεως, ὀλίγον μετὰ τὴν κτίσιν αὐτῆς· ἀλλ' ἡ συγκομιδὴ τοῦ καπνοῦ ἐθεωρεῖτο μᾶλλον ἐπικερδής, καὶ μόνον περὶ τὸ 1700 ἐδόθη πολὺ προσοχὴ εἰς τὸ βαμβάκιον.

Π ε ν ν σ υ λ β α ν ί α. — Οἱ Σουηδοί, οἵτινες κατῴκησαν εἰς τὸ Δελοάρ, ἐξετάθησαν πρὸς ἄρκτον καὶ εἶχον χωρία τινὰ εὐτυχῆ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ τόπου ὅστις ὀνομάζεται σήμερον Πεννσυλβανία. Ταῦτα κατεκτήθησαν ἀπὸ τοὺς Ὁλλανδούς, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη· οἱ δὲ Ὁλλανδοὶ ἀμοιβαίως ὑπέκυψαν εἰς τοὺς Ἄγγλους. Ἀφοῦ ἔμεινεν ἐπί τινα καιρὸν ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ τόπος πρὸς δυσμὰς τοῦ Δελοὰρ μετεβιβάσθη εἰς τὸν Γουλιέλμον Πὲνν, καὶ ὠνομάσθη Πεννσυλβανία.

Ὁ Γουλιέλμος Πὲνν, ἦτον Κουάκερος. Οἱ Κουάκεροι εἶναι ἁγνὸς καὶ ἀγαθὸς λαός, ἀλλὰ κατά τινα πράγματα ἰδιότροπος. Ἔφερον πίλους μὲ γύρους πλατεῖς καὶ δὲν ἀπεκαλύπτοντο οὔτε ἐνώπιον λόρδου, ἢ δικαστοῦ, οὔτε ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. Δὲν ὠνόμαζον οὐδένα Κύριον, δὲν ἀπεκάλουν τὸν βασιλέα Μεγαλειότατον, ἀλλ' ὠνόμαζον αὐτὸν φίλον Κάρολον, ἢ φίλον Ἰάκωβον, ὡς ἡ περίστασις ἠδύνατο νὰ τὸ ἀπαιτήσῃ. Ἐνόμιζον τὸν πόλεμον ἄδικον, καὶ ἐπεθύμουν νὰ ζῶσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ μεθ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Κουάκεροι κατεδιώκοντο ἀπηνῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ αὐτὸς ὁ Γουλιέλμος Πὲνν εἶχε βαλθῆ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ πολὺ ὑπέφερεν ἕνεκα τῶν θρησκευτικῶν του δοξασιῶν. Ἐνόμισε δὲ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι μέγα κατόρθωμα νὰ συστήσῃ ἀποικίαν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Κουάκεροι ἠδύναντο νὰ ἦναι ἐλεύθεροι καὶ εὐτυχεῖς. Ὁ βασιλεὺς ὤφειλεν ἤδη εἰς τὸν πατέρα του, ὅστις ἦτο περίφημος ναύαρχος, μεγάλην ποσότητα χρημάτων· ὁ δὲ Πὲνν, ἀντὶ πληρωμῆς τοῦ χρέους, ἔλαβε δωρεὰν γῆν εἰς τὸν νέον κόσμον, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη.

Ὁ Πὲνν μετὰ πολυαρίθμων Κουακέρων ἔφθασεν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ 1682. Τὸ δὲ ἀκόλουθον ἔτος ἔκτισεν ἐπὶ τοῦ Δολουὰρ τὴν ὡραίαν πόλιν τῆς Φιλαδελφίας, ἥτις ἤδη εἶναι ἡ δευτέρα κατὰ τὸ μέγεθος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ὁ Πὲνν προσεφέρετο τιμίως πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἠγόρασε τὰς γαίας του ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς καὶ Ἰνδούς. Συναθροίσας τοὺς Ἰνδοὺς ὑπὸ μεγάλην πτελέαν προσέφερεν εἰς αὐτούς δῶρα, ἐβεβαίωσεν αὐτοὺς περὶ τῆς ἀγάπης του, καὶ ἐζήτησεν, εἰς ἀμοιβὴν τὴν φιλίαν των. Οἱ Χαλκόχροες προσεφέρθησαν εἰς αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων του, ἐνόσῳ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχωσι.

Οἱ Ἰνδοὶ ἐτήρησαν τὸν λόγον των. Ἐπὶ ἑβδομήκοντα ἔτη ἡ Πεννσυλβανία δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀνησυχίαν ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους. Ὁ λαὸς ἀπελάμβανεν ἐλευθέραν κυβέρνησιν, καὶ πολλοὶ συνέῤῥευσαν ἐκεῖ

ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ νέου κόσμου, καὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Εἰς τρία δὲ ἔτη ἡ Φιλαδελφία ηὔξησε περισσότερον παρ' ὅσον εἶχεν αὐξήση ἡ Νέα Ὑόρκη εἰς πεντήκοντα ἔτη. Ἀλλ' ὁ Πὲνν δὲν ὠφελήθη ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν της. Ἐστερήθη ἀδίκως τῶν ἐν τῇ ἀποικίᾳ δικαιωμάτων του καὶ ἀπέθανεν ἐν πενίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ.'

Ἀπόστολοι πρὸς τοὺς Ἰνδούς. — Γάλλοι κατοπτευταί.

Οἱ Καθαρισταὶ ἦσαν ἄνδρες ἠθικοὶ καὶ φιλόπονοι, ἀλλ' αὐστηροὶ καὶ τυπικοί. Ἔκοπτον τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των μέχρι τοῦ δέρματος, καὶ ἦσαν ἐναντίοι εἰς τὰς φενάκας καὶ εἰς τὰς καλύπτρας. Ἐνόμιζον ἀπρεπὲς νὰ φορῶσιν αἱ γυναῖκες τρίχαπτα,μεταξωτὰς κεκρυφάλεις ἢ πλατείας χειρίδας. Ἐφύλαττον αὐστηρῶς τὴν κυριακὴν, καὶ ἤρχιζον αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου. Ἠγάπων μακρὰς προσευχὰς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς λόγους, καὶ ἐτιμώρουν τοὺς μὴ παρευρισκομένους εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Οἱ Καθαρισταὶ ἔφυγον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶσι τοῦ καταδιωγμοῦ. Καὶ ὅμως ὅτε ἔλαβον τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν νέον κόσμον, κατεδίωκον τοὺς ἄλλους. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἡ ἀποικία τοῦ κόλπου τῆς Μασσακουσέτης ἀπεδίωξε τὸν Γουλιέλμον Ῥόγγιερ. Προσεφέροντο δὲ ἔτι χειρότερον πρὸς τοὺς

Κουακέρους, τιμωροῦντες διὰ προστίμου, καὶ μαστιγοῦντες τοὺς ὅσοι εὑρίσκοντο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀποικίας. Ἐπὶ τέλους, καὶ ἐθανάτωσαν τινὰς Κουακέρους. Πῶς ἠδύναντο νὰ νομίζουν ὅτι τοιαύτη σκληρότης εὐηρέστει εἰς τὸν Θεόν;

Οἱ Καθαρισταὶ ἐδείκνυον καλλιτέραν διάθεσιν πρὸς τοὺς Ἰνδούς. Ὁ Ἰωάννης Ἐλιὸτ καὶ ἄλλοι ἀγαθοὶ ἄνδρες μετέβησαν μεταξὺ αὐτῶν, καὶ προσεπάθουν νὰ φέρωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ Ἐλιὸτ μετέφρασε τὴν Ἁγίαν Γραφὴν εἰς τὴν γλῶσσάν των καὶ ἤνοιξε σχολεῖον διὰ τὴν Ἰνδικὴν νεολαίαν. Ἐδίδαξε τὰς μὲν γυναῖκας νὰ νήθωσι, τοὺς δὲ ἄνδρας νὰ σκάπτωσι· Διὰ τῆς ἀγαθότητός του ἐκέρδησε τὰς καρδίας των, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐγχωρίους, τοὺς εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μασσακουσέτην, ἐδέχθησαν τὰς ἀληθείας τὰς ὁποίας ἐδίδασκε.

Δὲν ἦσαν μόνοι οἱ Καθαρισταὶ οἵτινες προσεπάθουν νὰ προσηλυτίζωσι τοὺς Ἰνδούς. Ἐμάθομεν ὅτι οἱ Γάλλοι εἰς ἀρχαίαν τινὰ ἐποχὴν κατώπτευσαν τὸν ποταμὸν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου. Κατὰ τὸ 1608. ἔκτισαν τὴν Κουεβὲκ εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην αὐτοῦ. Τὸ ἐμπόριον τῶν μηλωτῶν μὲ τοὺς Ἰνδοὺς ἐθεωρήθη ἐπικερδὲς, καὶ διάφοροι Γαλλικαὶ ἀποικίσεις ἐγένοντο εἰς διάφορα μέρη τοῦ τόπου ὅστις ὀνομάζεται σήμερον Καναδᾶς. Μετὰ τῶν ἐμπόρων ἐξῆλθον πολλοὶ Καθολικοὶ ἱερεῖς καὶ Ἰησουῖται, οἵτινες ἀπῆλθον πολὺ μακρὰν πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος καὶ ἐκήρυττον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς Ἰνδούς.

Διάφορα μικρὰ φρούρια ἐκτίσθησαν ἀπὸ τοὺς Γάλλους τούτους ἱερεῖς εἰς τὰ μέρη ὅπου σήμερον κεῖνται αἱ πολιτεῖαι τῆς Μίχιγγαν καὶ Ἰλλινοά. Τότε τὰ μέρη ταῦτα ἦσαν βεβαίως ἔρημα. Τὰ βάσανα καὶ ὁ θάνατος ἦσαν πολλάκις ἡ ἀμοιβὴ τῶν εὐσεβῶν ἀποστόλων. Καὶ ἀφοῦ ἅπαξ ὑπέφεραν πολὺ καὶ διεσώθησαν, ἐπέστρεψαν πάλιν διὰ νὰ κηρύττωσι εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀγρίους οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶχον κακοποιήσει.

Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη ὡς πρὸς τὸν μοναχὸν Ζιόγγ.

Οἱ Ὁλλανδοὶ ἐλευθέρωσαν αὐτὸν ἀπὸ τοὺς Μοχώκους, ἀφοῦ ἐβασανίσθη σχεδὸν μέχρι θανάτου. Ἐπανῆλθεν δὲ εἰς τὸν Καναδᾶν· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, ὅτε ἀπόστολός τις ἔμελλε νὰ σταλῇ εἰς τοὺς αὐτοὺς Μοχώκους, προσέφερεν ἑαυτὸν πρὸς τοῦτο, καὶ μετέβη, λέγων, «Οὐδέποτε θέλω ἐπιστρέψει». Οἱ λόγοι του ἐξεπληρώθησαν. Ὀλίγον δὲ μετὰ τὴν ἄφιξίν του, οἱ ἄγριοι ἐκήρυξαν ὅτι ἔβλαψε τοὺς καρπούς των, καὶ ἐφόνευσαν αὐτόν.

Ὁ Μαρκέτης καὶ ὁ Γιολιέτης, δύο εὐλαβεῖς Γάλλοι ἀπόστολοι κατὰ τὸ διάστημα τῶν περιπλανήσεών των, ἀνεκάλυψαν τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ Μισσισσιπῆ ὡς ὁ Δεσῶτος εἶχεν ἀνακαλύψει τὸ κατώτερον μέρος πρὸ ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν. Κατέπλευσαν μέχρι τινὸς διαστήματος τὸν μέγαν ποταμόν. Οἱ κατὰ τὰς ὄχθας του Ἰνδοὶ προσεφέρθησαν φιλικῶς καὶ περιεποιήθησαν αὐτοὺς μὲ ἄρτον καὶ ἰχθύας. Μετὰ ταῦτα ὁ Μαρκέτης ἐπεχείρησεν ἑτέραν ἐκδρομήν. Ἀπέβη δὲ εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ προσευχηθῇ εἰς τὴν

ὄχθην ποταμοῦ τινος ἐν τῇ Μίχιγγᾳ, καὶ ἀπέθανε ἐνῷ ἐξετέλει τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα.

Ὁ μέγιστος τῶν Γάλλων κατοπτευτῶν ἦτον ὁ Σάλλης· ἐκίνησε πρὸς δυσμὰς μὲ τὸ πρῶτον ἱστιόφορον πλοιάριον, τὸ ὁποῖον διέπλευσε ποτὲ τὴν λίμνην Ὀνταρίαν. Ἀπήντησε πολλοὺς τυχοδιώκτας, ἔκτισε φρούρια, ἐμπορεύθη μὲ τοὺς Ἰνδούς, καὶ ἐπροχώρησεν ἐκεῖ ὅπου οὐδέποτε ὑπῆρξαν πρότερον λευκοί. Μέρος τῶν ἀκολούθων του ἀνεκάλυψε τὰ ἐρείπια τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου εἰς τὸν Μισσισσιπήν. Κατὰ τὸ 1682 κατέπλευσεν τὸν Μισσισσιπὴν μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ, καὶ ὠνόμασε τὴν χώραν Λουϊζιάναν, ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ.', βασιλέως τῆς Γαλλίας.

Ὁ Σάλλης ἐπανῆλθεν ἔπειτα εἰς τὴν Γαλλίαν, διὰ νὰ λάβῃ τὰ μέσα τοῦ νὰ κτίσῃ ἀποικίαν εἰς τὸ στόμιον τοῦ Μισσισσιπῆ. Ἐνεπιστεύθησαν δὲ εἰς αὐτὸν διάφορα πλοῖα, καὶ μεγάλην ποσότητα ἐφοδίων· ἀλλὰ τὸ φέρον τὰ ἐφόδια πλοῖόν του ἐναυάγησεν εἰς παράλιον τοῦ μέρους τὸ ὁποῖον ἤδη ὀνομάζεται Τεξάς. Δὲν ἠδυνήθη δὲ νὰ εὕρῃ τὸ στόμιον τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Ἀφήσας δέ τινας τῶν ἀνθρώπων του διὰ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὸ Τεξάς, ἐκίνησε μὲ τοὺς λοιποὺς διὰ νὰ μεταβῇ διὰ ξηρᾶς εἰς τὸν Καναδᾶν.

Ὁ Σάλλης δὲν εἶχε προχωρήσει πολὺ ὅτε ἐφονεύθη ἀπὸ ἕνα τῶν συντρόφων του. Ὁ φονεὺς αὐτὸς μετ' ὀλίγον ἐφονεύθη, καὶ ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς συντρόφους του κατώρθωσαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν Καναδᾶν. Ἂν

καὶ ὁ Σάλλης ἀπέτυχεν τοῦ νὰ συστήσῃ μόνιμον ἀποικίαν, ἡ ἐκστρατεία του παρέσχεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας δικαίωμα ἐπὶ τῆς ὅλης κοιλάδος τοῦ Μισσισσιπῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ.'

Ὁ πόλεμος τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου.

Οἱ Γάλλοι εἶχον ἤδη πολλοὺς σταθμοὺς εἰς τὸν Καναδᾶν καὶ μακρὰν ἔτι πρὸς δυσμάς, καὶ ἐξήσκουν μεγάλην ἐπιρροὴν εἴς τινας τῶν ἐγχωρίων φυλῶν. Τὰ καταστήματα τῶν Ἄγγλων ἦσαν ἔτι μᾶλλον πολυάριθμα, καὶ δυνατότερα. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι τὰ δύο μέρη ἐζηλοτύπουν ἄλληλα.

Κατὰ τὸ 1689 ἀνεφύησαν ταραχαὶ μεταξὺ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, καὶ ἐχθροπραξίαι ἤρχισαν ἐν τῷ ἅμα εἰς τὸν νέον κόσμον. Ἐπειδὴ ὁ Γουλιέλμος Γ.' κατεῖχεν ἤδη τὸ στέμμα τῆς Ἀγγλίας, ὁ πόλεμος οὗτος ὠνομάσθη πόλεμος τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι ἔπραξαν, ἦτον νὰ διεγείρωσι τοὺς Ἰνδοὺς συμμάχους των κατὰ τῶν Ἄγγλων. Ὑπῆρχε γέρων τις ὀνομαζόμενος ταγματάρχης Οὐάλδρων κατοικῶν εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Ἀμσχίρε Δόβερ, ὅστις εἶχε ποτὲ μεταχειρισθῆ ἀπηνῶς τοὺς ἐγχωρίους, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν χρεωμένοι δι' ἐμπορεύματα. Περὶ τὸ σκότος

νυκτός τινος, δύο γυναῖκες Ἰνδῶν ἔκρουσαν τὴν θύραν του, καὶ παρεκάλεσαν νὰ διανυκτερεύσωσιν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἦσαν πολὺ ἀποκεκμηκυῖαι. Ὁ ταγματάρχης Οὐάλδρων εἶπεν εἰς αὐτὰς ὅτι ἠδύναντο νὰ διανυκτερεύσωσι· ἀλλ' ἅμα ἡ οἰκογένεια ἐκοιμήθη, ἤνοιξαν τὴν θύραν καὶ εἰσήγαγον σπεῖραν Ἰνδῶν.

Τὸν γέροντα ἐξήπλωσαν ἐπὶ τραπέζης τινός. Εἶχε χρηματίσει ἄρχων· καὶ ἐμπαίζοντες αὐτὸν, ἐφώναζον: «Κρίνον τοὺς Ἰνδούς ἤδη ὡς ἐσυνείθιζες νὰ πράττῃς». Ἔπειτα οἱ σκληροὶ ἄγριοι οἵτινες ἐχρεώστουν εἰς αὐτὸν χρήματα ἔσχισαν μὲ τὰ μαχαίριά των τὸ στῆθός του πλαγίως, λέγοντες ὅτι τοιουτοτρόπως ἐξώφλουν τοὺς λογαριασμούς των. Ἀφοῦ ἐφόνευσαν τὸν ταγματάρχην Οὐάλδρων προσέβαλον τὰς γειτονευούσας οἰκίας, θανατόνοντες ὅσους ἠδύναντο.

Τὸν ἀκόλουθον χειμῶνα σῶμα Γάλλων καὶ Ἰνδῶν ἐπέπεσεν αἰφνιδίως κατὰ τοῦ Σιενεχταδίου. Τοῦτο ἦτον ἀκμάζον χωρίον, δεκαὲξ μίλια ἀπέχον ἀπὸ τὴν Ἀλβανίαν. Ὑπῆρχε δὲ τεῖχος χαρακωμάτων περὶ αὐτό. Ἀλλ' ἡ φυλακὴ εἶχε κοιμηθῇ καὶ οἱ ἐπιδρομεῖς εἰσῆλθον διὰ τῆς θύρας. Οἱ κάτοικοι ἐξυπνίσθησαν ἀπὸ τὴν τρομερὰν πολεμικὴν κραυγὴν καὶ τὰς τριζούσας φλόγας τῶν οἰκιῶν των. Καί τινες μὲν ἐφονεύθησαν εἰς τὰς κλίνας των· ἄλλοι δὲ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον μὲ τὰ νυκτικά των φορέματα· οἱ δὲ λοιποὶ ἀπήχθησαν ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ ἡ πόλις μετεβλήθη εἰς ἐρείπια. Ἄλλοι τόποι κατὰ τὸ μεθόριον ὑπέφεραν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Τὰ κακουργήματα ταῦτα τέλος πάντων ἐξύπνισαν τοὺς Ἄγγλους. Ἔστειλαν ἑπομένως δύο ἐκστρατείας κατὰ τῶν Γάλλων ἐν Μοντρεὰλ καὶ Κουεβέκ. Καὶ ἡ μὲν μία ἀπεκρούσθη, ἡ δὲ ἄλλη ἐπέστρεψε χωρὶς νὰ κατορθώσῃ τι. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου τούτου, ὅστις διήρκεσεν ὀκτὼ ἔτη, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ σύμμαχοί των Ἰνδοί, ἐνίκησαν τοὺς Ἄγγλους.

Ἡ κυρία Δουστὲν ἔδειξε πνεῦμα τολμηρόν. Αὐτὴ ἔκειτο ἀσθενὴς μὲ νέον τι παιδίον εἰς τὸ πλευρόν της, ὅτε σπεῖρα Ἰνδῶν ἐπέπεσε κατὰ τῆς οἰκίας. Ἐφόνευσαν δὲ τὸ δυστυχὲς παιδίον καὶ ἠνάγκασαν αὐτὴν νὰ ἐγερθῇ ὅπως ἦτον ἀσθενὴς καὶ νὰ ἀπέλθῃ μετ' αὐτῶν. Ὁ κ. Δουστὲν εἰργάζετο εἰς ἀγρόν τινα πλησίον ἐκεῖ. Δὲν ἠδυνήθη δὲ νὰ τὴν βοηθήσῃ. Ἀλλ' εἰπὼν εἰς τὰ παιδία του νὰ φύγωσι πρὸς τὰ δάση, ἐμπόδισε τοὺς Ἰνδοὺς μὲ τὸ τουφέκιόν του, καὶ τοιουτοτρόπως μετὰ δυσκολίας ἔσωσεν αὐτά.

Ἡ δὲ κυρία Δουστὲν, ἡ τροφός της καὶ εἷς παῖς ἀπήχθησαν πολλὰ μίλια μακρὰν πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος.

Ἀπειλούμενοι καθ' ἑκάστην μὲ θάνατον, ἀπεφάσισαν τέλος πάντων νὰ ῥιψοκινδυνεύσωσι τὴν ζωήν των προσπαθοῦντες νὰ διασωθῶσιν. Ὁ παῖς εἶπεν εἰς τὸν κύριόν του ὅτι ἤθελε νὰ γένῃ μέγας πολεμιστὴς, καὶ ἠρώτησε νὰ μάθῃ ποῦ ἔπρεπε νὰ κτυπήσῃ ἄνθρωπον διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ. Ὁ ἄγριος ἔδειξεν εἰς αὐτὸν, καὶ ὁ παῖς τὸ εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν Δουστὲν καὶ εἰς τὴν τροφόν. Ἐκείνην τὴν ἰδίαν νύκτα καὶ οἱ τρεῖς ἠγέρθησαν σιωπηλῶς, ἐκτύπησαν τοὺς κοιμωμένους

'Ινδοὺς καθ' ὃν τρόπον ὁ παῖς εἶχε διδαχθῇ καὶ ἐφόνευσαν ὅλους ὅσοι τοὺς εἶχον αἰχμαλωτίσει. Ἔπειτα συνέλαβον μονόξυλόν τι, κατέπλευσαν τὸν ποταμὸν διὰ τῶν κωπίων, καὶ ὅσον οὔπω εὑρέθησαν μεταξὺ τῶν φίλων των, οἵτινες τοὺς εἶχον ὑπολάβει ὡς ἀπωλεσθέντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ.'

Ὁ πόλεμος τῆς βασιλίσσης Ἄννης. — Τὸ μεσημβρινοδυτικὸν μέρος. — Ἡ κτίσις τῆς Γεωργίας.

Κατὰ τὸ 1702 ἕτερος πόλεμος ἐξερράγη μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ Ἱσπανῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Ἄγγλων ἀφ' ἑτέρου. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας: «Πόλεμος τῆς βασιλίσσης Ἄννης». Εἰς τὸν νέον κόσμον, αἱ ἐχθροπραξίαι ἤρχισαν κατὰ τὸ μεσημβρινοδυτικὸν μέρος. Ὁ κυβερνήτης τῆς μεσημβρινῆς Καρολίνης ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Ἱσπανῶν τῶν εἰς Ἅγιον Αὐγουστῖνον τῆς Φλωρίδος. Πρὶν δυνηθῇ νὰ κυριεύσῃ τὸ φρούριον, δύο Ἱσπανικὰ πλοῖα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ παράλιον, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσῃ τὰ ἐφόδιά του καὶ νὰ φύγῃ. Μετὰ ταῦτα ἐκίνησε κατὰ τῶν Ἰνδῶν, τῶν συμμάχων τῶν Γάλλων καὶ Ἱσπανῶν, καὶ κατώρθωσε νὰ καύσῃ διάφορα ἀπὸ τὰ χωρία των καὶ νὰ συλλάβῃ πολλοὺς αἰχμαλώτους.

Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἱσπανοὶ πρὸς ἐκδίκησιν ἐπέπεσαν κατὰ τῆς Καρλεστῶνος. Ἀπήντησαν δὲ αὐτοὺς γεν-

ναίως οἱ κάτοικοι, οἵτινες τοὺς ἀπέκρουσαν καὶ ἐκυρίευσαν Γαλλικήν τινα φρεγάταν ἐν τῷ λιμένι. Ἂν καὶ τοιουτοτρόπως ἐνίκησαν, οἱ ἄποικοι τῆς Καρολίνης ὑπέφεραν πολὺ ἐπί τινα ἔτη ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἀγρίων οἵτινες διηγέρθησαν κατ' αὐτῶν ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ἱσπανούς.

Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1704, τινὲς Γάλλοι καὶ Ἰνδοὶ ἐκ Καναδᾶ ἐνήργησαν κάθοδον εἰς τὸ Διερφίλδ κατὰ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς Μασσακουσέτης. Ἡ κάθοδος προσεδοκᾶτο, καὶ φυλακαὶ ἐφύλαττον καθ' ἑκάστην νύκτα· ἀλλ' ὁ πανοῦργος Γάλλος ἐκράτησε τοὺς ἀνθρώπους του εἰς τὰ δάση μέχρι τῆς αὐγῆς, ὅτε αἱ φυλακαὶ ἀπελύθησαν. Τότε ἀναῤῥιχώμενοι εἰς τὴν χιόνα, ἥτις ἦτον ἐπισωρευμένη εἰς τὴν κορυφὴν τῶν χαρακωμάτων, εἰσῆλθον ἐν μιᾷ στιγμῇ εἰς τὴν πόλιν.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι εἰς τὸ Διερφίλδ ἐκάησαν ἐκτὸς μιᾶς, καὶ αὕτη ἦτον κατατρυπημένη ἀπὸ τὰς σφαίρας. Πολλοὶ ἐφονεύθησαν καὶ ἔτι περισσότεροι ἠχμαλωτεύθησαν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἦσαν ὁ κ. Γουλιέλμος, ὁ ἐφημέριος τοῦ τόπου, ἡ σύζυγός του καὶ πέντε παιδία. Ἠναγκάσθησαν δὲ νὰ διέλθωσι πολλὰ μίλια διὰ τῆς χιόνος· καὶ τέλος ἡ κ. Γουλιέλμου, ἥτις ἦτον ἀσθενής, κατέπεσεν ἐκ τοῦ κόπου, καὶ ἐφονεύθη ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρός της. Ἀφοῦ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ὁ κ. Γουλιέλμος ἔμεινεν αἰχμάλωτος, ἠλευθερώθη διὰ λύτρων καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς φίλους του, μεθ' ὅλων τῶν τέκνων του, ἐκτὸς ἑπταετοῦς τινος θυγατρίου.

Τὰ ἔτη διεδέχοντο ἄλληλα, καὶ τὸ Διερφὶλδ ἀνοικοδομήθη. Ἡμέραν τινὰ μία γυνή, ἐνδεδυμένη ὡς ὑπηρέτρια Ἰνδίς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Τὸ πρόσωπόν της δὲν ὡμοίαζε μὲ Ἰνδικόν, ὁ δὲ λαὸς ἠρώτησεν αὐτὴν ποία ἦτον. Αὕτη δὲ ἀπεκρίθη ὅτι ἦτον ἡ ἀπωλεσθεῖσα θυγάτηρ τοῦ κ. Γουλιέλμου· ὅτι εἶχε νυμφευθῆ μὲ Ἰνδὸν καὶ ἀπέκτησε διάφορα τέκνα εἰς τὸν Καναδᾶν. Ὁ λαὸς παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ μείνῃ μετ' αὐτοῦ· ἀλλ' αὕτη δὲν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ τὸν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα της, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Καναδᾶν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας δὲν ἀπενθαῤῥύνθη ἀπὸ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Σάλλη. Ἀπέστειλεν ἑπομένως περισσοτέρους μετανάστας, οἵτινες εὗρον τὸ στόμιον τοῦ Μισσισσιπῆ, ἀνέπλευσαν τὸν ποταμὸν καὶ ἔκτισαν τὸ φρούριον Ῥοζαλία ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Νατχιέζ. Κατὰ τὸ 1718 ἐκτίσθη ἡ πόλις τῆς Νέας Ὀρλεάνης. Κατ' ἀρχὰς μὲν ηὔξανε βραδέως, ἀλλ' ἤδη εἶναι ἡ μεγάλη πόλις τοῦ μεσημβρινοδυτικοῦ μέρους.

Οἱ ἄποικοι τῆς Λουϊζιάνης, ὡς ὠνομάζετο τότε ὅλη ἡ χώρα, ἦλθον μετ' ὀλίγον εἰς ἔριδας μὲ τοὺς ἐγχωρίους. Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Νάτχιεζ εἶχον χωρίον πλησίον τοῦ Γαλλικοῦ φρουρίου, τὸ ὁποῖον οἱ Γάλλοι ἤθελον νὰ καταλάβωσι καὶ τὸ μεταβάλωσιν εἰς ὑποστατικόν. Τοῦτο διηρέθισε τοὺς κατοίκους τῆς Νάτχιεζ, οἵτινες ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ φρουρίου καὶ ἐθανάτωσαν ὅλους ἐκτὸς τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων. Ὁ λαὸς τῆς Νέας Ὀρλεάνης ἐξεδικήθη διὰ τὴν σφαγὴν ταύτην, καταστρέψας ὁλόκληρον τὴν φυλήν.

Ἐκ τῶν ἀποικιῶν ἡ τελευταῖον κτισθεῖσα, ἦτον ἡ Γεωργία. Κατὰ τὸ 1733 ὁ Ὀγλεθόρπης ἐπιτυχὼν ἄδειαν ἀπό τὸν Γεώργιον Β.′ βασιλέα τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ὠνομάσθη ἡ ἀποικία, ἔφθασεν εἰς τὸν ποταμὸν Σαβαννὰχ μὲ εταιρίαν μεταναστῶν. Ἡ ὡραία πόλις τοῦ Σαβαννὰχ ἐκτίσθη, μὲ πλατεῖς καὶ τακτικοὺς δρόμους, καὶ μεγάλους κήπους πέριξ τῶν οἰκιῶν. Περισσότεροι μετανάσται ἔφθασαν, καὶ διὰ τῆς ἔμφρονος διαχειρίσεως τοῦ Ὀγλεθόρπη ἡ ἀποικία ἤκμασε.

Ὁ Ὀγλεθόρπης προσεφέρετο εὐμενῶς πρὸς τοὺς Ἰνδοὺς καὶ ἀπήντησε παρ' αὐτῶν τὴν αὐτὴν εὐμένειαν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν του, διάφοροι ἀρχηγοὶ ἦλθον νὰ τὸν συγχαρῶσι. Ἔφερον δὲ εἰς αὐτὸν δέρμα ταύρου, στολισμένον μὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ πτερὰ ἀετοῦ, εἰς σημεῖον τῆς φιλίας των, καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ ὑπερασπίζηται τὰς οἰκογενείας των.

Ἀνεφέραμεν ἤδη τὴν κτίσιν δεκατριῶν ἀποικιῶν. Ἃς ἀριθμήσωμεν ἤδη αὐτὰς μὲ τὴν χρονολογίαν ἑκάστης.

Α′. Ἡ Βιργινία ἐκατοικίσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, εἰς τὴν Ἰακωβούλιν, κατὰ τὸ 1607.

Β′. Ἡ Νέα Ὑόρκη, ὑπὸ τῶν Ὁλλανδῶν εἰς τὸ Νέον Ἄμστερδαμ, κατὰ τὸ 1614.

Γ′. Ἡ Νέα Γερσέη, ἀπὸ ἐμπόρους Ὁλλανδούς, εἰς τὸ Βέργεν, κατὰ τὸ 1618.

Δ′. Ἡ Μασσακουσέτη, ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους Καθαριστάς, εἰς τὸ Πλύμουθ, κατὰ τὸ 1620.

Ε΄. Ἡ Νέα Ἀμσχίρη, ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, εἰς τὸ Δόβερ καὶ Πορτσμοὺθ, κατὰ τὸ 1623.

ΣΤ΄. Ἡ Δελοάρη ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς καὶ Φιλλανδοὺς, κατὰ τὸ 1627.

Ζ΄. Ἡ Μαρυλάνδη ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, ὑπὸ τὸν λόρδον Βαλτιμόρον, κατὰ τὸ 1634.

Η΄. Ἡ Κοννεκτικούτη, ἀπὸ τοὺς Καθαριστὰς τῆς Μασσακουσέτης, κατὰ τὸ 1635.

Θ΄. Ἡ Νῆσος τῆς Ῥόδου, ἀπὸ τὸν Γουλιέλμον Ῥόγγιερ ἐν τῇ Προνοίᾳ, κατὰ τὸ 1636.

Ι΄. Ἡ Πεννσυλβανία, ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς τῆς Δελοάρης, κατὰ τὸ 1643.

Καὶ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων Κουακέρων, εἰς τὴν Φιλαδελφίαν, κατὰ τὸ 1683.

ΙΑ΄. Ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα, ἀπὸ τοὺς μετανάστας τῆς Βιργινίας, κατὰ τὸ 1653.

ΙΒ΄. Ἡ Μεσημβρινὴ Καρολίνα, ὑπὸ τῶν Ἄγγλων πλησίον τῆς Καρλεστῶνος, κατὰ τὸ 1670.

ΙΓ΄. Ἡ Γεωργία ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, εἰς Σαβαννὰχ, κατὰ τὸ 1733.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄

Ἀποστολὴ τοῦ Βασιγκτῶνος.

Προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἄγγλοι ηὔξανον ταχέως εἰς τὴν Ἀμερικήν. Οὐδεμία δὲ γραμμὴ ὁρίων εἶχε συμφωνηθῇ μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν· ἀλλ' ἕκαστος ἦτον ζηλότυπος τοῦ ἄλλου. Οἱ Γάλλοι

ἀντεποιοῦντο τὰς πλουσίας κοιλάδας τοῦ Ὀχίου καὶ Μισσισσιπῆ διὰ τὸν λόγον ὅτι πρῶτοι αὐτοὶ τὰς κατώπτευσαν. Ἀπέστειλαν ἑπομένως πράκτορας διὰ νὰ ἀποκτήσουν φίλους ἐκ τῶν Ἰνδῶν καὶ κατέστρεψαν Ἀγγλικόν τινα σταθμὸν κατὰ τὸ μεθόριον, ἀπαγαγόντες τοὺς ἐμπόρους εἰς τὸν Καναδᾶν.

Οἱ Ἰνδοί, οἵτινες κατῴκουν πλησίον τοῦ Ὀχίου, κατεπτοήθησαν ἀπὸ τὰ κινήματα ταῦτα. Ἑπομένως ἔστειλαν ἕνα τῶν πολεμιστῶν αὐτῶν εἰς τοὺς Γάλλους, διὰ νὰ εἴπωσιν ὅτι τὸ Μέγα Πνεῦμα εἶχε δώσει τὰς γαίας ταύτας εἰς αὐτούς. Ἀλλ' ὁ Γάλλος στρατηγὸς ἀπεκρίθη: «Εἶναι γῆ ἰδική μου, καὶ θέλω νὰ τὴν λάβω». Οἱ Ἰνδοὶ συνωμολόγησαν τότε συνθήκην μὲ τοὺς Ἄγγλους· ὁ δὲ διοικητὴς τῆς Βιργινίας ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ ἀγγελιαφόρον εἰς τοὺς Γάλλους διὰ νὰ τοὺς ἀπαγορεύσῃ νὰ σφετερίζωνται γῆν ἥτις, ὡς ἔλεγεν, ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐξελέχθη διὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην ἦτον ὁ Γεώργιος Βάσιγκτων — Ὁ Μέγας Βάσιγκτων «ὁ πατὴρ τῆς πατρίδος του» — ὢν τότε νέος εἰκοσαετὴς τὴν ἡλικίαν. Ὁ Βάσιγκτων ἐγεννήθη εἰς ἔπαυλίν τινα τῆς Βιργινίας πλησίον τοῦ ποταμοῦ Ποτομάκ. Ἀνετράφη ὑπὸ ἐναρέτου μητρός, ἥτις τὸν ἐδίδαξε νὰ ἀγαπᾷ ὅ,τι ἦτον ἀληθὲς καὶ εὐγενές.

Ὅτε, ποτὲ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν νέαν τινὰ ἀξίνην, περιήρχετο δοκιμάζων τὴν κόψιν αὐτῆς εἰς τὸν κῆπον, καὶ τοιουτοτρόπως ἠφάνισε προσφιλῆ τινα κερασιὰν τοῦ πατρός του. Ὅτε ὁ πατήρ του ἠρώτησε ποῖος ἐπέφερε τὴν βλάβην, ὁ μικρὸς Γεώργιος ἐκινήθη εἰς

πειρασμὸν νὰ ἀρνηθῇ τὴν πρᾶξιν. Ἐδίστασεν ἐπὶ στιγμήν, ἀλλ' ἔπειτα ἐφώναξε: «Πάτερ, δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ψεῦδος· ἐγὼ ἔκοψα τὸ δένδρον.» «Ἐλθέ, προσφιλές μοι τέκνον», ἀπεκρίθη ὁ πατὴρ τοῦ Γεωργίου περιπτυσσόμενος αὐτὸν μὲ τοὺς βραχίονάς του: «ἐπροτίμων νὰ ἀπωλέσω χίλια δένδρα παρὰ νὰ εὕρω ψεῦδος εἰς τὸν υἱόν μου».

Ὁ Γεώργιος ἦτον ἐξαίρετος ἱππεύς. Ἡ μήτηρ του εἶχε δύο προσφιλεῖς ἵππους, ὁ εἷς ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἦτο συνειθισμένος εἰς ἐφίππιον. Ἐνῷ ὁ ἵππος οὗτος ἡμέραν τινὰ ἔβοσκεν εἰς τὸν λειμῶνα, τινὲς νέοι ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἀναβῶσιν. Ἀλλ' ἐδοκίμασαν εἰς μάτην, διότι ἀντεστάθη εἰς ὅλους. Ὁ Γεώργιος, ὅστις ἦτον εἷς τῶν παρόντων νεωτάτων, ἐπεχείρησε μετὰ ταῦτα. Ἂν καὶ ἀνθίστατο καὶ ἐλάκτιζε, κατώρθωσε νὰ καθίσῃ εἰς τὰ ὀπίσθιά του, καὶ διετήρησε τὸ κάθισμά του ἐκεῖ, ἕωσοῦ, μετὰ μανιώδη ἱπποδρομίαν, τὸ ζῶον ἔπεσε κατακεκμηκός.

Εἰς τὸ σχολεῖον, ὁ Γεώργιος ἦτον ὁ πρῶτος ὅλων τῶν παίδων καὶ εἰς τὸ παιγνίδιον καὶ εἰς τὴν σπουδήν. Κατέστη καλὸς ἐπιθεωρητής, καὶ ὀλίγον ἀφοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ σχολεῖον ἀνέλαβε νὰ ἐπιθεωρῇ μεγάλην ἔκτασιν ἐρήμου γῆς ἐπὶ τοῦ Ποτομάκ. Ἐκατοίκει ἔξω εἰς τὰ δάση, ἐφόνευε τὸ κυνήγιόν του, τὸ ἐμαγείρευε δι' ἑαυτόν, μετεχειρίζετο ὡς τρυβλίον του κόραν ἄρτου καὶ τὰ δάκτυλά του ἀντὶ περόνης. Ταχέως δ' ἔγεινε γνωστὸς διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ πίστιν του, καὶ τοῦτο ὡδήγησε τὸν κυβερνήτην τῆς Βιργινίας

νὰ ἐκλέξῃ αὐτὸν ὡς ἀγγελιαφόρον του πρὸς τοὺς Γάλλους.

Τὸ Γαλλικὸν φρούριον ἔκειτο εἰς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῆς Πεννσυλβανίας. Ἡ πρὸς τοῦτο ὁδὸς διήρχετο διὰ δασῶν καὶ ἑλῶν, καὶ ποταμῶν ἐξογκωμένων ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὴν χιόνα. Μετὰ μεγάλης δὲ δυσκολίας ἔφθασεν εἰς αὐτὸ ὁ Βάσιγκτων. Ἀνεκοίνωσε τὴν ἀποστολήν του ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὁ Γάλλος στρατηγὸς δεικνύων τὰ πλοῖά του, τὰ ὁποῖα ἦσαν ὅλα ἕτοιμα νὰ ἀναχωρήσωσιν, εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅτι τὴν ἄνοιξιν ἐσκόπευε νὰ καταπλεύσῃ τὸ Ὄχιον, καὶ νὰ καταστρέψῃ πάντα Ἀγγλικὸν σταθμὸν, τὸν ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσει.

Διάφοροι φιλικοὶ Ἰνδοὶ εἶχον συνοδεύσει τὸν Βασιγκτῶνα, καὶ τούτους οἱ Γάλλοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ αὐτὸν μὲ ῥούμιον καὶ δῶρα. Ὁ Βάσεγκτων μόλις ἠδυνήθη νὰ τοὺς ἀποπέμψῃ. Τέλος πάντων βλέπων ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τι, ἤρξατο τὴν ἐπιστροφήν του, ἀφοῦ πρῶτον ἔμαθεν ὅλα ὅσα ἠδύνατο περὶ τῶν σχεδίων τῶν Γάλλων. Ἡ πρὸς τὴν πατρίδα του ὁδοιπορία ἦτον πλήρης κινδύνων. Ἦτον ὑπερβολικὸν ψῦχος. Οἱ ἵπποι κατεστάθησαν ἀνίκανοι, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὁδεύῃ πεζὸς διὰ τῆς χιόνος. Ἐπίβουλός τις Ἰνδὸς ὁδηγὸς ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς κεφαλῆς του εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ποδῶν, ἀλλ' ἀπέτυχε.

Τέλος πάντων μὲ ἕνα μόνον σύντροφον ἦλθεν εἰς βαθὺν ποταμὸν πλήρη τεμαχίων πάγου. Ἀφοῦ κατεσκεύασε σχεδίαν τινὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν, καὶ ἐπρο-

σπάθησαν νὰ τὴν διευθύνωσι διὰ ῥάβδων. Ταχέως συνεσφίχθησαν μεταξὺ τεμαχίων πάγου. Ὁ Βάσιγκτων, ἐνῷ ἐπροσπάθει νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν σχεδίαν μὲ τὴν ῥάβδον του, ἐτινάχθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ πνιγῇ.

Καθ' ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς ὁδοιπορίας, ὁ Βάσιγκτων διεσώθη ἀπὸ τὴν Ἀνωτέραν Δύναμιν. Ὑπέβαλε τὴν ἀναφοράν του εἰς τὸν κυβερνήτην τῆς Βιργινίας, καὶ ἐπῃνέθη ἀπὸ ὅλους διὰ τὴν γενναιότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος του. Μακρὸς πόλεμος μεταξὺ τῶν Γάλλων καὶ Ἄγγλων ἠκολούθησεν, ὅςτις εἶναι γνωστὸς ὡς Γαλλικὸς καὶ Ἰνδικὸς πόλεμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ.'

Γαλλικὸς καὶ Ἰνδικὸς πόλεμος. — Ἧττα τοῦ Βραδώκ.

Διὰ συμβουλῆς τοῦ Βασιγκτῶνος, οἱ Ἄγγλοι ἤρχισαν φρούριον ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Πιττισβοὺρ, ἐν Πεννσυλβανίᾳ. Πρὸ τῆς ἀποπερατώσεώς του ἡλώθη ἀπὸ τοὺς Γάλλους, οἵτινες ἀποπεράτωσαν αὐτὸ καὶ τὸ ὠνόμασαν φρούριον τοῦ Κέσνε.

Δύναμις ὁδηγουμένη ἀπὸ τὸν Βασιγκτῶνα ἀπεστάλη διὰ νὰ φρουρήσῃ τὴν θέσιν ταύτην. Ἂν καὶ ἔφθασαν πολὺ βραδέως ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὴν σώσωσιν, ἐπετέθησαν αἰφνιδίως κατὰ σώματός τινος

Γάλλων διὰ νυκτερινῆς ἐπιθέσεως, καὶ ὁλοσχερῶς ἐνίκησαν αὐτούς. Ὁ Βάσιγκτων μετ' ὀλίγον περιεκυκλώθη εἰς ἓν χαράκωμα τὸ ὁποῖον εἶχε κατασκευάσει, ἀπὸ μεγάλιν δύναμιν Γάλλων καὶ Ἰνδῶν. Καὶ ἠναγκάσθη μὲν νὰ παραδοθῇ, ἀλλ' ἐπετράπη νὰ διατηρήσῃ τὰ ἐφόδιά του καὶ νὰ ἐξέλθῃ μὲ τὰς τιμὰς τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὸ 1755 ὁ στρατηγὸς Βραδὼκ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν μὲ δυνατὸν στράτευμα, διὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς Γάλλους. Ἐπροχώρει δὲ κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Κέσνε, κινούμενος πολὺ βραδέως, διότι ὥδευε διὰ τῆς ἐρήμου. Ὁ Βάσιγκτων ἡνώθη μὲ τὸ στράτευμά του, καὶ ἐνουθέτησε τὸν στρατηγὸν νὰ προσέχῃ κατὰ τῶν ἐνεδρῶν τῶν Ἰνδῶν. Ἀλλ' ὁ Βραδὼκ οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωσεν εἰς τὰς νουθεσίας του. Οἱ ἄγριοι, εἶπε, δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσι καμμίαν βλάβην εἰς τοὺς Βρεττανικοὺς στρατούς.

Ὅτε τὸ στράτευμα τοῦ Βραδὼκ ἦτον ἐντὸς ὀλίγων μιλίων ἀπὸ τὸ φρούριον τοῦ Κέσνε, τρομερὸν πῦρ αἰφνιδίως ἐξεκενώθη κατ' αὐτοῦ· καὶ Ἰνδικαὶ κραυγαὶ διέσχισαν τὸν ἀέρα καὶ κατὰ μέτωπον καὶ ἐφ' ἑκάστης πλευρᾶς. Οἱ ἄγριοι ἦσαν κεκρυμμένοι ὀπίσω δένδρων καὶ βράχων, οἱ δὲ Βρεττανοὶ ἐφονεύοντο χωρὶς ἐλπίδα νὰ ἀντιστρέψουν τὸ πῦρ κατ' αὐτῶν. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ φόβου, καὶ ὠπισθοδρόμησεν εἰς τὸ κύριον σῶμα τοῦ στρατοῦ. Οἱ ἀκροβολισταὶ τῆς Βιργινίας, οἵτινες ἦσαν συνειθισμένοι εἰς τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον, ἐτήρησαν γενναίως τὴν θέσιν των ἐπί τινα χρόνον· ἀλλ' οἱ λοιποὶ ἐτέθησαν εἰς

ἀταξίαν, ἀφῆκαν τὰς ἀποσκευάςτων καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὸ πεδίον τῆς μάχης.

Ὁ Βραδὼκ ἐπληγώθη θανατηφόρως, ἐνῷ ἐπροσπάθει νὰ συνενώσῃ τὸ στράτευμά του. Ἡ κυρία ἀρχηγία τότε περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ Βασιγκτῶνος- Οὗτος ὥρμησεν εἰς τὸ πυκνότατον μέρος τῆς μάχης.· Δύο ἵπποι ἐφονεύθησαν ὑπ' αὐτόν. Τέσσαρες σφαῖραι διῆλθον διὰ τοῦ ἐπενδύτου του. Οἱ Ἰνδοὶ ἐσκόπευσαν κατ αὐτοῦ πάλιν καὶ πάλιν· ἐν τοσούτῳ διεσώθη ἀβλαβής. Ἀλλ' εἰς μάτην ἠγωνίσθη νὰ μεταβάλῃ τὰς τύχας τῆς ἡμέρας.

Οἱ Βρεττανοὶ ἔφευγον πολλὰ μίλια, καταστρέφοντες τὸ πυροβολικὸν καὶ τὰ ἐφόδιά των. Τὸ ὡραῖον στράτευμα τοῦ Βραδὼκ διελύθη, καὶ ἀπὸ πολὺ ὀλιγωτέραν δύναμιν τῶν Γάλλων καὶ Ἰνδῶν. Ὁ Γάλλος στρατηγὸς κατ' ἀρχὰς εἶχε σκεφθῇ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ φρούριον. Εἷς τῶν ἀξιωματικῶν του ὅμως τὸν ἔπεισε νὰ μείνῃ καὶ νὰ ἀντικρούσῃ τὸν ἐχθρόν· καί, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν συμμάχων του Ἰνδῶν, ἀνεδείχθη πληρέστατα νικητής, ὡς εἴδομεν.

Οἱ Ἄγγλοι ἄποικοι εἶχον ἐλπίσει πολὺ ἀπὸ τὸν Βραδώκ, καὶ ἐθλίβησαν μεγάλως διὰ τὴν ἧτταν του. Εἰς τὸ ἀρκτικὸν μέρος ὅμως ἦσαν εὐτυχέστροι. Πλησίον τῆς λίμνης Γεωργίας, εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐνίκησαν μέγα στράτευμα Γάλλων καὶ Ἰνδῶν, οἵτινες ἐνήργουν κάθοδον ἐναντίον ἑνὸς τῶν φρουρίων των. Κατέκτησαν ὡσαύτως μεγάλην ἔκτασιν γῆς κειμένης πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς Μαίνης, ὀνομαζομένης σήμερον Νέον Βρουνζουίκ.

Κατὰ τὸ 1756, οἱ Γάλλοι ἔστειλαν διακεκριμένον τινὰ στρατηγὸν ὀνομαζόμενον Μοντκάλμ, διὰ νὰ αναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῶν στρατευμάτων αὐτῶν εἰς Ἀμερικήν. Ὁ Μοντκάλμ, ὠφελούμενος ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν τοῦ Ἄγγλου στρατηγοῦ, ἐκυρίευσε πολλοὺς τόπους. Κατὰ δὲ τὸ 1757, ἐκστρατεύσας ἀπὸ τὸν Καναδᾶν εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ μεγάλην δύναμιν Γάλλων καὶ Ἰνδῶν, ἐπολιόρκησε τὸ φρούριον τοῦ Γουλιέλμου Ἐῤῥίκου, πρὸς τὴν μεσημβρινὴν ὄχθην τῆς λίμνης Γεωργίας. Τὴν θέσιν ταύτην ὑπερασπίσθη γενναίως ὁ στρατηγὸς αὐτῆς, ὅςτις ἤλπιζε βοήθειαν ἀπὸ Βρεττανικόν τινα στρατὸν διατελοῦντα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Οὐέββ, ὄντα εἰς ἄλλο φρούριον μόνον δεκατέσσαρα μίλια ἀπέχον.

Ἀλλ' ὁ Οὐέββ ἐφοβήθη νὰ ἔλθῃ εἰς χεῖρας μὲ τὸν Μοντκάλμ, καὶ ἀφῆκε τὴν φρουρὰν τοῦ φρουρίου Γουλιέλμου Ἐῤῥίκου νὰ φροντίσῃ περὶ ἑαυτῆς. Καὶ ὅμως ὁ ἀρχηγὸς ἀντέσχε γενναίως. Καὶ μόνον ἀφοῦ συνετρίβησαν τὰ ἡμίση τῶν τηλεβόλων του, καὶ τὰ ἐφόδιά του ἐξηντλήθησαν, ἐσυμφώνησε νὰ παραδοθῇ. Ἔντιμοι ὅροι συνθήκης παρεχωρήθησαν. Εἰς τὰ στρατεύματα ἐσυγχωρήθη νὰ ἑνωθῶσι μὲ τοὺς εἰς τὸ ἄλλο φρούριον συστρατιώτας των.

Μόλις ὅμως ἤρχισαν νὰ ἀναχωρῶσιν ἀπὸ τὸ φρούριον τοῦ Γουλιέλμου Ἐῤῥίκου, καὶ οἱ ἄγριοι οἱ ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Μοντκάλμ ἤρχισαν νὰ τοὺς ληστεύουν καὶ νὰ τοὺς φονεύωσι. Γενικὴ σφαγὴ ἠκολούθησεν. Ἂν καὶ κατέβαλον προσπαθείας οἱ Γάλλοι ἀξιωματικοί, μόνον ἓν μέρος τοῦ Βρεττανικοῦ στρατεύματος

διεσώθη. Μέχρι τοῦ καιροῦ τούτου, οἱ Γάλλοι ὑπῆρξαν νικηταί. Κατεῖχον ἤδη εἰκοσαπλασίαν γῆν εἰς τὴν Ἀμερικὴν παρ' ὅσην κατεῖχον οἱ Ἄγγλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ.'

Τέλος τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἰνδικοῦ πολέμου.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἄγγλων προῆλθον ἀπὸ τὴν ἀνικανότητα τῶν στρατηγῶν αὐτῶν. Κατὰ τὸ 1758 λοιπὸν ἐξελέξαντο καλλιτέρους ἀρχηγούς. Ἐσχεδίασαν διαφόρους ἐκστρατείας. Τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἦτον ἡ ἅλωσις τῆς Λουϊσβοὺργ, ὀχυροῦ Γαλλικοῦ σταθμοῦ ἐπὶ νήσου τινὸς ἀρκτικοανατολικῶς τῆς Νέας Σκωτίας. Ὁ Γάλλος στρατηγὸς ἀντέσχεν ἕωσοῦ τὰ πλοῖά του ἐκυριεύθησαν, τὰ τηλεβόλα του κατεστράφησαν, καὶ τὰ ὀχυρώματά του κατεκριμνήσθησαν. Ἀλλὰ καὶ τότε δὲν ἤθελε παραδοθῆ, ἐὰν ἔλειπον αἱ παρακλήσεις τῶν κατοίκων.

Ὁ Μοντκάλμ, ὁ γενναῖος Γάλλος στρατηγὸς, ἦτον εἰς τὴν Τικονδερόγαν. Ἐνταῦθα προσεβλήθη ἀπὸ ἀνωτέραν Ἀγγλικὴν δύναμιν, ἀλλὰ τὴν ἀπέκρουσε ἐπενεγκὼν εἰς αὐτὴν ζημίας. Ἀγγλική τις ἐκστρατεία, διευθυνθεῖσα κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Κέσνε, ἦτον εὐτυχεστέρα. Μοῖρα τις τοῦ στρατοῦ σταλεῖσα πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ τόπου, ἐνικήθη· ἀλλ' ὅτε ὁ Βάσιγκτων καὶ οἱ ἀνδρεῖοι του Βιργίνιοι ἐπλησίασαν εἰς τὸ φρούριον, ὁ Γάλλος στρατηγὸς ἀνετίναξεν εἰς

τὸν ἀέρα τὴν ἀποθήκην, ἔβαλε πῦρ εἰς τὰ ὀχυρώματα, καὶ ἀπεσύρθη μὲ τοὺς ἀνθρώπους του διὰ τῶν πλοίων.

Ὁ Βάσιγκτων ἀνύψωσε τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος του ἐπὶ τῶν ἐρειπίων. Νέος πολιορκητικὸς οἶκος ἀνηγέρθη. Ὁ τόπος ὠνομάσθη Πιττισβοὺρ,ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πίττ, ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρός. Ἐπιστρέφων μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Βιργινίαν, ὁ Βάσιγκτων ἐδεξιώθη μὲ μεγάλας τιμάς. Ἡ ἐπαρχία εἰς τὴν ὁποίαν κατῴκει ἐξελέξατο αὐτὸν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀστῶν, ὡς τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Ἀποικίας ὠνομάζετο. Ὅτε κατέλαβε τὴν θέσιν του εἰς τὸ σῶμα τοῦτο, ὁ πρόεδρος ἠγέρθη καὶ ηὐχαρίστησεν αὐτὸν ἐν ὀνόματι τῆς πατρίδος του διὰ τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας του. Ὁ Βάσιγκτων ἠγέρθη διὰ νὰ ἀπαντήσῃ, ἐρυθριῶν,τραυλίζων καὶ τρέμων, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη οὐδὲ λέξιν νὰ προφέρῃ: «Κάθισε κύριε Βάσιγκτων» εἶπεν ὁ πρόεδρος· «ἡ μετριοφροσύνη σου ἐξισοῦται μὲ τὴν ἀνδρείαν σου, καὶ αὕτη ὑπερβαίνει τὴν δύναμιν τῆς γλώσσης μου».

Ἡ ὀχυρωτάτη πόλις, ἥτις ἔμενεν ἤδη εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Γάλλων, ἦτον ἡ Κουεβέκ. Αὕτη ἐκτίσθη περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν καὶ ἡ Ἰακωβόπολις. Τὸ φρούριον ἵσατο ἐπὶ καθέτου σχεδὸν ὄχθου, 200 ποδῶν τὸ ὕψος. Ἦτον κτισμένον ὀχυρῶς καὶ ἐφρουρεῖτο ὑπὸ μεγάλου στρατεύματος ὑπὸ τὸν Μοντκάλμ. Τὴν θέσιν ταύτην ἀπεφάσισαν οἱ Ἄγγλοι νὰ κυριεύσωσιν. Ὁ ἥρως Οὐόλφιος, μετὰ ὀκτὼ χιλιάδων ἀνδρῶν, ἐστάλη κατ' αὐτοῦ. Ἔφθασε δὲ τὸ θέρος τοῦ 1759.

Ἐπί τινας μῆνας ὁ Οὐόλφιος ἔμενεν ἀπέναντι τῆς Κουεβέκ. Ἐξετέλεσε διαφόρους ἐπιθέσεις, ἀλλ' ἀπέτυχε καθ' ὅλας ἕνεκα τῆς ὀχυρότητος τοῦ τόπου. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ εἰμὴ μίαν πιθανότητα ἐπιτυχίας, καὶ ταύτην, ἂν καὶ μικρὰν, ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ. Ἐνῷ ἀνέπλεε τὸν ποταμὸν, εἶχε κατασκοπεύσει, ὀλίγον ὑπεράνω τοῦ φρουρίου, κρημνώδη καὶ τραχεῖαν στενωπόν ἀνερχομένην εἰς τὴν πλευρὰν ἀποκρήμνου πέτρας ἐν τῷ μέσῳ βράχων καὶ θάμνων. Αὕτη ἔφερεν, ὡς ἔμαθεν, εἰς τὰς Πεδιάδας τοῦ Ἀβραὰμ, αἵτινες ἐξετείνοντο εἰς τὴν ἀνωτέραν πόλιν. Τὸ σχέδιόν του ἦτο νὰ ἀποβιβασθῇ τὴν νύκτα, νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς στρατιώτάς του εἰς τὴν στενωπὸν, νὰ ἐπιπέσῃ αἰφνιδίως κατὰ τῆς ἐν τῇ κορυφῇ Γαλλικῆς φρουρᾶς, καὶ ἔπειτα νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ φρούριον.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπραγματοποιήθη. Βοηθούμενοι ἀπὸ τὰς ῥίζας καὶ θάμνους,οἱ ϛρατιῶται ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὴν Γαλλικὴν φρουρὰν, ἡ ὁποία εἶχε πυροβολήσει κατ' αὐτῶν ἐνῷ ἐπλησίαζον εἰς τὴν ἄκραν. Περὶ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας, ὁλόκληρος ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἦτον ἐπὶ τὰ ὕψη. Ἔμεινε δὲ κεραυνόβλητος ὁ Μοντκάλμ ὅτε ἔλαβε τὰς εἰδήσεις ταύτας. Οἱ στρατιῶταί του ἐτέθησαν διὰ μιᾶς εἰς κίνησιν. Αἱματηρὰ μάχη ἐκροτήθη. Οἱ δὲ Ἄγγλοι ἐνίκησαν. Ὁ Οὐόλφιος ἔπεσεν εἰς τὴν στιγμὴν τῆς νίκης εὐχαριστῶν τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του, καὶ κηρύττων ὅτι ἀπέθνησκεν εὐτυχής.

Καὶ ὁ Μοντκάλμ ἐπληγώθη θανατηφόρως,ἐνῷ ἐπροσπάθει νὰ συνενώσῃ τοὺς στρατιωτας του. Ἔπραξε

πᾶν ὅ, τι ἠδύνατο διὰ νὰ νικήσῃ, ἀλλ' εἰς μάτην! Οἱ Γάλλοι ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἡ Κουεβὲκ παρεδόθη εἰς τοὺς Ἄγγλους. Τὸ προσεχὲς ἔτος ἐκυριεύθη τὸ Μοντρέαλ, καὶ μὲ αὐτὸ ὅλος ὁ Καναδᾶς περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Ἄγγλων. Ἔκτοτε δὲ μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν των.

Τοιοῦτον πέρας ἔλαβεν ὁ Γαλλικὸς καὶ Ἰνδικὸς πόλεμος. Διήρκεσε ὑπὲρ τὰ ἓξ ἔτη, καὶ ἔγεινε παραίτιος τοῦ θανάτου χιλιάδων ἀνδρείων στρατιωτῶν. Τὸν Οὐόλφιον καὶ Μοντκάλμ, τοὺς δύο γενναίους στρατηγούς, ἐθρήνησαν μεγάλως. Οἱ Ἄγγλοι ἀνήγειραν μετὰ ταῦτα μνημεῖον, φέρον τὄνομα ἑκάστου ἐπὶ τοῦ τόπου ὅπου ἐκροτήθη ἡ μάχη. Ἂν καὶ ἡ Ἀγγλία ἐδαπάνησε πολλὰ χρήματα εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἀπεζημιώθη αὐξήσασα μεγάλως τὰς εἰς τὸν νέον κόσμον κτήσεις της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ.'

Συγχύσεις μετὰ τῶν Διοικητῶν.

Ἡ μὲν εἰρήνη ἐπεκράτησεν ἤδη, αἱ δὲ ἀποικίαι ἤθελον ἀκμάσει ἐὰν ἔμενον ἀνεξάρτητοι. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας ἤθελον νὰ ἐξασκῶσι ἔλεγχον ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς ὑποθέσεις των. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς διοικητάς, κατὰ τὸ παρελθὸν, ὑπῆρξαν ἄνδρες, οἵτινες ὀλίγον ἐφρόντιζον διὰ τὰς ἀποικίας. Ὁ κύριος σκοπὸς

αὐτῶν ἦτο νὰ πλουτισθῶσι καὶ νὰ στερήσουν τὸν λαὸν ἀπὸ τὰ δικαιώματά του.

Ἀλλ' οἱ τολμηροὶ ἄποικοι τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἦτον διατεθειμένοι νὰ ὑποταχθῶσιν. Εἰς περίστασιν τινά, ὁ Ἄνδρος, ὅστις ἐχρημάτισε διοικητὴς τῆς Νέας Ἀγγλίας, μετέβη εἰς τὴν Κοννεκτικούτην καὶ εἶπεν εἰς τὸν λαὸν ὅτι ὤφειλε νὰ παραδώσῃ τὸ σύνταγμά του. Τοῦτο ἦτο ἔγγραφον διαλαμβάνον τὰ δικαιώματά του. Ἐχορηγήθη δὲ εἰς αὐτὸν ἀπὸ προκάτοχον βασιλέα· ἀλλ' ὁ τυραννικὸς Ἰάκωβος Β.' ἠκύρωσεν αὐτὸ καὶ ἔστειλε τὸν Ἄνδρον διὰ νὰ τὸ ἀφαιρέσῃ. Ὁ λαὸς ἀντέτεινεν εἰς τὴν παράδοσίν του καὶ συνεσσωρεύθη εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ἡ συνέλευσις ἐσυζήτει τὰ περὶ τούτου. Τὸ σύνταγμα ἔμενεν ἀνοικτὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἐξαίφνης τὰ φῶτα ἐσβέσθησαν, καὶ ὅτε ἀνήφθησαν ἐκ νέου, τὸ σύνταγμα δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ. Φιλόπατρις τις ἁρπάσας αὐτό, ἔφυγεν καὶ τὸ ἔκρυψεν εἰς τὸ κοίλωμα μεγάλης δρυός, ὀνομασθὲν ἐκ τούτου «τὸ σύνταγμα τῆς δρυός». Δύο ἔτη μετὰ ταῦτα, ὁ λαὸς ἤκουσεν ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἰάκωβος ἀπεβλήθη ἀπὸ τὸν θρόνον τῆς Ἀγγλίας ἕνεκα τῆς τυραννίας του. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συνέλαβον τὸν Ἄνδρον, τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἔλαβον τὸ πολύτιμον σύνταγμα ἀπὸ τὸν τόπον ὅπου εἶχε κρυφθῇ.

Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ὁ βασιλεὺς ἔδωκε εἰς τὸν διοικητὴν Φλέτσερ ἐξουσίαν νὰ διοικῇ τὴν ἐθνοφυλακὴν τῆς Κοννεκτικούτης,ὅστις διέταξεν αὐτὴν νὰ συναθροισθῇ εἰς τὸ Ἀρτφόρδ εἰς ὡρι-

σμένην ἡμέραν διὰ νὰ τὴν ἐπιθεωρήσῃ. Ὁ λαὸς ἐπροτίμα νὰ ἔχῃ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ἀξιωματικοὺς διὰ νὰ τὸν διοικῶσιν. Ὅτε ἔφθασεν ὁ Φλέτσερ, εὗρε μέγα σῶμα ἀνδρῶν συνηθροισμένων μὲ τὸν λοχαγὸν αὐτῶν ὀνομαζόμενον Βαδσουάρδ ἐπὶ κεφαλῆς των: «Ἀνάγνωθι τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως, διὰ τῆς ὁποίας δικαιοῦμαι νὰ διοικῶ τὴν ἐθνοφυλακὴν τῆς Κοννεκτικούτης» εἶπε ὁ Φλέτσερ εἰς τὸν γραμματέα του. Ἀλλὰ τότε ὁ Βαδσουάρδ ἔδωκε σημεῖον, καὶ οἱ τυμπανισταὶ ἤρχισαν νὰ τυμπανίζωσι τόσον δυνατὰ ὥστε ὁ γραμματεὺς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀκουσθῇ.

«Σιγή!» ἐφώναξε ὁ Φλέτσερ, καὶ ἔνευσε εἰς τὸν γραμματέα του νὰ προχωρήσῃ· ἀλλὰ πρὶν δυνηθῇ νὰ πράξῃ οὕτω, τὰ τύμπανα ἤρχισαν πάλιν καταπνίγοντα πάντα ἄλλον ἦχον. «Σιγή!» ἐφώναξε πάλιν ὁ Φλέτσερ εἰς ἄκρον παρωργισμένος. Οἱ τυμπανισταὶ ἔπαυσαν· ἀλλ' ὁ Βαδσουάρδ, πλησιάσας θηριωδῶς καὶ μὲ τὸ γυμνὸν ξῖφος του διέταξε αὐτοὺς νὰ τυμπανίζωσι: «Ἐὰν τοὺς διακόψῃς πάλιν, εἶπε εἰς τὸν Φλέτσερ, θέλω σοὶ δείξει ὁποῖος εἶμαι». Ὅτε ὁ Φλέτσερ ἤκουσε τοῦτο, ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐθνοφυλακὴν τῆς Κοννεκτικούτης εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς ἀξιωματικούς.

Ὁ Γαλλικὸς καὶ Ἰνδικὸς πόλεμος παρέσχεν νέαν ἀφορμὴν διὰ νὰ ἀποσπάσουν χρήματα ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ κοινοβούλιον ἔλαβον τὴν πρόφασιν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ πόλεμος ἐγένετο πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀποικιῶν, αἱ ἀποικίαι ὤφειλον πληρώσουν δι' αὐτόν. Διὰ τοῦτο ἐπέβαλον δασμοὺς εἰς διάφορα ἐμπορεύματα εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ἀμερικήν. Αἱ ἀποι-

κίαι ἤθελον μὲν νὰ πληρώσουν τὰς δαπάνας τοῦ πολέμου, ἀλλὰ διϊσχυρίζοντο ὅτι τὸ κοινοβούλιον οὐδὲν δικαίωμα εἶχε νὰ τοὺς φορολογήσῃ, διότι δὲν ἀντεπροσωπεύοντο ἀπὸ ἀπεσταλμένους εἰς τὸ σῶμα τοῦτο. Δὲν ἤθελον νὰ ὑποταχθοῦν εἰς φορολογίαν ἄνευ ἀντιπροσωπείας.

Κατὰ τὸ 1760, τὸ κοινοβούλιον ἔλαβε νέα μέτρα διὰ νὰ συλλέξῃ τὸν ἀπεχθῆ φόρον. Αἱ δὲ ἀποικίαι κατελήφθησαν ἀμέσως ἀπὸ μέγαν ἐρεθισμόν. Συνελεύσεις συνεκροτήθησαν, ὁ δὲ λαὸς διεμαρτυρήθη ἐναντίον τοῦ κοινοβουλίου ἀναλαμβάνοντος τοιαύτην δεσποτικὴν ἐξουσίαν. Ὁ ἐρεθισμὸς ηὔξησε, κατὰ τὸ 1765, ἕνεκα τοῦ περιφήμου περὶ χαρτοσήμου νόμου, τὸν ὁποῖον ἐψήφισε τὸ κοινοβούλιον. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ μηνολόγια, ὅλαι αἱ ὁμολογίαι, τὰ γραμμάτια, τὰ συναλλάγματα καὶ λοιπὰ ἔπρεπε νὰ φέρουν χαρτόσημον, τὸ ὁποῖον ὤφειλον νὰ ἀγοράζωσιν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν εἰς τιμὰς ἀρχομένας ἀπὸ ἓν ἑκατοστὸν ἕως τριάκοντα σχεδὸν τάλληρα. Εἰς τὸν φόρον τοῦτον αἱ ἀποικίαι ἀπεφάσισαν νὰ ἀντισταθῶσι καὶ διὰ τῶν ὅπλων, ἐὰν παρίστατο ἀνάγκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'

Αἴτια τῆς ἐπαναστάσεως.

Ὅτε ἡ εἴδησις ὅτι ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος ἐψηφίσθη ἔφθασεν εἰς τὴν Βιργινίαν, ἡ συνέλευσις τῶν Ἀστῶν ἐσυνεδρίαζε. Μεταξὺ τῶν μελῶν ὑπῆρχε νέος τις δικηγόρος φλογερᾶς εὐγλωττίας καὶ ἀτρομήτου πνεύματος, ὀνομαζόμενος Πατρίκιος Ἐῤῥῖκος. Ἀγανακτῶν διὰ τὴν ὕβριν ταύτην κατὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς πατρίδος του, ἀπήγγειλεν συγκινητικὸν λόγον ὅστις κατεκυρίευσεν ὅλους. Τόσον τολμηρὰ ἐξεφράσθη, ὥστε ἡ φωνή: «Προδοσία! προδοσία!» ὑψώθη εἰς διάφορα μέρη τῆς Βουλῆς ὑπὸ μελῶν τὰ ὁποῖα ἦσαν εὐνοϊκὰ εἰς τὸν βασιλικὸν ἀγῶνα. Ἀλλ' οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν χείμαρον τῆς εὐγλωττίας τοῦ Πατρικίου Ἐῤῥίκου. Διήγειρε πνεῦμα ἀντιστάσεως εἰς πᾶσαν εὐγενῆ καρδίαν.

Ὁ λαὸς δὲν ἐπεριορίσθη εἰς λόγους. Ἔκαυσαν τὰς εἰκόνας ἐκείνων ὅσοι διωρίσθησαν νὰ πωλῶσι τὰ χαρτόσημα. Ὅτε τὰ πλοῖα ἔφθασαν μὲ τὰ χαρτόσημα, ἐσήμανον τοὺς κώδωνας καὶ ἐπεριπάτουν εἰς τὰς ὁδοὺς ἐνδεδυμένοι πένθιμα. Κατέστρεψαν ὅλα τὰ κιβώτια τῶν χαρτοσήμων καὶ ἠπείλησαν ὅλους ὅσοι ἤθελον τὰ διανείμει ἢ μεταχειρισθῇ αὐτά. Διὰ τοῦτο τὸ κοινοβούλιον ἠναγκάσθη νὰ ἀκυρώσῃ τὸν νόμον τοῦτον· ἀλλ' ἔτι ἀντεποιεῖτο τὸ δικαίωμα τῆς φορολογίας καὶ ἐπέβαλε φόρον εἰς ὅλα, τὸ τέϊον,

τὰς ὑέλους, τὸν χάρτην καὶ τὰ χρώματα τῶν ζωγράφων, τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰς ἀποικίας.

Οἱ ἄποικοι ὅμως ἐδυσαρεστήθησαν καὶ δι' αὐτά· καὶ ὅτε ἤκουσαν ὅτι Ἄγγλοι στρατιῶται διετάχθησαν διὰ τὴν Βοστώνην διὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσουν νὰ ὑποταχθῶσιν, ὠργίσθησαν περισσότερον παρά ποτε. Οἱ στρατιῶται φθάσαντες ἐμεταχειρίσθησαν τὸν λαὸν αὐθαδῶς, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ αὐτῶν τοὺς ἐπροφύλαξαν ἀπὸ τὴν τιμωρίαν. Ταχέως ἦλθον εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς πολίτας τῆς Βοστώνης, εἰς τὴν ὁποίαν τρεῖς ἀπὸ τοὺς πολίτας ἐφονεύθησαν. Ἡ σύγκρουσις αὕτη ὠνομάσθη: «ἡ σφαγὴ τῆς Βοστώνης».

Τὸ κοινοβούλιον τέλος εὗρεν εὔλογον νὰ καταργήσῃ τοὺς φόρους ἀπὸ παντὸς ἄλλου ἐμπορεύματος, ἐκτὸς τοῦ τείου. Οἱ ἄποικοι τότε ἀπεφάσισαν νὰ μὴ μεταχειρίζωνται τέϊον. Ὅτε δὲ ἔφθασαν τὰ πλοῖα, τὰ φέροντα τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο, δὲν ἠθέλησαν νὰ τὰ ἀφήσουν νὰ ἐλλιμενισθῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἀπέπεμψαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς δὲ τὴν Βοτσώνην, ἐπειδὴ ἔφθασαν τρία πλοῖα πλήρη τείου, ὁ διοικητὴς ἐπέμενεν νὰ μὴ ἀποπεμφθῶσιν, ἀλλὰ τὰ φορτία των νὰ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὴν ξηράν. Διά τοῦτο, κατά τινα σκοτεινὴν νύκτα, ὁμὰς ἀνδρῶν μεταμορφωμένων εἰς Ἰνδοὺς μετέβη εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἔρριψε τὸ τέϊον εἰς τὴν θάλασσαν ἐν τῷ λιμένι. Τοῦτο ἐγένετο ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν μεγάλου πλήθους συνηθροισμένου εἰς τὴν προκυμαίαν. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των δὲ διῆλθον διά τινος οἰκίας, ὅπου ὁ Ἄγγλος ναύαρχος διεσκέδαζε τὴν ἑσπέραν. Ἐξελθὼν ἀπὸ τὸ παράθυρον ἐφώ-

ναξε: «Καλὰ παιδία, ἔχετε ὡραίαν νύκτα διὰ τὸν Ἰνδικόν σας χορὸν, ἀλλ' ἐνθυμήθητε ὅτι ὀφείλετε νὰ πληρώσητε τὸν μουσικόν». : «Ὦ! μὴ φροντίζετε», εἶπεν εἷς ἐκ τοῦ πλήθους, «ἤδη ἐξέλθετε ἐνταῦθα καὶ θέλομεν θεωρήσει τὸν λογαριασμὸν εἰς δύο λεπτά». Ἀλλ' ὁ ναύαρχος ἀπέφυγε τὴν πρόσκλησιν.

Ὁ στρατηγὸς Γάγης ἦτον ἤδη διοικητὴς τῆς Μασσακουσέτης. Ἀντὶ νὰ ἀποκτήσῃ φίλους τὸν λαὸν, ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς στρατιώτας του νὰ τὸν ἐρεθίζουν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Καὶ αὐτὰ τὰ παιδία δὲν ἀπέφυγον τὸν ἐρεθισμόν. Τὰ ἐρυθρὰ ἐνδύματα, ἤτοι οἱ στρατιῶται Ἄγγλοι, ἀνεμίχθησαν εἰς τὰ παιγνίδιά των καὶ κατέστρεψαν τὰ πλαστὰ ἰχθυοτροφεῖα των. Καὶ ὅτε παρεπονέθησαν, τὰ ὠνόμασαν ἀποστάτας. Τέλος συνήχθησαν εἰς ἓν σῶμα καὶ μετέβησαν εἰς τὸν στρατηγὸν Γάγην. Μετὰ θάῤῥους εἶπον εἰς αὐτὸν ὅτι οἱ στρατιῶταί του τὰ εἶχον ὑβρίσει, καὶ ὅτι δὲν ἤθελον ὑποφέρει τοῦτο ἐπὶ πλέον. Ὁ στρατηγὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ τὰ θαυμάσῃ: «Ὑπάγετε ἀνδρεῖα μου παιδία», ἀπεκρίθη «καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἐὰν τὰ στρατεύματά μου σᾶς ταράξουν ἐκ νέου, θέλουν τιμωρηθῇ».

Τὸ κοινοβούλιον ἐπέμενεν εἰς τὰς ἀξιώσεις του· ἀλλ' αἱ ἀποικίαι δὲν ἀνεγνώριζον αὐτὰς, οὔτε ἤθελον νὰ ὑποχωρήσωσιν. Εἰς μάτην ὁ στρατηγὸς Γάγης ἀπεπειράθη νὰ δωροδοκήσῃ τοὺς προέχοντας φιλοπάτριδας. Ὁ βασιλεὺς δὲν εἶχεν ἱκανὰ χρήματα διὰ νὰ τοὺς ἀγοράσῃ. Ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀποικίας συνῆλθον εἰς τὴν Φιλαδελφίαν κατὰ

τὸ 1774, διὰ νὰ συμφωνήσουν περὶ μέτρων ἀντιστάσεως. Σώματα ἐθνοφυλακῆς διωργανίσθησαν, ἀξιωματικοὶ διωρίσθησαν. «Ἑτοιμοπόλεμοι», ὡς ὠνομάσθησαν, ἐσυμφώνησαν νὰ λάβωσι ἐπ' ὤμων τὰ τουφέκιά των ἅμα ἤθελον προσκληθῇ. Ὁ Πατρίκιος Ἐρρῖκος ὕψωσε πάλιν τὴν φωνήν του εἰς τὴν Βιργινίαν. Οἱ συγκινητικοὶ λόγοι του: «Δός μοι τὴν ἐλευθερίαν, ἢ δός μοι τὸν θάνατον» ἀντήχησαν πανταχόθεν καθ' ὅλας τὰς ἀποικίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ.'

Ἀρχὴ τῆς ἐπαναστάσεως.

Κατὰ τὸ 1775, ὁ πρὸ πολοῦ προβλεπόμενος πόλεμος, ἐξεῤῥάγη. Εἶναι δὲ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα: «Ἐπαναστατικὸς πόλεμος». Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τούτου τὸ Βρεττανικὸν κοινοβούλιον ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Μασσαχουσέτη ἦτον εἰς ἐπανάστασιν, καὶ ἀπέστειλε περισσότερα στρατεύματα. Ὁ στρατηγὸς Γάγης εἶχεν ἤδη ὀχυρώσει τὸν ἰσθμὸν τῆς Βοστώνης, ὅστις συνάπτει τὴν πόλιν μὲ τὴν ξηράν. Οἱ φιλοπάτριδες ἔλαβον δυσκολίαν τινὰ νὰ ἐξαγάγουν τὰ πολεμοφόδιά των ἀπὸ τὴν Βοστώνην. Ἔκρυψαν τὰ τηλεβόλα των εἰς φορτώματα κόπρου τὴν δὲ πυρίτιδα καὶ πυριτοβολὰς εἰς κανίσκια τῆς ἀγορᾶς καὶ εἰς κιβώτια κηρίων. Τοιουτοτρόπως διῆλθον τὰς φυλακάς ἀνύποπτοι.

Οἱ φιλοπάτριδες συνέλεξαν τὰ πλεῖστα τῶν ἐφοδίων των εἰς τὴν Ὁμόνοιαν, ὀλίγα μίλια μακρὰν ἀπὸ τὴν Βοστώνην. Ὁ στρατηγὸς Γάγης ἀκούσας περὶ τούτου, ἔστειλεν νύκτα τινὰ δύναμιν ὀκτακοσίων ἀνδρῶν διὰ νὰ τὰ καταστρέψωσι. Τοῦτο ἐγένετο πολὺ μυστικῶς· καὶ ὅμως οἱ φιλοπάτριδες ἀνεκάλυψαν τὰ διατρέχοντα. Τὰ Βρεττανικὰ στρατεύματα, ἐνῷ ἐπροχώρουν πρὸς τὴν Ὁμόνοιαν, ἤκουσαν κώδωνας ἠχοῦντας καὶ πυροβόλα πυροβολοῦντα εἰς τὴν πέριξ χώραν. Ταῦτα ἦσαν σημεῖα πρὸς τοὺς ἑτοιμοπολέμους διὰ νὰ συναθροισθῶσιν.

Ὀλίγον περισσότερον παρὰ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Βοστώνης καὶ Ὁμονοίας, ἦτον τὸ χωρίον Λεξιγκτών. Ἐνταῦθα οἱ Βρεττανοὶ ἔφθασαν ὀλίγον μετὰ τὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Εὗρον δὲ σῶμα ἀνδρῶν ἐπὶ τῆς χλόης: «Διαλύθητε, ἐπαναστάται!» εἶπεν ὁ Βρεττανὸς ἀρχηγὸς ἐφορμῶν μὲ τὸν ἵππον του κατ' αὐτῶν καὶ κενόνων τὸ πιστόλιόν του. Οἱ στρατιῶταί του τότε ἐπυροβόλησαν. Διάφοροι ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἔπεσαν· οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον. Τοῦτο ἦτο τὸ πρῶτον χυθὲν αἷμα εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Οἱ Βρεττανοὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν Ὁμόνοιαν. Ἐνταῦθα τινὲς ἐξ αὐτῶν κατέλαβον τὴν γέφυραν, ἐνῷ οἱ λοιποὶ ἀπῆλθον διὰ νὰ καταστρέψουν τὰ ἐφόδια. Ἐν τούτοις τινὲς Ἀμερικανοὶ ἐθνοφύλακες ἀνῆλθον, καὶ ἀκροβολισμὸς ἔλαβε χώραν εἰς τὴν γέφυραν. Διάφοροι ἔπεσαν ἀμφοτέρωθεν· καὶ ἅμα οἱ συστρατιῶταί των ἐπέστρεψαν, οἱ Βρεττανοὶ ἦσαν εὐτυχεῖς νὰ ἀρχίσωσι τὴν πρὸς τὰ ἴδια πορείαν των. Κα-

τέστρεψαν δὲ δύο τηλεβόλα τῶν ἐπαναστατῶν, ἔῤῥιψαν πολλὰς σφαίρας τηλεβόλων εἰς τὸν ποταμὸν καὶ εἰς πηγάδια καὶ κατεσύντριψαν περὶ τὰ ἑξήκοντα βαρέλια ἀλεύρου. Τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἐφοδίων εἶχον μετακομισθῆ εἰς τόπον ἀσφαλῆ πρὶν φθάσωσι.

Μεγάλη ποσότης ἀλεύρου διεσώθη ἀπὸ μυλωθρόν τινα ὀνομαζόμενον Χουίλερ. Εἶχε δὲ ἀποτεθῆ εἰς τὴν ἀποθήκην του μέ τι ἰδικόν του. Ὅτε οἱ στρατιῶται ἦλθον νὰ ἐρευνήσουν τὸν τόπον, ὁ Χουίλερ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἦτο μυλωθρὸς, καὶ ὅτι ἔζη ἀλέθων γενήματα. Τότε θέσας τὴν χεῖρά του εἰς ἓν βαρέλιον, τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν εἰς αὐτὸν, εἶπεν, : «Τοῦτο εἶναι τὸ ἄλευρόν μου· βεβαίως ὑμεῖς δὲν θέλετε καταστρέψει ἰδιωτικὴν περιουσίαν». Οἱ στρατιῶται ἐνόμισαν ἀπὸ ὅσα εἶπεν, ὅτι ὅλον ἦτον ἰδικόν του, καὶ ἀνεχώρησαν χωρὶς νὰ πράξωσι οὐδεμίαν ζημίαν.

Οἱ Βρεττανοὶ ὑπέφεραν δεινῶς εἰς τὴν ἐπιστροφήν των. Ἡ καταπληκτικὴ εἴδησις διεδόθη, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι τῶν περιχώρων ἐσυνάχθησαν πανταχόθεν. Ταχθέντες ὄπισθεν ἀποθηκῶν καὶ οἰκιῶν, δένδρων καὶ φρακτῶν, ἐξηκόντιζον θανατηφόρον πῦρ εἰς τοὺς ὑποχωροῦντας Βρεττανούς. Εἰς μάτην οἱ τελευταῖοι ἐπροσπάθουν νὰ ἀντιστρέψουν τὸ πῦρ. Καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Βοστώνην κατεδιώκοντο τοιουτοτρόπως. Αἱ τάξεις των ἠραιοῦντο, καὶ ἦσαν ἐγγὺς νὰ ὑποκύψωσιν ἐκ τοῦ κόπου. Δὲν ἤθελον δὲ φθάσει εἰς τὴν πόλιν, ἐὰν νέα στρατεύματα δὲν ἐστέλλοντο εἰς βοήθειάν των.

Αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν Λεξιγκτὼν μάχης ἦτο τὸ σημεῖον πρὸς γενικὴν ἐπανάστασιν. Ὁ γεωργὸς ἀφῆκε

τὸ ἄροτρόν του, ὁ δὲ τεχνίτης τὸ ἐργαστήριόν του. Καὶ οἱ γέροντες καὶ τὰ παιδία ἔσπευσαν νὰ ὁπλισθῶσιν. Ἡ σύζυγος περιέβαλλε τὴν σπάθην εἰς τὸν σύζυγόν της. Ἡ μήτηρ ηὐλόγει τὸν υἱόν της καὶ διέταττεν αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Πολλαὶ παρόμοιαι σκηναὶ ἠκολούθησαν.

Μήτηρ τις ὥπλισε τὸν πρεσβύτερον υἱόν της μὲ κυνηγετικὸν ὅπλον καὶ ἕλικες κατεσκευάσθησαν ἀπὸ τὰ κασσιτέρινα κοχλιάριά της. Ὁ νεώτερος υἱός της ἦτο μόνον δεκαεξαετής. Δι' αὐτὸν δὲν εἶχεν ἄλλο εἰμὴ παλαιάν τινα ἐσκωριασμένην μάχαιραν. Δίδουσα ταύτην εἰς αὐτὸν, ἔχυσε δάκρυα καὶ τὸν διέταξε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἀδελφόν του: «ζήτησον ἢ δανείσου μάχαιραν, υἱέ μου», εἶπεν αὕτη, «ἢ θέλεις εὕρει μίαν τοιαύτην. Δειλός τις, τολμῶ, εἰπεῖν, θέλει τραπῇ εἰς φυγήν. Τότε, λάβε τὸ τουφέκιόν του καὶ βάδισε ἐμπρός».

Εἰς τὴν Βαρνστάμπλε ὁ μονογενὴς υἱὸς γεωργοῦ τινος ἡνώθη μὲ λόχον τινὰ ὅστις ἔμελλε νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸ Κάμπριτς. Ἐνῷ διήρχοντο διὰ τῆς οἰκίας τοῦ πατρός του ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὸ χωρίον, οὗτος ἐξῆλθε καὶ εἶπεν: «ὁ Θεὸς μεθ' ὅλων ἡμῶν φίλοι μου! καὶ, Ἰωάννη, ἐὰν σὺ υἱέ μου προσκληθῇς εἰς τὴν μάχην φρόντισον νὰ προσφερθῇς ἀνδρείως, ἄλλως ἂς μὴν ἴδω ποτὲ πλέον τὸ πρόσωπόν σου». Τοιοῦτον ἦτο τὸ πνεῦμα πανταχοῦ. Εἴκοσι χιλιάδες φιλοπάτριδες εὑρέθησαν ταχέως εἰς τὰ ὅπλα, πέριξ τῆς Βοστώνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ.'

Ἅλωσις τῆς Τικοντερόγας. — Ὁ Ἔθαν Ἄλλεν.

Τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιστάσεως δὲν ἐπεριορίσθη εἰς τὴν Νέαν Ἀγγλίαν. Εἰς τὴν Βιργινίαν ὁ διοικητὴς ἐνόμισε φρόνιμον νὰ καταφύγῃ εἰς Βρεττανικὸν πλοῖον. Οἱ δὲ διοικηταὶ τῆς Ἀρκτῴας καὶ Μεσημβρινῆς Καρολίνης ἠναγκάσθησαν ὡσαύτως νὰ φύγωσιν. Ἀκριβῶς ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐν Λεξιγκτὼν μάχην, συνεκροτήθη συνέλευσις εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ Καρλότην. Ὁ λαὸς προέβη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν ὅτι ἤθελεν ὑποστηρίξει τὴν ἐλευθερίαν του μὲ τὴν ζωήν του. Αὕτη ἦτον ἡ πρώτη προκήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας.

Ἡ Τικοντέρογα, σημαντικὸν φρούριον ἐπὶ τῆς λίμνης Καμπλαὶν, ἐφρουρεῖτο ἀπὸ Βρεττανοὺς στρατιώτας. Ὁ Ἔθαν Ἄλλεν καὶ οἱ ἀνδρεῖοι του ὀπαδοὶ τοῦ Πρασίνου Ὄρους ἀπεφάσισαν νὰ κυριεύσωσι τὴν θέσιν ταύτην. Οἱ Πράσινοι Ὀρεινοὶ εἶναι εἰς τὸ Βέρμοντ· καὶ οἱ τολμηροὶ σκαπανεῖς τῆς χώρας ταύτης, ὀνομάζουν ἑαυτοὺς, «ἄνδρας τοῦ Πρασίνου Ὄρους». Οὗτοι συνήχθησαν εἰς τὴν ὄχθην τῆς λίμνης, ἀντικρὺ τῆς Τικοντερόγας, χωρὶς ἡ φρουρὰ νὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι εἶχε ἐχθρὸν πλησίον της.

Εἷς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων μετέβη εἰς τὸ φρούριον, ὑποκρινόμενος ὅτι ἦτον ἀγροῖκος χωρικὸς παῖς,

όστις ήθελε να ξυραφισθῇ. Ἀφοῦ ἔμαθεν ὅσα ἠδύνατο περὶ τοῦ φρουρίου, ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς συντρόφους του. Τὴν νύκτα ἤρχισαν νὰ διαπερῶσιν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχον ἱκανὰ πλοῖα νὰ διαβιβάσωσιν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἐπειδὴ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐπλησίαζεν, ὁ Ἄλλεν, μὴ δυνάμενος νὰ περιμένῃ περισσότερον, ὡδήγησε τοὺς ἀνθρώπους του εἰς τὸ φρούριον. Ἐνῷ ἐπλησίαζεν, ὁ φύλαξ ἐπυροβόλησε κατὰ τῶν ὀπαδῶν του, ἀλλὰ τὸ ὅπλον δὲν ἐπυρσοκρότησε. Τότε ἔτρεξεν ὁ φύλαξ εἰς τὸ φρούριον διὰ νὰ δώσῃ τὴν εἴδησιν, ἀκολουθούμενος ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς.

Οἱ ἐκπεπληγμένοι στρατιῶται ἐπήδησαν ἀπὸ τὰς κλίνας των, ἀλλ' εὑρέθησαν αἰφνιδίως αἰχμάλωτοι. Ὁ διοικῶν ἀξιωματικὸς ὥρμησεν εἰς τὴν θύραν τῶν φυλάκων του μὲ τὰ νυκτερινά του ἐνδύματα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν σύζυγόν του. Ὁ Ἄλλεν διέταξεν αὐτὸν νὰ παραδοθῇ εἰς τοὺς ὀπαδούς του: «Ἐν τίνι ἐξουσίᾳ, ἠρώτησε, διατάττεις τοῦτο;»: «Ἐν ὀνόματι τοῦ μεγάλου Ἰεχωβὰχ καὶ τῆς Ἠπειρωτικῆς Συνόδου», ἀπεκρίθη ὁ Ἄλλεν. Δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἐλπὶς σωτηρίας· καὶ ἑπομένως τὸ φρούριον παρεδόθη μὲ τὰ ἐφόδιά του, τὴν πυρίτιδα καὶ τὰ τηλεβόλα ἐκ τῶν ὁποίων ὅλων οἱ φιλοπάτριδες εἶχον μεγίστην ἀνάγκην.

Ὁ Ἔθαν Ἄλλεν μετ' οὐ πολὺ ἐσχεδίασεν εἰσβολὴν εἰς τὸν Καναδᾶν. Προσπαθῶν νὰ κυριεύσῃ τὸ Μοντρεάλ, συνελήφθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοὺς Βρεττανούς. Ἔδεσαν αὐτὸν μὲ τὰ δεσμά, καὶ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐκινδύνευε δὲ ν' ἀπαγχονισθῇ ὡς ἀποστάτης. Καὶ δὲν ἀπελύθη πρὶν ἢ παρῆλθον δύο καὶ

ἐπέκεινα ἔτη. Στελλόμενος ἀπὸ τόπον εἰς τόπον ὡς αἰχμάλωτος ἐπλησίασε νὰ λιμοκτονήσῃ, καὶ ὑπεβλήθη εἰς ὕβρεις καὶ σκληρότητας.

Εἰς ἓν Βρεττανικὸν πλοῖον προσεφέρθησαν πρὸς αὐτὸν μὲ φιλανθρωπίαν, καὶ καλῶς ποιῶν ἀντήμειψε τὴν φιλανθρωπίαν ταύτην. Εἰς τὸ πλοῖον ὑπῆρχον πολλοὶ Ἀμερικανοὶ αἰχμάλωτοι, καί τινες ἐξ αὐτῶν συνεννοήθησαν διὰ νὰ φονεύσωσι τὸν πλοίαρχον, καὶ νὰ κυριεύσωσι τὸ πλοῖον καὶ μεγάλην ποσότητα χρημάτων τὰ ὁποῖα περιεῖχεν. Ἀφοῦ ἐκέρδησαν πολλοὺς ἐκ τοῦ πληρώματος, ἀπεπειράθησαν νὰ προσλάβουν καὶ τὸν Ἄλλεν. ἀλλ' αὐτὸς μετ' ἀγανακτήσεως ἀπέρριψε τὴν πρότασιν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἤθελε θέσει τὴν ζωήν του εἰς κύνδυνον, ὑπερασπιζόμενος τὸν πλοίαρχον, ὅστις εἶχε προσφερθῇ πρὸς αὐτοὺς ὅλους τόσον καλῶς. Ἕνεκα τῶν ἀπειλῶν του καὶ τῶν πειστικῶν λόγων του, παρῃτήθησαν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης.

Ὁ Ἔθαν Ἄλλεν ἦτον καὶ τίμιος καὶ ἀνδρεῖος. Εἶχε δώσει ποτὲ ὁμολογίαν δι' ἑκατὸν πεντήκοντα τάλληρα εἰς ἄνθρωπον πρὸς τὸν ὁποῖον ἐχρεώστει. Ὅτε τὸ χρέος ἔγεινε ἀπαιτητὸν, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ πληρώσῃ. Γενομένης ἑπομένως ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ μετεχειρίσθη δικηγόρον τινα διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀναβληθῇ ἡ πληρωμὴ ἕωσοῦ δυνηθῇ νὰ συνάξῃ τὰ χρήματα. Μεγάλως δὲ ἐξεπλάγη ὅτε ὁ δικηγόρος του ἠγέρθη εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἠρνήθη τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὁμολογίας. Ὁρμήσας πρὸς αὐτὸν, ἐφώναξε: «Κύριε δὲν σὲ ἐμίσθωσα διὰ νὰ ἔλθῃς ἐδῶ καὶ νὰ εἰπῇς ψεῦδος! Ἡ ὁμολογία αὕτη εἶναι γνησία. Ὑπέ-

γραψα αὐτὴν καὶ θέλω τὴν πληρώσει. Δὲν θέλω στρεψοδικίαν. Ὅ,τι ἐπιθυμῶ εἶναι νὰ μοὶ δοθῇ καιρός». Ἐπέτυχε τὴν προθεσμίαν τὴν ὁποίαν ἤθελε, καὶ ἡ ὁμολογία ἐπληρώθη.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Ἔθαν Ἄλλεν ἐκυρίευσε τὴν Τικοντερόγαν (10 Μαΐου 1775), συνῆλθε δευτέραν φορὰν εἰς τὴν Φιλαδελφίαν ἡ Ἠπειρωτικὴ Σύνοδος. Παρεσκευάζοντο δὲ εἰς πόλεμον μετὰ πολλῆς προθυμίας. Μεγάλη ποσότης χαρτονομίσματος ἐξεδόθη. Ὁ δὲ Γεώργιος Βάσιγκτων, περὶ τοῦ ὁποίου ἀνεφέρομεν πρότερον εἰς τὸν Γαλλικὸν καὶ Ἰνδικὸν πόλεμον, ἐξελέχθη ἀρχιστράτηγος. Ἔσπευσε δὲ εἰς τὸ Κάμπριτς πλησίον τῆς Βοστώνης, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐκεῖ συνηθροισμένων φιλοπατρίδων. Πρὶν φθάσῃ ὅμως, μέγας ἀριθμὸς νέων στρατευμάτων ἦλθον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν Βοστώνην, καὶ σπουδαία μάχη ἐκροτήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ.'

Ἡ ἐν τῷ λόφῳ Μπουνκερ μάχη.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1775, (πρὶν ὁ Βάσιγκτων λάβῃ τὴν ἀρχιστρατηγίαν) δέκα χιλιάδες Βρεττανικὰ στρατεύματα εὑρίσκοντο εἰς Βοστώνην. Διπλάσιοι σχεδὸν Ἀμερικανοὶ εἶχον συναχθῇ πέριξ τῆς πόλεως. Ἀλλ' ἦσαν πενιχρῶς ὡπλισμένοι, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν οὐδέποτε εἶχον παρευρεθῇ εἰς μάχην. Ἀκούσας ὅτι οἱ Βρεττανοὶ ἐσκόπευον νὰ ὀχυρώσωσιν τὸν

λόφον Μπούνκερ, ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς ἀπεφάσισε νὰ τοὺς προλάβῃ. Ἑπομένως τὴν ἑσπέραν αὐτὴν ἔστειλε τὸν συνταγματάρχην Πρεσκώττ, μὲ χιλίους ἄνδρας, διὰ νὰ καταλάβῃ τὸν λόφον τοῦ Μπούνκερ καὶ νὰ ἀνεγείρῃ προμαχῶνα πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Οἱ ἄνθρωποι εἰργάζοντο σιωπηλῶς ὅλην τὴν νύκτα μὲ τὰς σκαπάνας καὶ τοὺς λίσγους των. Ἤκουον δὲ τὰς εἰς τὴν Βοστώνην Βρεττανικὰς φυλακὰς νὰ φωνάζωσι: «τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς!» Ἀλλ' οἱ Βρεττανοὶ δὲν ἤκουον αὐτοὺς, καὶ τὴν ἀκόλουθον πρωίαν ἐθαύμασαν ἰδόντες δυνατὸν προμαχῶνα ὑπερκείμενον τῆς πόλεως. Μάχη ἀπεφασίσθη ἀμέσως. Τὸ ἄνθος τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ ἐστάλη διὰ νὰ ἐξώσῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς, τὰ δὲ ἐν τῷ λιμένι Βρεττανικὰ πλοῖα ἤρχισαν πῦρ κατὰ τοῦ λόφου. Αἱ στέγαι καὶ τὰ κωδωνοστάσια τῆς Βοστώνης καὶ τῶν περιχώρων ἦσαν πλήρη ἀνυπομόνων θεατῶν.

Δὶς οἱ Βρεττανοὶ στρατιῶται ἐφώρμησαν κατὰ τοῦ λόφου. Οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ διετάχθησαν νὰ περιμένωσι ἕωσοῦ ἴδωσι τὸ λευκὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐχθρῶν, καὶ τότε νὰ πυροβολῶσι καὶ νὰ μὴ σπαταλῶσι τὴν πυρίτιδά των.

Ὑπήκουσαν εἰς τὴν διαταγὴν, καὶ δὶς οἱ ἀρχαῖοι Βρεττανοὶ στρατιῶται ὠπισθοδρόμησαν. Νέα στρατεύματα ἦλθον τότε, καὶ τρίτη προσβολὴ ἐγένετο. Κατὰ δυστυχίαν ἡ πυρίτις τῶν Ἀμερικανῶν ἐξηντλήθη ἤδη. Ἐδέχοντο δὲ τοὺς Βρεττανοὺς μὲ λίθους καὶ τὰς ἄκρας τῶν τουφεκίων των· ἀλλ' ἦτον ἀνωφελὲς νὰ ἀντιστέκωνται, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ὑποχώρησις διετάχθη.

Ἐνῷ δὲ ἐγκατέλειπον τὰ ὀχυρώματα, ὁ στρατηγὸς Βάρεν, διακεκριμμένος φιλόπατρις, ἔπεσε θανατηφόρως πληγωμένος. Ὁ Πρέσκωτ εἶχε προσφέρει εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχηγίαν κατὰ τὴν πρωΐαν. Ἀλλὰ τὴν ἀπέῤῥιψε λέγων ὅτι εἶχεν ἔλθει διὰ νὰ μάθῃ, καὶ ὅτι ὑπηρέτει εἰς τὰς τάξεις ὡς ἰδιώτης. Ὁ Βρεττανὸς στρατηγὸς ἐχάρη διὰ τὸν θάνατόν του λέγων ὅτι ἤξιζε τὸν θάνατον πεντακοσίων κοινῶν στρατιωτῶν.

Ἂν καὶ ἀπεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν θέσιν των, οἱ Ἀμερικανοὶ ἔλαβον μεγάλην ὑπεροχὴν εἰς τὸν λόφον Μπούνκερ. Ἀπώλεσαν ὀλιγωτέρους παρὰ τὸ ἥμισυ τῶν ὅσων ἀπώλεσαν οἱ Βρεττανοί, καὶ ἐὰν τὰ πολεμοφόδιά των δὲν εἶχον ἐξαντληθῆ, βεβαίως ἤθελον μείνει κύριοι τοῦ πεδίου. Λαμπρὸν μνημεῖον ἔκτοτε ἀνηγέρθη πλησίον τῆς θέσεως, ὅπου ὁ Βάρεν ἔπεσε, πρὸς διαιώνισιν τῆς μάχης ταύτης.

Μεταξὺ τῶν ὅσοι προσέφερον ὑπηρεσίας εἰς τὸν λόφον Μπούνκερ ἦτον ὁ στρατηγὸς Πούτναμ. Οὗτος ἠροτρία ὅτε ἤκουσε τὴν ἐν Λεξιγκτῶν μάχην. Ἀφήσας τὸ ἄροτρόν του εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ χωρὶς νὰ περιμείνῃ νὰ ἀλλάξῃ τὰ ἐνδύματά του, ἐπέβη εἰς τὸν ἵππον του καὶ ἐκάλπασε πρὸς τὸ Κάμπριτς. Εἶχεν ὑπηρετήσει εἰς τὸν Γαλλικὸν καὶ Ἰνδικὸν πόλεμον, καὶ ἦτον σχεδὸν ἑξήκοντα ἐτῶν. Ἀλλὰ δυνατὸς καὶ ἀνδρεῖος ὡς ἦτο πάντοτε.

Ἡ ἔπαυλις τοῦ Πούτναμ ἦτον εἰς τὴν Κοννεκτικούτην. Ἐνταῦθα, ὅτε ἦτον νέος, ἠνοχλεῖτο πολὺ ἀπὸ πονηρὸν λύκον, ὅστις περιεπλανᾶτο εἰς τὴν χώραν, καταστρέφων πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο καὶ ἀποφεύγων πάντοτε

τοὺς κυνηγούς. Ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐφόνευσε ἑβδομήκοντα ἀπὸ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας του. Ὁ Πούτναμ καὶ διάφοροι ἀπὸ τοὺς γείτονάς του ἀπεφάσισαν νὰ τὸν καταδιώξουν μέχρι θανάτου. Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰ ἴχνη του ἔφθασαν εἰς τὴν φωλεάν του, ἡ ὁποία ἦτον βαθὺ σπήλαιον, καὶ ἐπροσπάθησαν νὰ τὸν ἐξαγάγωσι ρίπτοντες ἐντὸς αὐτῆς ἀναμμένον ἄχυρον καὶ θεῖον· ἀλλ' εἰς μάτην! τότε ἐστάλησαν ἐντὸς οἱ κῦνες, ἀλλὰ ταχέως ἐξῆλθον ὠρυόμενοι καὶ δεινῶς πληγωμένοι, καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπιστρέψουν.

Τέλος πάντων ὁ Πούτναμ ἀπεκδύθη τὸ ἐπανωφόριόν του, ἔδεσε σχοινίον εἰς ἕνα τῶν ποδῶν του, καὶ μὲ λαμπάδα εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ μὲ γεμάτον τουφέκιον εἰς τὴν ἑτέραν, κατέβη εἰς τὴν φωλεάν. Οἱ σύντροφοί του, οἵτινες ἀνησύχως ἠκροῶντο ἐπάνω, ἤκουσαν ταχέως γοερὰν φωνὴν καὶ τὸν ὀξὺν ἦχον τοῦ τουφεκίου. Τὸν Πούτναμ ἀνέσυρον. Ἀλλὰ πάλιν κατέβη, καὶ τότε, ἀνασυρόμενος ἔφερε τὸ πτῶμα τοῦ λύκου κρατῶν αὐτὸ ἀπὸ τὰ ὠτία.

Πολλαὶ λυπηραὶ σκηναὶ συνέβησαν εἰς τὸν «γέροντα Πούτ», ὡς τὸν ὠνόμαζον οἱ φίλοι του. Οὗτος ποτὲ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ οὐχὶ χωρὶς τρομερὰ καύματα ἔσωσε τὸν Φὸρτ Ἐδουάρδον ἀπὸ τὸ νὰ καῇ καὶ τὴν ἀποθήκην ἀπὸ τὸ νὰ ἐκπυρσοκροτήσῃ Ἄλλοτέ δε ἐσυλλήφθη ἀπὸ σπεῖραν Ἰνδῶν, οἵτινες ἡτοιμάζοντο νὰ τὸν βασανίσωσι. Ἔδεσαν αὐτὸν εἰς δένδρον, ἐπεσώρευσαν ξύλα περὶ αὐτὸν καὶ ἔβαλον πῦρ εἰς αὐτά. Βροχὴ μετ' ἀστραπῶν ἔσβεσε τὰς φλόγας. Πάλιν ἤναψαν τὴν πυράν. Πᾶσα δ' ἐλπὶς εἶχεν

ἐκλείψει ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ Πούτναμ, ὅτε Γάλλος ἀξιωματικὸς ἐξώρμησε ἀπὸ τοὺς θάμνους, ἐξετόξευσε κατὰ τῶν ἀγρίων δεξιὰ καὶ ἀριστερά, διεσκόρπισε τὰ ἀναμμένα ξύλα, καὶ ἔσωσε τὸν αἰχμάλωτον.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὁ στρατηγὸς Γάγης ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πούτναμ ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι πέντε χιλιάδες Βρεττανοὶ ἀρχαῖοι στρατιῶται ἠδύναντο νὰ διέλθωσιν ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἄλλην ἀβλαβεῖς: «Ἠδύναντο» ἀπεκρίθη ὁ Πούτναμ, «ἐὰν προσεφέροντο πρεπόντως, καὶ ἐπλήρωνον ὅ,τι ἐλάμβανον. Ἀλλ' ἐὰν ἐπεχείρουν τὸ τοιοῦτον ὡς ἐχθροί, αἱ Ἀμερικανίδες ἤθελον συντρίψει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν μὲ τὰς κοχλιάρας των».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ.'

Εἰσβολὴ εἰς τὸν Καναδᾶν. — Πολιορκία τῆς Βοστώνης.

Ὁ Ἔθαν Ἄλλεν εἶχεν ἀποτύχει τοῦ νὰ κυριεύσῃ τὸ Μοντρεάλ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμπόδισε τὸ Συνέδριον ἀπὸ τὸ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὸν Καναδᾶν. Ἤλπιζεν ὅτι οἱ Κανάδιοι ἤθελον ἑνωθῆ μὲ τὴν ἐπανάστασιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, εἶχον ἀνάγκην νὰ ἀσφαλίσουν μεγάλην ποσότητα ἐφοδίων ἀποτεθειμένων εἰς τὴν Κουεβέκ. Ὁ στρατηγὸς Μοντγομερὺ διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς εἰσβαλούσης δυνάμεως. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης καὶ τὸ Μοντρεάλ,

δύο σπουδαῖαι θέσεις, παρεδόθησαν. Ἡ δὲ Κουεβὲκ ἔμενεν. Ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ στρατιῶται εἶχον καταγραφῇ διὰ ὡρισμένον χρόνον· ὁ δὲ χρόνος οὗτος εἶχε συμπληρωθῇ. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἐπέμενον νὰ ἐπιστρέψωσιν, ὁ δὲ Μοντγομερὺ ἔμενεν μὲ μικρὸν μόνον μέρος τῆς δυνάμεώς του.

Ἀκριβῶς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὁ Βενέδικτος Ἀρνόλδος ὡδήγει σῶμα Ἀμερικανῶν διὰ νὰ ἑνωθῇ μὲ τοὺς ἐν Καναδᾷ συμπολίτας του. Ὥδευον δὲ διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ μέρους τῆς Μαίνης, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐρημία ἀπάτητος, καὶ ἐπλησίαζον νὰ ἀπωλεσθῶσιν ἀπὸ τὸ ψῦχος, τὴν ἀσθένειαν καὶ τὴν πεῖναν. Εἰς περίστασίν τινα, εἶχον φάγει τὸν τελευταῖον βοῦν αὐτῶν, τὸν τελευταῖον κῦνα των, καὶ δὲν εἶχον τίποτε ἄλλο διὰ νὰ τραφῶσι, εἰμὴ ῥίζας καὶ τὰς ἐκ δερμάτων περικνημίδας των, ὅτε ἀνεκουφίσθησαν ἀπὸ τὴν ἄφιξιν καταλλήλων ζωοτροφιῶν.

Ἑνωθεὶς μὲ τὸ ἡρωϊκὸν τοῦτο σῶμα, ὁ Μοντγομερὺ ἔσπευσε νὰ πολιορκήσῃ τὴν Κουεβέκ· ἀλλὰ τὰ μικρὰ τηλεβόλα του δὲν ἠδύναντο νὰ προξενήσουν καμμίαν ἐντύπωσιν εἰς τὰ δυνατὰ τείχη της. Τέλος πάντων ἀπεφασίσθη νὰ κυριεύσουν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν. Ἡ ἔφοδος ἔγεινε ἀπὸ τὸν Μοντγομερὺ καὶ τὸν Ἀρνόλδον εἰς διάφορα μέρη. Ἡ ἔφοδος ἦτον ἐπιχείρησις ἄπελπις ὡς γινομένη μὲ ἐνεακοσίους μόνον πραγματικοὺς ἄνδρας. Ἂν καὶ ἦτον νιφετὸς τυφλώτων, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπροχώρησαν γενναίως εἰς τὴν ἔφοδον. Ἀλλ' εἰς μάτην! Ὁ Μοντγομερὺ ἐφονεύθη ἡγούμενος τῶν στρατιωτῶν του. Ὁ Ἀρνόλδος κατέστη ἀνίκανος

ἀπὸ σφαῖραν εἰς τὸν πόδα. Τὰ τουφέκια πολλῶν Ἀμερικανῶν κατέστησαν ἄχρηστα ἀπὸ τὴν χιόνα. Καὶ μέρος μὲν ἐξ αὐτῶν ἠναγκάσθη νὰ παραδοθῇ ἀμέσως. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐξηκολούθησαν τὴν πολιορκίαν ἕως ὅτου ἤκουσαν ὅτι ἰσχυρὸν Βρεττανικὸν στράτευμα ἐπλησίαζε. Τότε ἐσπευσμένως ὑπεχώρησαν, καὶ μετ' οὐ πολὺ ὅλος ὁ Καναδᾶς περιῆλθε πάλιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Βρετανῶν.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ κοινοβούλιον εὗρον ὅτι δὲν ἦτο τόσον εὔκολον νὰ νικήσουν τοὺς «ἐπαναστάτας», ὡς ἤλπιζον. Διὰ τοῦτο ἔστειλαν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἐμίσθωσαν Ἀσσίους τινάς, ὡς οὗτοι ὠνομάζοντο, διὰ νὰ ἀπέλθουν καὶ πολεμήσουν ἀντ' αὐτῶν. Ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, τὸ συνέδριον ἐνησχολεῖτο προμηθεῦον τροφὰς καὶ ἀγοράζον πυρίτιδα. Ἠνάγκαζε δὲ τὸν Βασιγκτῶνα νὰ προσβάλῃ τοὺς εἰς τὴν Βοστώνην Βρεττανούς, μὲ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν συνέλεξε εἰς τὴν Κάμπριτς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του. Ἀλλὰ τὰ πολεμοφόδια ἦσαν ἐλλειπῆ· οἱ ἄνδρες ὅσον γενναῖοι καὶ ἂν ἦσαν, εἶχον ἀνάγκην πειθαρχίας· διὰ τοῦτο ὁ Βάσιγκτων δὲν ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ ἐκστρατεύσῃ πρὸ τοῦ ἔαρος τοῦ 1776.

Τὰ ὑψώματα τοῦ Δορχιέστερ ὑπέρκεινται εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸν λιμένα τῆς Βοστώνης. Εἰς τὰς ἀρχὰς Μαρτίου, ὁ στρατηγὸς Βάσιγκτων ἔστειλε σῶμα ἀνδρῶν τὴν νύκτα διὰ νὰ ἀνεγείρῃ ἐκεῖ χαρακώματα. Τὸ ἔργον ἦτον δύσκολον, διότι ἡ γῆ ἦτο παγωμένη. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὅμως μετεχειρίσθησαν ἐπιμελῶς τὰς δικέλλας των, καὶ τὴν πρωΐαν εἶχον ἀνυψωμένον δυνατὸν

χαράκωμα ἀπὸ χῶμα. Ὅτε ὁ Βρεττανὸς στρατηγὸς εἶδε τὰ γενόμενα, ἀπεφάσισε νὰ ἐξώσῃ τὸν ἐχθρόν. Ἀλλὰ χειμὼν ἤρχισε, καὶ πρὶν καταπαύσῃ, οἱ Ἀμερικανοὶ ὠχυρώθησαν τόσον δυνατά, ὥστε ἐφοβήθη νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῶν.

Ἐπειδὴ τὰ τηλεβόλα, τὰ ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Δορχιέστερ ἐπηρέαζον ὁλόκληρον τὴν Βοστώνην, ὁ Βρεττανικὸς στρατὸς ἠναγκάσθη νὰ παραιτήσῃ, ἢ νὰ ἐκκενώσῃ τὴν πόλιν. Οὗτος ἀπέπλευσε μὲ τὰ πλοῖά του, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν φιλοπατρίδων. Ὅσοι εἶχον μείνει εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς πολιορκίας ὑπέφεραν πολύ. Ἐκτὸς ὅτι ὑφίσταντο ὕβρεις καὶ κακώσεις ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, μόλις ἠδύναντο νὰ λαμβάνωσι τροφὴν διὰ νὰ τρώγωσι ἢ ξύλα διὰ νὰ θερμαίνωνται. Μετὰ τὴν πρώτην ἔκπλευσιν πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος, ὁ Βρεττανὸς στρατηγὸς ἀπεβίβασε τοὺς στρατιώτας του ἐπὶ τῆς Νήσου Στάτεν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ προσβάλῃ τὴν Νέαν Ὑόρκην· ἀλλ' ὁ Βάσιγκτων εἶχεν ἤδη φθάσει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἦτον ἕτοιμος πρὸς ὑπεράσπισίν της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ.´

Προσβολὴ κατὰ τῆς Καρλεστῶνος. — Κήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1776, ὁ λαὸς τῆς Μεσημρινῆς Καρολίνης ἤκουσεν ὅτι δυνατὸς Βρεττανικὸς

στόλος μετὰ πολυαρίθμου στρατεύματος ἦτον ἕτοιμος νὰ προσβάλῃ τὴν Κάρλεστῶνα. Ἐσπευσμένως δὲ ἀνήγειραν φρούριον ἀπὸ ξύλα μικρῶν φοινίκων καὶ ἀπὸ χῶμα, γενναῖοι δὲ ἄνδρες ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Μουλτρίε ἐφρούρουν αὐτό. Ὁ ἐχθρὸς ἐνεφανίσθη μετ' οὐ πολύ. Τὸ ἓν Βρεττανικὸν πλοῖον ἤρχετο κατόπιν τοῦ ἄλλου, καὶ ταχέως φοβερὸν πῦρ ἤρχισε κατὰ τοῦ φρουρίου· ἀλλ' ὀλίγην βλάβην ἐπέφερε. Τὸ ξύλον τῶν μικρῶν φοινίκων εἶναι μαλακὸν, καὶ αἱ σφαῖραι, ἀντὶ νὰ τὸ σχίζωσι ἢ νὰ τὸ κατακρημνίζωσιν, ἐβυθίζοντο εἰς αὐτὸ χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσι οὐδεμίαν βλάβην.

Δὲν συνέβαινεν ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὸ πῦρ τοῦ φρουρίου. Τοῦτο ἐπέφερε τρομερὰν βλάβην εἰς τὰ Βρεττανικὰ πλοῖα. Συνέβη ποτὲ ὥστε οἱ ἐν τῷ καταστρώματι τοῦ πλοίου τοῦ ναυάρχου ἄνθρωποι νὰ καταστραφῶσιν ὅλοι, ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ ναυάρχου. Ὅθεν τὰ ἐν τοῖς πλοίοις στρατεύματα ἀπέβησαν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐπροσπάθησαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ φρούριον, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν. Τέλος πάντων ἐξακολουθήσαντες τὴν προσβολὴν ἐπὶ ἐννέα ὥρας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιτυχίας, οἱ Βρεττανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποσυρθῶσιν. Ἔπαθον δὲ πολλὰ εἰς τὴν μάχην, οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ μόνον ὀλίγον.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς μάχης, Βρεττανικὴ σφαῖρα ἐκτύπησε τὴν σημαίαν τοῦ φρουρίου. Ἡ σημαία ἀπεσπάσθη, καὶ ἔπεσε κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ φρουρίου, ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Τότε γενναία τις καρδία ἔδειξε τὸ θάῤῥος της. Ὁ λοχίας Ἰάσπερ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν

σφαιρῶν αἵτινες ἔπιπτον βροχηδὸν ἀπὸ τὰ Βρεττανικὰ πλοῖα ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν ἔπαλξιν, ἔτρεξεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἔλαβε τὴν σημαίαν. Ἔπειτα δέσας αὐτὴν εἰς ῥάβδον κανονίου τινὸς, ἀνύψωσεν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τῶν συντρόφων του. Μετὰ τὴν μάχην ταύτην, ὁ διοικητὴς Ῥουτλεγὶς ἐδώρησεν εἰς αὐτὸν τὸ ἴδιόν του ξῖφος διὰ τὸ ἀνδραγάθημα τοῦτο.

Ὁ Ἰάσπερ προσέφερε μετὰ ταῦτα μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν στρατόν. Ἐνήργει ὡς κατάσκοπος, καὶ ἔφερεν εἰς αὐτὸν εἰδήσεις περὶ τῶν Βρεττανῶν. Εἰς περίστασίν τινα, κατεσκόπευε μὲ ἕνα μόνον σύντροφον, ὅτε εἶδε ἀπόσπασμα δέκα Βρεττανῶν μεταφέρον τινάς αἰχμαλώτους εἰς τὴν Σαβαννάχ. Ἐλέγετο ὅτι οἱ αἰχμάλωτοι ἔμελλον νὰ ἀπαγχονισθῶσιν, καὶ ὁ Ἰάσπερ ἀπεφάσισε νὰ τοὺς σώσῃ. Ἐπί τινα χρόνον οἱ δύο Ἀμερικανοὶ ἠκολούθουν τὰ ἴχνη τοῦ ἀποσπάσματος, χωρὶς νὰ βλέπωσιν ἐνδεχομένην περίστασιν νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν ἀπελευθέρωσιν. Τέλος πάντων ἐπλησίασαν εἰς τὴν Σαβαννάχ. Δύο μίλια μακρὰν τῆς πόλεως ἦτο περίφημος πηγὴ ὕδατος, καὶ ἐνταῦθα οἱ Βρεττανοὶ μὲ τοὺς αἰχμαλώτους των ἐσταμάτησαν διὰ νὰ πίωσι.

Δύο ἐκ τοῦ ἀποσπάσματος ἔμενον φυλάττοντες τοὺς αἰχμαλώτους, ἐνῷ οἱ λοιποὶ ἔθεσαν κατὰ μέρος τὰ πυροβόλα των καὶ κατέβησαν εἰς τὴν πηγήν. Αὕτη ἦτον ἡ στιγμὴ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰάσπερ καὶ ὁ σύντροφός του ἐπερίμενον. Φονεύσαντες τοὺς εἰς τὸ χρέος των στρατιώτας, καὶ κτυπήσαντες διαφόρους

ἄλλους μὲ τὰς ἄκρας τῶν τουφεκίων των, ἐκυρίευσαν τὰ γεμάτα ὅπλα τῶν Βρεττανῶν. Οἱ τελευταῖοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τοὺς δύο ἀνδρείούς των ἐχθρούς. Οἱ ἀπελευθερωθέντες Ἀμερικανοὶ ἐλύθησαν τότε, καὶ ὡπλίσθησαν μὲ τὰ πυροβόλα τῶν φυλάκων αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰάσπερ καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἀπῆλθον θριαμβευτικῶς μὲ τοὺς αἰχμαλώτους των.

Ἡ 4 Ἰουλίου πανηγυρίζεται πάντοτε ὡς μεγάλη ἁγία ἡμέρα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Πανηγυρίζεται δὲ διότι τὴν τετάρτην Ἰουλίου 1776, τὸ Ἠπειρωτικὸν Συνέδριον παρεδέχθη τὴν κήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας. Μέχρι τοῦ καιροῦ τούτου ἤλπιζον ὅτι ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ κοινοβούλιον ἤθελον παραιτήσει τὰς ἀδίκους ἀξιώσεις των. Εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἤθελον καταθέσει τὰ ὅπλα των καὶ μείνει ὑπήκοοι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ἀλλ' ἤδη ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ ἀνδρείου λαοῦ τῆς Καρλώττης, εἶπον ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν πρέπει πλέον νὰ κυβερνᾷ αὐτούς. Θαῤῥαλέως δὲ ἐκήρυξαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, καὶ κατέθεσαν τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν των διὰ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς. Μετὰ τὸ περιςατικὸν τοῦτο αἱ δεκατρεῖς ἀποικίαι ὠνομάσθησαν: «αἱ δεκατρεῖς Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς».

Ἐνῷ τὸ Συνέδριον ἐσυζήτει τὴν διακήρυξιν, αἱ ὁδοὶ τῆς Φιλαδελφίας ἔγεμον ἀπὸ πλήθη, ἀνυπόμονα ὄντα νὰ γνωρίσωσι τὸ ἀποβησόμενον. Ὅτε ὁ ἀρχαῖος κωδωνιστὴς ἐκρότησε τὸν κώδωνα τοῦ δημοσίου οἴκου εἰς σημεῖον ὅτι τὸ σχέδιον ἐψηφίσθη, ἡ χαρά του δὲν ἐγίνωσκεν ὅρια. Πυραὶ ἀγαλλιάσεως ἀνήφθησαν

καὶ οἰκίαι ἐφωτίσθησαν. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ὁ λαὸς ἔδειξε τὴν χαράν του, κρημνίσας μεγάλον μολύβδινον ἀνδριάντα τοῦ βασιλέως καὶ μεταβαλὼν αὐτὸν εἰς σφαίρας διὰ νὰ πυροβολῇ κατὰ τῶν στρατιωτῶν του.

Εἰς τὴν Βοστώνην, ἡ κήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας ἀνεγνώσθη εἰς δημοσίαν συνέλευσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαρᾶς χιλιάδων ἀνθρώπων. Εἰς τὴν Φιλαδελφίαν ὑπάρχει τὸ κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον συνῆλθε καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ἡ κήρυξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ.'

Ἡ ἐν τῇ Μακρᾷ Νήσῳ μάχη.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1776, ἡ Νέα Ὑόρκη ἔγεινε τὸ κέντρον τοῦ πολέμου. Ὁ στρατηγὸς Χάω ἦτον ἤδη ἀρχηγὸς τῶν Βρεττανῶν. Ἐκτὸς τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες εἶχον ἀποδιωχθῆ ἀπὸ τὴν Βοστώνην, εἶχε λάβει ἤδη πολλὰ νέα στρατεύματα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἦσαν πολλοὶ Γερμανοὶ Ἄσσιοι. Μὲ τούτους ἐπροχώρησε πρὸς τὴν Νέαν Ὑόρκην διὰ τῆς Μακρᾶς Νήσου. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχον ἤδη ἀνεγείρει ὀχυρώματα εἰς τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς νήσου ἀντικρὺ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὅπου ἡ πόλις Βρούκλυν κεῖται σήμερον. Ἐννέα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐστάλησαν διὰ νὰ ἀντικρούσουν τοὺς Βρεττανούς.

Τὸ Βρεττανικὸν στράτευμα ἐπροχώρει εἰς τρεῖς μοίρας. Μία ἐξ αὐτῶν περιελθοῦσα διὰ τῶν λόφων

κατώρθωσε νὰ εὑρεθῇ ὀπίσω τῶν προχωρούντων ἀποσπασμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον σταλῆ ἀπὸ τοὺς 'Αμερικανούς. 'Ενῷ οἱ φιλοπάτριδες ἐπολέμουν θερμῶς μὲ τὸν ἐχθρὸν κατὰ μέτωπον, ἐξεπλάγησαν ἀκούσαντες πῦρ ὄπισθεν αὐτῶν. Ταχέως εἶδον ὅτι ἦσαν περικυκλωμένοι. Καὶ ὀλίγοι μὲν πολεμοῦντες διέσχισαν τοὺς Βρεττανοὺς καὶ ἔφθασαν εἰς τὰ 'Αμερικανικὰ χαρακώματα. Πολλοὶ δὲ ἔπεσαν· ἀλλὰ μεγαλήτερος ἀριθμὸς ᾐχμαλωτεύθησαν. Ὁ Χάω ἐπροχώρησεν ἐντὸς μικρᾶς ἀποστάσεως ἀπὸ τὰ ὀχυρώματα, ἀλλ' ἀντὶ νὰ προσβάλῃ αὐτά, ἐπερίμενε τὸν στόλον του νὰ ἔλθῃ.

Διαρκούσης τῆς μάχης, ὁ Βάσιγκτων ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν Νέαν 'Υόρκην. Εἶδε τὰ καλλίτερα στρατεύματά του πίπτοντα χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ τὰ βοηθήσῃ. 'Ηδύνατο μόνον νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἤθελε σώσει τοὺς μείναντας δι' ἐγκαίρου ὑποχωρήσεως. Τὴν τρίτην νύκτα μετὰ τὴν μάχην, ἐνῷ ὁ Χάω ἐπερίμενε ἔτι τὸν στόλον του, ὁλόκληρον τὸ 'Αμερικανικὸν στράτευμα ἐπεβιβάσθη εἰς πλοῖα, καὶ μὲ τὰς ἐπισκευὰς καὶ τὰ ἐφόδιά των μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν Νέαν 'Υόρκην. Πυκνὴ ὀμίχλη ἐκάλυπτε τὰ κινήματά των. Τὰ δὲ πλοῖά των ἐκωπηλάτουν μὲ περιτυλιγμένα κωπία διὰ νὰ μὴν ἀκούωνται· οἱ δὲ Βρεττανοὶ οὐδεμίαν εἶχον εἴδησιν ἕωσοῦ οἱ 'Αμερικανοὶ ἀπεμακρύνθησαν ὅλως διόλου ἀπ' αὐτούς.

Γυνή τις κατοικοῦσα πλησίον τοῦ ποταμοῦ εἶδε τοὺς 'Αμερικανοὺς ἐπιβιβαζομένους, καὶ ἔστειλε μαῦρον τινὰ διὰ νὰ τὸ ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς Βρεττανούς. Κατ' εὐτυχίαν ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν 'Ασσίων,

οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ καταλάβωσι τί ἔλεγε. Ἐὰν δὲν συνέβαινε τοῦτο, ὁλόκληρον τὸ στράτευμα ἠδύνατο νὰ αἰχμαλωτευθῇ. Ἡ ἐν τῇ Μακρᾷ Νήσῳ μάχη ἦτον ὀλεθριωτάτη εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν ἀγῶνα. Τινὲς ἐλειποτάκτησαν ἀπὸ τὸ στράτευμα, καὶ πολλοὶ οἵτινες ἦσαν πρότερον ἐν ἀμφιβολίᾳ μὲ ποῖον μέρος νὰ ἑνωθῶσι, ἀπεφάσισαν ἤδη ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Ὅτε πρῶτον ἐπλησίασεν εἰς τὴν πόλιν, ὁ Χάω ἔστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Βασιγκτῶνα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συνδιαλλάξῃ τοὺς Ἀμερικανούς. Ὁ Βάσιγκτων ἠρνήθη νὰ τὴν δεχθῇ, διότι ὁ Χάω δὲν ἀνεγνώριζεν αὐτὸν ὡς ἀρχηγὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ. Μετὰ τὴν ἐν τῇ Μακρᾷ Νήσῳ μάχην, ὁ Χάω ἀπεπειράθῃ καὶ δεύτερον. Ἐπιτροπὴ δὲ τοῦ Συνεδρίου ἐστάλη πρὸς αὐτόν. Εὗρε δὲ ὅτι δὲν εἶχε καμμίαν ἐξουσίαν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἀμερικανῶν, ἀλλ' ἠδύνατο μόνον νὰ τοὺς δώσῃ συγχώρησιν καὶ νὰ τοὺς δεχθῇ πάλιν ὡς ὑπηκόους τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Δὲν εἶχον δὲ ἀνάγκην οὐδεμιᾶς συγχωρήσεως, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μὴ γείνωσι ποτὲ ὑπήκοοι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Τοιουτοτρόπως οὐδὲν κατωρθώθη.

Τινὲς ἐκ τῶν κατοικούντων τὴν Νέαν Ὑόρκην ἦσαν ἐναντίοι εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Οὗτοι ὠνομάζοντο Τόρεις, ἐνῷ οἱ ὑπερασπισταὶ αὐτῆς ὠνομάζοντο Χουίγγοι. Ἐνῷ ὁ Βάσιγκτων ἦτον εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον, διάφοροι Τόρεις συνώμοσαν νὰ τὸν δηλητηριάσωσι. Διέφθειραν ἑπομένως ἕνα τῶν φυλάκων του νὰ ῥίψῃ δηλητήριον εἰς τὸ φαγητὸν τὸ

ἐκ πίσων, τὸ ὁποῖον ἡτοιμάζετο διὰ τὸ γεῦμά του. Ἡ συνωμοσία ἀνεκαλύφθη εἰς τὸν Βασιγκτῶνα διὰ νέου κορασίου τὸ ὁποῖον κατὰ τύχην τὴν ἤκουσεν.

Διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχον, ὁ Βάσιγκτων μετεμόρφωσε πιστὸν στρατιώτην ὡς ὑπηρέτην, καὶ ἔστειλεν αὐτὸν εἰς τὸ μαγειρεῖον διὰ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν πίσων. Δὲν ἔμεινε πολλὴν ὥραν πρὶν ἴδῃ ἕνα ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του ἐλθόντα ἐναγωνίως εἰς τὴν θύραν καὶ βλέπων ἐντός. Ἀμέσως εἰσῆλθεν καὶ διστάζων, ὡς νὰ ἔφριττε διὰ τὴν πρᾶξιν, ἔῤῥιψε κόνιν εἰς τὴν χύτραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐμαγειρεύοντο τὰ πίσα. Ὁ Βάσιγκτων εἰδοποιήθη ἀμέσως περὶ τούτου. Κατὰ τὸ γεῦμα ὅτε εἶχε καθίσει μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του, ἐξητήσατο ἀπὸ αὐτοὺς νὰ περιμένωσιν ἐπὶ στιγμήν, καὶ διέταξε τὸν φρουρόν του νὰ εἰσέλθῃ.

Προσηλώσας τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὸν ἔνοχον ἔβαλε κοχλιαρίαν πίσων εἰς τὸ τρυβλίον του, καὶ ἠρώτησεν αὐτόν: «Νὰ φάγω ἀπὸ αὐτά;»: «δὲν γνωρίζω», ἐτραύλισεν ὁ ἄνθρωπος, γενόμενος ὠχρὸς ὡς ὁ νεκρός. Ὁ Βάσιγκτων ἔλαβέ τινα ἐπὶ τοῦ μαχαιρίου του καὶ ἠρώτησε πάλιν: «Νὰ φάγω ἀπὸ αὐτά;» ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠδυνήθη οὐδὲ λέξιν νὰ προφέρῃ, ἀλλ' ὕψωσε τὴν χεῖρα του ὡς διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοῦτο. Ὀρνίθιόν τι εἰσήχθη εἰς ὃ ἐδόθησαν τινὰ ἀπὸ τὰ πίσα, καὶ ἅμα τὰ ἔφαγεν ἀπεβίωσε. Τοῦτο ἀπέδειξεν ὅτι ἦσαν δηλητηριασμένα. Ὁ ἄνθρωπος μετεκομίσθη ἀπὸ τὸ δωμάτιον λειποθυμημένος, ὁ δὲ Βάσιγκτων ἐσώθη.

Τὸ ἔτος τοῦτο, Βρεττανική τις πολεμικὴ πάραλος εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τὸν ὀνομαζόμενον Ἄμπελον

τῆς Μάρθας. Εἶχεν ἀνάγκην μικροῦ τινὸς ἱστοῦ, καὶ ἡ μόνη ξύλινος ῥάβδος ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀνταποκριθῇ ἦτο τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀνεγείρει οἱ φιλοπάτριδες. Τὸ δένδρον τοῦτο εἶπεν ὁ πλοίαρχος ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸ λάβῃ· ἀλλὰ τρία γενναῖα κοράσια, δεκαεξαετῆ σχεδὸν, εἶπον ὅτι δὲν πρέπει νὰ τὸ λάβῃ. Τὴν προηγουμένην νύκτα, καθ' ἣν ἔμελλε νὰ κοπῇ, ἐπορεύθησαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἤνοιξαν διαφόρους ὀπὰς εἰς τὸ δένδρον, καὶ ἐπλήρωσαν αὐτὰς μὲ πυρίτιδα. Ἔπειτα ἀνάψασαι προσάνευμα βραδέως καῖον, ἀνετίναξαν τὸ δένδρον εἰς τὸν ἀέρα. Τοιουτοτρόπως ἡ πολεμικὴ πάραλος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἠναγκάσθη ν' ἀπέλθῃ χωρὶς ἱστόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ.'

Ὑποχώρησις τοῦ Βασιγκτῶνος. — Τρέντον. — Πρίγκεντον.

Τὸν Βασιγκτῶνα ἀφήκαμεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὸ στράτευμά του ἀπεδειλίασεν ἕνεκα τῆς ἐν τῇ Μακρᾷ Νήσῳ ἥττης. Τὸ τέταρτον τῶν στρατιωτῶν του ἦσαν ἀσθενεῖς. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἤθελεν ἀντικρούσει τοὺς Βρεττανοὺς, οἱ ὁποῖοι ἡτοιμάζοντο νὰ διαπλεύσουν ἀπὸ τὴν Μακρὰν Νῆσον, καὶ νὰ προσβάλουν τὴν πόλιν. Τὸ μόνον μέσον τὸ ὁποῖον ἔμενεν εἰς αὐτὸν ἦτον ἡ ὑποχώρησις· καὶ ἑπομένως ἀπεσύρθη μὲ τοὺς στρατιώτας του πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέ-

ρος. Οἱ δὲ Βρεττανοὶ ἀμέσως κατέλαβον τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν διετήρησαν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου. Ὁ δὲ Χάω μὲ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατεύματός του ἐξηκολούθει καταδιώκων τὸν Βασιγκτῶνα.

Ὁ Βάσιγκτων δὲν ᾐσθάνετο ἑαυτὸν ἀρκετὰ ἰσχυρὸν ὥστε νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ μάχην. Ἑπομένως ἀπεσύρετο καθ' ὅσον ὁ ἐχθρὸς ἐπροχώρει, ἀλλὰ τόσον βραδέως ὥστε συχνοὶ ἀκροβολισμοὶ ἐλάμβανον χώραν. Τέλος πάντων μάχη συνεκροτήθη εἰς τὰς Λευκὰς Πεδιάδας, χωρὶς οὐδὲν τῶν μερῶν νὰ λάβῃ ὁριστικὴν νίκην. Μετὰ τοῦτο, ὁ Βάσιγκτων ἐπέρασε μὲ τὸ στράτευμά του διὰ τοῦ ποταμοῦ Οὔδσωνος, εἰς τὴν Νέαν Γερσέην, ἀφήσας τρεῖς χιλιάδας σχεδὸν τῶν καλλιτέρων του στρατιωτῶν εἰς τὸ φρούριον Βάσιγκτων. Οἱ Βρεττανοὶ ἐπετέθησαν γενναίως κατὰ τῆς θέσεως ταύτης, ἡ δὲ φρουρὰ ἠναγκάσθη νὰ παραδοθῇ. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ Βάσιγκτων ἔκλαυσε ὅτε ἀπὸ τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ εἶδε τοὺς στρατιώτας του πίπτοντας ὑπὸ τὰς λόγχας τῶν Βρεττανῶν.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ φρουρίου Βάσιγκτων καὶ τῆς φρουρᾶς του, ἦτο τὸ βαρύτερον τραῦμα τὸ ὁποῖον οἱ φιλοπάτριδες εἶχον λάβει μέχρι τοῦδε. Ὁ λόρδος Κορνουάλλης ἐκίνησεν ἀμέσως πρὸς καταδίωξιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατεύματος, ἐλαττωθέντος ἤδη πολὺ κατὰ τὸν ἀριθμόν. Τὸ μικρὸν τοῦτο σῶμα ὑπεχώρει μετὰ λύπης διὰ τῆς Νέας Γερσέης. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ῥακένδυτοι καὶ ἀνυπόδητοι, ἄφινον τὰ καθημαγμένα ἴχνη των ἐπὶ τοῦ παγωμένου ἐδάφους. Οἱ Βρεττανοὶ ἔσπευδον καταδιώκοντες αὐτοὺς μετὰ ζέσεως· ἀλλ' ὁ

Βάσιγκτων ἔφθασεν εἰς τὸν ποταμὸν Δελοάρ, κατέλαβεν ὅλα τὰ πλοιάρια εἰς διάστημα πολλῶν μιλίων, καὶ μετέβη εἰς τὴν Πεννσυλβανίαν μὲ τοὺς πάσχοντας στρατιώτας του. Ὁ Κορνουάλλης μὴ δυνάμενος νὰ διαπλεύσῃ τὸν Δελοάρ, ἀπεφάσισε νὰ περιμένῃ ἕως ὅτου ἤθελε παγώσει. Διαιρέσας δὲ τὸ στράτευμά του, ἐστάθμευσεν ἀποσπάσματα εἰς τὸ Τρέντον, τὸ Πρίγκεντον καὶ ἄλλα μέρη.

Ὁ Βάσιγκτων ἐσκέφθη ἤδη ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ τι πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν στρατιωτῶν του. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ διαπλεύσῃ τὸν Δελοὰρ καὶ νὰ ἐπιτεθῇ αἰφνιδίως κατὰ μεγάλου στρατεύματος Ἀσσίων σταθμευόντων εἰς τὸ Τρέντον. Ἡ νὺξ τῶν Χριστουγέννων ἐξελέχθη διὰ τὴν ἐπίθεσιν, ὡς χρόνος ὅτε ἤθελεν εἶσθαι πιθανὸν νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ ποτὰ καὶ νὰ μένουν ἄνευ φυλάκων. Ἡ νὺξ ἦτο σκοτεινὴ καὶ εἰς ἄκρον ψυχρά. Ὁ Δελοὰρ ἦτο πλήρης πάγου. Μέρος ὅμως τῶν Ἀμερικανῶν κατώρθωσε νὰ τὸν διέλθῃ. Κατέλαβον δὲ ἐντελῶς ἀπροφυλάκτους τοὺς Ἀσσίους, οἵτινες ἀμέσως κατέθεσαν τὰ ὅπλα των.

Ὁ Βάσιγκτων δὲν ἐτόλμησε νὰ μείνῃ εἰς τὸ Τρέντον, διότι ἐγνώριζεν ὅτι οἱ Βρεττανοὶ ἀπὸ τοὺς πέριξ σταθμοὺς ἤθελον ταχέως ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ. Τοιουτοτρόπως διέπλευσεν ἐκ νέου εἰς τὴν Πεννσυλβανίαν μὲ τοὺς αἰχμαλώτους του.

Εἰς τὴν ἔνδοξον ταύτην νίκην ὁ Βάσιγκτων ἀπώλεσε μόνον τέσσαρας στρατιώτας, δύο τῶν ὁποίων ἀπέθανον ἀπὸ τὸν πάγον. Οἱ Βρεττανοί, οἱ ὁποῖοι

ἐνόμιζον ὅτι ἡ ἐπανάστασις ἦτο σχεδὸν εἰς τὸ τέρμα της, εἶδον ἤδη ὅτι ἦσαν ἠπατημένοι.

. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν νίκην ταύτην ὁ Βάσιγκτων διέπλευσε πάλιν τὸν Δελοὰρ πρὸς τὸ Τρέντον. Ὁ Κορνουάλλης, ὅςις ἦτον ἀνυπόμονος διὰ μάχην, ἐνεφανίσθη ταχέως. Ἡ νὺξ ἦτον ἐπικειμένη, καὶ μετά τινα ἀκροβολισμὸν, ἀμφότερα τὰ μέρη ἀνεπαύθησαν ἐπὶ τῶν ὅπλων των. Ὁ Βάσιγκτων ᾐσθάνθη ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὸν Κορνουάλλην, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀπατήσῃ. Ἀφήσας τὰ πυρά του καίοντα, καὶ θέσας φυλακὰς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ νὰ ἀπατήσῃ τὸν ἐχθρὸν, ἀνεχώρησε ἀθορύβως μὲ τοὺς στρατιώτας του ἐν καιρῷ νυκτὸς, καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸ Πρίγκεντον διὰ νὰ ἐπιτεθῇ αἰφνιδίως κατὰ τῶν ἐκεῖ σταθμευμένων Βρεττανῶν. Ὅτε τὴν ἀκόλουθον πρωίαν ὁ Κορνουάλλης ἐξύπνησε, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ οὐδένα ἐχθρόν. Διὰ τοῦ στρατηγήματος τούτου ἐξηπατήθη.

Ὁ Βάσιγκτων δὲν ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐν Πρίγκετον Βρεττανῶν, διότι τοὺς ἀπήντησε ὁδεύοντας ἤδη διὰ νὰ ἑνωθῶσι μὲ τὸν Κορνουάλλην. Μάχη ἔλαβε χώραν. Καὶ κατὰ πρῶτον οἱ Ἀμερικανοὶ, μὴ ἔχοντες λόγχας, ὑπεχώρησαν. Ἀλλ' ὁ Βάσιγκτων ἐτέθη ἔμπροσθεν τῶν προχωρούντων Βρεττανῶν, οἱ δὲ στρατιῶταί του συνηνώθησαν διὰ νὰ βοηθήσωσι τὸν προσφιλῆ των ἀρχηγόν. Οἱ Βρεττανοὶ ἀντεκρούσθησαν. Τοιουτοτρόπως ὁ Βάσιγκτων ἐκέρδησε καὶ ἄλλην νίκην. Ὡδήγησε δὲ τοὺς ςρατιῶτάς του, ὄντας ἐξηντλημένους ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τροφῆς καὶ ὕπνου, εἰς τὴν Μοριστάουν καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὰ χειμερινά του καταλύματα.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιγκτῶνος ὑπέφεραν πολὺ εἰς τὴν Μοριστάουν ἀπὸ τὸ ψῦχος καὶ τὴν νόσον κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1777. Ἡ εὐλογία ἐνέσκηψε μεταξὺ αὐτῶν, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ αὐτῆς. Ὁ λαὸς τοῦ τόπου ἦσαν ἀληθεῖς φιλοπάτριδες καὶ ἔπραττον ὅ,τι ἠδύναντο διὰ νὰ βοηθήσωσι τοὺς πάσχοντας στρατιώτας. Ἔδιδον εἰς αὐτοὺς ὅ,τι καλὸν εἶχον, λέγοντες: «Τίποτε δὲν εἶναι ἀρκούντως καλὸν δι' ἐκείνους οἵτινες πολεμοῦν διὰ τὴν πατρίδα των». Ὁ Βάσιγκτων ἀπέςειλε διαφόρους ἐκςρατείας εἰς τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος, καὶ ἀνέκτησε σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν Γερσέην.

Τὸ στράτευμα τοῦ Κορνουάλλη ἦτο πολὺ μεγαλήτερον παρὰ τὸ τοῦ Βασιγκτῶνος. Ἐὰν ἐγνώριζε τοῦτο, ἦτο φόβος ὅτι ἤθελεν ἐπιπέσει κατὰ τῆς Μοριστάουν. Διὰ τοῦτο οἱ Ἀμερικανοὶ προσέφυγον εἰς στρατήγημά τι διὰ νὰ τὸν ἀπατήσωσιν. Ὑπῆρχεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἀνήρ τις τὸν ὁποῖον ὑπώπτευον ὅτι ἦτον κατάσκοπος Βρεττανός. Ψευδὴς ἔκθεσις συνετάχθη περὶ τῶν εἰς Μοριστάουν στρατιωτῶν καὶ πολεμοφοδίων, παριστάνουσα τοὺς Ἀμερικανοὺς εἰς πολὺ καλλιτέραν κατάστασιν παρ' ὅ,τι πραγματικῶς ἦσαν. Ἀξιωματικός τις, ἄφησεν, ὡς κατὰ λάθος δῆθεν τὸ ἔγγραφον ἐπὶ τραπέζης πλησίον τῆς ὁποίας ἐκάθητο ὁ ὑποπτευόμενος ὡς κατάσκοπος, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ ὀλίγας στιγμάς. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του δὲ καὶ τὸ ἔγγραφον καὶ ὁ κατάσκοπος ἔλειπον· δὲν εἶναι δὲ ἀμφιβολία ὅτι περιῆλθον εἰς τὸν Κορνουάλλην, καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τῶν Ἀμερικανῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ.′

Ἐκστρατεία τοῦ Βουργοῦνου.

Κατὰ τὸ 1877 ἕτερον δυνατὸν Βρεττανικὸν στράτευμα ἐξεστράτευσεν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Βουργούνου. Ὁ Βουργόϋνος, ἀναχωρήσας ἀπὸ τὸν Καναδᾶν εἰσέβαλεν εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς λίμνης Καμπλαὶν ἔδωκε μεγάλον στρατιωτικὸν συμπόσιον εἴς τινας Ἰνδοὺς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἡνώθησαν μὲ τὸ στράτευμά του.

Ἡ Τικοντερόγα καὶ τὸ φρούριον Ἐδουάρδος ἐκυριεύθησαν ἀλληλοδιαδόχως. Οἱ Ἀμερικανοὶ, οἵτινες ἐφρούρουν τὰς θέσεις ταύτας, ὠπισθοχώρουν ἐνόσῳ ὁ Βουργόϋνος ἐπροχώρει. Διὰ νὰ βραδύνουν δὲ τὴν πορείαν του, αἱ γέφυραι ἐκρημνίζοντο καὶ αἱ ὁδοὶ ἐφράττοντο.

Τὸ ἀρκτῷον Ἀμερικανικὸν στράτευμα ἐδιοικεῖτο ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Σκίλερ. Νύκτα τινὰ, ὅτε ὁ στρατηγὸς ἡτοιμάζετο νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν κλίνην ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ, ὑπηρέτριά τις διαβαίνουσα διὰ τοῦ δωματίου, εἶδεν ἀμυδρῶς πρόσωπόν τι κεκρυμμένον ὄπισθεν τῆς θύρας. Ὑποκρινομενη ὅτι δὲν τὸ εἶδε, κατώρθωσε νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸν κύριόν της μὲ σιγαλὴν φωνὴν ὅ,τι εἶχεν ἴδει. Θόρυβος ἠκολούθησε. Τὸ πρόσωπον ἔφυγεν, ἀλλὰ συνελήφθη ἀπὸ τὴν φρουράν. Ἦτον Ἰνδός τις, ὅστις εἶχε κρυβῇ ὀπίσω τῆς θύρας διὰ νὰ δολοφονήσῃ τὸν στρατηγόν.

Ὁ Βουργόϋνος πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν Καναδᾶν ἔστειλε μέγα ἀπόσπασμα διὰ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ δύναμις αὕτη ἀπήντησε μεγάλην ἀντίστασιν εἰς τὸ φρούριον Στάνουϊξ. Ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς Ἑρκιμέρ, ἐπροχώρησε μέ τινας ἐθνοφύλακας διὰ νὰ βοηθήσῃ τοῦτο τὸ φρούριον. Ἔπεσε δὲ εἰς ἔνεδραν, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προσβολῆς ἐπληγώθη εἰς τὸν πόδα. Καθήμενος ἐπὶ λοφίσκου ἐξηκολούθησε νὰ δίδῃ τὰς διαταγάς του. Ἐνῷ δ' αἱ σφαῖραι τοῦ ἐχθροῦ ἔπιπτον περὶ αὐτὸν, μετ' ἀταραξίας ἐξέβαλε τὴν καπνοσύριγγά του ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του, ἤναψεν αὐτὴν, καὶ ἤρχισε νὰ καπνίζῃ, ἐνῷ διεύθυνε τὰ κινήματα τῶν στρατιωτῶν του. Καὶ ἐπολέμησαν μὲν ἀνδρείως, ἀλλ' ἐνικήθησαν ὁλοσχερῶς.

Τὸ φρούριον ἀντεῖχεν ἔτι, ὁ δὲ Ἀρνόλδος μετ' ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ στρατεύματος τοῦ Σκίλερ ἐπεχείρησε νὰ τὸ βοηθήσῃ. Ὅτε ἦτον ὀλίγον μακρὰν ἀπὸ τοὺς Βρεττανοὺς, ὁ Ἀρνόλδος ἐπενόησε νὰ διαδώσῃ φήμην μεταξὺ αὐτῶν ὅτι μέγα σῶμα Ἀμερικανῶν ἦτον ὀλίγας ὥρας μακρὰν ἀπὸ τὸ στρατόπεδόν των. Πανικὸς φόβος κατέλαβε αὐτοὺς καὶ τακτικοὶ, Τόρεις, καὶ Ἰνδοὶ ἐδόθησαν ταχέως εἰς πλήρη φυγήν. Σκηναὶ, ἀποσκευαὶ, τροφαὶ καὶ πυροβολικὸν, ἀφέθησαν ὀπίσω. Ἡ πολιορκοῦσα δύναμις ἐτράπη εἰς φυγήν, τὸ δὲ φρούριον διεσώθη.

Δεύτερον ἀπόσπασμα ἐστάλη ἀπὸ τὸν Βουργόϋνον εἰς τὸ ἐν Βέρμοντ Βένικτον, διὰ νὰ κυριεύσῃ τὰ πολεμοφόδια τὰ ὁποῖα ἦτον ἐναποτεθειμένα ἐκεῖ. Ὁ

στρατηγὸς Στάρκ ἀπήντησεν αὐτοὺς μὲ ἀνδρείους τινὰς ἐθνοφύλακας, συλλεχθέντας ἐσπευσμένως. Ὅτε εἶδε τοὺς Βρεττανοὺς ἑτοιμαζομένους εἰς μάχην, ὁ Στάρκ ἀπέτεινεν τὸν λόγον εἰς τὰ στρατεύματά του — «βλέπετε, ἄνδρες! εἶναι οἱ ἐρυθροὶ ἐπενδύται, ἤτοι οἱ Ἄγγλοι, πρέπει νὰ τοὺς νικήσωμεν σήμερον, ἢ ἡ Μόλλερ Στάρκ γίνεται χήρα.» Οὗτοι ἐνίκησαν τοὺς ἐρυθροὺς ἐπενδύτας. Ἑξακόσιοι δὲ ἀπὸ τοὺς Βρετταvοὺς συνελλήφθησαν αἰχμάλωτοι.

Μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Στάρκ ἦτον ἱερεύς τις, ὅστις ἤθελε μὲν νὰ πολεμήσῃ, ἀλλ' εἶχε θρησκευτικοὺς δισταγμοὺς νὰ πράξῃ τοῦτο πρὶν προσκαλέσῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ παραδοθῇ. Διὰ τοῦτο πλησιάσας εἰς τὸ στρατόπεδόν του πρὸ τῆς μάχης ἤρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ καὶ νὰ τοὺς παρακινῇ νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα των. Οὗτοι δὲ ἀπήντησαν μὲ βολὰς πυροβόλων: «Δόσετέ μοι ἤδη ἓν πυροβόλον» εἶπεν ὁ ἱερεὺς εἰς φίλον τινὰ ὅςτις τὸν συνώδευεν. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον διεχειρίσθη τὸ ὅπλον του εἰς τὴν μάχην, ἔδειξεν ὅτι εἶχεν ἐντελῶς νικήσει τοὺς θρησκευτικοὺς δισταγμούς του.

Ὁ Βουργόϋνος ἤλπιζε πολὺ εἰς τὰς δύο ταύτας ἐκστρατείας. Ἡ δὲ ἀποτυχία των ὑπῆρξε δεινὸν τραῦμα. Οἱ μὲν Ἰνδοὶ ἀπενθαῤῥυνθέντες ἀνεχώρησαν, οἱ δὲ Τόρεις ἐφοβήθησαν νὰ ἑνωθῶσι μετ' αὐτοῦ, καὶ αἱ τροφαὶ ἔγειναν σπάνιοι. Οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ ἐπιμελῶς ἀπεμάκρυνον τὰ ποίμνιά των, καὶ πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ στράτευμά του. Ἡ κυρία Σκίλερ, κατὰ διαταγὴν τοῦ συζύγου της, ἔβαλε πῦρ

εἰς τὰ γεννήματά της διὰ νὰ ἐμποδίσῃ νὰ πέσωσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ. Ἐν τούτοις οἱ γεωργοὶ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἔτρεξαν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν στρατόπεδον.

Κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον τὸ Συνέδριον ἀπεμάκρυνεν ἀδίκως τὸν Σκίλερ ἀπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀρκτῴου στρατοῦ, καὶ διώρισεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν στρατηγὸν Γκέιτ. Ὁ Γκέιτ ἀπεφάσισε νὰ σταθῇ ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Οὔδσωνος καὶ ἀνήγειρεν ἐκεῖ ὠχυρώματα. Ὁ Βουργόϋνος δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω χωρὶς νὰ συγκροτήσῃ μάχην· καὶ τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ πράξῃ. Κατὰ τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1777 ἐκροτήθη ἡ πρώτη μάχη τοῦ Στιλγουάτερ. Ἡ μάχη ἦτο δεινοτάτη καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς νυκτός. Ἂν καὶ οὐδέτερον τῶν μερῶν ἐκέρδησε ὁριστικὴν νίκην, οἱ Ἀμερικανοὶ ἔλαβον τὴν ὑπεροχήν.

Ὁ Βουργόϋνος ἦτον ἤδη εἰς μεγαλήτερον κίνδυνον παρά ποτε. Εἶχε στείλει ζητῶν βοήθειαν πρὸς τὸν Βρεττανὸν στρατηγὸν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀπάντησιν εἶχε λάβει. Ἔπρεπε λοιπὸν πάλιν νὰ λιμοκτονίσῃ ἢ νὰ πολεμίσῃ. Ἀπεφάσισε ἑτέραν μάχην καὶ κατὰ τὴν 7 Ὀκτωβρίου ἔλαβε χώραν ἡ δευτέρα μάχη τοῦ Στιλγουάτερ. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνεδείχθησαν ἐντελῶς νικηταί. Ὁ Μόργαν μὲ τοὺς καραβινοφόρους του, καὶ ὁ Ἀρνόλδος, περὶ τοῦ ὁποίου ἀνεφέρομεν προηγουμένως, ἀντέκρουσαν τὰς μανιώδεις ἐπιθέσεις τῶν Βρεττανῶν καὶ ἀπεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τὴν θέσιν των. Εἰς μάτην ὁ Βουργόϋνος ἠγωνίσθη νὰ συνενώσῃ τοὺς στρατιώ-

τας του. Οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ ἔμειναν κύριοι τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἅμα ἤρχισεν ἡ νὺξ, ὁ Βουργόϋνος ὀπισθοδρόμησε πρὸς τὴν Σαρατόγαν. Ἤλπιζε δὲ ὅτι ἤθελε δυνηθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἀλλ' ἦτο πολὺ ἀργά. Εὑρέθη περικυκλομένος πανταχόθεν. Αἱ ἀποστολαί του πρὸς τὸν στρατηγὸν Κλίντων δὲν εἶχον λάβει εἰσέτι οὐδεμίαν ἀπάντησιν. Οὐδὲν ἄλλο μέσον ἔμεινεν εἰς αὐτὸν εἰμὴ νὰ παραδοθῇ, καὶ τοῦτο ἔπραξε. Ὅλοι οἱ στρατιῶται του ἓξ χιλιάδες σχεδὸν τὸν ἀριθμὸν, κατέθεσαν τὰ ὅπλα των, καὶ παρέδωσαν τὰς ἀποσκευάς των, τὰ τηλεβόλα καὶ τὰ πολεμοφόδια τὰ εἰς τὴν Σαρατόγαν.

Ὁποία χαρὰ διεχύθη καθ' ὅλην τὴν χώραν διὰ τῆς ἐνδόξου ἀγγελίας ὅτι τὸ μέγα στράτευμα τοῦ Βουργόϋνου παρεδόθη εἰς τοὺς « ἐπαναστάτας » τοὺς ὁποίους εἶχε ἔλθει νὰ ὑποτάξῃ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ.'

Βραντυουάϊν. — Γερμαντάουν. — Κοιλὰς Φόργε.

Ἐνῷ τὰ συμβεβηκότα ταῦτα συνέβαινον πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος, ὁ Βάσιγκτων ἐπροσπάθει νὰ κρατῇ τὸν στρατηγὸν Χάω εἰς ἀκινησίαν. Ὁ Χάω μὴ δυνάμενος νὰ βιάσῃ τὸν Βασιγκτῶνα εἰς μάχην ἐξέπλευσε διὰ θαλάσσης μὲ δεκαοκτὼ χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἀπέβη δὲ εἰς τὸν ποταμὸν Ἔλκ, πεντήκοντα περίπου μίλια

μακρὰν ἀπὸ τὴν Φιλαδελφίαν, καὶ ἤρχισε νὰ βαδίζῃ πρὸς ταύτην τὴν πόλιν. Τὸ Συνέδριον ἐσυνεδρίαζε εἰς τὴν Φιλαδελφίαν, καὶ ὁ Βάσιγκτων ἤθελε εἰ δυνατὸν νὰ σώσῃ τὴν πόλιν. Εἶχε μόνον ὀκτὼ χιλιάδας ἄνδρας ἱκανοὺς πρὸς ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ μὲ αὐτοὺς ἀπήντησε τοὺς Βρεττανοὺς εἰς τὸ Βραντυουάϊν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἡττήθησαν, τὸ δὲ Συνέδριον ἠναγκάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Φιλαδελφίαν. Ὁ Χάω δὲ εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς τὴν πόλιν.

Μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες γενναίως ἐπολέμησαν εἰς τὸ Βραντυουάϊν ἦτον ὁ Λαφαγέττης. Ὁ νέος οὗτος Γάλλος εὐγενὴς εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν πατρίδα καὶ τοὺς φίλους του, καὶ ἦλθε νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς πολεμοῦντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Ἡ οἰκογένειά του ἀντέτεινεν εἰς τὸν ἐρχομόν του. Ἀλλ' ὁ Λαφαγέττης, ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν, ἠγόρασε πλοῖον καὶ μὲ ὀλίγας εὐγενεῖς καρδίας ὡς αὐτὸς, κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Τὸ συνέδριον τὸν διώρισεν στρατηγόν, καὶ ἐγένετο ὁ ἐγκάρδιος φίλος τοῦ Βασιγκτῶνος.

Οἱ Βρεττανοὶ εὑρίσκοντο ἤδη εἰς εὐάρεστα καταλύματα ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς Φιλαδελφίας. Μεγάλη μοῖρα ἐστάθμευεν εἰς τὴν Γερμαντάουν, ἓξ μίλια μακρὰν ἀπὸ τὴν πόλιν. Τὴν δύναμιν ταύτην ἐπροσπάθησεν ὁ Βάσιγκτων νὰ καταλάβῃ αἰφνιδίως τὴν 4 Ὀκτωβρίου 1777. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἡ νίκη ἔκλινεν ὑπὲρ τῶν Ἀμερικανῶν. Ἀλλὰ τινὲς τῶν στρατιωτῶν ἔλειψαν νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς διαταγάς, καὶ παχεῖα ὀμίχλη ἠγέρθη, ἥτις ἔδωκε εὐκολίαν εἰς τοὺς

Βρεττανοὺς νὰ συνενωθῶσι. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἡττήθησαν μετὰ μεγάλης ζημίας. Ὁ ψυχρὸς καιρὸς ἤρχισε μετ' οὐ πολύ, ὁ δὲ Βάσιγκτων ὡδήγησε τοὺς στρατιώτας του εἰς τὰ χειμερινὰ καταλύματα ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Φόργε περὶ τὰ εἴκοσι μίλια μακρὰν ἀπὸ τὴν Φιλαδελφίαν.

Περίεργόν τι περιστατικὸν ἔλαβε χώραν εἰς τὴν μάχην τῆς Γερμαντάουν. Ὁ στρατηγὸς Γρήν, ὅστις ἐδιοίκει μίαν μοῖραν Ἀμερικανῶν εἶχε παρ' ἑαυτῷ ταγματάρχην τινά,ὅστις ἔφερε τὴν κόμην του ὀπίσω του εἰς οὐράν. Ἐνῷ δὲ τὸ πῦρ ἦτον εἰς τὴν ἀκμήν του, σφαῖρα τις ἀφήρεσε τὴν οὐρὰν τοῦ ταγματάρχου: «Μὴ σπεύδῃς, ταγματάρχα» εἶπεν ὁ Γρήν: «κατάβηθι καὶ λάβε τὴν οὐράν σου». Ὁ ταγματάρχης πολὺ ἀταράχως ἔπραξεν οὕτω. Ἐντὸς ὀλίγου ἦλθεν ἄλλη σφαῖρα καὶ ἀπέκοψε ἕνα τῶν βοστρίχων τοῦ στρατηγοῦ Γρήν: «Τώρα, στρατηγέ», εἶπεν ὁ ταγματάρχης: «εἶναι ἡ σειρά σου, κατάβηθι ἤδη καὶ λάβε τὸν βόστρυχόν σου». Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς ἐπροτίμησε νὰ ἀφήσῃ τὸν βόστρυχόν του νὰ ἀπωλεσθῇ.

Τοῦ Βασιγκτῶνος οἱ στρατιῶται ὑπέφεραν δεινῶς εἰς τὴν κοιλάδα Φόργε. Μέγα μέρος ἐξ αὐτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰς καλύβας του, δι' ἔλλειψιν ἐνδυμάτων. Πολλοὶ δὲν εἶχον ὑποδήματα. Τινὲς ἦσαν ἄνευ σκεπασμάτων,καὶ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ διανυκτερεύσωσι μὲ τὰ ῥάκη των, ἐπὶ τῆς παγωμένης γυμνῆς γῆς. Ἡ ἀσθένεια ἤρχισε, τροφὴν δυσκόλως ἠδύναντο νὰ λαμβάνωσι. Οἱ πλεῖστοι τῶν περιοικούντων ἦσαν Τόρεις, οἵτινες ἐπώλουν τὰ προϊόντα των πρὸς τοὺς

Βρεττανοὺς μὲ μεγάλας τιμάς. Ὁ Βάσιγκτων δὲν εἶχεν οὔτε χρυσὸν οὔτε ἄργυρον, τὸ δὲ χαρτονόμισμα τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν τὸ Συνέδριον εἶχε μικρὰν ἀξίαν. Αὕτη ἦτον ὥρα δοκιμασίας.

Ὑπῆρχον ὅμως τινὲς φιλάνθρωποι καρδίαι,αἵτινες ἐσυμπάθουν πρὸς τοὺς δυςυχεῖς Ἀμερικανούς. Φιλόπατρίς τις κυρία,ἡ Μαρία Κνάϊτ,ἐσυνείθιζε νὰ μαγειρεύῃ τρόφιμα χάριν αὐτῶν καὶ νὰ τὰ φέρῃ αὐτὴ ἡ ἰδία εἰς τὸ ςρατόπεδον,εἰςτὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος,μετεμορφωμένη εἰς γυναῖκα τῆς ἀγορᾶς,διὰ νὰ δύναται νὰ διέρχηται διὰ τῶν Βρεττανικῶν ἐμπροσθοφυλακῶν. Ὁ ἀδελφός της ἦτο στρατηγὸς εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν στράτευμα,οἱ δὲ Βρεττανοὶ εἶχον ὁρίσει τίμημα διὰ τὴν κεφαλήν του· ἀλλ'ἡ γενναία αὕτη γυνὴ τὸν ἔσωσε ὡδηγήσασα αὐτὸν εἰς ἕνα κενὸν πίθον μηλίτου οἴνου εἰς τὸν οἰνῶνα καὶ τρέφουσα αὐτὸν διὰ τοῦ στομίου τοῦ πίθου. Ἔμεινε δὲ ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας. Οἱ δὲ Βρεττανοὶ ἀνηρεύνησαν τὴν οἰκίαν τετράκις διὰ νὰ τὸν εὕρωσι, ἀλλ' εἰς μάτην.

Ἐνῷ τὰ πράγματα ἐφαίνοντο τόσον σκοτεινά, χαροποιὰ εἴδησις ἔφθασεν εἰς τὸ στρατόπεδον· αὕτη δὲ ἦτον ὅτι ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ὅτι ἤθελε βοηθήσει αὐτοὺς ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας. Τοῦτο δὲ κατορθώθη κυρίως διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Βενιαμὶν Φραγκλίνου. Ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ἦτον υἱὸς κηροποιοῦ. Εἰς τὴν νεότητά του, ὁ πατήρ του τὸν μετεχειρίζετο εἰς τὸ νὰ κόπτῃ θρυαλίδας καὶ νὰ χύνῃ κηρία. Ἀλλ' ὑπερεπεθύμει ν' ἀποκτήσῃ γνώσεις. Καὶ ὕπνου ἐστερεῖτο διὰ ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ σπουδάζῃ. Μετὰ τὴν ἐκμά-

θησιν τῆς τυπογραφικῆς τέχνης, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πατρίδα του καὶ ἐπεχείρισε ν' ἀποκτήσῃ πλοῦτον.

Ὁ Φραγκλίνος εὑρέθη εἰς τὴν Φιλαδελφίαν μὲ ἓν μόνον τάλληρον εἰς τὸ θηλάκιόν του. Ἐπί τινα χρόνον ἐδυσκολεύετο νὰ εὕρῃ ἔργον, ἀλλ' ἦτον πολὺ λιτός. Ἔζει μὲ φάρον, καὶ ὅτε ἡ ξενοδόχος του τὸν εἰδοποίησε ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ χορηγῇ τροφὴν εἰς αὐτὸν ἐπὶ πλέον εἰς τὴν τιμὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπλήρωνεν, εἶπεν εἰς αὐτὴν, ὅτι ἔπρεπε νὰ κατασκευάζῃ τὸν φάρον ἀραιότερον. Ὁ Φραγκλῖνος ἔγεινε μέγας συγγραφεὺς καὶ φιλόσοφος. Τὸ ὄνομά του ἐτιμήθη εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα ἐσεβάζετο ὡς ἀληθὴς καὶ γενναῖος φιλόπατρις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ.'

Μονμάουθ. — Οὐϋόμινγ. — Κινήματα εἰς τὴν μεσημβρίαν.

Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1778, ὁ Χάω ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ δὲ στρατηγὸς Κλίντων ἔλαβε τὴν στρατηγίαν τῶν Βρεττανικῶν δυνάμεων. Ὁ Κλίντων εἶχε διαταγὰς νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ νὰ φέρῃ τοὺς στρατιώτας του εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Διὰ νὰ πράξῃ τοῦτο, εἶχεν ἀνάγκην νὰ διαβῇ τὴν Γερσέην. Ὁ Βάσιγκτων μετ' οὐ πολὺ ἦτον εἰς καταδίωξιν αὐτοῦ. Τὸ στράτευμά του δὲν ἦτον οὔτε κατὰ

τὸ ἥμισυ τοσοῦτον, ὅσον ἦτον τὸ τοῦ Κλίντωνος, καὶ οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν του ἐνόμισαν ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀσύνετον νὰ ῥιψοκινδυνεύσωσι μάχην. Ἀλλ' ὁ Βάσιγκτων ἐσκέφθη ἄλλως, καὶ εἰς τὸ Μονμάουθ, ἐν τῇ Νέᾳ Γερσέῃ, ἐκρότησε μάχην κατὰ τοῦ Κλίντωνος.

Ὁ στρατηγὸς Λῆ ἔμελλε νὰ ἀρχίσῃ τὴν προσβολὴν μὲ μοῖραν, ἥτις εἶχε προηγηθῇ. Ὁποία ὑπῆρξεν ἡ λύπη τοῦ Βασιγκτῶνος, ὅτε φθάσας μὲ τὴν κυρίαν δύναμιν τοῦ στρατοῦ, εὗρε τὴν μοίραν ταύτην ὑποχωροῦσαν χωρὶς νὰ προσβάλῃ διόλου! Ἀμέσως ἐσταμάτησεν αὐτούς, καὶ ἔταξε τοὺς στρατιώτας του εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε οἱ Βρεττανοὶ ἀνεχαιτίσθησαν· Ἡ μάχη ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς νυκτός, πρὸς ὄφελος τῶν Ἀμερικανῶν. Ἀνεπαύθησαν δὲ ἐπὶ τῶν ὅπλων των, περιμένοντες νὰ ἀνανεώσωσι τὴν μάχην τὴν πρωΐαν. Ὁ Βάσιγκτων ἐκοιμήθη ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης μὲ τὸν μανδίαν του· ἀλλ' ὅτε ἡ ἡμέρα ἐφώτησε οὐδεὶς Βρεττανὸς ἐφάνη. Σιωπηλῶς ἀνεχώρησαν πρὸς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης ὁ καύσων ἦτον δεινός. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Βρεττανοὺς στρατιώτας ἀπέθανον ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματά του. Ὅτε περὶ τοῦ Μονμάουθ γίνεται λόγος, τὸ ὄνομα τῆς Μόλυ Πίτσιερ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται. Ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὑπηρέτει εἰς ἓν τῶν Ἀμερικανικῶν τηλεβόλων· ὅτε ἔφερεν εἰς αὐτὸν ὕδωρ ἀπὸ πηγήν τινα, οὗτος, κτυπηθεὶς ἀπὸ σφαῖραν, ἔπεσε. Οὐδεὶς ὑπῆρχε διὰ νὰ διευθύνῃ τὸ τηλεβόλον του. Ὁρμήσασα δὲ αὕτη ἐμπρὸς κατέλαβε

τὴν θέσιν του καὶ ἐξετέλει τὸ καθῆκόν της μὲ τὸν ἡρωϊκότερον τρόπον. Ὁ Βάσιγκτων διώρισεν αὐτὴν λοχίαν τοῦ στρατεύματος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα: «Καπετὰν Μόλυς.»

Οἱ Ἰνδοί, δωροδοκούμενοι ἀπὸ τοὺς Βρεττανούς, ἐπροξένουν ταραχὰς ἐκ διαλλειμάτων εἰς τὰ μεθόρια κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1778, συνοδευόμενοι μὲ ἓν σῶμα Τόρεων, ἐφόρμησαν κατὰ τοῦ Οὐϋόμινγ. Ἧτο δὲ τοῦτο ἀκμάζον χωρίον εἰς τερπνήν τινα κοιλάδα τῆς Πεννσυλβανίας. Καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἦσαν ἀπόντες, μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς πατρίδος των, ὅσοι δὲ ἔμενον, πληροφορηθέντες περὶ τοῦ κινδύνου των, ὡπλίσθησαν ταχέως καὶ συνηθροίσθησαν εἰς φρούριόν τι μὲ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία των. Ὅτε δὲ οἱ Τόρεις καὶ οἱ Ἰνδοὶ ἐπλησίασαν εἰς τὸ φρούριον ἐμήνυσαν εἰς τὸν διοικοῦντα ἀξιωματικὸν νὰ ἐξέλθῃ καὶ συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτῶν.

Παραλαβὼν τινας τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ὡς φυλακήν, ἔπραξε κατὰ τὴν αἴτησίν των, ἀλλ' ἀμέσως προσεβλήθη. Οἱ πλεῖστοι δὲ αὐτῶν κατεσφάγησαν. Τὴν ἀκόλουθον δὲ ἡμέραν ὁ ἐχθρὸς περιεκύκλωσε τὸ φρούριον. Ἀφοῦ ἀντέσχεν ἑωσοῦ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἔπεσαν, ὁ ἀρχηγὸς παρεδόθη ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι ἤθελον φεισθῇ τῆς ζωῆς τῶν ἐντός. Ἀλλὰ μόλις οἱ Τόρεις καὶ Ἰνδοὶ εἰσῆλθον, ἤρχισαν νὰ φονεύωσι ὅλους ὅσους ἀπήντων. Τινὲς μάλιστα ἐφόνευσαν τοὺς ἰδίους αὐτῶν συγγενεῖς. Τὸ Οὐϋόμινγ ἐγένετο ἐρεί-

πιον. Ὀλίγοι ἐκ τῶν ποτὲ εὐτυχῶν κατοίκων του ἀπέφυγον τὴν σφαγήν.

Κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἔτους 1778, οἱ Βρεττανοὶ ἤρχισαν στρατιωτικὰ κινήματα εἰς τὴν μεσημβρίαν. Ἐχυρίευσαν τὴν Σαβαννὰχ καὶ εἰσέβαλον εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Γεωργίας, ληστεύοντες τὰς οἰκογενείας τῶν Οὐίγκων καὶ διασπείροντες τὸν τρόμον καθ' ὁδόν. Γαλλικός τις στόλος φέρων στρατεύματα ἀφίκετο πρὸς τὸ παράλιον, ὁ δὲ στρατηγὸς Λίκολν ἔσπευσε νὰ ἑνωθῇ μετ' αὐτῶν διὰ νὰ προσβάλῃ τὴν Σαβαννάχ. Οἱ Γάλλοι δὲν ἤθελον νὰ περιμένωσι πολιορκοῦντες τὴν πόλιν· διὰ τοῦτο ἀπεφασίσθη νὰ κυριεύσωσι αὐτὴν ἐξ ἐφόδου. Ἂν καὶ ἡ προσβολὴ ἐγένετο γενναίως, οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Γάλλοι ἀπεκρούσθησαν μετὰ ζημίας. Ὁ γενναῖος Ἰάσπερ ἀπέθανε προσπαθῶν νὰ σώσῃ τὴν σημαίαν τοῦ τάγματός του.

Οἱ φιλελεύθεροι τῆς μεσημβρίας ὑπέφερον δεινότερον δυστύχημα τὸ ἀκόλουθον ἔτος. Ἰσχυρὰ δύναμις Βρεττανικὴ συνήχθη πέριξ τῆς Καρλεστῶνος, ἥτις ὑπερασπίζετο ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Λίκολν μὲ μέγα στράτευμα. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀντέσχον ἕως οὗ αἱ οἰκίαι των κατεκρημνίσθησαν σχεδὸν ἀπὸ τὰ Βρεττανικὰ πυροβόλα· ἀλλὰ τέλος πάντων ἠναγκάσθησαν νὰ παραδοθῶσι. Πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν μὲ πολεμοφόδια καὶ πυροβολικὸν, ἔπεσαν τοιουτοτρόπως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Μία ἀπὸ τὰς Βρεττανικὰς θέσεις, εἰς τὴν Γεωργίαν κατείχετο ἀπό τινα ὁπλαρχηγὸν Φρέντς μετὰ

τεσσαράκοντα ἀνδρῶν καὶ πέντε πλοίων. Ὁ συνταγματάρχης Οὐάϊτ μὲ τέσσαρας ἄνδρας ἐπεχείρησε νὰ τοὺς αἰχμαλωτίσῃ. Πλησίον τῆς Βρεττανικῆς θέσεως ἤναψαν πολλὰ πυρὰ ὡς ἂν ὑπῆρχε ἐκεῖ μέγα στρατόπεδον, καὶ τότε, περιερχόμενος δρομαίως ἔφιππος, ἔδιδε διαταγὰς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ὡς ἂν νὰ διεύθυνε τὰ κινήματα μεγάλου στρατοῦ. Ἐξηπάτησαν ἐντελῶς τὸν ὁπλαρχηγὸν Φρέντς, ὅστις ἐνόμισε ὅτι ἦτον ἀνωφελὲς νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀντίστασιν πρὸς τοιοῦτον ἐχθρὸν καὶ διὰ τοῦτο παρέδωκε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πλοῖά του.

Ἀλλὰ πῶς οἱ πέντε ἄνδρες νὰ ἀσφαλίσουν τοὺς αἰχμαλώτους των; Ὑπῆρχε κίνδυνος μήπως οἱ αἰχμάλωτοι ἀνακαλύψουν τὸ τέχνασμα καὶ καταβάλλουν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ των. Διὰ τοῦτο ὁ συνταγματάρχης Οὐάϊτ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι οἱ στρατιῶταί του ἦσαν πολὺ παρωργισμένοι κατὰ τῶν Βρεττανῶν ἕνεκα τῶν ὕβρεών των, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἔκρινον καλλίτερον νὰ κρατήσῃ αὐτοὺς μακράν. Ἔστειλε δὲ δῆθεν αὐτοὺς ἐμπρὸς μὲ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐκ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ὡς ὁδηγούς, ἐνῷ αὐτὸς ἔμεινε νὰ περιστέλλῃ τὸ στράτευμά του. Ἔπειτα δὲ σπεύδων εἰς τὰ ἐκτὸς, συνέλεξε τοὺς ἐθνοφύλακας τῶν περιχώρων, οἵτινες ἐπρόφθασαν τοὺς ἄλλους, καὶ ὡδήγησαν τοὺς Βρεττανοὺς ἐν θριάμβῳ εἰς τὸν πλησιέστερον Ἀμερικανικὸν σταθμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ.'

Ο Παῦλος Ἰώνης. — Ὁ Φραγκίσκος Μαρίων.

Κατὰ τὸν ὠκεανὸν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὀλίγον ἠδύναντο νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τοῦ μεγάλου ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας. Πολλὰ ὅμως ταχύπλοα μικρὰ πλοῖα ὡπλίσθησαν ἀπὸ ἰδιώτας καὶ ἐξαπεστάλησαν. Καὶ διὰ τοῦτο ὠνομάσθησαν,«ἰ δ ι ω τ ι κ ά.» Περιπλέοντα, ὅπου ἦτο πιθανότης νὰ συλλάβωσι λείαν,ὠφέλησαν μεγάλως, ἐμποδίζοντα Ἀγγλικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, κυριεύοντα πολεμοφόδια καὶ λοιπά. Τὸ Συνέδριον κατόρθωνεν ἐκ διαλλειμάτων νὰ προμηθεύῃ ὀλίγα πλοῖα. Ταῦτα ἐνεπιστεύοντο εἰς ἐμπείρους ἀρχηγούς, οἵτινες ἐκέρδησαν σημαντικὰς νίκας. Μεταξὺ τῶν περιφημωτέρων ἐκ τούτων τῶν ἀρχηγῶν ἦτον ὁ Παῦλος Ἰώνης.

Ὁ Παῦλος Ἰώνης ἦτον υἱὸς Σκώτου κηπουροῦ· Ἐκ τῆς πρώτης του παιδικῆς ἡλικίας εἶχε κλίσιν πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἀφοῦ ἐξετέλεσε διαφόρους διάπλους ἀπεκατέστη εἰς τὴν Βιργινίαν. Ὅτε ἡ ἐπανάστασις ἐξεῤῥάγη, ἐπορεύθη εἰς τὴν Φιλαδελφίαν καὶ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ Συνέδριον. Γινομένων δὲ δεκτῶν ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ὑψώσῃ τὴν πρώτην σημαίαν, ἥτις ποτὲ ἐκυμάτισεν ἐπὶ Ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ πλοίου. Ἦτον δὲ ἀπὸ κιτρίνην μέταξαν, καὶ ἔφερε τὸ σύμβολον Πίτιος καὶ κυδνοφόρου ὄφεως, μὲ τὰς λέξεις: «ΜΗ ΜΕ ΠΑΤΕΙΣ.» Ὁ Ἰώνης μετ' οὐ πολὺ ἔφθασε εἰς τὴν Νέαν Σκωτίαν, τρέχων εἰς τοὺς

λιμένας, καταστρέφων τὰ πλοῖα, καὶ συλλαμβάνων λείας.

Ὁ Ἰώνης μετὰ ταῦτα περιέπλεε τὰ Ἀγγλικὰ παράλια ὅπως ἀντιπληρώνῃ τὸν ἐχθρὸν διὰ τὰς βιαιοπραγίας του εἰς τοὺς Ἀμερικανικοὺς λιμένας. Ἦτον δὲ τόσον ἐπιτυχὴς εἰς τὰς καθόδους του, ὥστε αὐτὸ τὸ ὄνομά του ἔφερε τρόμον. Ὅτε ἀπό τινα τοῦ παραλίου ἄκραν τὸ φοβερὸν πλοῖον του ἐφαίνετο εἰς τὸ πέλαγος, ὁ ἱερεὺς κατέβαινεν μὲ τὴν σύνοδόν του εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ διεύθυνε παράδοξον μὲν, ἀλλὰ θερμὴν προσευχὴν διὰ τὴν σωτηρίαν των. Μετ' ὀλίγον ὁ ἄνεμος ἠγείρετο, λευκὰ καλύματα τῆς κεφαλῆς ἐφαίνοντο ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ Ἰώνης μετέβαλε τὴν πορείαν του, ἕνεκα τῆς προσευχῆς τοῦ ἱερέως, ὡς ὁ λαὸς ἐπίστευεν.

Ἡ περιφημωτάτη μάχη τοῦ Ἰώνη ἦτον μὲ τὴν Βρεττανικὴν φρεγάταν Σέραπιν, (τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1779.) Μετὰ μίαν τῶν τρομεροτέρων μαχῶν, αἵτινες ἐκροτήθησαν ποτέ, οἱ Βρεττανοὶ κατεβίβασαν τὰς σημαίας των. Ὁ δὲ Ἰώνης βλέπων ὅτι τὸ πλοῖον του ἐβυθίζετο, ἔσωσε τοὺς ἀνθρώπους του ἐπὶ τῆς Σεράπιως. Αὕτη ἐκαίετο, ἀλλὰ κατόρθωσε νὰ τὴν σώσῃ. Ὁ πλοίαρχος τῆς Σεράπιως ἐγένετο ἱππότης ἀπὸ τὸν βασιλέα διὰ τὴν ἀνδραγαθίαν του εἰς τὴν μάχην ταύτην: «Καλά, εἶπεν ὁ Παῦλος Ἰώνης, τὸ ἤξιζεν!» «Καὶ ἂν συμπλεχθῶ πάλιν μὲ αὐτόν, θέλω τὸν κάμει λόρδον.»

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος τοῦ 1778—1779 ὁ στρατηγὸς Πούτναμ ἐστάθμευεν μέ τινα στρατεύ-

ματα εἰς τὴν Κοννεκτικούτην. Βαθεῖαν τινὰ πρωΐαν, ἐνῷ ἐξυραφίζετο, εἶδεν εἰς τὸ κάτοπτρον, σῶμα ἐρυθρῶν ἐπενδυτῶν (Ἄγγλων) ἐρχομένων καθ' ὁδόν. Ῥίψας κάτω τὸ ξυράφιόν του, ἐκόμβωσε τὴν μάχαιράν του, ἀνέβη τὸν ἵππον του καὶ ἐξύπνισε τοὺς ἀνθρώπους του. Ἀλλ' ἦσαν τόσον ὀλίγοι, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντισταθῶσι εἰς τὸν ἐχθρόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόθη διαταγὴ πρὸς ὑποχώρησιν.

Οἱ στρατιῶται ἔφευγον πρὸς διαφόρους διευθύνσεις. Ὁ Πούτναμ, ζωηρῶς καταδιωκόμενος ἀπό τινας διμάχας, εὑρέθη εἰς τὴν κορυφὴν κρημνώδους κατηφόρου, συνισταμένου ἀπὸ ἑκατὸν περίπου βαθμίδας κομμένας εἰς τὸν βράχον, πρὸς εὐκολίαν ἐκείνων ὅσοι παρευρίσκοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐπὶ τοῦ λόφου. Ἐφώρμησέ δε κάτω τοῦ κινδυνώδους τούτου κατηφόρου, στρέφων πρὸς τοὺς διμάχας καὶ προκαλῶν αὐτούς. Ἀλλ' οὗτοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι. Καὶ ἐπυροβόλησαν μὲν κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐσώθη ἀπὸ σφαῖραν διατρυπήσασαν τὸν πῖλόν του.

Ἀφήκαμεν τοὺς Βρεττανοὺς εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Σαβαννὰχ καὶ Καρλεστώνης. Ἀποστείλαντες ἀποσπάσματα, ταχέως κατέλαβον ὁλόκληρον τὴν Μεσημβρινὴν Καρολίναν. Ὁ λαὸς ἐζητεῖτο νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ ὅσοι τὴν ἀνεγνώριζον ἐλῃστεύοντο πολλάκις καὶ ἀπεβάλλοντο ἐκ τῶν οἰκιῶν των. Τοιαῦται βιαιοπραγίαι διήγειραν πολλοὺς ἐκ τῶν ἀνδρείων κατοίκων τῆς Καρολίνης. Συνεκρότησαν ἐπομένως μικρὰ σώματα, προσέφυγον εἰς τὰ ἕλη καὶ τὰ δάση, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μάχωνται

ἕωσοῦ ἡ πατρίς των ἤθελεν ἐλευθερωθῇ. Παντοῦ ὅπου Βρεττανικὸν ἀπόσπασμα ἔπρεπε νὰ κατακοπῇ, ἢ σῶμα Τόρεων νὰ διασκορπισθῇ, ἐνεφανίζοντο ἀπροσδοκήτως. Πολλάκις ἐπορεύοντο εἰς τὴν μάχην ἔχοντες μόνον τρεῖς πυριτοβολὰς ἕκαστος. Τινὲς ἦσαν ἄνευ πυροβόλων, καὶ ὤφειλον νὰ περιμένωσι νὰ ὁπλισθῶσι ἀπὸ τὰ ὅπλα τῶν συντρόφων των, οἵτινες ἤθελον πέσει εἰς τὸν πόλεμον.

Οὐδέποτε γενναιότεροι ἄνδρες ὑπῆρξαν παρὰ τοὺς ἀρχηγοὺς τούτων τῶν σωματίων. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν ὁ Σούμτερ, ὀνομαζόμενος διὰ τὴν ἀνδρείαν του: «ὁ πολεμικὸς ἀλέκτωρ τῆς Καρολίνης», καὶ ὁ πανοῦργος Μαρίων, ὀνομαζόμενος: «ἡ ἀλώπηξ τῶν ἑλῶν». Ὁ Μαρίων ἦτον εἷς ἀπὸ τοὺς ἥρωας τοῦ ἐκ ξύλων φοινίκων φρουρίου. Ἦτον ὡσαύτως εἰς τὴν Καρλεστώνην ὑπὸ τὸν Λίκολν, καὶ ἀπέφυγε τὴν σύλληψίν του διὰ παραδόξου τινος περιστατικοῦ. Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐγένετο μετά τινων φίλων του, οἵτινες ἐπέμενον νὰ συμπίνῃ ποτὰ μετ' αὐτῶν μέχρις ὑπερβολῆς. Διὰ ν' ἀποφύγῃ τοῦτο, ἐπήδησεν εἰς τὴν ὁδὸν ἀπὸ τὸ παράθυρον δευτέρου πατώματος καὶ ἔθραυσε τὸν ἁρμὸν τοῦ ποδός του. Ἀνίκανος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους του, μετεβιβάσθη ἀπὸ τὴν πόλιν δι' ὁδοῦ τινος, ἥτις ἦτον ἔτι ἀνοικτή, καὶ οὕτω ἀπηλλάχθη ἀπὸ τὸ νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατρίδα του.

Ὁ Μαρίων καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἦτον ὁ τρόμος τῶν Βρεττανῶν καὶ Τόρεων. Δὲν ἡσύχαζον οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα. Κατοικοῦντες εἰς δάση, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ

ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσδύσῃ, ἔζων ἐκ τῆς σπανίας τροφῆς τὴν ὁποίαν ἠδύναντο νὰ προμηθεύωνται ἐκεῖ. Βρεττανός τις ἀξιωματικὸς ἐπεσκέφθη ποτὲ τὸν Μαρίωνα διὰ νὰ συμφωνήσῃ περὶ ἀνταλλαγῆς αἰχμαλώτων. Προσεκλήθη δὲ νὰ μείνῃ εἰς τὸ γεῦμα καὶ ὅσον οὔπω ὀλίγα ψητὰ γλυκὰ γεώμηλα ἐφέρθησαν ἐπί τινος σανιδίου. Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι τοῦτο ἦτον ὅλον τὸ ὁποῖον ὁ φοβερὸς ἐχθρός του εἶχε πρὸς ζωοτροφίαν του. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του παρητήθη τῆς ἐν τῷ Βρεττανικῷ στρατεύματι θέσεώς του, λέγων ὅτι τοιοῦτοι ἄνθρωποι δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ὑποταχθῶσι.

Αἱ μεγαλόψυχοι γυναῖκες τῆς Καρολίνης ἔπραξαν καὶ αὗται τὸ καθ' ἑαυτάς. Ἐπροσπάθουν νὰ προμηθεύωσι τοὺς γενναίους ὑπερασπιστάς των μὲ ἐνδύματα, καὶ νὰ ἀναγγέλουν εἰς αὐτοὺς τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ κυρία Μούρ, μόνον δεκαπενταετὴς τὴν ἡλικίαν, διὰ νὰ σώσῃ τινὰς Οὐΐγγους ἐκίνησε ἐντὸς πλοιαρίου τὴν νύκτα μὲ τὸν μικρὸν ἀδελφόν της καὶ φίλην της τινά, καὶ ἀφοῦ ἐκωπηλάτησεν ἐπὶ μίλια μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας της ζωῆς, ἐξετέλεσε τὸ ἔργον της καὶ ἐπέστρεψεν. Εἰς ἐπαρχίαν τινὰ ἑταιρία τις νεανίδων περιήρχετο ἐν καιρῷ τοῦ θέρους εἰς τὰς διαφόρους ἐπαύλεις, καὶ ὅπου εὕρισκον ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης ἦτον ἀπών, μαχόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος του, ἐθέριζον τὸ γέννημά του καὶ τὸ ἀποθήκευον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ.'

Βράχος Άγγινγ. — Κάμδεν — Προδοσία του Άρνόλδου.

Ὁ Μαρίων καὶ οἱ στρατιῶταί του ὑπέκυψαν εἰς πολλὰ συμβεβηκότα. Ὁ περίφημος ἀρχηγὸς περιεκυκλώθη σχεδόν ποτε εἰς σιτοφόρον τινα ἀγρὸν ἀπὸ Βρεττανοὺς διμάχας. Ἡ μόνη του ἐλπὶς σωτηρίας ἔκειτο εἰς τὸ νὰ πηδήσῃ φράκτην τινὰ ἑπτὰ ποδῶν τὸ ὕψος μὲ πλατεῖαν τάφρον πέραν αὐτοῦ. Οἱ διμάχαι ἐνόμισαν ὅτι τέλος πάντων συνέλαβον «τὴν ἀλώπεκα τῶν ἑλῶν». Ὁποία δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς των ὅτε ὁ ἵππος του ἐπήδησε μὲ ἐπιχάριτα τρόπον, διῆλθε τὸν φράκτην καὶ τὴν τάφρον καὶ ἔφερε τὸν κύριόν του σῶον εἰς παρακείμενον τινα θαμνῶνα!

Μεταξὺ τῶν ἀνδρειοτάτων ὀπαδῶν τοῦ Μαρίωνος ἦτον ὁ συνταγματάρχης Ὅρρυ καὶ ὁ λοχαγὸς Βάκστερ. Εἴς τινα τῶν μαχῶν των ὁ Βάκστερ ἐκραύγασε: «ἐπληγώθην συνταγματάρχα!»: «Δὲν πειράζει Βάκστερ», ἀπεκρίθη ὁ Ὅρρυ: «στάσου εἰς τὴν θέσιν σου»: «Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σταθῶ», εἶπεν ὁ Βάκστερ: «ἐπληγώθην καὶ δεύτερον!»: «Κατακλήθητι τότε, λοχαγέ, ἀλλὰ μὴν ἀφίνῃς τὴν θέσιν σου»: «Μὲ ἐπλήγωσαν καὶ πάλιν» ἐφώναξεν ὁ Βάκστερ: «καὶ ἂν μείνω ἐνταῦθα ἐπὶ πλέον, θέλω κατατρυπηθῆ»: «Καλά, Βάκστερ, γεννηθήτω οὕτω, ἀλλὰ μὴν κινηθῇς ἀπὸ τὸν τόπον σου», ἀπήντησεν ὁ Ὅρρυ. — Καὶ εἰς τὴν διαταγὴν ὑπήκουσεν, ἂν καὶ ὁ πληγωθεὶς εἶχε πληγωθεῖ τετράκις εἰς τὸ διάστημα τῆς μάχης.

Τέλος πάντων τὸ Συνέδριον ἔστειλε στράτευμα πρὸς τὴν μεσημβρίαν, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γκαίητ. Ὁ Γκαίητ ἐβάδισε πρὸς τὴν Κάμβδεν μίαν τῶν πρώτων θέσεων τῶν Βρεττανῶν. Καθόσον ἐπλησίαζεν αἱ ἐλπίδες τῶν φιλοπατρίδων ἀνεζωογονοῦντο. Πολλοὶ γεωργοὶ ἐξεστράτευσαν, καὶ ἐνίκησαν μέγα ἀπόσπασμα τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸν βράχον Ἄγγινγ.

Ἡ πυρίτις τὴν ὁποίαν οἱ Ἀμερικανοὶ μετεχειρίσθησαν εἰς τὴν μάχην ταύτην, εἶχεν ἐναποτεθῆ εἰς οἰκίαν, κατοικουμένην ἀπὸ ἕνα τῶν φιλοπατρίδων μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς πενθερᾶς του. Ὀλίγον πρὸ τῆς μάχης Βρεττανοί τινες περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν καὶ ἤρχισαν νὰ τὴν προσβάλωσι. Αἱ δύο γυναῖκες ἐγέμιζον τὰ ὅπλα, ὁ δὲ ἀνὴρ ἐπυροβόλει μὲ αὐτὰ μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, ὥστε οἱ Βρεττανοὶ ἐνόμισαν ὅτι μέγα σῶμα στρατιωτῶν ἦτο τεταγμένον ἐκεῖ, καὶ παρῃτήθησαν ἀπὸ τὴν προσβολήν. Τοιουτοτρόπως ἡ πυρίτις ἐσώθη.

Κατὰ τὴν 15 Αὐγούστου 1780, ὁ Γκαίητ παρέταξεν εἰς μάχην τοὺς στρατιώτας του, καὶ, προὐχωρημένης οὔσης τῆς νυκτὸς, ἐκίνησε πρὸς τὴν Κάβδεν διὰ νὰ καταλάβῃ αἰφνιδίως τὸν ἐχθρόν. Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν, οἱ Βρεττανοὶ, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τὸ κίνημα τοῦτο, ἐπορεύοντο διὰ νὰ ἐπιτεθῶσι αἰφνιδίως κατὰ τοῦ Γκαίητ. Τὰ δύο στρατεύματα συνηντήθησαν καὶ ἐκρότησαν μάχην. Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τῆς συμπλοκῆς, τινὲς τῶν Ἀμερικανῶν ὑπεχώρησαν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτον παντελὴς ἧττα. Μεγάλας ποσότητας πολεμοφοδίων ἐκυρίευσαν οἱ Βρετ-

τανοί. Ὁ δὲ Γκαίητ δὲν ἠδυνήθη νὰ συνενώσῃ τοὺς στρατιώτας του. Τὸ στράτευμά του ἐτράπη εἰς πλήρη φυγήν. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα, τὸ Συνέδριον ἔπαυσε τὸν Γκαίητ ἀπὸ τὴν στρατηγίαν τοῦ μεσημβρινοῦ στρατοῦ, καὶ διώρισεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν στρατηγὸν Γρήν.

Ὁλόκληρος ἡ πολιτεία ἦτον ἤδη εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Ἄγγλων. Τὸ Συνέδριον ἤθελε νὰ στείλῃ στράτευμα εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ κατορθώσῃ δι' ἔλλειψιν χρημάτων. Εἶχον παύσει νὰ ἐκδίδωσι χαρτονομίσματα, καὶ ἤδη ἦσαν τόσον πολλὰ ἐκδεδομένα ὥστε ὁ λαὸς ἀπώλεσε πᾶσαν πίστιν περὶ τῆς ἀξίας των, καὶ ἐκυκλοφόρουν εἰς πολὺ μικρὰν ἀξίαν. Ἐχρειάζοντο ἑξακόσια τάλληρα ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ ἀγοράσῃ τις ἓν ζεῦγος ὑποδημάτων. Ὁ μισθὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ μόλις ἤρκει νὰ τρέφῃ τὸν ἵππον του μὲ βρώμην. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον ὅτι τὸ Συνέδριον εὕρισκε δυσκολίαν διὰ νὰ συλλέξῃ στρατιώτας.

Ἐν τούτοις ὁ στρατὸς τοῦ Βασιγκτῶνος πρὸς τὴν ἄρκτον ἦτον εἰς τόσον ἐλεεινὴν κατάστασιν ὥστε οὐδὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ. Ἕκαστον πρᾶγμα ἐφαίνετο σκοτεινόν, καὶ τὸ χείριστον, ἐπίβουλον τραῦμα ἐμελετᾶτο ἀκριβῶς κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον κατὰ τοῦ ἀγῶνος τῶν φιλοπατρίδων. Ὁ Ἀρνόλδος τοῦ ὁποίου τὴν ἀνδρείαν εἰς τὴν Κουεβὲκ καὶ τὴν Στιλγουάτερ ἀνεφέραμεν, ἤδη ἔγεινε προδότης. Ἦτον ἀρχηγὸς εἰς ἓν ὀχυρὸν φρούριον, τὸ ὁποῖον εἶχε κτισθῆ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἰς τὸ Γουέστ-Πόϋντ. Τὸ φρούριον

τοῦτο ἐπρότεινε νὰ προδώσῃ εἰς τοὺς Βρεττανούς, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ διορισθῇ στρατηγὸς εἰς τὸ στράτευμά των, καὶ νὰ τῷ δώσωσι πεντήκοντα περίπου χιλιάδας τάλληρα.

Ὁ ταγματάρχης Ἀντρέ, τέλειος ἀξιωματικὸς Βρεττανός, ἐστάλη ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην διὰ νὰ συμφωνήσῃ τοὺς ὅρους μὲ τὸν Ἀρνόλδον. Ἦλθεν ἐντὸς τῶν Ἀμερικανικῶν χαρακωμάτων, καὶ συμφωνήσας μὲ τὸν προδότην καὶ λαβὼν τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἐπεχείρησε τὴν ἐπιστροφήν του. Ὅτε εἶχε φθάσει σχεδὸν εἰς τὰς Βρεττανικὰς ἐμπροσθοφυλακάς, συνελήφθη ἀπὸ τρεῖς Ἀμερικανοὺς ἐθνοφύλακας. Ἐρευνόντες αὐτὸν εὗρον τὰ ἔγγραφα εἰς τὰ περιπόδιά του. Ἀποῤῥίψαντες προσφορὰν δέκα χιλιάδων λιρῶν διὰ νὰ τὸν ἀφήσωσι, οἱ ἔντιμοι οὗτοι φιλοπάτριδες, ἔφεραν τὸν αἰχμάλωτόν των εἰς τὸν πλησιέστερον Ἀμερικανικὸν σταθμόν. Μετὰ δικαίαν τινα διαδικασίαν, ἀπηγχονίσθη ὡς κατάσκοπος. Ὁ Ἀρνόλδος ἤκουσε τὴν σύλληψιν τοῦ Ἀντρὲ ἐγκαίρως, ὥστε ἠδυνήθη νὰ καταφύγῃ εἰς Βρεττανικὸν πλοῖον. Λαβὼν τὸν ὑποσχεθέντα βαθμόν του εἰς τὸ Βρεττανικὸν στράτευμα, ἔδειξε μετὰ ταῦτα τὸ μῖσος του κατὰ τῶν φιλοπατρίδων, φθείρων διάφορα μέρη τῆς χώρας. Ἀλλὰ καὶ οἱ Βρεττανοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ κατεφρόνουν αὐτόν.

Ὁ Βάσιγκτων ἦτον πολὺ ἀνυπόμονος διὰ νὰ συλλάβῃ τὸν προδότην, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεδιάσθη τὸ ἀκόλουθον σχέδιον: Βιργίνιός τις ὑπεκρίθη ὅτι ἐλειποτάκτισε, καὶ ἡνώθη μὲ τὸ στράτευμα

τοῦ Ἀρνόλδου. Τὰ καταλύματα τοῦ προδότου ἦσαν τότε εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, πλησίον τοῦ ποταμοῦ Οὔδσωνος· καὶ τὸ σχέδιον ἦτο νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν, νὰ τοῦ φράξωσι τὸ στόμα καὶ νὰ τὸν φέρωσιν ἐπὶ πλοιαρίου εἰς τὴν Νέαν Γερσέην. Πρὶν δυνηθῇ νὰ γένῃ τοῦτο, ὁ Ἀρνόλδος ἤλλαξε τὰ καταλύματά του. Μετὰ ταῦτα ἐστάλη διὰ νὰ λεηλατίσῃ μέρη τῆς Βιργινίας, καὶ ἐκεῖ ὁ Λαφαγέτης ἐπροσπάθησε νὰ τὸν συλλάβῃ, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ.'

Ὄρος τοῦ βασιλέως. — Κούπενς. — Δικαστικὸς οἶκος τοῦ Γκιλφόρδου.

Μετὰ τὴν ἐν Κάμδδεν νίκην του, ὁ Κορνουάλλης προέβη νὰ ὑποτάξῃ τὴν ἀρκτῴαν Καρολίναν. Ἔστειλεν ἀπόσπασμα εἰς τὰ ὄρη, διὰ νὰ στρατολογήσῃ τοὺς Τόρεις, καὶ νὰ τρομάξῃ τοὺς Οὐίγγους. Ἀλλ' οἱ ὀρεινοὶ Οὐίγγοι δὲν ἐτρόμαζον εὐκόλως. Κατεσκεύαζον πυρίτιδα πρὸς χρῆσιν των, μεταχειριζόμενοι τὸ νίτρον τὸ ὁποῖον εὕρισκον εἰς τὰ σπήλαια, καὶ ἄνθρακα καιόμενον ἐπὶ τῶν ἰδίων των θάμνων. Κυνηγοῦντες τὸ ἄνω μνημονευθὲν ἀπόσπασμα, κατέφθασαν αὐτὸ εἰς τὸ Ὄρος τοῦ βασιλέως καὶ ᾐχμαλώτευσαν ὁλόκληρον τὸ ἀπόσπασμα μὲ πολὺ ὀλίγην ζημίαν.

Ὁ Γρήν, ἀναλαμβάνων τὴν στρατηγίαν τοῦ μεσημβρινοῦ στρατοῦ, ἐστάθμευσεν ἀποσπάσματα εἰς

διάφορα σημαντικὰ μέρη. Ἓν ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μόργκαν, προσεβλήθη εἰς τὸ Κούπενς ὑπὸ τοῦ Ταρλέτου ἀξιωματικοῦ Βρεττανοῦ περιφήμου διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀπήνειάν του. Οἱ στρατιῶται τοῦ Ταρλέτου ἐφώρμησαν μὲ τὴν συνήθη θηριωδίαν των, ἀλλ ὑπεδέχθησαν ἀπὸ τοὺς καραβινοφόρους τοῦ Μόργκαν τόσον εὐσταθῶς, ὥστε ἐκλονίσθησαν. Εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον περίστασιν, ἐπίθεσίς τις τοῦ ἱππικοῦ τοῦ συνταγματάρχου Βασιγκτῶνος ἀπεφάσισε τὴν τύχην τῆς ἡμέρας. Οἱ Βρεττανοὶ ἡττήθησαν μὲ τὴν ἀπώλειαν πολλῶν ἀνδρῶν καὶ πολλοῦ μέρους τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν.

Ἐνῷ ὁ συνταγματάρχης Βάσιγκτων ἐφώρμα μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα εἰς τὴν μάχην ταύτην, συνήντησε τὸν Ταρλέτον, καὶ οἱ δύο ἦσαν καλοὶ ξιφομάχοι, ἀλλ' ὁ Ταρλέτος ἐπληγώθη καὶ ἠναγκάσθη νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα καὶ νὰ φύγῃ. Ὀλίγον μετὰ τὸ περιστατικὸν τοῦτο, εἴς τινα εὔθυμον συναναστροφήν, ὁ Ταρλέτος ἐχλεύαζε τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀξιωματικούς, καὶ εἶπεν ὅτι πρὸ πάντων ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὸν περίφημον ἥρωα, τὸν συνταγματάρχην Βασιγκτῶνα: «Ἠδύνασο νὰ πράξῃς τοῦτο, συνταγματάρχα», ἀπεκρίθη κυρία τις Οὐίγγη, ἥτις ἦτο παροῦσα: «ἐὰν μόνον ἔβλεπες ὀπίσω σου εἰς τὴν μάχην τοῦ Κούπενς.»

Ὁ συνταγματάρχης Βάσιγκτων ἦτον ἐπίσης καλὸς στρατηγηματικὸς ὡς καὶ ἀνδρεῖος. Ἐνεφανίσθη ποτὲ ἐνώπιον Βρεττανικοῦ τινος ὀχυρώματος, τὸ ὁποῖον ἦτο τόσον ὀχυρὸν ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ κυριευθῇ ἄνευ πυροβολικοῦ. Μὴ ἔχων τηλεβόλον, ἔκοψε τὸν κορμὸν

πίτυος καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐπὶ τροχῶν ὥστε νὰ ὁμοιάζῃ μὲ τηλεβόλον. Παρατάξας αὐτὸ εἰς τὸ μέτωπον τῆς δυνάμεώς του, ἐπροσκάλεσε τοὺς Βρεττανοὺς νὰ παραδοθῶσι. Τὸ στρατήγημα ἐπέτυχε. Τρομάξαντες ἀπὸ τὸν κορμὸν τῆς πίτυος τοῦ συνταγματάρχου Βασιγκτῶνος, κατέθεσαν τὰ ὅπλα των ἄνευ ἀναβολῆς.

Ἡ ἧττα τοῦ Ταρλέτου εἰς τὸ Κούπενς παρώργισε μεγάλως τὸν Κορνουάλλην. Κινήσας ἀμέσως εἰς καταδίωξιν τοῦ Μόργκαν, ἔφθασεν εἰς τὸν ποταμὸν Κατώβαν, δύο ὥρας ἀκριβῶς, ἀφοῦ οἱ Ἀμερικανοὶ τὸν εἶχον διαβῆ. Ἡ νὺξ ἐπέκειτο, καὶ ἀπεφάσισε νὰ περιμένῃ ὅπου εὑρέθη μέχρι τῆς πρωίας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς ἤρχισε βροχή, καὶ ὁ ποταμὸς ἐξογκώθη τοσοῦτον, ὥστε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας κατέστη ἀδιάβατος. Ἐν τούτοις ὁ Γρὴν ἔσπευσε νὰ βοηθήσῃ τὸν Μόργκαν διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ὑποχώρησιν. Ὅτε ἦτον πλησίον τὸ στράτευμα, εἰσῆλθεν εἴς τι ξενοδοχεῖον, βρεγμένος ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ σχεδὸν ἀπηλπισμένος. Ἡ δὲ καλοκάγαθος ξενοδόχος του ἀφοῦ ἡτοίμασε τὸ γεῦμα του, ἔφερεν εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ χρήματά της, καὶ εἶπεν ὅτι τὰ ἀφιεροῖ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ Γρὴν ἐξηκολούθησεν τὴν ὑποχώρησιν ὅσον ἠδύνατο ταχέως καὶ διέβη τὸνΓιάδκην.Πρὶν φθάσῃ τὸ Βρεττανικὸν ςράτευμα ἑτέρα ῥαγδαία βροχὴ ἤρχισεκαὶ ὁ ποταμὸς κατέστη ἀδιάβατος. Διαβὰς αὐτὸν εἰς ἀνωτέραν θέσιν,ὁ Κορνουάλλης ἔσπευδε νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸν Δάν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε. Οἱ Ἀμερικανοὶ σχεδὸν καταβεβλημένοι ἀπὸ

τὸν κόπον, ἔφθασαν εἰς τὸν πρῶτον πόρον τοῦ ποταμοῦ, καὶ διέβησαν αὐτὸν ἀσφαλῶς. Ἐνταῦθα ὁ Κορνουάλλης παρῄτησε τὴν καταδίωξιν. Δυσκόλως δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν ἰδέαν τῶν ταλαιπωριῶν τὰς ὁποίας οἱ Ἀμερικανοὶ ὑπέστησαν εἰς τὴν ὑποχώρησιν ταύτην. Τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ ἐνδύματά των κατεφθάρησαν. Καθόλον αὐτὸν τὸν χρόνον ἔτρωγον ἅπαξ μόνον τῆς ἡμέρας, καὶ ἐκοιμῶντο ἐν ὑπαίθρῳ.

Ἅμα ἀνεπαύθησαν οἱ ἄνθρωποί του, ὁ Γρὴν ἐξεστράτευσε πάλιν. Ἠκολούθησε τὸν ἐχθρὸν εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Καρολίναν καὶ ἐκρότησε κατ' αὐτῶν μάχην εἰς τὸ Δικαστικὸν Κατάστημα τοῦ Γκιλφόρδου. Οἱ Βρεττανοὶ ὑπερίσχυσαν μὲν εἰς τὴν συμπλοκὴν ταύτην, ἀλλ' ἡ νίκη των ἠγοράσθη τόσον ἀκριβὰ ὥστε ὁ Κορνουάλλης ἐνόμισε φρόνιμον νὰ ὀπισθοδρομήσῃ. Μετ' ὀλίγον ἔλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀποσπάσματος τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη ὑπὸ τὸν Ἀρνόλδον διὰ νὰ λεηλατήσῃ τὴν Βιργινίαν. Τοῦτο ἦτον εὐάρεστον ἔργον εἰς τὸν Ἀρνόλδον, τὸν Ταρλέτον καὶ τὸν Κορνουάλλην. Οὗτοι ἐνήργησαν νὰ καταστραφῇ περιουσία ἀξίας δέκα ἑκατομμυρίων ταλλήρων, κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος τοῦ 1781. Μετὰ ταῦτα ὁ Κορνουάλλης συνέλεξε τὰς δυνάμεις του, καὶ ὠχυρώθη εἰς τὴν Ὑορκτάουν ἐν Βιργινίᾳ.

Ἐν τούτοις ὁ Μαρίων καὶ ὁ Λῆ ἐνησχολοῦντο εἰς τὴν Καρολίναν. Ἐκυρίευσαν τὸν ἕνα Βρεττανικὸν σταθμὸν κατόπιν τοῦ ἄλλου. Ἡ φιλοπατρία τῆς κυρίας Μόττε, εὐγενοῦς Οὐϊγγικῆς κυρίας, εἶναι ἀξία νὰ μνημονευθῇ. Ὁμὰς Βρεττανῶν κατέλαβε τὴν οἰκίαν

της. Ὁ Μαρίων καὶ ὁ Λῆ ἐπολιόρκουν αὐτὴν, ὅτε ἤκουσαν ὅτι μέγα Βρεττανικὸν στράτευμα ἦτον μόνον ὀλίγα μίλια μακράν. Ἡ κυρία Μόττε ἐπέμενεν νὰ βάλουν πῦρ εἰς τὴν ὡραίαν οἰκίαν της διὰ νὰ ἐξώσουν τὸν ἐχθρὸν, παρὰ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πολιορκίαν. Τοῦτο καὶ ἐγένετο· οἱ δὲ Βρεττανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὑψώσουν λευκὴν σημαίαν ὡς σημεῖον παραδόσεως.

Μεταξὺ ἄλλων σπουδαίων θέσεων ἡ Γεωργούπολις ἔπεσεν ἐνώπιον τοῦ Μαρίωνος καὶ τοῦ Λῆ. Κατὰ τὴν προσβολὴν τῆς πόλεως ταύτης, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπεδίωξαν τὸν ἐχθρὸν ἀπό τινα περίβολον, οἱ δὲ Βρεττανοὶ προέβησαν νὰ τὸν ἀνακτίσωσι; «Ὁρμᾶτε ἐμπρὸς», εἶπεν ὁ Βρεττανὸς ἀρχηγός: «εἶναι μόνον ἐλεεινοὶ ἐθνοφύλακες καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν λόγχην». Ὁ λοχίας Ὅρδ ἀμέσως ἐστάθη εἰς τὴν πύλην τοῦ περιβόλου, καθόσον οἱ Βρεττανοὶ ἤρχοντο, οὗτος ἔπληττε τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου διὰ τοῦ ξίφους του, φωνάζων: «εἶναι ἐδῶ λόγχαι.» Οὐδεμία βεβαίως εἶναι. Οἱ Βρεττανοὶ ὀπισθοδρόμησαν ἐνώπιον τοῦ μόνου ὅπλου του, καὶ παρήτησαν τὴν προσβολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ.'

Εὐτάω. — Ὑορκτάουν. — Τέλος τῆς ἐπαναστάσεως.

Μετὰ τὴν ἐν τῷ Δικαστικῷ Καταστήματι τοῦ Γκιλφόρδου μάχην ὁ Γρὴν ἐκίνησεν πρὸς τὴν Μεσημ-

βρινὴν Καρολίναν, ἐναντίον τοῦ στρατεύματος τὸ ὁποῖον ὁ Κορνουάλλης εἶχεν ἀφήσει ἐκεῖ διὰ νὰ περιστέλλῃ τοὺς φιλοπάτριδας. Καὶ ὑπέστη μὲν δυστύχημά τι εἰς τὸν λόφον τοῦ Ὅμπκιρκ, ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Μαρίωνος, τοῦ Λῆ, τοῦ Σούμπτερ καὶ τοῦ Πίκενς, τὸ πλεῖστον τῆς πολιτείας ἀνέκτησε ταχέως ἀπὸ τοὺς Βρεττανούς. Ὁ Γρὴν τέλος πάντων ἐκρότησε μάχην κατὰ τοῦ κυρίου σώματος τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Εὐτάω. Καὶ τὰ δύο μέρη ἐπολέμησαν μὲ ἀπεγνωσμένην ἀνδρείαν.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς μάχης, ὁμὰς Βρεττανῶν ἀπεχώρησεν εἴς τινα πλίνθινον οἰκίαν, καὶ ἔκλεισαν τὰς θύρας τόσον ταχέως, ὥστε ἀφῆκαν ἔξω ἕνα τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν. Ἀφοῦ οἱ Ἀμερικανοὶ ἦλθον νὰ τὴν προσβάλωσι, οὗτος ἐπαρουσιάσθη πομποδῶς εἰς τὸν συνταγματάρχην αὐτῶν, ἀπαριθμῶν ὅλα τὰ ἀξιώματά του: «Κύριε, εἶμαι ἀπεσταλμένος ὑπασπιστὴς στρατηγοῦ τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ, γραμματεὺς τοῦ ἀρχηγοῦ, λοχαγὸς τοῦ πεντηκοστοῦ δευτέρου τάγματος»: « — «Ἀρκετὰ ταῦτα», τὸν διέκοψεν ὁ συνταγματάρχης: «εἶσθε ἀκριβῶς ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἐζήτουν· θέλω λάβει φροντίδα περὶ ἡμῶν». Καὶ κρατῶν τὸν αἰχμάλωτόν του μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Βρεττανικῶν πυροβόλων, ἐπροφύλαξε τὸ πρόσωπόν του ἑωσότου κατώρθωσεν ὅ,τι ἤθελε, καὶ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

Οἱ Βρεττανοὶ ὑπεχώρησαν ἐνώπιον τῆς ἀκατανικήτου ἀνδρείας τῶν στρατιωτῶν τοῦ Γρήν. Οἱ τελευταῖοι νομίζοντες ὅτι ἡ μάχη ἔλαβε τέλος, ἐπέπεσαν

ἐπὶ τῶν καταληφθέντων ἐφοδίων. Ὁ ἐχθρὸς βλέπων αὐτοὺς ἐνασχολουμένους τοιουτοτρόπως, συνενώθη καὶ ἀνανέωσε τὴν προσβολήν. Οἱ Ἀμερικανοὶ κατελήφθησαν μὲν αἰφνιδίως, ἀλλ᾿ ὁ Γρὴν κατώρθωσε νὰ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους του μέ τινα ζημίαν. Οἱ Βρεττανοὶ ὑπέφεραν τοσοῦτον ὥστε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ ἀρχηγός των κατέστρεψε τὰ ἐφόδιά του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Καρλεστώνην.

Γαλλικὸς στόλος σταλεὶς πρὸς βοήθειάν τῶν Ἀμερικανῶν ἔφθασεν εἰς τὸ παράλιον τῆς Βιργινίας κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1781. Ὁ Βάσιγκτων ἠπείλει τὸ Βρεττανικὸν στράτευμα εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἤδη ὅμως ἐκίνησε δρομαίως πρὸς τὴν μεσημβρίαν διὰ νὰ ἑνωθῇ μὲ τοὺς Γάλλους ὅπως περικυκλώσουν τὸν Κορνουάλλην. Ὁ στρατηγὸς Κλίντων ὅστις ἐστρατήγει εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, δὲν ἀνεκάλυψε τὸ κίνημα τοῦτο, εἰμὴ πολὺ ἀργά, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ προλάβῃ. Ἡ μοῖρα τοῦ Λαφαγέτου ἦτον ἤδη εἰς τὴν Βιργινίαν. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου τὰ Γαλλικὰ καὶ Ἀμερικανικὰ στρατεύματα ἐπολιόρκουν τὴν Ὑορκτάουν, καὶ σφοδρὸν πῦρ ἐξερεύγετο ἀπὸ τὰ κανονοστάσιά των.

Ῥήγματα ἐγένοντο ταχέως εἰς τὰ Βρεττανικὰ ὀχυρώματα. Ὁ Κορνουάλλης ἀπεπειράθη ἔξοδον, ἀλλ᾿ ἀπεκρούσθη εἰς τὰ ὀχυρώματά του. Τότε ἐπεχείρησε νὰ διαβιβάσῃ τοὺς στρατιώτας του ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ τοῦ ποταμοῦ τῆς Ὑόρκης, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν δίοδον αὐτοῦ διὰ τῶν Γαλλικῶν χαρακωμάτων εἰς τὸ ἀντίθετον σημεῖον, καὶ νὰ

σπεύσῃ νὰ ἑνωθῇ μετὰ τοῦ Κλίντωνος εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Καὶ μία μὲν μοῖρα διέβη τὸν ποταμὸν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἀλλὰ τρομερὸς χειμὼν ἤρξατο, καὶ οἱ λοιποὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἑνωθῶσι μετ' αὐτῶν. Ὅσοι ἀπέβησαν εἰς τὴν ξηρὰν ἀφοῦ κατεβράχησαν, ἠναγκάσθησαν νὰ ὀπισθοδρομήσωσι τὴν πρωΐαν, καὶ οὐδεμίαν περαιτέρω προσπάθειαν κατέβαλον διὰ νὰ σωθῶσι.

Ἡ μόνη ἐλπὶς τοῦ Κορνουάλλη ἦτον ἤδη ἡ βοήθεια ἐκ μέρους τοῦ Κλίντωνος. Ἀντεῖχε ὅσον περισσότερον ἠδύνατο, ἀλλὰ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἔφεραν τὰ κανονοστάσιά των καθ' ἡμέραν πλησιέστερον, καὶ κατὰ τὴν 19 Ὀκτωβρίου εὑρέθη ἠναγκασμένος νὰ παραδοθῇ. Ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἐπέκεινα Βρεττανοὶ στρατιῶται κατέθεσαν τὰ ὅπλα των. Ὁ Βάσιγκτων μεγαλοψύχως ἐπροσπάθησε νὰ ἀποφύγῃ τοῦ νὰ πληγώσῃ τὰ αἰσθήματα τοῦ ἐχθροῦ. Πρὶν ἐμφανισθῶσι εἰς τὸ πεδίον, ἔδραμεν ἔφιππος εἰς τοὺς στρατιώτας του, ἐνῷ παρετάττοντο, καὶ εἶπεν: «Παιδιά μου, ἂς μὴ συμβῇ καμμία ὕβρις κατὰ τοῦ νικημένου ἐχθροῦ. Ὅταν καταθέσουν τὰ ὅπλα των μὴν ἀνευφημῆτε. Οἱ μεταγενέστεροι θέλουν ἐπευφημήσει ὑπὲρ ὑμῶν». Τὴν ἰδίαν ταύτην ἡμέραν ὁ Κλίντων ἔστειλε νὰ βοηθήσῃ τὸν Κορνουάλλην μὲ ἰσχυρὰν δύναμιν πλοίων καὶ στρατιωτῶν. Μαθὼν δὲ ὅτι ἦτο πολὺ ἀργά, ὅτε ἦτο πλησίον εἰς τὸ παράλιον τῆς Βιργινίας, ἀπέπλευσεν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Τὰ νέα τῆς παραδόσεως τοῦ Κορνουάλλη ἐχαιρετήθησαν πανταχόθεν μὲ μεγάλην χαράν. Ὁ παλαιὸς κώδων τοῦ δημοσίου οἴκου εἰς τὴν Φιλαδελφίαν ἤχη-

σεν διὰ νὰ ἀναγγείλῃ τὰ χαροποιὰ νέα. Πολλοὶ συνεκινήθησαν τόσον ὥςτε ἔκλαιον. Ὁ γέρων θυρωρὸς τοῦ Συνεδρίου ἀπέθανεν ἀπὸ ὑπερβολικὴν χαράν. Ὁ Βάσιγκτων δὲν ἐπελάθετο νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς θείας προνοίας. Τὰ δὲ στρατεύματα συνῆλθον διὰ νὰ ἀποδώσουν τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὸν Θεὸν τῶν Δυνάμεων.

Ἡ παράδοσις τοῦ Κορνουάλλη ἔθεσε πέρας εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν πόλεμον. Ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ κοινοβούλιον εὗρον ἀνωφελὲς νὰ προσπαθήσωσι νὰ νικήσωσι ἄνδρας, οἵτινες ἐπροτίμων νὰ μάχονται ῥακένδυτοι καὶ μὲ ἓν μόνον πενυχρὸν φαγητὸν τὴν ἡμέραν μᾶλλον, παρὰ νὰ ἀπωλέσουν τὴν ἐλευθερίαν των. Ἀπεσταλμένοι ἀπ' ἀμφοτέρας τὰς χώρας συνῆλθον εἰς Παρισίους. Ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ εἰρήνη ἀποκατεστάθη. Τὸ Βρεττανικὸν στράτευμα ἔλαβε διαταγὰς νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Νέαν Ὑόρκην, καὶ τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὴν 25 Νοεμβρίου 1783. «Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκενώσεως» πανηγυρίζεται ἔτι εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ἐνῷ τὸ Ἀμερικανικὸν στράτευμα ἔμενεν ἀργόν, ἀνεφύει νέος κίνδυνος. Καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται παρεπονοῦντο μεγαλοφώνως κατὰ τοῦ Συνεδρίου, διότι δὲν ἐπλήρωνεν αὐτοὺς κατὰ τὴν συμφωνίαν. Μάλιστα δὲ προέβησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἀπειλήσωσι βίαν· καὶ ἐπρόσφεραν εἰς τὸν Βασιγκτῶνα νὰ τὸν κηρύξωσι βασιλέα. Λυπούμενος διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοιούτου πνεύματος, ὁ Βάσιγκτων εὐ-

γενῶς ἀπέρριψε τὴν προσφοράν των· ἀπέτρεψε δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν βίαν, καὶ παρεκίνησε τὸ Συνέδριον νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς αἰτήσεις τῶν. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, ὁ στρατὸς διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Βασιγκτῶνος, διελύθη ἡσύχως. Πολλοὶ ταλαίπωροι στρατιῶται ἀνεχώρησαν διὰ τὴν πατρίδα των χωρὶς λεπτὸν εἰς τὸ θυλάκιόν των. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1783, ὁ Βάσιγκτων ἀπεχαιρέτησε τοὺς ἀξιωματικούς του. Ἦτο σκληρὸν δι' ἐκείνους νὰ χωρισθῶσιν, οἵτινες ἐκοπίασαν καὶ ἔπαθον τόσον καιρὸν μὲ αὐτόν. Μὲ πλήρη καρδίαν, ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἔλαβον τὴν χεῖρα τοῦ σεβαστοῦ ἀρχηγοῦ των. Ἔπειτα ὁ μέγας ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως παραδόσας τὴν ἐξουσίαν του εἰς τὸ Συνέδριον, ἀπεχώρησεν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, εἰς τὸ Ὄρος Βέρνον, ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Ποτομάκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ΄

Ψήφισις συντάγματος.

Ὀλίγον μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Κορνουάλλη, ὁ Βάσιγκτων, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Λαφαγέτην καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς, μετέβη διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μητέραν του. Ἓξ ἔτη εἶχον παρέλθει ἀφότου ἐχωρίσθησαν, καὶ ἤδη ἐπανῆλθε λατρευόμενος ὑπὸ τοῦ ἔθνους. Ἐνῷ μεγάλη πομπὴ ἡτοιμάζετο εἰς τὸν τόπον πρὸς τιμὴν τῶν ἐνδόξων ἐπισκεπτῶν, ἡ κυρία

Βάσιγκτων ἔμενεν ἡσύχως ἐν τῇ οἰκίᾳ της, ἐνασχολουμένη εἰς τὸ νῆμά της: «Χαίρω βλέπουσά σε Γεώργιε», ἦσαν αἱ πρῶται λέξεις ὅταν ὁ Βάσιγκτων εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν της: «μετεβλήθης πολύ.» Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ Λαφαγέτης ἐπεσκέφθη αὐτὴν, καὶ παρέστησε μὲ λαμπροὺς λόγους τὸ μεγαλεῖον τοῦ υἱοῦ της: «Δὲν θαυμάζω», ἀπεκρίθη αὕτη: «διότι ὁ Γεώργιος ἦτον πάντοτε καλὸν παιδίον.»

Ὁ πόλεμος ἔπαυσε. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἦσαν ἐλεύθεροι· ἀλλὰ περιεκυκλοῦντο ἔτι ἀπὸ μεγάλας δυσκολίας. Ὤφειλον ἄπειρον χρέος εἰς ξένας κυβερνήσεις ὡς καὶ εἰς τοὺς ἰδίους των στρατιώτας καὶ ἀξιωματικούς. Πῶς ἔμελλε νὰ πληρωθῇ τοῦτο; Τὸ Συνέδριον δὲν εἶχε παντάπασι χρήματα, καὶ οὐδεμίαν ἐξουσίαν νὰ εἰσπράξῃ τοιαῦτα ἀπὸ τὰς διαφόρους πολιτείας, αἱ ὁποῖαι ἐθεώρουν ἑαυτὰς ἀνεξαρτήτους, καὶ ἔβλεπον μετὰ ζηλοτυπίας ἀλλήλας ὡς καὶ τὴν γενικὴν κυβέρνησιν. Ἡ Ἀγγλία προσέτι παρεπονεῖτο ὅτι οἱ ἔμποροι αὐτῆς δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσπράξωσι ὅ,τι τοὺς ὠφείλετο εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ὁ πόλεμος ἐφάνη ποτὲ ὅτι ἤθελεν ἀνανεωθῇ.

Ὁ λαὸς ἐξηκολούθει νὰ ὑποφέρῃ. Ὅλα τὰ πράγματα ἐφαίνοντο σκοτεινά. Οἱ φόροι οἱ ἐπιβληθέντες εἴς τινας πολιτείας, ἂν καὶ μικροὶ καθ' ἑαυτούς, ἐθεωροῦντο ὡς βάρος, διότι τὰ χρήματα ἦσαν τόσον σπάνια. Εἰς τὴν Μασσακουσέτην, πολὺς λαὸς ἠγέρθη εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἀντέστη εἰς τὴν κυβέρνησιν. Ὁ Χιὲζ ὅστις ὑπῆρξεν λοχαγὸς εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἔγεινεν ἀρχηγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κίνημα ὠνομάσθη: «ἀποστα-

σία τοῦ Χιέζ.» Ἐπί τινα χρόνον ἐπέφεραν ταραχάς· ἀλλὰ οἱ ἐθνοφύλακες ἐκλήθησαν εἰς τὰ ὅπλα, καὶ ὁ Χιὲζ καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἐθεώρησαν συμφερώτερον νὰ ὑποταχθῶσιν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς στάσεως ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐπαγχονισθῶσιν, ἀλλὰ τέλος πάντων ἀπελύθησαν.

Ἐγένετο φανερὸν ὅτι ἰσχυροτέρας κυβερνήσεως ἦτον ἀνάγκη. Ἑπομένως συνεκλήθη Συνέλευσις ἀπεσταλμένων ἀφ' ἑκάστης πολιτείας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συντάξωσι σύνταγμα. Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1787 ἡ Συνέλευσις συνῆλθεν εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχαῖον δημόσιον οἶκον ἐν τῇ Φιλαδελφίᾳ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ κήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας εἶχεν ὑπογραφῆ. Περιελάμβανε δὲ τοὺς συνετωτάτους ἄνδρας τῆς χώρας. Ὁ δὲ Βάσιγκτων ἐξελέχθη πρόεδρος αὐτῆς.

Διάφορα ἀντικείμενα συνεζητήθησαν ζωηρῶς ὑπὸ τῶν μελῶν. Ἦτον δύσκολον νὰ εὐχαριστηθοῦν ὅλοι. Ἐφάνη ποτὲ ὅτι ἦσαν ἀνίκανοι νὰ συμφωνήσωσι περὶ συντάγματος. Τέλος πάντων ὁ Βενιαμὶν Φραγκλῖνος, ἤδη προβεβηκώς, ἀλλὰ σταθερὸς φίλος τῆς πατρίδος του, ὡς πάντοτε, ἐπρότεινεν ὥστε ὁ κλῆρος τῆς πόλεως νὰ προσκληθῇ νὰ προσφέρῃ δέησιν διὰ τὴν θείαν φώτισιν καθ' ἑκάστην πρωίαν, πρὶν ἀρχίσουν τὰ ἔργα των. Καὶ οὕτως ἐγένετο. Μεγαλητέρα ἁρμονία τότε ἐπεκράτησε. Ὁ εἷς ὑπεχώρησεν εἰς τὸ ἓν ἀντικείμενον καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸ ἕτερον. Τέλος πάντων τὸ ἔνδοξον σύνταγμα ἀποπερατώθη.

Τὸ σύνταγμα ὑπεβλήθη ἔπειτα εἰς τὰς διαφόρους πολιτείας. Τινὲς εὗρον σφάλματα εἰς αὐτό· ἀλλ' ὁ

Ἀλέξανδρος Ἄμιλτον ἐκ Νέας Ὑόρκης, καὶ ὁ Ἰάκωβος Μάδισων ἐκ Βιργινίας, ὑπερασπίσθησαν αὐτὸ ἀπὸ ὅλας τὰς προσβολάς. Μετ' οὐ πολὺ ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὰς πλείστας τῶν πολιτειῶν. Ἐντὸς δὲ τριῶν ἐτῶν τὸ παρεδέχθησαν ὅλαι. Εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ νόμος τῆς χώρας, μετά τινων τροπολογιῶν γενομένων εἰς τὸ μετέπειτα.

Κατὰ τὸ σύνταγμα ὅλοι οἱ νόμοι τῆς χώρας ἐν γένει πρέπει νὰ ψηφίζωνται ὑπὸ δύο Βουλῶν. Ὀνομάζονται δέ: «ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων». Ὁμοῦ δὲ εἶναι γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα: «Συνέδριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.» Συνέρχονται δὲ ἅπαξ τοῦ ἔτους. Οἱ γερουσιασταὶ ἐκλέγονται ἀπὸ τὰ νομοθετικὰ σώματα τῶν διαφόρων πολιτειῶν οἱ δὲ βουλευταὶ ἀπὸ τὸν λαόν. Οἱ νόμοι ἑρμηνεύονται ἀπὸ τοὺς δικαστάς, οἵτινες ἀποτελοῦν τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐκτελοῦνται δὲ ὑπὸ προέδρου, ἐκλεγομένου ἅπαξ κατὰ τετραετίαν ἀπὸ ἐκλογεῖς, οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν λαόν.

Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν εἰς νόμον ψηφισθέντα ἀπὸ τὸ Συνέδριον. Εἶναι τότε μηδέν, ἐκτὸς ἐὰν τὰ δύο τρίτα τῶν δύο Βουλῶν ψηφίσωσι πάλιν αὐτόν. Ὁ πρόεδρος εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ. Διορίζει διαφόρους ἀξιωματικοὺς καὶ συνομολογεῖ συνθήκας, ὑποκειμένας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Γερουσίας. Συγχρόνως δὲ μὲ τὸν πρόεδρον ἐκλέγεται ἀντιπρόεδρος, ὅστις, ἐὰν ὁ πρόεδρος ἀποθάνῃ, ἢ κατασταθῇ ἀνίκανος, ἀντικαθιστᾷ αὐτόν.

Ἑκάστη πολιτεία εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ ὑπέρτατος κριτὴς τῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν αὐτὴν μόνην. Μόνον δὲ εἰς ὑποθέσεις σχετιζομένας μὲ τὴν χώραν ἐν γένει ἡ γενικὴ κυβέρνησις ἔχει ἐξουσίαν.

Ὑπὸ τὸ νέον σύνταγμα ὁ Βάσιγκτων ἐξελέχθη πρόεδρος. Ὅλοι ἀπέβλεπον εἰς αὐτὸν, ὡς τὸν μόνον ὅστις ἠδύνατο νὰ προφυλάξῃ τὴν χώραν ἀπὸ τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπαπείλουν. Κατὰ πρόσκλησιν τῆς πατρίδος του, ἀφῆκε πάλιν τὴν ἥσυχον κατοικίαν του ἐν τῷ Ὄρει Βέρνον. Ἡ ὁδοιπορία του πρὸς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἔδειξε πόσον ὁ λαὸς τὸν ἠγάπα. Πλήθη συνεσωρεύθησαν περὶ αὐτόν, λαμβάνοντα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν τιμήσωσιν. Κατὰ δὲ τὴν 30 Ἀπριλίου τοῦ 1789, ἔλαβε τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγένετο ὁ πρῶτος πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ.'

Αἱ δύο κυβερνητικαὶ περίοδοι τοῦ Βασιγκτῶνος.

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γένῃ ἦτο νὰ εὕρουν τρόπον νὰ πληρώσουν το δημόσιον χρέος. Τοῦτο ἦτον δύσκολον ἔργον, ἀλλ' ἀνετέθη εἰς μεγαλοφυῆ ἄνδρα, τὸν Ἀλέξανδρον Ἅμιλτον. Ὁ Ἅμιλτον ἀφιέρωσε ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο. Ἐπενόησε μέσα διὰ νὰ πληρωθῇ

βαθμηδὸν μέγα μέρος τοῦ χρέους. Κατὰ τὴν συμβουλήν του, τὸ Συνέδριον ἐσύστησε διὰ προνομίου τράπεζαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ μέγα κεφάλαιον. Ὁ λαὸς πάλιν ἤρχισε νὰ δίδῃ πίστιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ τὰ πράγματα μετ' οὐ πολὺ κατέστησαν λαμπρά.

Ἡ δευτέρα δυσκολία ἦτο μὲ τοὺς Ἰνδοὺς, τοὺς εἰς τὸ δυτικὸν μέρος. Καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, τινὲς ῥιψοκίνδυνοι κυνηγοὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Βιργινίαν καὶ Καρολίναν πέραν τῶν ὀρέων, καὶ ἔκτεισαν κατοικίας δι' ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐρημίαν. Ὁ περίφημος Δανιὴλ Μποῦνος μετὰ πέντε ἑταίρων, ἐκατοίκησεν εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶναι σήμερον ἡ Κεντούκη. Ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ του ἦσαν αἱ πρῶται λευκαὶ γυναῖκες, αἵτινες ἐπάτησαν τὸν πόδα εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τῆς Κεντούκης. Πολλὰ δυσάρεστα συμβεβηκότα συνέβησαν εἰς τὸν Μποῦνον καὶ εἰς ἄλλους τοιούτους ὡς αὐτόν, — πολλοὶ μόλις ἐσώθησαν ἀπὸ τὰ θηρία καὶ ἀπὸ τοὺς θηριωδεστέρους ἐρυθροὺς ἄνδρας τοῦ δάσους! Εἷς ἀπὸ τοὺς σκανικοὺς τούτους σταθμοὺς, ὠνομάζετο Βρυὰν Σταθμός. Κατὰ τὸ 1782 ὁμάς τις Ἰνδῶν ἀπεπειράθη νὰ καταλάβῃ αἰφνιδίως τὴν φρουράν του. Ἐνεδρεύοντες πλησίον τοῦ φρουρίου, ἐπερίμενον τοὺς ἄνδρας νὰ ἐξέλθωσιν· ἀλλ' οἱ πονηροὶ κυνηγοὶ εἶδον σημεῖα ἐχθρικὰ, καὶ ἔμενον ἐντὸς τῶν ὀχυρωμάτων. Κατὰ δυστυχίαν τὸ ὕδωρ αὐτῶν ἐξηντλήθη, καὶ ἂν μετέβαινον εἰς τὴν πηγὴν, ἦσαν βέβαιοι ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ἤθελον καταπυροβολήσει αὐτοὺς καὶ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ φρούριον. Εἰς τὴν κρί-

σιμον ταύτην περίστασιν αἱ ἀνδρεῖαι γυναῖκες τοῦ σταθμοῦ τούτου προσεφέρθησαν νὰ φέρωσι τὸ ὕδωρ. Βαδίζουσαι ἀπροφυλάκτως διῆλθον τοὺς θάμνους εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἄγριοι ἦσαν κεκρυμμένοι. Ἐγέμισαν τοὺς κάδους των καὶ ἐπέστρεψαν. Πεντακόσιαι καραβῖναι ἐσκόπευον κατ' αὐτῶν, ἀλλ' οὐδεμία ἐπυροβόλησε. Οἱ Ἰνδοὶ ἐπερίμενον τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' εἰς μάτην. Οὕτω τὸ φρούριον ἐσώθη.

Ἐπειδὴ τὰ καταστήματα πρὸς τὴν δύσιν ηὔξανον, τὸ Συνέδριον ἀπεπειράθη νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς Ἰνδούς, ἀγοράζον τὰς γαίας των. Ὑπῆρχον ὅμως τινὲς πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ Ὀχίου, εἰς τὴν θέσιν ὅπου σήμερον εἶναι ἡ πολιτεία τῆς Ἰνδιάνης, οἵτινες δὲν ἤθελον νὰ συγκατανεύσωσιν εἰς τὴν πώλησιν. Ἠπείλουν πόλεμον, καὶ τὸ Συνέδριον ἠναγκάσθη νὰ στείλῃ στράτευμα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἄρμερ διὰ νὰ τοὺς ὑποτάξῃ. Ὁ Ἄρμερ ἔφθειρε τοὺς ἀγρούς των. Ἀλλ' ἐνῷ κατεδίωκε τοὺς Ἰνδούς, οἵτινες ἔφευγον ἐνώπιον αὐτοῦ, μία μοῖρα τοῦ στρατεύματός του ἐνικήθη, καὶ ἡ ἑτέρα ἔπεσεν εἰς ἐνέδραν καὶ κατεκόπη.

Ὁ στρατηγὸς Σαὶντ Κλαίρ, ἔμπειρος ἀξιωματικός, ἐστάλη τότε κατὰ τῶν Ἰνδῶν. Ὁ Λίτλ Τούρτλε ἦτον τὸ ὁδηγοῦν πνεῦμα αὐτῶν. Ἦτο περίφημος ἀρχηγὸς τοῦ ὁποίου ἡ ῥὶν καὶ τὰ ὦτα ἔλαμπον ἀπὸ ἀργυροὺς δακτυλίους. Οὗτος πανούργως ἐσχεδίασε αἰφνιδίαν ἐπίθεσιν. Πρωΐαν τινα περὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἦτον πλησίον τὸ Ἰνδικὸν στρατόπεδον, τὸ εἰσβαλὸν στράτευμα προσεβλήθη αἰφνιδίως. Ἂν καὶ ὁ Σαὶντ Κλαὶρ κατέβαλε προσπαθείας καὶ οἱ ἀξιω-

ματικοί του ἔδειξαν ἀνδρείαν, οἱ στρατιῶταί του ἐτράπησαν εἰς ἀταξίαν. Πολλοὶ ἐφονεύθησαν, καὶ ἡ μάχη ἀπέβη εἰς παντελῆ ἧτταν.

Τρίτον στράτευμα ἐστάλη τότε, καὶ ταύτην τὴν φορὰν ὁ Βάσιγκτων ἐνεπιστεύθη τὴν στρατηγίαν εἰς τὸν στρατηγὸν Οὐένε. Ὁ Οὐένε εἶχε διακριθῆ εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Διὰ τῶν θηριωδῶν ἐφορμήσεών του κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπέκτησε μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν του τὸ παρωνύμιον: «μανιώδης Ἀντώνιος». Προχωρῶν μετὰ περισκέψεως εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν, ὁ Οὐένε ἐνίκησεν αὐτοὺς καὶ κατερήμωσε τὰ χωρία των εἰς ἀπόστασιν πεντήκοντα μιλίων. Ἐταπεινώθησαν δὲ ἐντελῶς. Συνθήκη ὑπεγράφη, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, τὸ μεθόριον ἦτον ἀσφαλές. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ Οὐένε εἶπεν εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ὅτι, ἐάν ποτε ἤθελον παραβιάσει τὴν συνθήκην ταύτην, ἤθελεν ἐγερθεῖ ἀπὸ τὸν τάφον διὰ νὰ τοὺς πολεμήσῃ.

Ὅτε τὰ τέσσαρα ἔτη τοῦ Βασιγκτῶνος, ἐπλησίαζον νὰ ἐκπνεύσωσι, ἐξελέχθη καὶ δεύτερον πρόεδρος.

Ὁμάς τις ἠγέρθη, ἥτις ἀντέτεινεν εἰς τὰς πράξεις τοῦ προέδρου καὶ παρεπονέθη ὅτι εἶχεν ὑπέρμετρον ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἐθεώρει ἔτι τὸν Βασιγκτῶνα ὡς τὸν πατέρα τῆς πατρίδος του.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ Βασιγκτῶνος, συνέβησαν ταραχαί, αἵτινες ὠνομάσθησαν: «ἡ στάσις τοῦ οἰνοπνεύματος». Φόρος εἶχεν ἐπιβληθῆ εἰς ὅλα τὰ οἰνοπνεύματα τὰ ὁποῖα ἀπεστέλλοντο. Τινὲς εἰς τὴν δυτικὴν Πεννσυλβανίαν εἶπον ὅτι δὲν ἤθελον πληρώσει τὸν φόρον τοῦτον. Συναθροισθέντες

ὑπό τινα ἄνδραν, ὅστις ὠνομάσθη : Τομδὲ Τίνκερ, ἀπέβαλον τὸν εἰσπράκτορα καὶ ἀντεστάθησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Μόνον ἀφοῦ ὁ Βάσιγκτων ἔστειλε μέγα σῶμα στρατιωτῶν ἐναντίον των, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ καθῆκόν των.

Συνέβησαν ὡσαύτως δυσαρέσκειαί τινες μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν· ἀλλ' ὁ Βάσιγκτων κατέπαυσεν αὐτὰς ὅλας μετὰ συνέσεως. Τινὲς ἐζήτησαν ἀπ' αὐτὸν νὰ βοηθήσῃ τὸν Γαλλικὸν λαόν, ὅστις εἶχε ἀποδιώξει τὸν βασιλέα του, ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι ὤφειλε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ νὰ παραχωρήσῃ ἡ Ἀγγλία μέρη τινά, τὰ ὁποῖα ἦσαν φιλονικούμενα. Ἀλλ' ὁ Βάσιγκτων ἀπέφυγεν ἐμφρόνως τὸν πόλεμον. Ἐν τούτοις ὁ τόπος ηὐτύχει. Προέβαινε δὲ αὐξάνων κατὰ τὴν δύναμιν. Ἡ δύσις ταχέως ἐκατοικήθη. Νέαι πολιτεῖαι ἐκ διαλειμμάτων ἐμορφώθησαν. Κατάλογος αὐτῶν μὲ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδοχῆς των εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας θέλει ἐκτεθῆ ἀκολούθως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ.'

Ὁ Ἰωάννης Ἀδάμ.— Ὁ Θωμᾶς Ἰεφφερσών.

Ὁ Βάσιγκτων δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τρίτην περίοδον, ὁ δὲ Ἰωάννης Ἀδὰμ ἐξελέχθη διὰ νὰ τὸν διαδεχθῇ ὡς πρόεδρον. Ὁ Ἀδὰμ ἦτον εἷς τῶν μεγαλητέρων ἐκ τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν. Εἰς τὸ

διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως, ἐστάλη εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς πρέσβυς. Τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον τὸν παρέλαβε ἐκρότησε μάχην καθ' ἑνὸς Βρεττανικοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἀφοῦ π ῶτον ὁ κύριος 'Αδὰμ ὑπεσχέθη ὅτι ἤθε ε μένει εἰς τὸν κοιτῶνα κατὰ τὸ διάστημα τῆς μάχης. 'Επί τινα χρόνον ἐτήρησε τὸν λόγον του, ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν ἠδυνήθη νὰ διατηρήσῃ αὐτόν. Ἁρπάσας πυροβόλον, ὥρμησεν εἰς τὸ κατάστρωμα, ὁ δὲ πλοίαρχος μετ' οὐ πολὺ εἶδεν αὐτὸν γεμίζοντα καὶ πυροβολοῦντα μετὰ τῶν λοιπῶν. Ὁ πλοίαρχος ἀνέμνησεν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόσχεσίν του, καὶ τὸν διέταξε νὰ καταβῇ κάτω. 'Αλλ' ὁ κ. 'Αδὰμ ἠρνήθη νὰ πράξῃ οὕτω· ὁ δὲ πλοίαρχος ἠναγκάσθη νὰ τὸν καταβιβάσῃ διὰ τῆς βίας.

Δυσκολία τις μὲ τοὺς Γάλλους ἀνεφύη εἰς τὴν περίοδον τοῦ 'Αδάμ. Συνελάμβανον μὲ τρόπον δυσάρεστον τὰ 'Αμερικανικὰ πλοῖα. Ὁ πρόεδρος 'Αδὰμ ἀπεφάσισε νὰ καταπαύσῃ τὸ τοιοῦτον καὶ ἡτοιμάσθη εἰς πόλεμον. Διάφοροι συμπλοκαὶ ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῶν Γαλλικῶν καὶ 'Αμερικανικῶν πλοίων ἕνεκα τῶν ὕβρεων τούτων. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν, Γαλλικὴ τις φρεγάτα συνελήφθη ἀπὸ τὸν 'Αστερισμὸν (ὄνομα πλοίου). Ὁ ἀντιπλοίαρχος Ῥόδγιερ ἐστάλη εἰς τὴν φρεγάταν μετὰ δώδεκα ἀνδρῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς λείας, καὶ νὰ μεταφέρῃ τὸ πλήρωμά της εἰς τὸν 'Αστερισμόν.

Πρὶν δυνηθῇ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, τρικυμία τις ἐχώρισε τὰ δύο πλοῖα. Ὁ Ῥόδγιερ καὶ οἱ δώδεκα ἄνθρωποί του ἦσαν ἤδη εἰς μέγαν κίνδυνον. Εἰς τὴν

λείαν ὑπῆρχον ὡς ἔγγιστα διακόσιοι Γάλλοι ναῦται καὶ ἠδύναντο νὰ ἐγερθῶσι καὶ νὰ ἀνακτήσωσι τὸ πλοῖον. Διὰ νὰ προλάβῃ τοῦτο, ὁ Ῥόδγιερ ἐν τῷ ἅμα διέταξεν ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους νὰ καταβῶσι κάτω καὶ ἔθεσε φυλακὰς διὰ νὰ φονεύσωσι πάντα, ὅστις ἤθελε ἔλθει εἰς τὸ κατάστρωμα. Μετὰ τριῶν ἡμερῶν φοβερὰν ἀγωνίαν, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων οὔτε στιγμὴν ἐκοιμήθη, κατώρθωσε νὰ φέρῃ τὴν λίαν σώαν εἰς τὸν λιμένα.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1789 ὁλόκληρον τὸ ἔθνος ἐβυθίσθη εἰς θλίψιν ἐκ τῆς ἀγγελίας ὅτι ὁ προσφιλὴς των Βάσιγκτων δὲν ὑπῆρχε πλέον! Ἀπέθανεν ἀπὸ ὀξείαν ἀσθένειαν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ εἰς μικρὰν βροχήν! Ἐπειδὴ προσήγγιζε τὸ τέλος του εἶπεν εἰς τὸν ἰατρόν του: «δὲν φοβοῦμαι νὰ ἀποθάνω». Οὗτος ᾐσθάνετο ὅτι ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα του πιστῶς καὶ ὅτι ἡ πατρίς του οὐδέποτε θέλει λησμονήσει τὰς ὑπηρεσίας του.

Κατὰ τὸ 1800 τὸ Συνέδριον συνῆλθε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν πόλιν Βάσιγκτων, ἥτις ἔκτοτε ὑπῆρξεν ἡ πρωτεύουσα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ Βάσιγκτων κεῖται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ποτομάκ, εἰς ἕνα μικρὸν χῶρον ὀνομαζόμενον «ἡ Ἐπαρχία τῆς Κολομβίας». Ὁ χῶρος οὗτος ἐδωρήθη εἰς τὴν γενικὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τὴν Μαρυλάνδην. Ἦτο κατ' ἀρχὰς ἔρημος διὰ τῆς ὁποίας ἠδύνατό τις νὰ ὁδοιπορήσῃ πολλὰ μίλια χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ ἀνθρώπινον ὄν. Ἀλλὰ θαυμασίως μετεβλήθη ἔκτοτε. Ἀκμάζουσαι ἐπαύλεις καὶ τερπναὶ ἐξοχικαὶ οἰκίαι εἶναι ἤδη διεσπαρμέναι εἰς τὴν ἐπι-

φάνειάν της. Ἡ Βάσιγκτων ἔγεινε μεγάλη πόλις, καὶ κοσμεῖται μὲ λαμπρὰς δημοσίους οἰκοδομάς. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἡ κατοικία τοῦ προέδρου, ἡ ὁποία πολλάκις ὀνομάζεται «ὁ Λευκὸς Οἶκος», καὶ τὸ Καπιτόλιον, μεγάλη τις οἰκοδομὴ εἰς τὴν ὁποίαν συνέρχεται τὸ Συνέδριον.

Ἀφοῦ ὁ Ἰωάννης Ἀδὰμ ὑπηρέτησε τέσσαρα ἔτη (1797 — 1801), ὁ Θωμᾶς Ἰεφφερσὼν ἔγεινε πρόεδρος. Αὐτὸς ἦτον ὅστις συνέταξε τὴν προκήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότατα συμβεβηκότα εἰς τὸ διάστημα τῆς προεδρείας του ἦτον ἡ ἀγορὰ τῆς Λουϊζιάνης ἀπὸ τοὺς Γάλλους. Ὁ Ναπολέων, ἀρχηγὸς τότε τῆς Γαλλίας, ἐσκόπευε κατ' ἀρχὰς νὰ στείλῃ ἐκεῖ μεγάλην ἀποικίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξερράγη πόλεμος μετὰ τῆς Ἀγγλίας, εἶχεν ἀνάγκην νὰ συλλέξῃ ὅσους ἀνθρώπους καὶ χρήματα ἤθελε δυνηθῆ. Διὰ τοῦτο ἐπώλησε τὴν Λουϊζιάναν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διὰ δεκαπέντε ἑκατομμύρια ταλλήρων, μέρος τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ εἰς ἐκείνους τοὺς Ἀμερικανοὺς τῶν ὁποίων ἡ ἰδιοκτησία εἶχε συλληφθῆ ἀπὸ τοὺς καταδρομεῖς Γάλλους, εἰς τὸν ὠκεανόν.

Εἰς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς Ἀφρικῆς, ἐπὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, κεῖνται τὰ ὀνομαζόμενα: «Βαρβαρικὰ Κράτη». Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἦσαν τὸ κέντρον τῶν πειρατῶν, οἵτινες ἐσυνείθιζαν νὰ περιπλέωσι τὴν θάλασσαν, νὰ συλλαμβάνουν ἐμπορικὰ πλοῖα, καὶ νὰ πωλῶσι τὰ πληρώματά των ὡς δούλους. Διά χρονικόν τι διάστημα, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπλήρωνον

ἐτήσιον φόρον διὰ νὰ ἀσφαλίζωσι τὰ πλοῖά των ἀπὸ τὰ κακουργήματα ταῦτα. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους οἱ πειραταὶ ἔγειναν τόσον αὐθάδεις, ὥστε ἀπεστάλη στόλος ὑπὸ τὸν μοίραρχον Πρέμπλ διὰ νὰ τιμωρήσῃ αὐτούς.

Ἐνῷ κατόπτευε τὸν λιμένα τῆς Τριπόλεως, ἓν τῶν Ἀμερικανικῶν πλοίων, ἡ Φιλαδέλφεια, προσέκρουσε ἐπί τινος βράχου. Καὶ ἐκυριεύθη μὲν ἀμέσως ὑπὸ τῶν Τριπολιτῶν, ἀλλ' ὁ ἀντιπλοίαρχος Δεκάτωρ, εἷς τῶν ἀνδρειωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀπεφάσισε νὰ μὴ χαρῶσιν οὗτοι ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν θρίαμβόν των. Ἑσπέραν τινά, εἰς μικρὸν πλοῖον μετασχηματισμένον ὡς ἀκτόπλοιον, ἔπλευσε τολμηρῶς εἰς τὴν Φιλαδελφίαν καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ προσδέσῃ τὸ πλοῖόν του εἰς τὰ πλευρά της. Πρὶν οἱ Τριπολῖται ἀνακαλύψωσι τὰ διατρέχοντα, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνθρωποί του ἀνέβησαν εἰς τὴν Φιλαδελφίαν. Ἀφοῦ ἐδίωξαν τοὺς πειρατάς, ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐξετέλεσαν ἀσφαλῶς τὴν ὑποχώρησίν των.

Ὀλίγον μετὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο, οἱ Ἀμερικανοὶ προσέβαλον τὸν Τριπολιτικὸν στόλον καὶ ἐκανονοβόλισαν τὴν πόλιν. Ὁ ἀνδρεῖος Δεκάτωρ ἐπολέμησε πάλιν ὡς λέων. Προσβαλὼν ἓν ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ πλοιάρια, συνεκρούσθη μὲ τὸν πλοίαρχον, καὶ ἀπεγνωσμένος ἀγὼν ἔλαβε χώραν. Ἐνῷ τοιουτοτρόπως ἐπολεμοῦντο, ἕτερος Τριπολίτης ὥρμησε μὲ γυμνὸν τὸ ξίφος καὶ ἡτοιμάζετο νὰ φονεύσῃ τὸν Δεκάτωρα, ὅτε ἀνδρεῖός τις ναύτης ἔσωσε τὴν ζωήν του, παρεμβαλὼν τὸ πρόσωπόν του καὶ δεχθεὶς αὐτὸς τὸ τραῦμα. Ἀφοῦ ὑπέστη δεινά τινα, ὁ Πασσᾶς τῆς Τριπόλεως

ἐνόμισε καλὸν νὰ ἔλθῃ εἰς συνθήκας. Ἐπί τινα ἔτη μετὰ ταῦτα, προσεφέροντο πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν σημαίαν μετὰ σεβασμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ.'

Δευτέρα περίοδος τοῦ Ἰεφφερσῶνος. — Ἰάκωβος Μάδισων.

Κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1805, ὁ Ἰέφφερσων εἰσῆλθεν εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ περίοδον. Ὁ Ἀαρὼν Μπούρρ, ὅστις ἦτον ἀντιπρόεδρος, δὲν ἐξελέχθη ἐκ νέου. Αἱ ἐλπίδες τοῦ Μποὺρρ διεψεύσθησαν, καὶ ὁδοιπορῶν κατὰ τὴν δύσιν, διέδωκεν ὅτι ἐνησχολεῖτο εἰς μέγα τι σχέδιον, καὶ ἐδοκίμασε νὰ πείσῃ τοὺς προύχοντας νὰ ἑνωθῶσι μετ' αὐτοῦ. Ὁποῖον δὲ ἦτο τὸ σχέδιόν του, οὐδέποτε ἐγνώσθη. Νομίζεται δὲ ὅτι προέθετο νὰ χωρίσῃ τὴν δύσιν ἀπὸ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἑνώσεως, καὶ νὰ διορισθῇ αὐτὸς ἀρχηγός.

Ὁ πρόεδρος μαθὼν ὅτι εἶχε καταγράψει διαφόρους χιλιάδας ἄνδρας διὰ τὴν ἐπιχείρησίν του, κατὰ τὸ 1807, συνέλαβε τὸν Μποὺρρ κατηγορούμενον ἐπὶ προδοσίᾳ. Ἐβλήθη δὲ εἰς τὴν φυλακήν· αὐτὸς δὲ ὁ μέγας ἀνὴρ ἐκοιμήθη ἐπί τινα χρόνον μὲ μάλλινον σκέπασμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μεταξὺ τῶν κοινῶν κακούργων. Ἐδικάσθη δὲ καὶ ἠθωώθη. Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐν γένει ἐπίστευεν αὐτὸν ἔνοχον· καὶ ἂν καὶ ἦτον εἷς τῶν πρώ-

των ῥητόρων καὶ δικηγόρων τῆς πατρίδος του, ἀπεστρέφετο ἀπὸ ὅλους.

Πρὸς δυσμὰς τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων, ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, ἔκειτο ἐπαρχία τοῦ Μεξικοῦ ὀνομαζομένη Καλλιφορνία. Πρὸς ἄρκτον δὲ αὐτῆς ἦτον ἐκτεταμένος χῶρος, ἀποτελῶν ἤδη τὴν πολιτείαν Ὀρεγόνην, καὶ τὴν περιφέρειαν τῆς Βασιγκτώνης. Περὶ τῆς χώρας ταύτης ὀλίγα ἢ μηδὲν ἦσαν γνωστά· καὶ ἐπὶ τῆς περιόδου τοῦ Ἰεφφερσῶνος, ὁμὰς στρατιωτῶν καὶ κυνηγῶν ἀπεστάλη διὰ νὰ τὴν κατοπτεύσῃ. Εἶχον παρέλθει δύο ἔτη, καὶ ἀπήντησαν πολλὰ συμβεβηκότα. Ὡδοιπόρησαν ἓξ χιλιάδας μίλια, καὶ ἐντελῶς κατώπτευσαν τὴν κοιλάδα τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Κολομβία.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ Ἰεφφερσῶνος διεκρίθη διὰ μιᾶς τῶν μεγαλειτέρων ἐφευρέσεων αἵτινες ἐγένοντο τότε· ἤτοι τοῦ ἀτμοπλοίου. Βλέπων τις τοὺς ποταμούς μας κεκαλυμμένους μὲ πλέοντα παλάτια, ἂς ἐνθυμῆται ὅτι τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον τοῦ κόσμου κατεσκευάσθη ἀπὸ τὸν Ῥοβέρτον Φοῦλτον, Πεννσυλβάνειον, καὶ ἔπλευσεν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Οὔδσωνος κατὰ τὸ 1807. Ἐξετέλεσε δὲ τὸν διάπλουν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀλβανίας εἰς τριάκοντα ἓξ ὥρας, καὶ ἐγένετο μεγάλη βελτίωσις εἰς τὰ πλοῖα τῶν ποταμῶν τὰ ὁποῖα ἐδαπάνουν μίαν ἑβδομάδα ἢ καὶ περισσότερον διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὴν διάβασιν ταύτην. Τοῦτο τὸ πλοιάριον τοῦ Φούλτωνος προηγήθη ἀπὸ τὰ λαμπρὰ ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα ἐγένοντο μετὰ ταῦτα τόσον κοινά.

Ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἐφαίνετο ὅτι ᾐσθάνετο ἀκόμη πόνον διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀποικιῶν της. Ἦτον ἡ ἰσχυροτέρα ὅλων τῶν χωρῶν ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ὠφελήθη ἀπὸ τὴν δύναμίν της νὰ σταματᾷ Ἀμερικανικὰ πλοῖα καὶ νὰ τὰ ἐξετάζῃ. Ἀντεποιεῖτο τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συλλαμβάνῃ Βρεττανοὺς ναύτας, ὅπου ἠδύναντο νὰ εὑρεθῶσι, καὶ νὰ λαμβάνῃ αὐτοὺς διὰ νὰ ὑπηρετῶσι εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς πλοῖα. Καί, τὸ χείριστον ἀπὸ ὅλα, ἔλαβε τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἀποφασίζῃ ἀφ' ἑαυτῆς ποῖοι ἦσαν ναῦται Βρεττανοί, καὶ ἐνίοτε ἀντ' αὐτῶν συνελάμβανεν Ἀμερικανούς.

Τὰ Ἀμερικανικὰ πλοῖα ἦσαν πολλάκις ἀδύνατα, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντισταθῶσι. Τοῦτο συνέβη ὡς πρὸς τὴν Κεσαπιήκ. Ἐκπλεύσασα ἀπὸ τὸν λιμένα, ἀπροετοίμαστος εἰς μάχην, ἐπροφθάσθη ἀπὸ Βρεττανικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῆς, ἐφόνευσε διαφόρους ἀπὸ τὸ πλήρωμά της καὶ ἀφήρεσε τέσσαρας ἄνδρας, τοὺς ὁποίους ἀντεποιεῖτο ὡς λειποτάκτας. Η ἀγγελία δ' αὕτη παρήγαγε μεγάλον ἐρεθισμὸν καθ' ὅλην τὴν χώραν. Ἀλλὰ τὰ Βρεττανικὰ πλοῖα δὲν ἦσαν πάντοτε τόσον εὐτυχῆ. Ὀλίγα ἔτη μετὰ ταῦτα τὸ Λίτλε Μπέλτ ἐκυνήγισεν τὸ Ἀμερικανικὸν πλοῖον, «ὁ Πρόεδρος». Μετ' ὀλίγον ὅμως ἤλλαξε τὴν πορείαν του καὶ τότε ἦλθεν ἡ σειρὰ τοῦ Προέδρου νὰ κυνηγήσῃ αὐτό. Τὸ Λίτλε Μπέλτ ἤρχισε τὴν μάχην ἐνῷ τὸ Ἀμερικανικὸν πλοῖον ἐπλησίαζε, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὑπεχώρησεν μὲ τὴν ἀπώλειαν τριάκοντα ἀνδρῶν.

Ἦτο φανερὸν ὅτι ἐὰν δὲν ἔπαυον τοιαῦται βιαιπραγίαι, ἤθελεν ἀκολουθήσει πόλεμος. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐρεθισμοῦ τούτου ἐξέπνευσεν ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ Ἰεφφερσῶνος. Τὸν διεδέχθη δὲ ὁ Ἰάκωβος Μάδισων. Ὁ Μάδισων ὑπηρέτησε δύο περιόδους ἀπὸ τοῦ 1809 —1817. Συνέβησαν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ δύο πόλεμοι· εἷς μὲ τοὺς Ἰνδοὺς τῆς δύσεως, καὶ ὁ ἕτερος μὲ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν. Ἡ δύσις ἐπληροῦτο ἤδη ταχέως ἀπὸ ἀποίκους. Οἱ Ἰνδοί, φοβηθέντες πάλιν καὶ λησμονήσαντες τὸ μάθημα τὸ ὁποῖον ὁ Οὐένης τοὺς εἶχε διδάξει, ἡτοιμάσθησαν ἐκ νέου νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀρχηγὸς δὲ αὐτῶν ἦτον ὁ Τεκιουμσέχ, ὁ φοβερώτερος Ἰνδὸς, πολεμιστής, ὅστις ἐπολέμησε ποτὲ κατὰ τῆς πατρίδος, δολιόφρων, εὔγλωττος καὶ γίγας κατὰ τὴν δύναμιν. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Τεκιουμσὲχ ἦτο περίφημος προφήτης, ἀμφότεροι δὲ εἶχον μεγάλην ἐπιρροὴν μεταξὺ τῶν μεθορίων φυλῶν. Ἠρνήθησαν δὲ νὰ τηρήσωσι τὴν συνθήκην, ἥτις εἶχε γένει μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ ἐσχεδίασαν γενικὴν ἐξέγερσιν κατὰ τῶν λευκῶν.

Οἱ Βρεττανοὶ πράκτορες ἐνεψύχωναν τὸν Τεκιουμσὲχ καὶ τὸν ἀδελφόν του διὰ νὰ πραγματοποιήσωσι τὸ σχέδιόν των. Οἱ Ἰνδοὶ ἐν γένει ἦσαν πρόθυμοι νὰ δίδουν ἀκρόασιν εἰς αὐτούς. Ἐνῷ ὁ Τεκιουμσὲχ ἦτον ἀπών, ἐπισκεπτόμενος μεμακρυσμένας φυλάς, τοῦ προφήτου τὰ κύρια σκηνώματα εἶχον στηθῇ εἰς τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ Τιππεκάνοε, εἰς τὴν θέσιν ὅπου σήμερον κεῖται τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἰνδιάνης. Ἐν-

ταῦθα οἱ ὀπαδοί του συνήχθησαν περὶ αὐτὸν, καὶ ἔκτισαν πόλιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣΤ.΄

Μάχη ἐν Τιππεκάνοε — Πόλεμος μετὰ τῆς Ἀγγλίας

Ἡ χώρα τῆς Ἰνδιάνης ἐκυβερνᾶτο τότε ἀπὸ τὸν Γουλιέλμον Ἐρρίκον Ἅρρισον, μετὰ ταῦτα πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ δολιόφρων Τεκιουμσὲχ ἔκρινεν εὔλογον νὰ ἀρχίσῃ τὸν πόλεμον, ἐπιφέρων τραῦμα κατὰ τοῦ διοικητοῦ Ἅρρισον. Διὰ τοῦτο μεταβὰς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς χώρας, μὲ διαφόρους ἑκατοντάδας πολεμιστῶν, ἐζήτησε συνέντευξιν. Ἐπὶ δοθέντος σημείου, οἱ ἄνθρωποί του ὤφειλον νὰ ἐπιπέσωσιν κατὰ τῶν λευκῶν οἵτινες ἦσαν παρόντες καὶ νὰ μὴν ἀφήσουν οὐδένα νὰ διαφύγῃ. Ὁ διοικητὴς Ἅρρισον ἠνταμώθη μὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των ἀλλ' ὑποπτεύων προδοσίαν, ἔλαβε τοιαύτας προφυλάξεις, ὥστε ὁ Τεκιουμσὲχ, ὅσον τολμηρὸς καὶ ἂν ἦτο, δὲν ἐτόλμησε νὰ δώσῃ τὸ σημεῖον.

Ὁ Τεκιουμσὲχ εἶχεν ὅλην τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς φυλῆς του. Εἴς τινα συνάντησιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀρρισῶνος, κάθισμα ἐτέθη δι' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ διερμηνέως, ὅστις εἶπεν «ἐπειδὴ τὸ προσφέρει ὁ πατήρ σου (ἐνοῶν τὸν Ἀρρισῶνα) σὲ παρακαλεῖ νὰ τὸ

λάβης.» «Ὁ ἥλιος εἶναι ὁ πατήρ μου», ἀπεκρίθη ὁ Τεκιουμσέχ, ἀγερόχως: «καὶ ἡ γῆ εἶναι ἡ μήτηρ μου, εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας θέλω ἀναπαυθῇ». Καὶ τυλίξας τὸ σκέπασμά του περὶ ἑαυτὸν, ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἑνώσῃ τοὺς ἐρυθροὺς εἰς κοινὸν ἀγῶνα ὁ Τεκιουμσὲχ ἐπεσκέφθη τοὺς Γραικοὺς οἱ ὁποῖοι ἐκατῴκουν εἰς τὴν Ἀλαβάμαν καὶ Γεωργίαν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἤκουσαν τοὺς λόγους του, καὶ ὑπεσχέθησαν τὴν συνδρομήν των. Ἀλλὰ πρὶν οἱ Γραικοὶ δυνηθῶσι νὰ ἐκστρατεύσωσι, καὶ ἐνῷ ὁ Τεκιουμσὲχ ἦτον ἔτι ἀπών, στρατὸς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἁρρισῶνα προσήγγισεν εἰς τὸν ποταμὸν Τιππεκάνοε. Ἐσκόπει δὲ νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν τοῦ προφήτου, ἐὰν δὲν ἤθελε ὑπογραφῇ εὐχάριστός τις συνθήκη.

Ἐνταῦθα ἀπήντησαν τὸν Ἁρρισῶνα διάφοροι Ἰνδοὶ πρέσβεις, οἵτινες εἶπον ὅτι τὸ ἔθνος των ἐπεθύμει εἰρήνην καὶ ὅτι ἤθελον ὑπογράψει συνθήκην τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν. Τὴν ἰδίαν ταύτην νύκταν, ἡ πολεμικὴ κραυγὴ ἠκούσθη αἰφνιδίως, καὶ ὁ στρατὸς προσεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀγρίων πανταχόθεν. Ὁ Ἅρρισον ὅμως ἦτο προητοιμασμένος. Εἶχε διατάξει τοὺς στρατιώτας του νὰ στρατοπεδεύσουν εἰς παράταξιν μάχης καὶ ἤδη διέτρεχεν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος εἰς τὸ ἄλλο, παρακινῶν αὐτοὺς νὰ σταθῶσιν εἰς τὴν θέσιν των μεχρισοῦ ἐξημερώσῃ.

Οἱ Ἰνδοί, κεχρυμένοι εἰς ἐκτεταμένους λιμῶνας, ἔρριπτον θανατηφόρον πῦρ μὲ τὰς καραβίνας των. Εἶχον δὲ μασήσει τὰς σφαίρας των, ὥστε νὰ κατα-

σχίζωσι τὰς σάρκας, καὶ ἑκάστη βολὴ τὴν ὁποίαν ἔρριπτον ἐπέφερεν εἰς τὸν πληγωνόμενον κραυγὴν ἀλγηδόνος. Πολλὰ ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Ἁρρισῶνος εἶχον παρευρεθῆ πρότερον εἰς μάχην καὶ ὅμως καθ' ὅλην τὴν τρομερὰν ταύτην νύκτα, διετήρησαν ἀδιάρρηκτον τὴν γραμμήν των. Περὶ δὲ τὰ χαράγματα τῆς ἡμέρας, ἐφώρμησαν κατὰ τῶν ἀγρίων. Οὗτοι ἐπολέμησαν ἀπεγνωσμένως. Ὁ προφήτης των τοὺς εἶχε βεβαιώσει ὅτι ἤθελον κερδήσει τὴν μάχην, καὶ ἐπίστευσαν αὐτόν, ἀλλ' οἱ προφῆται ἐνίοτε ἀπατῶνται,καὶ οὕτω συνέβη εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Δι' ἰσχυρᾶς τινος ἐπιθέσεως ἀπεδίωξε τοὺς Ἰνδοὺς ἀπὸ τὴν θέσιν των,οἵτινες ἔφυγαν καθ'ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἡ πόλις τοῦ προφήτου κατεστράφη, ὁ δὲ στρατὸς ἐπέστρεψεν ἐν θριάμβῳ. Ὁ στρατηγὸς Ἅρρισον ἦτον φιλεύσπαχνος, ὡς ἦτον καὶ ἀνδρεῖος. Ὀλίγον πρὸ τῆς μάχης, μαῦρός τις λειποτάκτης, ὅστις εἶχε μισθωθῆ ἀπὸ τοὺς Ἰνδούς, διὰ νὰ δολοφονήσῃ τὸν στρατηγόν, συνελήφθη, ἐνῷ ἦτο κεκρυμμένος πλησίον τῆς σκηνῆς του. Κατεδικάσθη δὲ εἰς θάνατον καὶ μεχρισοῦ ἡ ἀπόφασις δυνηθῇ νὰ ἐκτελεσθῇ ἔλαβον προφυλακτικὰ μέτρα διὰ νὰ μὴ δραπετεύσῃ προσηλώσαντες τοὺς πόδας του ὡς σφῆνα μεταξὺ τῶν πλευρῶν κορμοῦ τινος δένδρου, τὸ ὁποῖον εἶχον διασχίσει ἐν μέρει.

Ἐνῷ ἔκειτο τοιουτοτρόπως εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς του θλιβερῶς ἠτενισμένους εἰς τὸν στρατηγόν. Τοῦ Ἁρρισῶνος τὰ αἰσθήματα συνεκινήθησαν. Δὲν ἠδύ-

νατο νὰ ὑποφέρῃ νὰ θανατωθῇ ὁ μαῦρος καὶ ᾐτήσατο ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς του νὰ τὸν συγχωρήσωσι. Οὗτοι δὲν ἤθελον νὰ πράξωσιν οὕτως. Ἠσθάνοντο ὅτι ὁ κακὸς ἄνθρωπος ἦτον ἄξιος θανάτου. Καὶ ὅμως ὅταν ὁ στρατηγός των, ὅστις εἶχε τὴν μεγαλητέραν αἰτίαν νὰ τὸν καταδικάσῃ, συνηγόρει ὑπὲρ αὐτοῦ, δὲν ἠδύναντο νὰ τὸ ἀποποιηθῶσι, καὶ ὁ ἐλεεινὸς μαῦρος ἐσώθη.

Μόλις αἱ Ἰνδικαὶ αὗται ταραχαὶ ἔλαβον πέρας καὶ ἡ δυσκολία μὲ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν ἔγεινε σοβαροτέρα παρά ποτε. Αὕτη δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνδώσῃ εἰς καμμίαν τῶν ἀξιώσεών της. Ἤθελε νὰ ἐξετάζῃ τὰ Ἀμερικανικὰ πλοῖα, ὁσάκις τὸ ἐθεώρει κατάλληλον. Τὸ τοιοῦτον ἔθεσε πέρας εἰς τὸ ζήτημα. Ὁ Ἐρρίκος Κλαΐ, ὁ Ἰωάννης Κάλουν καὶ ἄλλοι μεγάλοι πολιτικοὶ τότε εἰς τὸ Συνέδριον, εἶπον ὅτι ἤθελε πράξει σφάλμα ἡ Ἀμερικὴ νὰ ὑποταχθῇ ἐπὶ πλέον. Ἑπομένως πόλεμος ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Οὗτος δὲ ὀνομάζεται ἐν γένει: «ὁ πόλεμος τοῦ 1812», διότι ἤρχισε τὸ ἔτος τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ.'

Δυστυχήματα κατὰ ξηράν. — Θρίαμβοι ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν διατηροῦν μέγαν στρατὸν πάντοτε ἕτοιμον, ὡς αἱ Εὐρωπαϊκαὶ χῶραι. Ὅτε

λοιπὸν ὁ πόλεμος ἐκηρύχθη, πολλὰ ἔπρεπε νὰ προητοιμασθῶσι. Οἱ ἐν τοῖς πράγμασι ὀλίγα μόνον ἐγνώριζον περὶ πολέμου· καὶ ἐντεῦθεν συνέβησαν κατ' ἀρχὰς σφάλματά τινα καὶ ὑπέστησαν δυστυχήματα. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προέθεντο ἦτον εἰσβολὴ εἰς τὸν Καναδᾶν. Διὰ νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη, ὀλίγοι τακτικοὶ στρατιῶται καί τινες ἐθελονταὶ ἀπὸ τὸ Ὄχιον ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Χούλ, διοικητοῦ τῆς Μίχιγκας.

Ὁ Χοὺλ διεβίβασε τοὺς στρατιώτας του εἰς τὸν Καναδᾶν ἀπὸ τὸν πορθμόν· ἀλλ' ἐπορεύετο τόσον βραδέως ὥστε πρὶν φθάσῃ τὸ πρῶτον Βρεττανικὸν φρούριον, οἱ Κανάδιοι ἐθνοφύλακες ἦσαν εἰς τὰ ὅπλα. Ὁ Τεκιουμσὲχ καὶ οἱ πολεμισταί του ἔσπευσαν νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τὰς ζωοτροφίας τῶν Ἀμερικανῶν. Βρεττανικὸν στράτευμα ἐπορεύετο ὡσαύτως ἐναντίον αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἀντὶ νὰ προσβάλλῃ τὸ φρούριον, ὁ Χοὺλ ἐστράφη πέριξ καὶ ὠπισθοδρόμησεν ὅσον ἠδύνατο ταχύτερον. Οἱ Βρεττανοὶ ἠκολούθησαν, διέβησαν τὸν ποταμὸν καὶ ἐνεφανίσθησαν ἐν πλήρει δυνάμει ἐνώπιον τοῦ πορθμοῦ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἦσαν καλῶς τεταγμένοι, καὶ ὅλοι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ δεχθῶσι τοὺς Βρεττανοὺς μὲ μυδροβολισμούς, ἅμα ἐπλησίαζον. Ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἀγανάκτησίς των, ὅτε εἶδον λευκὴν σημαῖαν ὑψωμένην ἐπάνω τοῦ φρουρίου! Ὁ Χοὺλ ἐτρόμαξε καὶ ὕψωσε τὴν σημαίαν ὡς σημεῖον παραδόσεως. Οἱ ἄνθρωποί του ἔκλαυσαν ὅτε εἶδον αὐτὴν ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία θεραπεία. Οὐ μόνον ὁ πορθμὸς μὲ τὴν

φρουράν του, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ Μίχιγκαν παρεδόθη εἰς τὸν ἐχθρόν. Ὁ Χοὺλ ἐδικάσθη μετὰ ταῦτα. Εὑρέθη ἔνοχος δειλίας καὶ κατεδικάσθη νὰ τουφεκισθῇ, ἀλλ' ἐσυγχωρήθη ἀπὸ τὸν πρόεδρον.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα, σῶμα ἐθνοφυλάκων ἐστρατολογήθη ἐπὶ τοῦ μεθορίου τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ σκοπός των ἦτο νὰ διαβῶσι τὸν Νιαγάραν ποταμὸν ὅστις χωρίζει τὴν Νέαν Ὑόρκην ἀπὸ τὸν Καναδᾶν, καὶ νὰ προσβάλλουν τοὺς Βρεττανοὺς εἰς τὴν πόλιν τῆς βασιλίσσης. Προμηθευθέντων τινῶν πλοιαρίων, ἡ πρώτη μοῖρα τοῦ στρατοῦ διεβιβάσθη. Γενναίως δὲ ἀπεδίωξαν τὸν ἐθχρὸν ἀπὸ τὰ κανονοστάσιά του καὶ ἐκυρίευσαν τὰ ὑψώματα. Ἀλλὰ νέος Βρεττανικὸς στρατὸς ἐπλησίαζε, καὶ κατέστη ἀναγκαῖον νὰ διαβιβάσωσι καὶ τοὺς λοιποὺς στρατιώτας. Πρὸς ἀποθάῤῥυνσιν τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῶν καὶ πρὸς ἰδίαν αὐτῶν δυστυχίαν, δὲν ἠθέλησαν νὰ κινηθῶσιν. Ἡ θέα τῶν πληγωμένων συντρόφων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον φερθῆ ὀπίσω, κατέβαλε τὸ θάῤῥος.

Ἐγκαταλειφθέντες ἀπὸ τοὺς συντρόφους των, οἱ Ἀμερικανοί, οἵτινες εἶχον διαβῆ ἀφοῦ ἀντέσχον ὅσον περισσότερον ἠδύναντο, παρεδόθησαν. Τίποτε περισσότερον δὲν ἐπεχειρίσθη κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τὸ μεθόριον. Καὶ ἀπέτυχον μὲν αἱ δύο εἰσβολαὶ εἰς τὸν Καναδᾶν ἀλλ' ἔνδοξοί τινες νίκαι ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ, ἀνεπλήρωσαν τὰ δυστυχήματα ταῦτα τῆς ξηρᾶς. Ὀλίγα ἐπερίμένοντο ἀπὸ νηπιῶδες ναυτικὸν, ὅτε ἐπολέμει ἐναντίον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς ἰσχυρᾶς θαλασσοκράτορος. Ἀλλὰ τὸ θάρρος καὶ ἡ

θέλησις πολλάκις ἀναπληρώνουν τὴν ἔλλειψιν τῆς δυνάμεως.

Μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ναυτικὰς νίκας τῶν Ἀμερικανῶν ἐκέρδησεν ὁ πλοίαρχος Ἰσαὰκ Χοὺλ ἐντὸς τῆς φρεγάτας «Σύνταγμα». Ἀφοῦ κατεδιώχθη ἀπὸ Βρεττανικὴν μοῖραν τέσσαρας ἡμέρας, καὶ διέφυγε διὰ τῆς καλῆς του διοικήσεως, ὁ Χοὺλ συνεπλάκη μὲ τὴν «Γκερριέρε». Τὸ πλοῖον τοῦτο ἦτον ἓν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα τοῦ Βρεττανικοῦ ναυτικοῦ. Πρὸ πολλοῦ ἐπροσπάθει νὰ ἀνακαλύψῃ Ἀμερικανικὰ πλοῖα καὶ ἤλπιζε ὅτι ταχέως ἤθελε καταστρέψει τὸ «Σύνταγμα». Ἀλλ' οἱ ταυτόχρονες μυδροβολισμοὶ τοῦ Χοὺλ τὴν ἠνάγκασαν ταχέως νὰ καταβιβάσῃ τὴν σημαίαν της. Τόσον πολὺ ἐβλάφθη αὕτη, ὥστε ὁ Χοὺλ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὸν λιμένα, καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τὴν ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἀέρα.

Νίκας ὡσαύτως ἐκέρδησαν τὰ πλοῖα «ἡ Ἐσσέξ», «ὁ Πρόεδρος» καὶ «ὁ Ἄργος». Τὸ Οὐάσπ, ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Ἰώνην, συνεκρούσθη δεινῶς μὲ τὸ Βρεττανικὸν βρίκιον «ἡ Φρόληκ». Ἀφοῦ ἔφερε τὸ πλοῖον του τόσον πλησίον εἰς τὴν «Φρόληκ», ὥστε ἐνῷ ἐγέμιζε τὰ τηλεβόλα του ἤγγιζεν εἰς τὰ πλευρά της, ὁ Ἰώνης διέταξε τοὺς ἀνθρώπους του νὰ εἰσπηδήσουν εἰς αὐτήν. Εὗρον δὲ τὸ κατάστρωμα θέατρον σφαγῆς. Μόνον τρεῖς ἀξιωματικοὶ ἔμενον ἐκεῖ, καὶ εἷς ἀρχαῖος ναύτης καθήμενος ψυχρὸς εἰς τὸ πηδάλιον. Πρὶν ὁ Ἰώνης δυνηθῇ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν λείαν του, Βρεττανικὸν πλοῖον τῶν ἑβδομηκοντατεσσάρων πυροβόλων ἦλθε καὶ συνέλαβε καὶ τὰ δύο πλοῖα.

Ὁ αὐτὸς ἀνδρεῖος Δεκάτωρ ὅστις εἶχεν ἠνδραγαθήσει εἰς τὸν Τριπολιτικὸν πόλεμον, ἐδιοίκει ἤδη τὴν φρεγάταν «αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι». Κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὸ Βρεττανικὸν πλοῖον «ὁ Μακεδών». Εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἔτους, ἑτέραν μεγάλην νίκην ἐκέρδησε τὸ «Σύνταγμα», διοικούμενον ἤδη ἀπὸ τὸν μοίραρχον Βαινδριδγὲ κατὰ τῆς Βρεττανικῆς φρεγάτας Ἰάβας. Ἡ Ἰάβα ἔπρεπε νὰ ἀνατιναχθῇ εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ὁ τροχός της ἀφῃρέθη πρῶτον, διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν τοῦ «Συντάγματος», ὅστις εἶχε βλαφθεῖ εἰς τὴν μάχην.

Πολὺν καιρὸν μετὰ τὸν πόλεμον Βρεττανός τις ἀξιωματικὸς ἐπεσκέφθη τὸ «Σύνταγμα». Ὅτε ἐζητήθη ἡ γνώμη του περὶ αὐτοῦ, ἀπεκρίθη ὅτι ἦτον ὡραῖον πλοῖον καθ' ὅλα τὰ ἄλλα, ἐκτὸς ὅτι ὁ τροχός του ἦτον ἀδέξιος: «Μάλιστα» ἀπεκρίθη ὁ πλοίαρχος «εἶναι ἀδέξιος. Εἶναι ὁ παλαιὸς τροχὸς τῆς «Ἰάβας» τὸν ὁποῖον ἐβάλαμεν εἰς αὐτήν, καὶ ἔκτοτε ἔμεινεν ὡς τρόπαιον τῆς νίκης.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ.'

Ὁ πόλεμος εἰς τὸ ἀρκτειοδυτικὸν μέρος.

Ἡ μεγάλη αἰτία τῆς ἥττας τῶν Ἀμερικανῶν εἰς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος, ὑπῆρξεν ἡ ἀμέλεια τοῦ Συνεδρίου νὰ φροντίσῃ περὶ καταλλήλου στρατοῦ. Ἦτον ἔτι ὀπίσω ὡς πρὸς τὴν δραστηριότητα. Ὑπῆρχον

τινὲς οἵτινες ἀντέκειντο παρρησίᾳ εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ πρόεδρος δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποστηριχθῇ εἰς αὐτόν. Τὸ μεθόριον ὅμως ἔμενεν ἀνοικτὸν εἰς τοὺς Βρεττανούς, καὶ ἦτον ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργηθῇ τι. Σῶμα ἐθελοντῶν ἀπὸ τὴν Κεντούκην εἶχεν ἤδη ἐκστρατεύσει, καὶ ὁ στρατηγὸς Ἅρρισον, ὁ ἥρως τοῦ Τιπεκάνοε, ἐδιωρίσθη ἀρχηγὸς αὐτῶν.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦ Ἁρρισῶνος ἦτο νὰ ἀνακτήσῃ τὸν πορθμόν, ἀλλ' ἡ πορεία του ἔμελλε νὰ γένῃ διὰ μέσου ἑλῶν, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο σχεδὸν ἀτελεύτητα καὶ ὅτε ὁ χειμὼν ἤρχισεν, ἦτον ἔτι πολὺ μακράν. Ἠναγκάσθη λοιπὸν νὰ περιμείνῃ τὸ ἔαρ. Ὁ στρατὸς εἰς δύο μοίρας μετέβη εἰς τὰ χειμερινὰ καταλύματα, καὶ ἡ μὲν μία μοῖρα ἦτον ὑπὸ τὸν Ἁρρισῶνα αὐτόν, ἡ δὲ ἄλλη ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Οὐϊνκεστέρ. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος ὁ Οὐϊνκεστὲρ ἀκούσας ὅτι ἡ Φρενστάουν, θέσις τις πρὸς τὴν ἄρκτον, ἦτον εἰς κίνδυνον, ἐπροχώρησε πρὸς βοήθειάν της καὶ διεσκόρπισε σῶμά τι ἐχθρικόν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ προσεβλήθη ἀπὸ μεγάλην δύναμιν Βρεττανῶν καὶ Ἰνδῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πρόκτωρος. Εἰς τὸ διάστημα τῆς μάχης ὁ στρατηγὸς Οὐϊνκεστὲρ αὐτός, ᾐχμαλωτίσθη ἀπὸ περίφημόν τινα Ἰνδὸν ἀρχηγόν, ὀνομαζόμενον ἡ Στρογγύλη Κεφαλή. Καταθελχθεῖσα ἀπὸ τὴν στολὴν τοῦ αἰχμαλώτου της, ἡ Στρογγύλη Κεφαλὴ τὸν ἀπεγύμνωσε ἐξ αὐτῆς ἄνευ ἀναβολῆς, καὶ περιβληθεῖσα αὐτήν, ἐπεριπάτει ὑπερηφάνως ὡς ὁ ταώς. Ὁ Πρόκτωρ διαβαίνων ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὴν θέσιν ταύτην, ἐξεπλάγη, βλέπων τὸν Ἀμερικανὸν

στρατηγὸν ἡμίγυμνον τρέμοντα ἐπὶ τοῦ πυρὸς, διότι ἦτον ὑπερβολικὸν ψῦχος. Μετὰ μεγάλης δὲ δυσκολίας ἠδυνήθη νὰ πείσῃ τὴν Στρογγύλην Κεφαλὴν νὰ παραδώσῃ τὰ ξένα πτερά της.

Ἂν καὶ ὁ στρατηγός των ἦτον αἰχμάλωτος, μέρος τῶν Ἀμερικανῶν ἀντεῖχεν ἔτι. Τέλος πάντων ἐπιστολὴ ἐστάλη πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Οὐϊνκεστέρ, συνιστῶν εἰς αὐτοὺς νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα των. Τοῦτο ἔπραξαν, ἀφοῦ ἔλαβον ἐγγύησιν ἀπὸ τὸν Πρόκτωρα ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία των ἤθελον μένει ἀβλαβεῖς. Ἀλλὰ μόλις εἶχον παραδοθῆ, καὶ ὁ Πρόκτωρ μὲ τὰ Βρεττανικὰ στρατεύματά του, καὶ ἐκείνους ἐκ τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἠδόναντο νὰ περιπατήσωσιν, ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Καναδᾶν, ἀφήσαντες τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πληγωμένους Ἀμερικανοὺς ὀπίσω χωρὶς νὰ ἀφήσωσιν οὐδένα ἄλλον διὰ νὰ τοὺς προστατεύσῃ ἀπὸ τοὺς συμμάχους του Ἰνδούς. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀσπλαγχνία τῶν ἀγρίων. Ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς πάσχοντας ἀπέφυγαν τὰς φλόγας καὶ τὸν πέλεκυν. Τόσον ἀξία ἦτον ἡ ἐγγύησις τοῦ Πρόκτωρος.

Ὁ Πρόκτωρ ἐνόμισεν ἤδη ὅτι βεβαίως ἤθελε δυνηθῇ νὰ καταβάλλῃ καὶ τὸν Ἁρρισῶνα. Ἅμα ὁ καιρὸς τῷ ἐπέτρεψεν, ἐκίνησε διὰ τὸ Ἀμερικανικὸν στρατόπεδον. Ἀλλ' ὁ Ἅρρισον δὲν ἔμενεν ἀργός. Ἐξασθενήσας ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν τῆς μοίρας τοῦ Οὐϊνκεστὲρ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἤθελε κυριεύσει τὸν πορθμόν, ἀλλ' ἀπεφάσισε νὰ φυλάξῃ τὴν θέσιν του. Ἑπομένως ἤρχισε τὴν ἀνέγερσιν φρουρίου εἰς τὴν θέσιν ὅπου σήμερον εἶναι τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τοῦ

'Οχίου, καὶ ἐνησχόλει τοὺς ἀνθρώπους του ἡμέραν καὶ νύκταν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ εἶναι ἕτοιμος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Δὲν ἔμενε εἰς αὐτὸν καιρὸς διὰ νὰ ἀπωλέσῃ. Ὁ Πρόκτωρ καὶ ὁ Τεκιουμσὲχ μετ' οὐ πολὺ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τοῦ φρουρίου Μείγς, ὡς ἡ θέσις αὕτη ὠνομάζετο, καὶ ἐπροσκάλεσαν τὴν φρουρὰν νὰ παραδοθῇ: «Ὄχι ἐνόσῳ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι ἀρχηγός!» ἦτον ἡ σύντομος ἀπάντησις τοῦ Ἀῤῥισῶνος.

Ἡ προσβολὴ ἐγένετο ἰσχυρά. Οἱ Ἰνδοὶ μάλιστα ἀνέβησαν εἰς τὰ δένδρα ἐπικρεμάμενοι ἐπὶ τοῦ φρουρίου, διὰ νὰ δύνανται νὰ πυροβολῶσι κατὰ τῶν στρατιωτῶν. Καὶ ὁ Ἄῤῥισον αὐτὸς ἐνῷ περιήρχετο δίδων τὰς διαταγάς του ἐπυροβολήθη πολλάκις. Μία σφαῖρα ἐκτύπησε ποτὲ τὸ κάθισμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο, καὶ ἄλλοτε στρατιώτης τις ἐφονεύθη εἰς τὸ πλευρόν του. Δὲν ὑπέστη ὅμως οὐδεμίαν βλάβην, ἀλλ' ἐματαίωσε πᾶσαν προσπάθειαν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ εἴδησις ἐλήφθη ἤδη ὅτι σῶμα Κεντουκίων ἦτον πολὺ πλησίον, σπεύδον πρὸς βοήθειαν τοῦ φρουρίου. Ὁ Ἄῤῥισον ἔστειλε λόχον εἰς αὐτοὺς νὰ προσβάλωσι μίαν μοῖραν τοῦ ἐχθροῦ, ἐνῷ ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ φρουρίου ἐπέπιπτε κατὰ τῆς ἄλλης. Ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὸ φρούριον ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς, ἀλλ' ὅσοι προέβαινον πρὸς βοήθειάν του ἀπώλεσαν περισσότερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, τὸ μεγαλήτερον μέρος τῶν ὁποίων ᾐχμαλωτίσθη. Ὁ Πρόκτωρ ἐπέστρεψε νὰ μεταχειρισθῶσι τοὺς αἰχμαλώτους τόσον ἀπηνῶς, ὥστε καὶ ὁ Τεκιουμσὲχ κατέκρινεν αὐτόν. Βλέποντες ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρωσιν καμμίαν ἐντύπωσιν ἐπὶ

τοῦ φρουρίου Μείγς, εἰς ὀλίγας ἡμέρας καὶ οἱ Βρεττανοὶ καὶ οἱ Ἰνδοὶ παρήτησαν τὴν πολιορκίαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1813, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκέρδησαν λαμπροτέρας τινὰς νίκας ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ. Ὁ μοίραρχος Πόρτερ διεκρίθη δι' ἐπιτυχοῦς περίπλου ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὁποίου ἐκυρίευσε δώδεκα ἔνοπλα πλοῖα ἐκ τῶν θηρευόντων τὰς Φαλαίνας. Ὁ πλοίαρχος Λαυρέντιος ἀφοῦ ἐκυρίευσε δύο λείας εἰς τὴν Ὄρνετ, ἐδιωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς Κισαπιήκ. Εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο ὑπέστη θλιβερὸν δυστύχημα. Ἡ Κισαπιὴκ ἦτον ἀτελῶς ἐφοδιασμένη καὶ ἐκυριεύθη ἀπὸ τὴν Βρεττανικὴν φρεγάταν «Χ̣άνον». Ὁ Λαυρέντιος αὐτὸς ἐπληγώθη θανατηφόρως: «Μὴν παραδίδετε τὸ πλοῖον!» εἶπεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους του, ἐνῷ ὡδηγεῖτο κάτω. Καὶ εἰς ταύτην τὴν τρομερὰν στιγμὴν οἱ διαλογισμοί του περιεστρέφοντο περὶ τὴν πατρίδα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ΄

Ἐκστρατεία τοῦ Πίκ. — Φρούριον Στέβενσον — Λίμνη Ἐριέ.

Ἡ εἰσβολὴ τοῦ Καναδᾶ ἀπὸ τὸ μεθόριον τῆς Νέας Ὑόρκης, κατὰ τὸ 1812, εἶχεν ἀποτύχει. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμπόδισε τὸν στρατηγὸν Πὶκ ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὴν τὸ ἀκόλουθον ἔτος. Μετὰ σώματος στρατιωτῶν, στρατολογημένων ἐπίτηδες ἐνήργησε

κάθοδον κατὰ τῆς πρωτευούσης τοῦ ἀνωτέρου Καναδᾶ. Αὕτη κεῖται ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς λίμνης Ὀντάριο. Ὠνομάζετο δὲ τότε Ὑόρκη, ἀλλὰ τὄνομα μετεβλήθη ἔπειτα εἰς Τορόντο. Ἀποβιβασθέντες ἀπέναντι σφοδροῦ πυρὸς, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκυρίευσαν τὸ ὀχύρωμα τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὰ πρόσσω, ἐντὸς μικρᾶς ἀποστάσεως ἀπὸ τὰ παραπήγματά των, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἐγκαταλελειμένα.

Ἔπραξαν δὲ καλῶς νὰ σταθῶσιν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐστάθησαν, διότι εἰς ὀλίγας στιγμὰς τρομερὰ ἐκπυρσοκρότησις ἔλαβε χώραν. Κορμοὶ δένδρων καὶ λίθων ἀνεπετάσθησαν εἰς τὸν ἀέρα. Οἱ Βρεττανοὶ εἶχον ἀνάψει βραδὺ ἔναυσμα πρὶν ὑποχωρίσωσι, καὶ τοιουτοτρόπως ἀνετίναξαν εἰς τὸν ἀέρα τὴν ἰδίαν ἑαυτῶν ἀποθήκην. Διάφοροι ἑκατοντάδες Ἀμερικανῶν ἐβλάφθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον, οἱ δὲ λοιποὶ ἐφώρμησαν κατὰ τῶν Βρεττανῶν καὶ συνέλαβον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν αἰχμαλώτους. Ἡ Ὑόρκη μὲ μεγάλην ποσότητα πολεμοφοδίων, ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖράς των.

Ὁ στρατηγὸς Πὶκ ἐκτυπήθη ἀπὸ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν. Ἐνῷ ἔκειτο ἀποθνήσκων ἐπὶ τοῦ πεδίου, ἤκουσε τὰς νικητηρίους φωνὰς τῶν ἀνθρώπων του. Εἷς δὲ τῶν ἀξιωματικῶν του ἠρώτησεν ἐὰν ἠδύνατο νὰ τὸν χρησιμεύσῃ κατά τι: «Θέσον τὴν σημαίαν τοῦ ἐχθροῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου!» εἶπεν. Ἀφοῦ ἔγεινε τοῦτο τὸ ὄμμά του ἐσπινθυροβόλησε θριαμβευτικῶς, καὶ ἐξέπνευσεν ἄνευ ἀναστεναγμοῦ. Μετὰ τοῦτο τὸ Ἀμερικανικὸν στράτευμα ἐκυρίευσε τοὺς Βρεττανικοὺς σταθμοὺς ἐπὶ τοῦ Νιαγάρα ποταμοῦ. Οὗτοι

ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις ὠπισθοδρόμησεν εἰς τὰ ὑψώματα πρὸς δυσμὰς τῆς λίμνης Ὀντάριο. Ὁ λιμὴν τοῦ Σάκιετ, εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἦτον ὁ κύριος ναυτικὸς σταθμὸς τῶν Ἀμερικανῶν ἐπὶ τῆς λίμνης Ὀντάριο. Ὁ τόπος οὗτος ἐγκαταλελειμμένος σχεδὸν, ἀνυπεράσπιστος, προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς λίμνης. Ἀπεκρούσθη δὲ ἀπὸ τοὺς ἐθνοφύλακας, τοὺς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μπράουν. Ἐπὶ τῆς προσβολῆς εἷς τῶν Βρεττανῶν ἀξιωματικῶν, ὁ λοχαγὸς Γραίνης ἐπληγώθη ἀπὸ Ἀμερικανόν τινα παῖδα, ὅστις εἶχε χρηματίσει ὡς ὑπηρέτης εἰς τὴν ἐν Καναδᾷ οἰκογένειάν του. Μετὰ τὴν μάχην ὁ παῖς ἐπορεύθη εἰς τὸν πρότερον κύριόν του καὶ ἐζήτησε τὴν συγχώρησίν του. Ὁ λοχαγὸς Γραίνης ἀπέθνησκεν μὲν ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πληγῆς, ἀλλ' ἔδωκεν εἰς τὸν παῖδα τὸ ὡρολόγιόν του ὡς σημεῖον ὅτι τὸν ἐσυγχώρει ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του.

Ὁ Πρόκτωρ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του εἰς τὸ φρούριον Μείγς, ἔστρεψε τὰ ὅπλα του ἐναντίον ἄλλης θέσεως οὐ πολὺ μακρὰν αὐτοῦ. Αὕτη ἦτον τὸ φρούριον Στέβενσων, διοικούμενον ἀπὸ τὸν ταγματάρχην Κρόγκαν, νέον εἰκοσιενὸς ἔτους τὴν ἡλικίαν. Ὁ Πρόκτωρ ἐπροσκάλεσε τὴν φρουρὰν νὰ παραδοθῇ, ἐὰν ἐπεθύμη νὰ ἀποφύγῃ τὴν σφαγὴν ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς, ὅτι τὸ φρούριον ἐκυριεύετο. Ὁ δὲ Κρόγκας ἀπεκρίθη ὅτε τὸ φρούριον δὲν ἤθελε κυριευθῇ πρὶν ὅλη ἡ φρουρὰ ἀποθάνῃ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ σφαγὴ οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ

ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς αὐτούς. Οἱ Βρεττανοὶ ἤρχισαν ἀμέσως ζωηρὸν κανονοβολισμόν.

Ὁ Κρόγκαν δὲν εἶχεν εἰμὴ ἓν μόνον τηλεβόλον. Διὰ νὰ πείσῃ δὲ τὸν ἐχθρὸν ὅτι εἶχε περισσότερα, ἐπυροβόλησεν αὐτὸ πρῶτον ἀπὸ ἓν μέρος τοῦ φρουρίου καὶ ἔπειτα ἀπὸ ἄλλο. Μετ' ὀλίγον εἶδε τοὺς Βρεττανοὺς συναθροιζομένους διὰ τὴν προσβολήν. Γεμίσας τὸ μόνον τηλεβόλον του μέχρι τοῦ στομίου, ἔφερεν αὐτὸ διὰ νὰ τὸ διευθύνῃ κατ' αὐτῶν, καὶ ἡσύχως ἐπερίμενε τὴν προσέγγισίν των. Ταχέως ἔφθασαν εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα ποδῶν. Εἰς ταύτην τὴν στιγμὴν τὸ τηλεβόλον ἐπυροβόλησεν. Ὁλόκληροι τάξεις ἐθερίσθησαν καὶ θανατηφόροι βολαὶ ἀπὸ τὰ πυροβόλα τῆς φρουρᾶς ἐπηκολούθησαν. Ὑποχώρησις διετάχθη, καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἡ πολιορκία ἐγκατελείφθη.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1813, ὁ μοίραρχος Πέῤῥος ἐστάλη εἰς τὴν λίμνην Ἐριέ. Οἱ Βρεττανοὶ ἐξουσίαζον τὴν λίμνην καὶ ὁ Πέῤῥος ἐστάλη διὰ νὰ τὴν κυριεύσῃ ἀπὸ αὐτούς. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν εἶχον οὐδὲν πλοῖον ἐκεῖ, ἀλλ' ὑπῆρχον πολλὰ δένδρα ἐπὶ τῆς ὄχθης καὶ ἐκ τούτων ὁ Πέῤῥος ἐναυπήγησε τὰ πλοῖά του. Μετ' ὀλίγον εἶχε μικρὸν στόλον ἕτοιμον καὶ ἀπεφάσισε νὰ συγκροτήσῃ μάχην κατὰ τῶν Βρεττανῶν. Πολλοὶ Ἰνδοὶ εἶχον συναχθῇ ἐπί τινος νήσου ἐντὸς τῆς λίμνης διὰ νὰ ἴδουν τὴν συμπλοκήν.

Ἅμα οἱ Βρεττανοὶ ἡτοιμάσθησαν, ἐξέπλευσαν ἀπὸ τὸν λιμένα διὰ νὰ ἀπαντήσουν τοὺς Ἀμερικανούς. Ἡ μάχη ὑπῆρξεν ζωηρά. Ἡ ναυαρχὶς τοῦ Πέῤῥου συ-

νεπλάκη μὲ δύο ἀπὸ τὰ μεγαλήτερα πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐβλάφθη σπουδαίως. Πηδήσας εἰς ἓν πλοιάριον, ὁ Πέῤῥος διηυθύνθη τότε εἰς ἄλλο ἐκ τῶν πλοίων του. Ἐνῷ διέβαινεν ἐντὸς βολῆς πιστολίου ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἵστατο ὄρθιος ὑπερηφάνως, οὐδεμίαν δίδων προσοχὴν εἰς τὰς σφαίρας αἱ ὁποῖαι ἔπιπτον περὶ αὐτόν. Πρὸς θαυμασμὸν δὲ ὅλων, ἔφθασε εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ Νιαγάρα ἀβλαβῶς καὶ ἡ μάχη ἀνανεώθη.

Ὁ Ζέφυρος ἐφύσα ἤδη. Ὁ Πέῤῥος ὠφελήθη ἐξ αὐτοῦ διὰ νὰ εἰσδύσῃ διὰ τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς καὶ νὰ πυροβολῇ κατὰ μῆκος δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Τοῦτο ἀπεφάσισε τὴν τύχην τῆς ἡμέρας. Ὁ Βρεττανὸς ἀρχηγὸς κατεβίβασε τὰς σημαίας του καὶ παρέδωκεν τὸν στόλον του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων του ἦτο μεγαλήτερος παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνθρώπων τοῦ Πέῤῥου, οἵτινες ἐπέζησαν μετὰ τὴν μάχην.

Ὁ Πέῤῥος ἦτον ἄνθρωπος ὀλιγόλογος. Ἀνήγγειλε τὴν ἔνδοξον νίκην του εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀῤῥισῶνα διὰ τῆς ἀκολούθου συντόμου ἐπιστολῆς: «Συνεκρούσθημεν μὲ τὸν ἐχθρὸν καὶ εἶναι ἰδικά μας: δύο πλοῖα, δύο βρίκια, μία σποῦνα καὶ μία πάραλος». Οἱ ἄνδρες οἵτινες πράττουν πολλὰ δύνανται νὰ ἔχωσι μέσον νὰ λέγουν ὀλίγα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν.'

Εἰσβολὴ τοῦ Ἀῤῥισῶνος εἰς τὸν Καναδᾶν. — Κραίκιος πόλεμος.

Οἱ Βρεττανοὶ ἀπενθαῤῥύνθησαν διὰ τὴν νίκην τοῦ Πέῤῥου. Ὁ στρατηγὸς Ἄῤῥισον ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐνήργησεν εἰσβολὴν εἰς τὸν Καναδᾶν. Ὁ Πρόκτωρ καὶ ὁ Τεκιουμσὲχ ὑπεχώρησαν ἐσπευσμένως. Ὁ Ἄῤῥισον τοὺς ἐπρόλαβεν εἰς τὸν ποταμὸν Τέϊμς. Εὗρε δὲ τοὺς Βρεττανοὺς παρατεταγμένους ἐπὶ ταινίας τινὸς γῆς, μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕλους τινὸς κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Τεκιουμσὲχ καὶ τοὺς πολεμιστάς του. Ἐκτείνας τὴν γραμμήν του διὰ τῆς ταινίας ταύτης, ὁ Πρόκτωρ ἐξησθένησεν αὐτὴν ὑπερβαλόντως. Παρατηρήσας τοῦτο ὁ Ἄῤῥισον, διέταξεν τὸν συνταγματάρχην Ἰόνσων νὰ προσβάλῃ τὸ μέτωπον τοῦ ἐχθροῦ, μὲ τοὺς Κεντουκίους ἱππεῖς του.

Εἰς τὴν διαταγὴν ὑπήκουσαν ἑτοίμως. Οἱ Κεντούκιοι ἐξεβίασαν τὴν ὁδὸν αὐτῶν ἐντελῶς διὰ τῶν Βρεττανικῶν τάξεων, καὶ κατέλαβον τὰ ὀπίσθια. Ὁ ἐχθρὸς, εὑρεθεὶς τοιουτοτρόπως μεταξὺ δύο πυρῶν, κατέθεσε τὰ ὅπλα του. Ὁ Πρόκτωρ ἐσώθη μόνον διὰ τῆς ταχύτητος τοῦ ἵππου του. Οἱ Ἰνδοὶ ἤδη ἔπρεπε νὰ ἐξωσθοῦν ἀπὸ τὸ ἕλος. Πάλιν οἱ ἀτρόμητοι Κεντούκιοι προέβησαν εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Ὑπεδέχθησαν δὲ αὐοὺς μετὰ γενναιότητος, καὶ πολλὰ ἐφίππια ἐκενώθησαν. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ μάχη ἦτον εἰς τὴν ἀκμήν της ὁ Τεκιουμσὲχ ἔλαβε σφαῖραν εἰς τὸ στῆθός του. Ὁ

ἀρχηγὸς τὸ ἐπερίμενε τοῦτο: «Τὸ σῶμά μου», εἶπεν, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ πρᾶξις: «θέλει μείνῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης». Κινηθεὶς βήματα τινὰ πρὸς τὰ πρόσσω, ἔδωκε τὴν τελευταίαν του διαταγὴν, καὶ ἔπεσε νεκρὸς εἰς τὸν πόδα δένδρου τινός. Οἱ ἄνθρωποί του ἐκυριεύθησαν ἀπὸ φρίκην. Ὁ ἀρχηγός, ὅστις τοσάκις τοὺς ὡδήγησεν εἰς τὴν νίκην, δὲν ὑπῆρχε πλέον. Ῥίψαντες τὰ ὅπλα των ἔφυγαν. Ἡ ἐν Τέϊμς μάχη ἐκερδήθη. Ἡ Μίχιγκα ἀνεκτήθη. Τὸ δυτικὸν μεθόριον ἠσφαλίσθη.

Οἱ Κραΐκοι δὲν ἐλησμόνησαν τὰς εὐγλώττους δημηγορίας τοῦ Τεκιουμσέχ. Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1813 συμμαχία ἀπετελέσθη ἐναντίον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ πολλὰς τῶν μεσημβρινῶν φυλῶν. Οἱ ἄποικοι τοῦ μέρους ὅπου κεῖται σήμερον ἡ Ἀλαβάμα κατεπτοήθησαν καὶ κατέφυγον εἰς τὰ πλησιέστερα φρούρια. Ὁ πανοῦργος Γουεδερφόρτ ἦτον ἀρχηγὸς τῶν Κραικῶν. Ἤρχισε τὸν πόλεμον ἀπὸ σκληρὰ τραύματα κατὰ τῶν λευκῶν. Κρυπτόμενος περὶ τὸ φρούριον Μίμμς, μεχρισοῦ εὗρε τὰς πύλας ἀφυλάκτους αὐτὸς καὶ οἱ ὀπαδοί του ὥρμησαν εἰς αὐτὸ, ἔβαλον πῦρ εἰς τὰς οἰκοδομάς, καὶ ἀσπλάγχνως κατέσφαξαν ὅλους, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία.

Μεγάλη δύναμις ἐκαλέσθη ἀμέσως εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν σφαγὴν ταύτην. Οἱ Τεννέσσιοι ἔφθασαν πρῶτοι εἰς τὴν ὡρισμένην θέσιν. Ἐδιοικοῦντο δὲ ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν Ἰάξονα, ἄνδρα σιδηρᾶς θελήσεως, τὸν ὁποῖον οἱ Ἰνδοὶ ὠνόμαζον «Κοπτερὰν Μάχαιραν». Ὁ Ἰάξων καὶ οἱ ἄνθρωποί του

ἔσπευσαν νὰ προσβάλωσι τὰ Κραικικὰ χωρία. Οἱ Ἰνδοὶ ἐπολέμησαν ἀπεγνωσμένως, ἐμπιστευόμενοι εἰς τοὺς μαγικοὺς λόγους «τῶν ἰατρῶν των». Ἀλλ' εὗρον ὅτι ἡ μαγεία ὀλίγον ὠφέλησε κατὰ τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ χάλυβος. Ἡττήθησαν εἰς ἑκάστην μάχην μετὰ μεγάλης ζημίας.

Μετ' ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι τοῦ Ἰάξωνος ἤρχισαν νὰ ὑποφέρωσιν ἀπὸ ἔλλειψιν τροφῶν. Αἱ τροφαί των καθυστέρησαν. Δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσι τίποτε διὰ νὰ φάγωσιν εἰς τὴν ἔρημον, εἰμὴ βαλάνους. Ἐπί τινα χρόνον ὑπέφεραν μεθ' ὑπομονῆς τὰς σκληραγωγίας των, ἀλλὰ τέλος πάντων ἐκήρυξαν ὅτι δὲν ἤθελον μένει περισσότερον χρόνον. Ἤρχισαν δὲ ἤδη τὴν πορείαν των πρὸς τὰ ἴδια, ὅτε ὁ Ἰάξων ἐνεφανίσθη ἐνώπιον αὐτῶν ἔφιππος. Ἡ ἀριστερά του χείρ, ἥτις εἶχε θραυσθῇ ἀπὸ σφαίραν, εἶχεν ἀνάδεσμον. Μὲ τὴν δεξιάν του δὲ ἔλαβε πυροβόλον τι καὶ προειδοποίησεν αὐτοὺς ὅτι ἤθελε φονεύσῃ τὸν πρῶτον, ὅστις ἤθελε προχωρήσει καὶ ἓν βῆμα. Οἱ ἄνδρες ἐγνώριζαν ὅτι ἤθελε τηρήσει τὸν λόγον του, καὶ αἰσχυνόμενοι διὰ τὸν στασιασμόν των, ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐπέστρεψαν εἰς τὸ χρέος των.

Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον ἕτερος στρατὸς εἰσβαλὼν ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον οἱ Κραικοὶ ὠνόμαζον «προσφιλῆ των γῆν». Ταύτην ἐθεώρουν ὡς ἱεράν, καὶ ὁ προφήτης των τοὺς ἔπεισε νὰ πιστεύσωσι ὅτι ἐνταῦθα οὐδεὶς ἐχθρὸς ἠδύνατο νὰ τοὺς βλάψῃ. Ἐπολέμησαν πολὺν καιρὸν καὶ καλῶς, ἀλλ' ἐνικήθησαν πάλιν μὲ τρομερὰν ζημίαν. Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1814,

ὁ Ἰάξων ἔθεσε πέρας εἰς τὸν πόλεμον δι' ὁριστικῆς νίκης. Πολλοὶ Κραικοὶ μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ παιδίων των συνήχθησαν εἰς τὴν στροφὴν ποταμοῦ τινος, καὶ ἀνήγειραν χαράκωμα ἐκ στελεχῶν, πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν κατὰ μέτωπον, ἀλλ' ἡττήθησαν ὁλοσχερῶς. Ὁ προφήτης των ἐφονεύθη καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἔθνους των κατεστράφη.

Ἀμέσως μετὰ τὴν μάχην ταύτην ὁ Ἰάξων ἐκάθητο μόνος εἰς τὴν σκηνήν του κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅτε Ἰνδός τις, φαινόμενος εὐγενής, εἰσῆλθεν: «Εἶμαι ὁ Γουεδέρφωρδ», εἶπεν: «ὁ λαός μου ὅλος κατεστράφη. Οἱ πολεμισταί μου δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀκούωσι τὴν φωνήν μου. Ἦλθα νὰ ζητήσω εἰρήνην δι' ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ὀλίγους ἐναπολειπομένους. Εἶσαι ἀνὴρ ἀνδρεῖος. Ἐμπιστεύομαι εἰς τὴν γενναιότητά σου». Ἡ αἴτησις τοῦ Γουεδερφῶρδ εἰσηκούσθη. Ἐπετράπη εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ δάσος διὰ νὰ συλλέξῃ τοὺς διεσπαρμένους συμπολίτας του, καὶ διὰ τῆς ἐπιῤῥοῆς του συνομολογήθη συνθήκη ἀπὸ τοὺς ἐπιζήσαντας Κραικοὺς μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Εἰς μίαν τῶν μαχῶν πρὸς τοὺς Κραικούς, Ἰνδίς τις μήτηρ ἦτο μεταξὺ τῶν φονευμένων. Βρέφος τι εὑρέθη ἐπὶ τοῦ κόλπου της, ἐκομίσθη δὲ εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ Ἰάξων ἐπροσπάθησε νὰ εὕρῃ τροφὸν δι' αὐτὸ μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον συλληφθῆ. Ἀλλ' ὅλαι ἀπεποιήθησαν λέγουσαι: «ἡ μήτηρ του ἀπέθανεν, ἂς ἀποθάνῃ καὶ τὸ παιδίον». Ἀλλὰ δὲν ἐφρόνει οὕτω ὁ τρυφεροκάρδιος στρατηγός. Ἐν τῷ μέσῳ ὅλων τῶν ἐνασχολήσεων τοῦ στρατοπέδου, εὗρε και-

ρὸν νὰ τρέφῃ αὐτὸ μὲ τὰς ἰδίας του χεῖρας. Τὸ ὀρφανὸν ηὔξανε καὶ ἐγένετο ὡραῖος καὶ ἐξαίρετος νέος, ὁ δὲ Ἰάξων, ὅστις ἦτον ἄτεκνος, υἱοθέτησεν αὐτό. Ἀλλὰ πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, ἐγένετο θῦμα τῆς φθίσεως.

Ἐκ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ὁ Ἀνδρέας Ἰάξων ἔδειξεν εὐγενὲς πνεῦμα. Ὅτε ἦτο μόνον δεκατριῶν ἐτῶν ἔλαβεν ἐπ' ὤμων πυροβόλον εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν πόλεμον. Εἰς ἀκροβολισμόν τινα μὲ τοὺς Βρεττανοὺς συνελήφθη αἰχμάλωτος. Διὰ νὰ ταπεινώσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἀποστάτου, ὁ Βρεττανὸς ἀρχηγὸς διέταξεν αὐτὸν νὰ καθαρίσῃ τὰ ὑποδήματά του. Ὁ Ἀνδρέας ἠρνήθη, ὅτε ὁ δειλὸς ἀξιωματικὸς ἔσυρε τὸ ξίφος του καὶ ἐσκόπευσε νὰ τὸν κτυπήσῃ εἰς τὴν κεφαλήν. Ὁ Ἀνδρέας ἔσωσε τὴν ζωήν του, δεχθεὶς τὸ κτύπημα εἰς τὴν ἀρεστεράν του χεῖρα· ἀλλ' ἔλαβε πληγὴν ἥτις ἀφῆκεν οὐλὴν τὴν ὁποίαν ἔφερε μέχρι τοῦ τάφου. Θέλει γένει γνωστὸν πῶς μετὰ ταῦτα ἀντεπλήρωσε τοὺς Βρεττανοὺς διὰ τὸ τραῦμα τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ.'

Τέλος τοῦ πολέμου τοῦ 1812.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξηκολούθουν ἀποτυγχάνοντες εἰς τὰς κατὰ τοῦ Καναδᾶ ἐπιχειρήσεις των, ἑωσοῦ ὁ στρατηγὸς Μπράουν ἀνέλαβε τὴν στρατηγίαν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1814. Τότε ἡ τύχη των μετεβλήθη ὁλο-

σχερῶς.. Ὁ Μπράουν διαβὰς τὸν Νιαγάραν ποταμὸν ἐκέρδησε τὴν ἐν Χιπέβα μάχην. Καὶ μετ' ὀλίγον ἐνίκησε πάλιν τὸν ἐχθρὸν, ὅστις εἶχεν ἐνισχυθῆ εἰς τὸ Μριτσγουότερ ἢ Λέην Λούντης, πλησίον εἰς τοὺς καταῤῥάκτας τοῦ Νιαγάρα. Προκεχωρημένου τοῦ ἔτους, ὁ Μπράουν πολιορκούμενος εἰς τὸ φρούριον Ἐριέ, ὑπὸ μεγάλης Βρεττανικῆς δυνάμεως, ἐπετέθη αἰφνηδίως κατ' αὐτῆς διὰ καλῶς ἐσχεδιασμένης ἐξόδου, ἀπεδίωξεν αὐτὴν ἀπὸ τὰ ὀχυρώματά της μὲ μεγάλην ζημίαν, καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν.

Ἡ μάχη τοῦ Μπριτσγουότερ ἦτο μία ἀπὸ τὰς σφοδροτέρας εἰς τὸ διάστημα τοῦ πολέμου. Ὁ στρατηγὸς Σκῶττος, ὅστις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἦτον ἀρχηγὸς τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ, ἐδοξάσθη μεγάλως εἰς τὴν μάχην ταύτην. Ὁ συνταγματάρχης Μίλερ ἠνδραγάθησεν ὡσαύτως. Ἠρωτήθη δὲ ἐὰν ἠδύνατο νὰ κυριεύσῃ Βρεττανικόν τι κανονοστάσιον τὸ ὁποῖον προσέβαλε τὸ πεδίον καὶ ἠπείλει τοὺς Ἀμερικανοὺς μὲ καταστροφήν: «Θέλω δοκιμάσει κύριε», ἀπήντησε. Ἐδοκίμασε δὲ μὲ τοιαύτην ἐπιτυχίαν, ὥστε ταχέως οἱ ἄνθρωποί του ἐπυροβόλουν κατὰ τῶν Βρεττανῶν μὲ τὰ ἴδια αὐτῶν πυροβόλα. Τρὶς οἱ Βρεττανοὶ ἐπροσπάθησαν νὰ ἀνακτήσουν τὸ κανονοστάσιον τοῦτο, καὶ τρὶς ἀπεκρούσθησαν. Κατὰ τὸ μεσονύκτιον δὲ μόνον παρῃτήθησαν καὶ ἀφῆκαν τοὺς Ἀμερικανοὺς κυρίους τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἰσχυρὸν Βρεττανικὸν στράτευμα καὶ στόλος ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τῆς λίμνης

Καμπλαίν, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εἰσδύσουν διὰ τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὸν ποταμὸν Οὔδσωνα. Τὸ Πλαττσβοὺρ ἦτο τὸ πρῶτον μέρος τὸ ὁποῖον ἐπαπειλεῖτο. Ὁ στρατηγὸς Μάκομπ ταχέως ἐπροσκάλεσε εἰς τὰ ὅπλα τοὺς ἐθνοφύλακας, στρατολογῶν καὶ τὰ παιδία τὰ ὁποῖα ἦσαν ἱκανὰ νὰ μεταχειρισθῶσιν τὸ ὅπλον. Ὁ δὲ μοίραρχος Μὰκ Δανοὺγ, διὰ μεγάλων προσπαθειῶν, συνεκέντρωσεν ὀλίγα πλοῖα καὶ προσέβαλε τὸν Ἄγγλον μοίραρχον Δάσυνι, ὅστις ἐκαυχήθη ὅτι μὲ τὴν ναυαρχίδα του μόνον ἠδύνατο νὰ καταβάλῃ ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικανικὴν μοῖραν. Ἀλλὰ καθὼς οἱ πλεῖστοι κομποῤῥήμονες, καὶ ὁ Δάσυνι ἀπέτυχεν. Ὁ Μὰκ Δανοὺγ ἐκέρδησε λαμπρὰν νίκην κατ' αὐτοῦ εἰς τὸ Πλαττσβοὺρ, καὶ συνέλαβεν ὁλόκληρον τὸν στόλον του. Αἱ κατὰ ξηρὰν δυνάμεις,αἵτινες εἶχον ἀποκρουσθῆ ἀπὸ τοὺς ἐθνοφύλακας, ἐνῷ ἡ ναυμαχία διεξήγετο, ὑπεχώρησαν μετὰ μεγάλης σπουδῆς τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα, ἀφήσαντες μεγάλας ποσότητας ἐφοδίων ὀπίσω αὐτῶν.

Κατὰ θέρος τοῦ 1814, Βρεττανικὸς στόλος ἐνεφανίσθη ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ παραλίου, φέρων τὸν στρατηγὸν Ῥόσου καὶ τέσσαρας χιλιάδας ἀρχαίους στρατιώτας. Ἀποβιβασθέντες οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Βάσιγκτων, ἐκίνησαν διὰ τὴν πρωτεύουσαν. Σῶμα ἐθνοφυλάκων ἐσπευσμένως ἐστρατολογήθη, καὶ ἐπροσπάθησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πορείαν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἀπέτυχε. Τὴν ἑσπέραν μετὰ τὴν μάχην οἱ Βρεττανοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὁ δὲ πρόεδρος καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους ἔφυγαν ἀπ' ἔμπροσθέν των.

Έβαλον πῦρ εἰς τὰς δημοσίους οἰκοδομὰς, κατέστρεψαν μεγάλας περιουσίας καὶ ἔπειτα ἐπέστρεψαν εἰς τὰ πλοῖά των.

Ὁ Ῥόσου ἔπειτα ἐνόμισεν ὅτι ἤθελε μεταχειρισθῇ τὸν πόλιν Βαλτιμόρην κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλ' ἐκεῖ εὗρε τὸν λαὸν καλλήτερον προητοιμασμένον. Τὸ ἐν τῷ λιμένι φρούριον ἀντέστη ἐπιτυχῶς κατὰ τοῦ Βρεττανικοῦ στόλου, καὶ στρατὸς δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν παρετάχθη διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τοὺς ἀρχαίους στρατιώτας τοῦ Ῥόσου. Ἐνῷ δὲ ἐκατόπτευε τοὺς Ἀμερικανούς, ὁ Ῥόσου αὐτὸς ἔλαβε θανατηφόρον πληγήν. Οἱ στρατιῶταί του ἐπροσπάθησαν νὰ ἐκβιάσουν τὴν διάβασίν των διὰ τῶν Ἀμερικανικῶν χαρακωμάτων, ἀλλ' ἀπήντησαν τοσαύτην ζωηρὰν ἀντίστασιν, ὥστε παρήτησαν τὴν ἐπιχείρησίν των. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπέστρεψαν εἰς τὰ πλοῖά των. Τοιουτοτρόπως ἡ Βαλτιμόρη ἀπέφυγε τὰς λεηλασίας των.

Προκεχωρημένου τοῦ ἔτους, ὁ λαὸς τῆς Νέας Ὀρλεάνης κατεπτοήθη ἀπὸ τὴν εἴδησιν ὅτι μεγάλη δύναμις Βρεττανῶν στρατιωτῶν ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς πόλεως αὐτῶν. Τινὲς ἐνόμισαν ὅτι ἦτο μάταιον νὰ ἀντισταθῶσιν, καὶ ἦσαν γνώμης νὰ παραδοθῶσιν ἀμαχητί. Εὐτυχῶς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον, ὁ στρατηγὸς Ἰάξων ἐνεφανίσθη μεταξὺ αὐτῶν. Ἀμέσως ἀνέλαβε τὴν στρατηγίαν, ἤγειρεν ὀχυρώματα καὶ ἐγύμναζε τοὺς ἐθνοφύλακας. Ὑπεστηρίχθη δὲ ἀπὸ πολλοὺς ἀνδρείους Τεννεσσίους, ἐπιτηδειοτάτους σκοπευτάς, οἵτινες ἦσαν πάντοτε ἕτοιμοι νὰ

ἐκστρατεύσωσι κατὰ τὴν πρόσκλησίν του. Οἱ Βρεττανοὶ ἀπεβιβάσθησαν περὶ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου καὶ προέβησαν πρὸς τὰ πρόσσω ἐννέα μιλίων ἀπὸ τὴν Νέαν Ὀρλεάνην.

Μετὰ τολμηράν τινα νυκτερινὴν προσβολήν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ στρατιῶταί του προσεφέρθησαν γενναίως, ὁ Ἰάξων ὠχυρώθη κάτω τῆς πόλεως ἐπί τινος τάφρου ἡ ὁποία ἐξετείνετο ἀπὸ τὸν ποταμὸν Μισσισιπῆν μέχρι τινος ἕλους ἐκ κυπαρίσων. Ὁ ἐχθρὸς ἦλθεν καὶ ἔστησε τὰ κανονοστάσιά του πολὺ πλησίον. Ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοί, ἂν καὶ εἶχον μόνον δέκα τηλεβόλα, ἀντεπυροβόλουν μετὰ ζωηρότητος καὶ ἐπέφεραν πολὺ μεγαλητέραν βλάβην παρὰ τὴν ὁποίαν ὑφίσταντο. Κατὰ τὴν 8 Ἰανουαρίου 1815, οἱ Βρεττανοὶ ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Πάκεναγ προέβησαν διὰ νὰ κυριεύσουν ἐξ ἐφόδου τὰ ὀχυρώματα τοῦ Ἰάξωνος. Εὗρον δὲ τὸν ἥρωα ἕτοιμον νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ.

Τρομερὸν πῦρ ἐξηκοντίζετο κατὰ τῶν προχωρουσῶν τάξεων τῶν Βρεττανῶν, καὶ ἀπὸ τὰ Ἀμερικανικὰ τηλεβόλα καὶ ἀπὸ τὰς καραβίνας τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες σπανίως ἀπετύγχανον τοῦ σκοποῦ των. Ὁ ἐχθρὸς ἐκλονίσθη. Νέα δὲ στρατεύματα κατέφθασαν: «Πρόσεχε ὥστε πᾶς πυροβολισμὸς νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμά του!» Ἀνεβόα ὁ Ἰάξων. Πάλιν ὁ ἐχθρὸς ἔπιπτεν ἐνώπιον τῶν ὀλεθρίων τούτων ἐπιθέσεων, καὶ ἀπεσύρθη ἐν ἀταξίᾳ. Ὀλίγοι διέβησαν τὴν τάφρον ἀλλ' ἐφονεύθησαν ἐπὶ τοῦ προμαχῶνος. Καὶ ὁ Πάκεναγ αὐτὸς ἐφονεύθη. Ἡ ἐπιχείρησις ἦτον ἄπελπις, καὶ ὁ Βρεττανὸς ἀξιωματικὸς ὅστις διεδέχθη τὴν στρα-

τηγίαν ἀπέσυρε τοὺς στρατιώτας του, ἀφήσας δύο χιλιάδας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Παραιτήσαντες τὴν προσβολὴν, οἱ Βρεττανοὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὰ πλοῖά των, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Ὁλόκληρος ἡ ζημία τῶν Ἀμερικανῶν ὑπῆρξε μόνον εἰκοσιεπτὰ ἀνθρώπων.

Πρὸ τῆς μάχης ὁ Ἰάξων ἔλαβε πολλὰ ἀποφασιστικὰ μέτρα ὡς πρὸς τὸν λαόν. Εἶχε στρατολογήσει πολλοὺς ἐξ αὐτοῦ ἐναντίον τῆς θελήσεώς των. Πολίτης τις ἦλθεν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ παραπονεθῇ ὅτι ἡ ἰδιοκτησία του ἡρπάγη ἀπὸ ἀξιωματικόν τινα: «Ἔχεις τουφέκιον;» ἠρώτησεν ὁ Ἰάξων: «Ὄχι» ἀπεκρίθη ὁ ἀνήρ: «Φύλακα!» ἐφώναξεν ὁ στρατηγός: «χορήγησον εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον πυροβόλον καὶ κατάταξον αὐτὸν εἰς τὰς τάξεις». Οὐδεμίαν δὲ προσοχὴν ἔδιδεν εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ μετὰ τὴν μάχην κατεδικάσθη εἰς πρόστημον χιλίων ταλλήρων ὑφ' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ περιφρονήσει. Ἡ ποσότης αὕτη ταχέως συνήχθη ἀπὸ τὸν λαόν, ἀλλ' ὁ Ἰάξων δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν δεχθῇ καὶ ἐπλήρωσε τὸ πρόστιμον αὐτός. Μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν, τὸ Συνέδριον ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν τὰ χρήματα.

Ἡ μάχη τῆς Νέας Ὀρλεάνης ἔθεσε πέρας εἰς τὸν πόλεμον. Συνθήκη εἰρήνης ὑπεγράφη κατὰ τὴν 24 Δεκεμβρίου 1814. Ἐὰν ἐλάμβανον τὴν εἴδησιν ὀλίγον ταχύτερον οἱ Βρεττανοὶ, ἠδύναντο νὰ ἀποφύγωσι τὴν ὀλεθρίαν ἧτταν αὐτῶν. Ἕκαστος ἐχάρη ὅτε ἀνηγγέλθη ἡ εἰρήνη. Κώδωνες ἤχησαν καὶ σημαῖαι ὑψώ-

θησαν. Τὸ ἐμπόριον εἶχε σχεδὸν καταστραφῆ καὶ ὅλαι αἱ ὑποθέσεις εἶχον πάθει πολὺ εἰς τὸ διάστημα τοῦ πολέμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΒ.′

Ἰάκωβος Μονρόης. — Ἰωάννης Κουίνκης Ἀδάμ.

Κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1817, ὁ Ἰάκωβος Μονρόης ἐκ Βιργινίας, ἐγένετο πρόεδρος. Ἐπὶ τῶν δύο περιόδων του ὁ λαὸς ἤρχισε νὰ βλέπῃ τὴν σπουδαιότητα τῶν ὁδῶν καὶ τῶν διωρύγων. Πολλαὶ ἐσωτερικαὶ βελτιώσεις ἤρξαντο. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτον ἡ μεγαλητέρα διώρυξ Ἐριέ, εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης, τετρακόσια σχεδὸν μίλια τὸ μῆκος. Συνδέει δὲ τὴν λίμνην Ἐριέ, κατὰ τὸν Μπούφαλον, μὲ τὸν ποταμὸν Οὔδσωνα, κατὰ τὴν Ἀλαβάμαν. Αὕτη ἡ διώρυξ κατεσκευάζετο καθ' ὅλας τὰς περιόδους τοῦ Μονρόη. Ὅτε ἀποπερατώθη, τὰ καλὰ ἀποτελέσματά της ἔγειναν ἐπαισθητὰ καθ' ὅλην τὴν ἄρκτον καὶ τὴν δύσιν. Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μονρόη ὡς προέδρου, πόλεμος ἐξεῤῥάγη μὲ τοὺς Σεμινόλους. Οἱ Σεμινόλαι κατῴκουν εἰς τὴν Φλωρίδα, ἥτις ἀνῆκεν ἔτι εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Ὑποκινούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἱσπανοὺς καί τινας Ἄγγλους, ἤρχισαν νὰ ληστεύωσι καὶ νὰ δολοφονῶσι κατὰ τὸ μεθόριον τῆς Γεωργίας καὶ Ἀλαβάμας. Ὁ Ἰάξων μετὰ σώματος Τεννεσσίων

ἐστάλη κατ' αὐτῶν καὶ μεταχειρίσθη αὐτοὺς τόσον αὐστηρῶς, ὥστε ἐπί τινα χρόνον ἀφῆκαν τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀποίκους ἡσύχους.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα, ἡ Ἱσπανία ἐπώλησε τὴν Φλωρίδα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ χώρα ἦτον ἤδη εἰς εὐτυχῆ κατάστασιν. Πολλοὶ μετανάσται ἦλθον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Ὄχι ὀλιγώτεραι τῶν πέντε νέων πολιτειῶν ἐγένοντο δεκταὶ εἰς τὴν Ἕνωσιν ἐπὶ τῆς προεδρείας τοῦ Μονρόη. Τὸ Ἀμερικανικὸν ἐμπόριον προσέτι ηὔξανε ταχέως. Ἔπαθε δὲ ἐπί τινα χρόνον ἀπὸ τοὺς πειρατάς, οἱ ὁποῖοι ἐλυμένοντο τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Κούβας. Ἀλλὰ, χάρις εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ μοιράρχου Πόρτερ, ὅστις ἐστάλη κατ' αὐτῶν, οἱ κακοῦργοι οὗτοι διεσκορπίσθησαν, καὶ τὰ καταφύγιά των κατεστράφησαν.

Τὸ θέρος τοῦ 1824 ἐλαμπρύνθη ἀπὸ τὴν ἄφιξιν τοῦ Λαφαγέττου, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸν τόπον διὰ τὸν ὁποῖον ἔχυσε τὸ αἷμά του. Ὁδοιπορῶν διὰ τῆς χώρας ὁ Λαφαγέττης εὗρεν ὅτι τεσσαράκοντα ἔτη εἶχον ἐπιφέρει μεγάλας μεταβολὰς ἐπ' ἕκαστον πρᾶγμα, ἐκτὸς τῶν καρδιῶν τοῦ λαοῦ. Οὗτος ἠγάπα ἔτι αὐτόν, ὡς καὶ οἱ πατέρες του. Πανταχοῦ ὑπεδεξιοῦτο μὲ τιμὰς ὡς ὁ ξένος τοῦ ἔθνους. Εἰς τὸν λόφον Μπούνκερ ἔθεσε τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ μεγάλου μνημείου, καὶ εἰς τὸ ὄρος Βέρνον ἐθρήνησεν ἐπὶ τῆς κόνεως τοῦ προσφιλοῦς του Βασιγκτῶνος.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ Μονρόη ἐξέπνευσε τὴν 4 Μαρτίου 1825. Ὁ Ἰωάννης Κουίνκης Ἀδάμ, υἱὸς τοῦ Ἰωάννου Ἀδάμ, τοῦ δευτέρου προέδρου, ἐξε-

λέχθη πρὸς ἀντικατάστασίν του. Ὁ κ. Ἀδὰμ ὑπῆρξε πρέσβυς εἰς διαφόρους ξένας κυβερνήσεις. Ὑπηρέτησε δὲ μόνον μίαν περίοδον, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ χώρα διετέλει ἀκμάζουσα.

Κατὰ τὴν 4 Ἰουλίου 1826, δύο ἐκ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπέθανον, ὁ Ἰωάννης Ἀδάμ, ὁ πατὴρ τοῦ προέδρου, καὶ ὁ Θωμᾶς Ἰεφφερσών. Ἀνεφέρομεν ἀνωτέρω πῶς ὑπηρέτησαν τὴν πατρίδα των, ἤδη εἰς προβεβηκυίαν ἡλικίαν ἀπέθανον κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ πατρίς των ἐπανυγήριζε τὴν γένεσιν τῆς ἐλευθερίας της. Οἱ τελευταῖοι διαλογισμοὶ τοῦ Ἀδὰμ περιεστράφησαν εἰς τὸν φίλον του: «Ὁ Ἰεφφερσὼν ἐπιζῆ;» ἠρώτησεν ὀλίγον πρὶν ἐκπνεύσῃ. Ἀλλ' ὁ Ἰεφφερσὼν εἶχεν ἤδη ἀποθάνει: «Παραδίδω τὴν ψυχήν μου εἰς τὸν Θεόν μου, καὶ τὴν θυγατέρα μου εἰς τὴν πατρίδα μου!» ἦσαν οἱ τελευταῖοι λόγοι του.

Ὁ πρόεδρος Ἀδὰμ ἦτον ὑπὲρ τῆς ἀνοίξεως ὁδῶν, τῆς κατασκευῆς διωρύγων, τῆς βελτιώσεως τῶν λιμένων εἰς τὸ παράλιον, καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων. Ἦτον ὡσαύτως ὑπέρ τινος διατιμήσεως, δηλ. νὰ ἐπιθέσῃ φόρους ἐπὶ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων εἰς τὴν χώραν, οἷον βαμβακίων, ἐριούχου, μετάξης, σιδήρου, κλπ. Ἐνόμισεν ὅτι ὑψηλή τις διατίμησις ἤθελεν ἐμψυχώσει τὸν λαὸν εἰς τὸ νὰ παράγῃ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, διότι ἤθελεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ πωλῇ αὐτὰ εἰς ὀλιγωτέραν τιμὴν παρὰ τὰ ὁμοειδῆ τὰ εἰσαγόμενα ἔξωθεν. Ἀλλὰ πολλοὶ ἀντέκειντο εἰς τὴν διατίμησιν, διότι

ἦσαν ἠναγκασμένοι κατὰ συνέπειαν νὰ πληρώνωσι περισσότερα διὰ τὰ ἐμπορεύματά των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΓ.΄

Ὁ Ἀνδρέας Ἰάξων.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀκολούθου προέδρου, ὁ λαὸς ἐνθυμήθη ἕνα ὅστις τὸν εἶχε ὑπηρετήσει πολλάκις — εἰς τὸν Κραικικὸν πόλεμον, εἰς τὴν Νέαν Ὀρλεάνην καὶ ἐναντίον τῶν Σεμινόλων,— τὸν Ἀνδρέαν Ἰάξωνα: «Ζήτω ὁ Ἰάξων!» ἦτον ἤδη ἡ κοινὴ φωνή. Ἀλλ' ὡς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι οἱ ἰσχυρᾶς θελήσεως, εἶχεν ἀποκτήσει ἐχθρούς τινας. Διὰ τοῦτο τὸ κομματικὸν πνεῦμα ἦτον πολὺ βίαιον ἐνόσῳ ἦτον πρόεδρος. Τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ὅμως ἠγάπα αὐτὸν, καὶ διὰ τοῦτο διετηρήθη εἰς τὸ ἀξίωμά του εἰς δύο περιόδους ἀπὸ τοῦ 1829 — 1837.

Τὸ βορειοδυτικὸν μέρος ἐπληροῦτο ἤδη ταχέως ἀπὸ φιλοπόνους ἀποίκους. Καθ' ἕκαστον ἔτος γινόμενοι πλειότεροι ἐσφετερίζοντο τοὺς κυνηγετικοὺς τόπους τῶν Ἰνδῶν. Μακραὶ ἁμαξοπομπεῖαι ἐφαίνοντο περιστρεφόμεναι διὰ τῶν λειμώνων φέρουσαι τὸν εὔρωστον σκαπανέα, τὴν σύζυγόν του, τὰ τέκνα του καὶ τὰ πράγματά του. Ἐνίοτε οἱ ἐκτεταμένοι λειμῶνες ἐκαίοντο, καὶ τότε ἦτον εὐτύχημα ἐὰν οἱ ἀτυχεῖς μετανάσται ἐσώζοντο. Ἄλλοτε δὲ δὲν εὕρισκον ὀλιγώτερον

θηριώδη ἐχθρὸν, παρὰ τὸν περιπλανώμενον ἄγριον. Οἱ Ἰνδοὶ ἤθελον νὰ πωλήσουν τὰς γαίας των εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ συμφωνήσουν νὰ τοὺς ἀφήσωσιν εἰς αὐτήν. Καὶ ὅμως ὅταν ἐπλησίαζον εἰς τὸ τέλος ἐπροτίμων πολλάκις νὰ πολεμήσωσι παρὰ νὰ συμφωνήσωσι.

Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη ὡς πρὸς τοὺς Σάκκους καὶ Φώξους τοὺς εἰς τὸ βορειοδυτικὸν Ἰλλινωᾶ. Ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν των, Μπλὰκ Χοὼκ, ἐπροξένουν πολλὴν ἐνόχλησιν ἐπί τινα χρόνον καὶ ἐκράτουν τὸ μεθόριον εἰς ἀδιάκοπον φόβον. Κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1832, ὁ Μπλὰκ Χοὼκ συνελήφθη καὶ ὁ πόλεμος κατεπαύθη, ἐπειδὴ οἱ Ἰνδοὶ ἐσυμφώνησαν νὰ μετατοπισθοῦν μακρύτερα πρὸς δυσμάς. Σῶμα στρατιωτῶν ἀποσταλὲν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σκῶτον διὰ νὰ συμμεθέξῃ τοῦ πολέμου τούτου, ἔπαθε πολὺ ἀπὸ τὴν χολέραν, ἥτις τότε ἐμένετο εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Κατὰ τὸ 1832 τὸ Συνέδριον ηὔξησε τοὺς δασμοὺς ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. Τοῦτο ἐγέννησε μέγαν ἐρεθισμὸν μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες ἀνθίσταντο εἰς τὴν διατίμησιν. Ἡ μεσημβρινὴ Καρολίνα εἶπεν ὅτι οἱ δασμοὶ δὲν ἔπρεπε νὰ συλλέγωνται ἐντὸς τῶν ὁρίων της. Ὁ Ἰάξων εἶπε ὅτι ἤθελε ἐκτελέσει τὸν νόμον, καὶ ἔλαβε δραστήρια μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἡ δυσκολία δὲν ἐξωμαλύνθη ἑωσότου τὸ Συνέδριον ἐψήφισε νόμον εἰσαχθέντα ἀπὸ τὸν Ἑρρίκον Κλαίη, προνοοῦντα περὶ βαθμιαίας ἐλαττώσεως τῆς διατιμήσεως.

Ὁ Ἰάξων ἀνθίστατο εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἠρνήθη νὰ ἐπικυρώσῃ νόμον ψηφισθέντα ἀπὸ τὸ Συνέδριον διὰ τὴν ἀνασύστασιν αὐτῆς. Ἀπέσυρεν ὡσαύτως τὰ δημόσια χρήματα ἀπὸ τὴν τράπεζαν ταύτην νομίζων ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀσφαλέστερα εἰς τὰς τραπέζας τῶν πολιτειῶν. Ὑπῆρξε μέγας ἐρεθισμὸς ὅταν ἔπραξε τοῦτο, ἀλλ' ὁ Ἰάξων οὐδέποτε ὠπισθοδρόμει ἀφ' ὅ,τι ἐνόμιζεν ὀρθόν. Ἦτον ἐπίσης ἀποφασιστικὸς ὡς πρὸς τὰς ξένας κυβερνήσεις. Ἡ Γαλλία, ἡ Δανιμαρκία, ἡ Ἱσπανία καὶ ἡ Πορτογαλία ἠναγκάσθησαν νὰ πληρώσωσι ἀμέσως τὰς ζημίας αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ἐμπόριον. Μετὰ τοῦτο αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἐθεώρουν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μὲ πολὺ περισσότερον σέβας παρ' ὅσον τὰς ἐθεώρουν πρότερον.

Οἱ Σεμινόλαι ἡττήθησαν μὲν κατὰ τὸ 1817, ἀλλὰ δὲν ὑπετάχθησαν. Ὅτε ἐπεχείρησαν νὰ τοὺς μετατοπίσωσιν εἰς γαίας πρὸς δυσμὰς τοῦ Μισσισιπῆ, ὅπου εἶχον συμφωνήσει νὰ ὑπάγωσιν, ἤρχισαν πάλιν ὀχληρὸν πόλεμον. Στρατεύματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐστάλησαν κατ' αὐτῶν, ἀλλ' οἱ πονηροὶ ἄγριοι ἔστησαν ἐνέδρας κατ' αὐτῶν, καὶ πολλάκις κατώρθωνον νὰ φονεύωσι περιπλανωμένους στρατιώτας. Ἔπειτα δὲ ἔφευγον εἰς ἀπρόσιτα ἕλη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξήρχοντο πάλιν καὶ ἔπραττον λεηλασίας.

Ὁ στρατηγὸς Σκῶτος, προσκαλούμενος πάντοτε ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἀπεστάλη τέλος πάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Σεμινόλων. Ἂν καὶ πολλάκις ἡττῶντο, οἱ Ἰνδοὶ ἐξηκολούθουν τὸν πόλεμον. Κατὰ τὸ 1838,

ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ εἰσδύσῃ στρατὸς εἰς τὰ καταφύγιά των τὰ εἰς τὰ ἕλη καὶ δάση. Τοῦτο ἐγένετο, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ὑπέφεραν τρομερὰ δεινά. Ὁριστικὴ μάχη ἐκροτήθη εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Σεμινόλαι ἔπαθον δεινῶς. Μετὰ τοῦτο ὑπέγραψαν συνθήκην μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἔκτοτε, ἂν καὶ ὀλιγώτερον ὀχληροὶ παρὰ πρότερον, ἐκ διαλειμμάτων κατέστρεφον τὰ μονήρη καταστήματα τὰ γειτονεύοντα μὲ αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΔ.'

Ὁ Μαρτῖνος Βὰν Μποῦρεν.— Ὁ Ἀῤῥισων καὶ ὁ Τέϊλερ.

Κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1837, ὁ στρατηγὸς Ἰάξων ἀφῆκε τὴν χώραν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Μαρτίνου Βὰν Μποῦρεν, ἐκ Νέας Ὑόρκης, τὸν ὁποῖον ὁ λαὸς ἐξελέξατο ὡς διάδοχόν του.

Τὰ κύρια συμβεβηκότα τῆς περιόδου τοῦ Βὰν Μποῦρεν ἦσαν ἀγωνιώδεις φόβοι καὶ σάλος εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου κατὰ τὸ 1837, καὶ κίνημά τι κατὰ τοῦ μεθορίου τοῦ Καναδᾶ, τὸ ὁποῖον ἠπείλησε νὰ φέρῃ πόλεμον μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Μέρος τῶν Καναδέων ἐπαναστάτησε κατὰ τῆς Βρεττανικῆς κυβερνήσεως. Ὁ λαὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς καὶ μέγα σῶμα ἀνδρῶν κατέλαβε τὴν Ναυτικὴν Νῆσον εἰς τὸν Νιαγάραν ποταμὸν, ἥτις ἀνῆκεν εἰς τὴν Μεγάλην Βρετ-

τανίαν. Ὁμὰς βασιλικῶν ἀνταπέδωκαν τὸ κακὸν διαβάντες ἀπὸ τὸν Καναδᾶν καὶ βάλλοντες πῦρ εἰς ἀτμόπλοιόν τι τὸ ὁποῖον ἐσυνήθιζε νὰ φέρῃ τροφὰς εἰς τὴν Ναυτικὴν Νῆσον. Πόλεμος ἤθελεν ἀκολουθήσει, ἐὰν ὁ πρόεδρος ἀμέσως δὲν ἐμπόδιζε τὸν λαὸν ἀπὸ τὸ νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Καναδᾶ.

Ὁ στρατηγὸς Ἅρρισον ὁ ἥρως τῆς Τιπεκάνοε καὶ τοῦ Τέϊμς ὑψώθη ἀκολούθως εἰς τὴν προεδρείαν, τὴν 4 Μαρτίου 1841. Πρὸς μεγάλην θλίψιν τοῦ τόπου, ὁ στρατηγὸς Ἅρρισον ἀπέθανεν ἀκριβῶς ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν του, ἀφήσας τὰ καθήκοντα τοῦ ἀξιώματός του εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον Ἰωάννην Τάϊλερ, ἐκ Βιργινίας. Ὁ Τάϊλερ ὡς καὶ ὁ Ἰάξων ἦτον ἐναντίος εἰς τὴν σύστασιν τραπέζης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὅτε τὸ Συνέδριον ἐψήφισε νόμον προνοοῦντα περὶ τοιούτου καταστήματος, ἠρνήθη νὰ τὸν ἐπικυρώσῃ, καὶ τοῦτο ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν πολλοὺς ἐχθρούς.

Ἐπὶ τῆς περιόδου τοῦ Τάϊλερ ταραχῶδες ζήτημα συνεβιβάσθη. Τοῦτο ἦτον ὁ προσδιορισμὸς μεθορίου γραμμῆς μεταξὺ τῆς Μαίνης καὶ τῆς Βρεττανικῆς ἐπαρχίας τοῦ Νέου Βρούνζουϊκ. Ὁ Δανιὴλ Γουέπστερ, εἷς τῶν μεγάλων πολιτικῶν, ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεσιν ὑπὲρ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ συνεβίβασεν αὐτὴν πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς πατρίδος του. Κατὰ τὸ 1842, μεγάλη κατοπτευτικὴ ἐκστρατεία, ἥτις διήρκεσε τέσσαρα ἔτη, ἐπέστρεψε. Ἐπεσκέφθη διάφορα μέρη τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ μόνον ὀλίγον γνωστὰ πρότερον, καὶ κατώρθωσε τινὰς σπουδαίας ἀνακαλύψεις

εἰς μεμακρυσμένον μεσημβρινὸν μέρος. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτον ἡ ἀνακάλυψις μεγάλου σώματος γῆς εἰς τὸν μεσημβρινὸν ὠκεανόν, ἐκτεινομένης εἰς ἀπόστασιν χιλίων ἑπτακοσίων μιλίων. Αὕτη εἶναι γνωστὴ σήμερον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀνταρκτικὴ Ἤπειρος.

Ὁ μαγνητικὸς τηλέγραφος, ὁ μέγας οὗτος θρίαμβος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἐτέθη πρῶτον εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1844. Ὁ ἐφευρετὴς αὐτοῦ ἦτον ὁ Σαμουὴλ Φ. Β. Μορσέ, κάτοικος τῆς Μασσακουσέτης. Διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὰς δοκιμάς του, τὸ Συνέδριον ἐπροσδιόρισε τριακονταχισχιλίας λίρας. Γραμμὴ ἐσυστήθη μεταξὺ τῆς Βασιγκτώνης καὶ Βαλτιμόρης, καὶ εὑρέθη ὅτι ἐλειτούργει μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν. Τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα διεπέρασαν ταχέως τὴν χώραν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων πράξεων τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῆς περιόδου τοῦ Τάϊλερ ἦτον ἡ παραδοχὴ τοῦ Τεξὰς εἰς τὴν Ἕνωσιν. Τὸ Τεξὰς ὑπῆρξεν ἐπαρχία τοῦ Μεξικοῦ, ἐκατοικήθη δὲ κυρίως ἀπὸ μετανάστας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Καταδυναστευόμενοι ἀπὸ τὸ Μεξικόν, οἱ Τέξιοι ἐκήρυξαν ἑαυτοὺς ἀνεξαρτήτους καὶ διετήρησαν τὴν θέσιν των διὰ διαφόρων νικῶν δυσκόλως ἀποκτηθεισῶν. Ἀλλὰ τὸ Μεξικὸν δὲν ἤθελεν ἀκόμη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Δὶς τὸ Τεξὰς παρεκάλεσε νὰ γείνῃ δεκτὸν εἰς τὴν Ἕνωσιν, καὶ κατὰ τὸ 1844, ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἦτον ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως, ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἀδελφὴ πολιτεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΕ.΄

Ὁ Ἰάκωβος Κνὸζ Πόλκ. — Ὁ Μεξικανικὸς πόλεμος.

Ὁ Ἰάκωβος Κνὸζ Πόλκ ἐκ τῆς Τεννεσσιῆς, ἔγεινε πρόεδρος τὴν 4 Μαρτίου 1845. Ἡ παραδοχὴ τοῦ Τεξᾶς εἰς τὴν Ἕνωσιν μεγάλως ἠρέθισε τὸ Μεξικόν. Μεθόριος γραμμὴ οὐδέποτε ἐσυμφωνήθη μεταξὺ τῆς χώρας ταύτης καὶ τοῦ Τεξᾶς. Οἱ Μεξικανοὶ οὐδόλως ἠθέλησαν νὰ διαπραγματευθῶσι μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ἠπείλησαν πόλεμον ἐὰν δὲν ἐγίνετο δεκτὸν τὸ ὅριον τὸ ὁποῖον ἀντεποιοῦντο. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐνόμισαν ὅτι τοῦτο ἦτον ἀδικαιολόγητον, καὶ διέταξαν τὸν στρατηγὸν Ζαχαρίαν Τεϊλόρ, ὅστις εἶχε προσφέρει σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὸν πόλεμον τῶν Σεμινόλων, νὰ καταλάβῃ τὴν διαφιλονεικουμένην γῆν. Ὁ Τεϊλὸρ ὑπήκουσεν προθύμως, ἐγείρας φρούριον, καὶ καταστήσας περὶ τὰ εἴκοσι μίλια μακρὰν ἀπὸ αὐτὸ ἀποθήκην τροφῶν.

Οἱ Μεξικανοὶ ταχέως ἔλαβον τὰ ὅπλα. Ὁ στρατὸς τοῦ Τεϊλὸρ ἦτο μικρός, καὶ φοβούμενος μήπως ἡ ἀποθήκη τῶν τροφῶν κυριευθῇ, ἐκίνησε μὲ τὸ κύριον σῶμα τῶν στρατιωτῶν του διὰ νὰ ἐφοδιάσῃ αὐτὸ μὲ τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως. Κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν του πρὸς τὸ φρούριον, εὗρε Μεξικανικὸν στράτευμα διπλάσιον τοῦ ἰδικοῦ του παρατεταγμένον εἰς μάχην διὰ νὰ διαμφισβητίσῃ τὴν διάβασίν του. Συμπλοκὴ

τις, ἡ πρώτη τοῦ πολέμου, ἔλαβεν ἀμέσως χώραν — τὴν 8 Μαίου 1846, — εἶναι δὲ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα: «ἡ ἐν Πάλῳ Ἄλτῳ μάχη.» Τὴν μάχην ταύτην ἠκολούθησε δεινοτέρα συμπλοκὴ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν. Καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας μάχας οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνεδείχθησαν ἐντελῶς νικηταί. Ἔφθασαν δὲ ταχύτατα εἰς τὸ φρούριον. Εἶχε δ' ὑποστῇ τρομερὸν κανονοβολισμὸν παρὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἡ φρουρὰ γενναίως ἀντέσχεν.

Ὁ Τέϊλορ ἤρχισε μετ' οὐ πολὺ νὰ εἰσβάλλῃ εἰς τὴν ἐχθρικὴν χώραν. Εἶχε δὲ λάβει τότε νέα στρατεύματα· διότι ὅταν ἔλαβον τὴν εἴδησιν τῆς πρώτης τῶν δύο μαχῶν, περισσότεροι ἐθελονταὶ παρ' ὅσοι ἐχρειάζοντο προσεφέρθησαν διὰ τὸν πόλεμον. Εἷς τόπος μετὰ τὸν ἄλλον ἐκυριεύετο, οἱ δὲ Μεξικανοὶ ὠπισθοπόρουν καθ' ὅσον ἐπροχώρει ὁ Τεϊλόρ, ἑωσοῦ ἔφθασαν εἰς τὴν ὀχυρὰν πόλιν Μοντερέϊ. Ἡ πόλις αὕτη ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου, ἀλλ' ὄχι χωρὶς μεγάλην ζημίαν. Ὁ Τεϊλὸρ ἐξηκολούθει προχωρῶν, καὶ κατὰ τὴν 22 Φεβρουαρίου 1847 εὑρέθη εἰς τὴν Βούεναν Βίσταν ἀπέναντι τοῦ Μεξικανοῦ στρατηγοῦ Σάντα Ἄννα, καὶ στρατοῦ τρὶς μεγαλητέρου τοῦ ἰδικοῦ του. Ὁ Σάντα Ἄννας ἐπροσκάλεσε αὐτὸν νὰ παραδοθῇ: «Ὁ στρατηγὸς Τεϊλὸρ οὐδέποτε παραδίδεται!» ἦτον ἡ ἀπάντησίς του.

Φοβερὸς ἦτον ὁ ἀγὼν εἰς τὴν Βουέναν Βίσταν. Μόνον δι' εὐσταθοῦς θάῤῥους καὶ διὰ τῆς ἐπιτηδείας χρήσεως τοῦ πυροβολικοῦ των, οἱ Ἀμερικανοὶ διετήρησαν τὴν θέσιν των κατὰ τοῦ πολυαρίθμου στρατοῦ

τοῦ ἐχθροῦ: «Στεῖλλε εἰς αὐτὸν ὀλίγον περισσοτέρους μύδρους, λοχαγὲ Μπράκ», εἶπεν ὁ Τέϊλορ μὲ ψυχρὸν φλέγμα, ἐνῷ ἔβλεπεν στήλην τινὰ τοῦ ἐχθροῦ κλονιζομένην ἐνώπιον τῶν καλῶς διευθυνομένων τηλεβόλων τοῦ Μπράκ. Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου ἀφῆκε τοὺς Ἀμερικανοὺς κυρίους τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Κατὰ δὲ τὴν πρωίαν εὑρέθη ὅτι ὁ Σάντα Ἄννα καὶ ὁ στρατός του εἶχον ὑποχωρήσει. Τοῦτο ἦτον τὸ τέλος τῆς ἐκστρατείας τοῦ Τεϊλὸρ, ἥτις ὑπῆρξε κατὰ πάντα τρόπον ἔνδοξος.

Ὁ στρατηγὸς Τέϊλορ ἦτον ἐντελῶς ψυχρὸς εἰς τὴν μάχην. Ὅτε ποτὲ αἱ Μεξικανικαὶ σφαῖραι τῶν τηλεβόλων ἤρχοντο τόσον πλησίον, ὥστε δὲν ἦτον πρᾶγμα εὐάρεστον, παρετήρησε τοὺς περὶ αὐτὸν ἀξιωματικοὺς κύπτοντας τὰς κεφαλάς των, ἐνῷ αἱ σφαῖραι διήρχοντο: «Μὴν ἐκκλίνεται κύριοι», εἶπεν ὁ ἀρχαῖος στρατιωτικός: «ὁ στρατιώτης δὲν πρέπει νὰ ἐκκλίνῃ!» Τότε δὲ ἀκριβῶς τρομερὰ σφαῖρα ἐσύριζε τόσον πλησίον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Τεϊλὸρ, ὥστε πρὶν τὸ ἐνοήσῃ ἐξέκλινε καὶ αὐτός. Οἱ δὲ ἀξιωματικοί του ἐξέβαλον ἐγκάρδιον γέλωτα. Ὁ στρατηγὸς ἠναγκάσθη νὰ τοὺς φθάσῃ: «Καλὰ», εἶπεν: «δύνασθε νὰ ἐκκλίνητε ἀπὸ τὰς σφαίρας, ἐὰν θέλητε, ἀλλ' ὄχι νὰ τρέχητε».

Ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ πολέμου ἐνεπιστεύθη ἤδη εἰς στρατηγὸν Σκῶτον. Ἐσχεδίασεν ἤδη εἰσβολὴν ἀπὸ ἄλλο μέρος, καὶ κάθοδον κατὰ τοῦ Μεξικοῦ τῆς πρωτευούσης τῆς χώρας τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Βέρα Κρούζας, κατὰ τὸν κόλπον τοῦ Μεξικοῦ, ὑπερασπιζόμενος ἀπὸ ἓν τῶν ὀχυρωτάτων φρουρίων τῆς Ἀμερικῆς, ἐπο-

λιορκήθη πρῶτος, καὶ ἐκυριεύθη μετὰ σφοδρὸν βομβολισμόν.

Ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο ὁ Σκῶτος ἐπροχώρησεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Οὐδεμίαν δὲ ἀντίστασιν εὗρεν ἑωσότου ἔφθασεν εἰς τὰς Κορδιλλέας, ἀλλ' ἐκεῖ ἠναγκάσθη νὰ ἐκβιάσῃ τὴν ὁδοιπορίαν του διὰ βραχώδους στενοῦ, μὲ τὴν ἀκμὴν τῶν λογχῶν. Τὸ Μεξικανικὸν στράτευμα ἐτράπη εἰς φυγήν. Τόσον δὲ ἐσπευσμένη ἦτον ἡ ὑποχώρησίς του, ὥστε ὁ Σάντα Ἄννας ἀφῆκε ὀπίσω τὸν ξύλινον πόδα του. Εὑρέθη δὲ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς, καὶ ἐστάλη ὡς τρόπαιον εἰς τὴν πατρίδα των.

Ὁ στρατηγὸς Σκῶτος ἐξηκολούθησεν τὴν ὁδοιπορίαν του ἑωσότου ἔφθασεν εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ. Ἐνταῦθα ὁ ἐχθρὸς εἶχε συναθροισθεῖ ὡς εἰς τελευταῖον σταθμόν. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερέβαινε μεγάλως τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἐπροφυλάττοντο ἀπὸ σειρὰν δυνατῶν ὀχυρωμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπερέκειντο εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς πρωτευούσης. Ταῦτα ἐκυριεύθησαν ἀλληλοδιαδόχως διὰ δεινῆς μάχης καὶ ἀπιστεύτων προσπαθειῶν ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν. Οὐδέποτε στρατὸς ἠδυνήθη νὰ προσφερθῇ καλλίτερον.

Κατὰ τὴν 14 Σεπτεμβρίου, ὁ στρατηγὸς Σκῶτος καὶ οἱ ἄνθρωποί του εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεξικοῦ θριαμβευτικῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς χώρας προσεβλήθη καὶ κατεκτήθη ἀπὸ Ἀμερικανικὸν στράτευμα. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἦσαν πανταχοῦ νικήτριαι, καὶ ἡ Μεξικανικὴ κυβέρνησις

ἤθελεν ἤδη νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν. Συνωμολογήθη ἐπομένως συνθήκη, διὰ τῆς ὁποίας τὸ Μεξικὸν παρεχώρησεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὴν διαμφισβητουμένην γῆν κατὰ τὸ μεθόριον τοῦ Τεξὰς, καὶ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Νέου Μεξικοῦ καὶ τῆς Ἀνωτέρας Καλλιφορνίας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἤδη κατακτηθῆ. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὤφειλον νὰ πληρώσωσι διὰ τοὺς ἐκτεταμένους τούτους τόπους δεκαπέντε ἕως εἴκοσιν ἑκατομμύρια ταλλήρων.

Τὸ μόνον ἕτερον σπουδαῖον συμβεβηκὸς ἐπὶ τῆς περιόδου τοῦ προέδρου Πόλκ, ἦτον ὁ συμβιβασμὸς μεθορίου γραμμῆς εἰς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Μέγα τμῆμα χώρας, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀρεγόνη, κείμενον μεταξὺ τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων, καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, ἀντεποιεῖτο καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἔθνη· ἐπειδὴ δὲ ἤδη ταχέως συνεβιβάσθη καταλλήλως, ἦτο σπουδαῖον νὰ προσδιορισθῇ τὸ ὅριον,καὶ τοῦτο τέλος πάντων κατορθώθη μετά τινος δυσκολίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΣΤ.'

Ὁ Τέϊλορ καὶ ὁ Φιλμόρ.

Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ στρατηγοῦ Τέϊλορ εἰς τὸν Μεξικανικὸν πόλεμον ἀντεμείφθησαν μὲ τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς δίδει. Ἐγένετο πρόεδρος κατὰ

τὸ 1849, καὶ ὁ Μιλάρδος Φιλμὸρ ἐκ Νέας Ὑόρκης ἐξελέχθη συγχρόνως ἀντιπρόεδρος.

Ἡ Καλλιφορνία, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη παρεχωρήθη ἀπὸ τὸ Μεξικὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Κατὰ τὸ 1848 μεγάλη ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐκεῖ. Ἐργάτης τις, ἐξετάζων ἄμμον, ἥτις εἵλκυσε τὸ ὄμμα του μὲ τὴν λάμψιν αὐτῆς, εὗρεν ὅτι ἦτον μεμιγμένη μὲ χρυσίον. Περαιτέρω ἔρευνα ἀπέδειξεν ὅτι τὸ πολύτιμον μέταλλον ἦτον ἄφθονον. Ἡ εἴδησις διεδόθη. Χιλιάδες συγχρόνως ἐπισωῤῥεύθησαν εἰς τὴν γῆν τοῦ χρυσίου ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἡ Καλλιφορνία ἐκατοικήθη ταχέως, καὶ ἤδη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς περιόδου τοῦ Τάϊλορ ἐζητήσατο νὰ γένη δεκτὴ ὡς πολιτεία.

Ὁ λαὸς τῆς μεσηβρίας εἶχε μαύρους δούλους, ἀλλ' ὁ τῆς ἄρκτου δὲν εἶχε τοιούτους. Ἡ Καλλιφορνία ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ ὡς ἐλευθέρα πολιτεία. Πρὸ ἐτῶν εἶχε γείνῃ συμφωνία νὰ ἐπιτρέπηται ἡ δουλεία εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν πρὸς μεσημβρίαν γραμμῆς τινος καὶ ἀπεκλείσθη ἀπὸ ὅλον τὸ ἀρκτικὸν μέρος αὐτῆς. Ἤδη, ἐπειδὴ μέρος τῆς Καλλιφορνίας ἦτο πρὸς μεσημβρίαν τῆς γραμμῆς ταύτης, πολλοὶ ἀντέτειναν εἰς τὸ νὰ δεχθῶσιν αὐτὴν ἐκτὸς μετὰ δουλείας ὡς ἑνὸς τῶν θεσμῶν αὐτῆς. Ὀργίλα αἰσθήματα ἠγέρθησαν τὰ ὁποῖα δὲν κατέπαυσαν ἑωσότου ὁ Ἐῤῥίκος Κλαῖ ἐπαρουσιάσθη ὡς εἰρηνοποιός. Παραχωρήσεις ἐγένοντο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ συμβιβαστικὸς νόμος ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν Σύνοδον. Ἡ Καλλιφορνία ἔγεινε δεκτὴ ἄνευ δουλείας.

Ἐνῷ ἡ συζήτησις διήρκει, ἡ χώρα ἐκαλέσθη καὶ δεύτερον νὰ θρηνήσῃ τὸν πρῶτον ἄρχοντά της. Ὁ καλὸς στρατηγὸς Τελὸρ ἀπέθανε! καὶ ὁ Φιλμὸρ ἔγεινε πρόεδρος.

Κατὰ τὸ 1850, παράνομος ἐκστρατεία ἡτοιμάσθη κρυφίως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἐναντίον τῆς Κούβας. Ἐνομίσθη ὅτι ὁ λαὸς τῆς τερπνῆς ταύτης νήσου εἶχε βαρυνθῆ τὴν Ἱσπανικὴν κυβέρνησιν, καὶ εὐχαρίστως ἤθελε δράξει πᾶσαν εὐκαιρίαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἕνωσιν. Τοῦτο ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο λάθος. Ἐξακόσιοι τυχοδιῶκται ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀπέβησαν εἰς τὴν νῆσον ἀλλ' ἰδόντες ὅτι οὐδεμία ὑποδοχὴ ἐπερίμενεν αὐτοὺς ἐκτὸς ἐχθρικῆς τινος ἀπὸ τὰ Ἱσπανικὰ στρατεύματα, ταχέως ἀνεχώρησαν. Τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἐγένετο παρόμοιον ἐπιχείρημα. Οἱ τυχοδιῶκται τότε προσεβλήθησαν καὶ ἐνικήθησαν, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτούς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἐθανατώθησαν.

Τὰ μόνα ὑπολοιπόμενα σπουδαῖα συμβάντα ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ Τέϊλορ καὶ Φιλμόρου ἦτον ἡ ἑτοιμασία δύο ἐκστρατειῶν διὰ τὸν ἀρκτικὸν ὠκεανόν, διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς ἐξακρίβωσιν τῆς τύχης τοῦ Σὶρ Ἰωάννου Φραγκλίνου, τοῦ Ἄγγλου κατοπτευτοῦ, καὶ ὁ θάνατος τριῶν προκρίτων πολιτικῶν τῆς Ἀμερικῆς ἤτοι τοῦ Ἰωάννου Κνὸζ Κάλουν, ἐκ τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνης, τοῦ Ἐῤῥίκου Κλαῖ, ἐκ Κεντούκης καὶ Δανιὴλ Γουέπστερ ἐκ Μασσακουσέτης.

Τὸν Φιλμόρον διεδέχθη, κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1853 ὁ Φραγκλίνος Πιέρκης, ἐκ Νέας Ἀμποχίρης, ὅστις ὑπηρέτησεν ὡς ϛρατηγὸς εἰς τὸν Μεξικανικὸν πόλεμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΖ.′

Ὁ Φραγκλῖνος Πιέρκης — Ὁ Ἰάκωβος Βουχανᾶ.

Ἡ ἀρχὴ τῆς περιόδου τοῦ Πιέρκη ἐγένετο περίφημος διὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως. Κρυστάλινον παλάτιον, κατασκευασθὲν ἀπὸ σίδηρον καὶ ὕελον, ἠγέρθη δι' αὐτὴν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Αἱ διάφοροι πολιτεῖαι, ὡς καὶ ξένα ἔθνη, συνεισέφεραν τὰ προϊόντα αὐτῶν, καὶ χιλιάδες ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας.

Ἓν ἀπὸ τὰ μέγιστα συμβεβηκότα τῆς περιόδου τοῦ Πιέρκη ἦτον ἡ ἔναρξις ἐμπορίου μὲ τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ Ἰαπωνία εἶναι μεγίστη αὐτοκρατορία, συνισταμένη ἀπὸ διαφόρους μεγάλας νήσους εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανόν. Κατοικεῖται δὲ ἀπὸ πανοῦργον ἀλλ' ἰδιότροπον λαόν, ὅστις πάντοτε ἀπέφυγεν τοῦ νὰ ἔχῃ συγκοινωνίαν τινὰ μὲ τὰ ἄλλα ἔθνη. Ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ ἀνοίξῃ ἐμπόριον μὲ τὴν πλουσίαν ταύτην αὐτοκρατορίαν, ὁ μοίραρχος Πέῤῥης ἀπεστάλη εἰς αὐτὴν μετὰ μιᾶς μοίρας φέρων ποικίλα δῶρα καὶ ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν πρόεδρον. Δι' ἐπιτηδείας ἐνεργείας κατέπεισε τὸν αὐτοκράτορα νὰ συνομολογήσῃ συνθήκην καὶ νὰ προσδιορίσῃ δύο λιμένας, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἔμποροι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἠδύναντο νὰ ἐμπορεύονται.

Ἐπὶ τῆς περιόδου τοῦ Πιέρκη ὑπῆρχε μεγάλος ἐρεθισμὸς περὶ τοῦ διοργανισμοῦ δύο ἐπικρατειῶν τοῦ

Κανσὰς καὶ τοῦ Νεβράσκα. Ἐπειδὴ ἔκειντο πρὸς ἄρκτον τῆς παλαιᾶς γραμμῆς, ἥτις εἶχε συμφωνηθῆ, τινὲς ἔλεγον ὅτι ἡ δουλεία ἀπεκλείσθη ἀπὸ αὐτάς. Ἀλλ' ἄλλοι διϊσχυρίζοντο ὅτι ἡ συμφωνία εἶχεν ἤδη παραβιασθῆ διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς Καλλιφορνίας ὡς ἐλευθέρας πολιτείας, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸν λαὸν τοῦ Κανσᾶς καὶ τοῦ Νεβράσκα, διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ὁ ἴδιος περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς δουλείας. Τὸ τελευταῖον ὑπερίσχυσε, ὁ Κανσᾶς μετ' οὐ πολὺ ἐγένετο σκηνὴ δεινοῦ ἀγῶνος μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς δουλείας καὶ τῶν ἐναντίων αὐτῆς, καὶ πολὺ αἷμα ἐχύθη πρὶν καταπαύσῃ ἡ ἔρις.

Κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1857, ὁ Ἰάκωβος Βουχανὰ, ἐκ Πεννσυλβανίας, διακεκριμμένος πολιτικὸς, ἐνεκαινίσθη ὡς πρόεδρος. Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, μέγας ἀντιπερισπασμὸς ἔλαβε χώραν εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον. Τράπεζαι ἀνέβαλον τὰς πληρωμάς των, πρακτορεῖα ἐκλείσθησαν, πολλοὶ ἔμποροι ἐχρεωκόπησαν καὶ γενικὸς φόβος ἐπεκράτησε. Παρῆλθε χρόνος τις πρὶν αἱ ὑποθέσεις ἀναζωογωνηθῶσι καὶ ἀναλάβῃ ἡ χώρα.

Δυσκολίαι μετὰ τῶν Μορμόνων ὑπεχρέωσαν τὸν κ. Βουχανᾶν νὰ στείλῃ στράτευμα εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Οἱ Μορμόναι κατῴκουν εἰς τὴν Οὐτάχ, πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὰ κατοικημένα μέρη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐνταῦθα ἐπροκάλεσαν τὴν γενικὴν κυβέρνησιν, ἀξιοῦντες νὰ διορίζωσι αὐτοὶ τοὺς ἰδίους των διοικητάς. Ὅτε ὅμως ἔφθασε τὸ στράτευμα εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς πρωτευούσης πόλεως των, οἱ Μορμόναι ἤλλαξαν

γνώμην, καὶ ἐσυμφώνησαν νὰ ἀναγνωρίσουν τοὺς νόμους καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐπειδὴ ἡ Παράγκουε, μεσημβρινή τις πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς παρέσχεν εἰς τὴν κυβέρνησιν διαφόρους αἰτίας δυσαρεσκείας καὶ ἠρνήθη νὰ δώσῃ ἱκανοποίησιν, δυνατὴ ναυτικὴ δύναμις ἀπεστάλη εἰς τὴν χώραν ταύτην πρὸς τὰ τέλη τοῦ 1858. Ἀπεσταλμένος συνώδευε τὸν στόλον διὰ νὰ ἐξομαλύνῃ τὴν δυσκολίαν εἰ δυνατὸν, χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν βίαν, καὶ ἐπέτυχεν εἰς τοῦτο.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1859, ὁ ναύσταθμος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸ Ἄρπερ Φέῤῥυ ἐν Βιργινίᾳ κατελήφθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Μπράουν καὶ εἰκοσιενὸς ἑτέρων, καὶ ἐπεχείρησε νὰ διεγείρῃ ἐπανάστασιν μεταξὺ τῶν δούλων. Ἀλλὰ τοῦτο ὁλοσχερῶς ἀπέτυχε. Τὸ κίνημα κατεβλήθη τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ ναυτικοὺς στρατιώτας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Δεκατρεῖς ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ δὲ Μπράουν καὶ ἓξ ἀπὸ τοὺς συνεταίρους του ἀπηγχονίσθησαν· μόνον δὲ δύο ἐσώθησαν.

Τὸ θέρος τοῦ 1860 διεκρίθη διὰ τῆς ἀφίξεως πρεσβείας ἐκ τῆς Ἰαπωνίας, συνισταμένης ἐξ ἑβδομήκοντα καὶ ἑνὸς προσώπων. Ἔφεραν τὴν συνομολογηθεῖσαν συνθήκην διὰ νὰ τὴν ὑπογράψῃ ὁ πρόεδρος. Οἱ Ἰάπωνες ἐδεξιώθησαν ὡς ξένοι τοῦ ἔθνους, καὶ ἐθεωροῦντο μετὰ καθολικοῦ ἐνδιαφέροντος. Πολὺ εὐχαριστήθησαν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψίν των, καὶ ἀναχωροῦντες ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν πολλὰ δείγματα τῆς Ἀμερικανικῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας.

Ἄλλο ἐνδιαφέρον ἀντικείμενον ἐπαρουσιάσθη περὶ τὸν αὐτὸν καιρόν. Τοῦτο δὲ ἦτον τὸ γιγαντιαῖον ἀτμόπλοιον «ὁ Μέγας Ἀνατολικός», τὸ μεγαλήτερον πλοῖον τοῦ κόσμου. «Ὁ Μέγας Ἀνατολικὸς» ἐναυπηγήθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἔπλευσε κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Εἶχε μῆκος ἐπέκεινα τοῦ ὀγδόου τοῦ μιλίου καὶ εἵλκυε χιλιάδας περιέργων, τινὲς τῶν ὁποίον ἦλθον ἀπὸ πολλὰ μίλια μακρὰν διὰ νὰ ἴδωσι τὸν θρίαμβον τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιτηδειότητος.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1860 ἐξελέχθη πρόεδρος ὁ Ἀβρὰμ Λίκολν, ἐκ τῆς Ἰλλινοᾶ. Οἱ μεσημβρινοὶ προὔχοντες φοβούμενοι διὰ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας, εἶχον ἀπειλήσει νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν, ἐὰν οὗτος ἐξελέγετο. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι νὰ τοὺς συνδιαλλάξωσι ὑπῆρξαν μάταιαι. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἑπτὰ ἀπὸ τὰς μεσημβρινὰς πολιτείας, ἤτοι ἡ Μεσημβρινὴ Καρολίνα, ἡ Μισσισιπῆ, ἡ Φλωρίδα, ἡ Ἀλαβάμα, ἡ Γεωργία, ἡ Λουϊζιάνα καὶ τὸ Τεξὰς ἐκήρυξαν ὅτι ἀπεχωρίζοντο ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν. Κατὰ δὲ τὴν 4 Φεβρουαρίου 1861 ἀπετέλεσαν χωριστὴν ἕνωσιν, ὑπὸ τὸ ὄνομα: «Συμμαχικαὶ Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς». Ὁ Ἰέφφερσων Ντάβις, ἐκ Μισσισιπῆς, ἐξελέχθη πρόεδρος.

Ἐν τῷ μεταξὺ, οὔτε τὸ Συνέδριον, οὔτε ὁ πρόεδρος ἐνήργησάν τι διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὸν χωρισμόν. Τὰ φρούρια, οἱ ναύσταθμοι καὶ ἄλλαι ἰδιοκτησίαι ἐν ταῖς ἀποχωρισθείσαις πολιτείαις, κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς συμμάχους, οἱ ὁποῖοι ἀμέσως ἤρχισαν νὰ μορφόνωσι στρατόν. Λυπηρὰ τῳόντι ἦτον ἡ κατάστασις

τῶν πραγμάτων ὅτε κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1861, ὁ κ. Λίκολν κατέλαβε τὴν θέσιν του εἰς τὴν προεδρικὴν ἕδραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΗ.′

Ἀρχὴ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Τὸ φρούριον Σούμπτερ εἰς τὸν λιμένα τῆς Καρλεστώνης κατείχετο ἔτι ἀπὸ φρουρὰν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Ἀνδερσών, ἂν καὶ ἠπειλεῖτο ἀπὸ μέγα σῶμα μεσημβρινοῦ στρατοῦ. Μία ἀπὸ τὰς πρώτας πράξεις τοῦ Λίκολν ἦτο νὰ στείλῃ τρόφημα εἰς τοὺς στρατιώτας πρὸς βοήθειαν τοῦ φρουρίου τούτου, ἀλλὰ δὲν ἐπετράπη εἰς αὐτοὺς νὰ φθάσωσιν εἰς αὐτό. Καὶ ὅμως ὁ ταγματάρχης Ἀνδερσὼν δὲν ἠθέλησε νὰ παραδοθῇ. Ὁ δὲ στρατηγὸς Μπορεγκὰρδ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν συμμάχων, ἤρχισε μανιώδη βομβολισμὸν κατὰ τὴν 12 Ἀπριλίου. Μετὰ τριακονταὲξ ὥρας, ἡ φρουρὰ ἠναγκάσθη νὰ ἐκκενώσῃ τὸ φρούριον, τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν συμμάχων.

Ὁ πρόεδρος Λίκολν ἀμέσως ἐπροσκάλεσε τὰς πιστὰς πολιτείας νὰ στείλωσιν ἀνθρώπους καὶ ἔλαβεν ἐγκάρδιον ἀπάντησιν. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Σούμπτερ, τέσσαρες ἔτι πολιτεῖαι ἡ Βιργινία, ὁ Ἀρκανσὰς, ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα καὶ ἡ Τεννεσσία ἡνώθησαν μὲ τοὺς συμμάχους. Στρατεύματα τῶν μεσημβρινῶν ἐστάλησαν ἐσπευσμένως εἰς

τὴν Βιργινίαν καὶ τὸ Ῥιχμὸν ἐγένετο ἡ πρωτεύουσα τῶν συμμάχων.

Ἐπί τινα χρόνον ἡ πόλις Βάσιγκτων ἠπειλεῖτο σπουδαίως ἀπὸ τοὺς συμμάχους. Ἐθελονταὶ ὅμως ἔσπευσαν εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῆς, ἡ δὲ ἀρχηγία τῶν στρατευμάτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν ἀρχαῖον ϛρατηγὸν Σκῶτον, ὅϛις μετ' οὐ πολὺ ἐκίνησε πρὸς τὰ πρόσσω εἰς τὴν Βιργινίαν. Στρατὸς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μὰκ Κλαιλὰν ἐκέρδησε διαφόρους νίκας καὶ ἀπεδίωξε τοὺς συμμάχους ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πολιτείας. Εἰς δὲ τὴν Ἀρκτῴαν Βιργινίαν τὰ στρατεύματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μὰκ Ντόβελ δὲν ἦσαν τόσον εὐτυχῆ.

Προχωρῶν πρὸς δυσμὰς ἀπὸ τὴν Βασιγκτώνην, ὁ στρατηγὸς Μὰκ Ντόβελ εὗρε τοὺς συμμάχους κρατερῶς τεταγμένους ἐπί τινος ῥεύματος ὀνομαζομένου: Μποὺλ Ῥοῦν. Ἐπροσπάθησε δὲ νὰ τοὺς ἐξώσῃ, καὶ ἀπεγνωσμένη τις μάχη ἐπηκολούθησεν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ στρατοὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔλαβον τὴν ὑπεροχήν, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀφίξεως νέων φαλάγγων τοῦ ἐχθροῦ ἐτράπησαν τέλος εἰς φυγὴν μετὰ μεγάλης ζημίας. Καὶ τοὺς μὲν φίλους τῆς Ἑνώσεως κατέλαβε ἀθυμία, ὁ δὲ συμμαχικὸς ἀγὼν ἐνισχύθη μεγάλως.

Ὁ πόλεμος ἐξετάθη ταχέως εἰς τὴν Μισσουρήν. Ἡ πολιτεία αὕτη ἔμενεν ἀκόμη πιστή, ἀλλ' οἱ σύμμαχοι ἐπροσπάθησαν διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀποσπάσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν. Μετὰ διαφόρους μάχας, εἰς μιὰν τῶν ὁποίων ὁ ἀνδρεῖος ϛρατηγὸς Λάϊονς

ἔπεσε, κατώρθωσαν νὰ καταλάβωσι τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πολιτείας. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μέρους οἱ στρατοὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκέρδησαν διαφόρους νίκας εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν παράλιον, κυριεύοντες φρούριόν τι τῶν συμμάχων κατὰ τὸ Ἀττερὰς Ἴνλετ, ἐν τῇ Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ, καὶ ἀσφαλίζοντες τὸν ὡραῖον λιμένα τοῦ Πόρτ Ῥοαγιάλ, ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Καρολίνῃ.

Μετὰ τὴν ἧτταν τὴν ἐν Μποὺλ Ῥοῦν, ὁ στρατηγὸς Μὰκ Κλαιλὰν προσεκλήθη νὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ τοῦ Ποτομάκ. Περισσότεροι στρατιῶται ἐστρατολογήθησαν, καὶ ὁ στρατὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνέλαβε πάλιν τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμον. Κατὰ δὲ τὴν 21 Ὀκτωβρίου, ἡττήθησαν μὲ μεγάλην ζημίαν εἰς τὸ Μπλοὺφ Μπὰλ ἐπὶ τοῦ Ποτομάκ. Τὸν ἀκόλουθον δὲ μῆνα, ἀφοῦ ἐκέρδησαν κατ' ἀρχὰς νίκας τινὰς ὑπέστησαν δυστύχημα κατὰ τὸ Μπὲλ Μόντ ἐν τῇ πολιτείᾳ Μισουρή. Ἡ Κεντούκη εἶχε κηρυχθῇ οὐδετέρα· ἀλλ' οἱ σύμμαχοι εἰσέβαλον εἰς τὴν πολιτείαν ταύτην καὶ ἀνήγειραν δυνατὰ ὀχυρώματα εἰς τὸν Κολόμβον, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μισσισιπῆ.

Οἱ σύμμαχοι εἶχαν μεγάλην ἀνάγκην ὅπλων, πολεμοφοδίων καὶ πολλῶν ἄλλων πραγμάτων. Ἡ δὲ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸ νὰ λαμβάνωσιν αὐτά, ἀπέκλεισεν ὁλόκληρον τὸ μεσημβρινὸν παράλιον, δηλαδὴ διετήρει ἰσχυρὰν θαλάσσιον δύναμιν, διὰ νὰ συλλαμβάνῃ πᾶν πλοῖον ἐξερχόμενον ἢ εἰσερχόμενον. Καὶ ὅμως ἀτμόπλοια ταχύπλοα πολλάκις κατόρθωναν νὰ διέρχονται διὰ τῶν πλοίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν καιρῷ

σκοτινῶν νυκτῶν, ἐξάγοντα βαμβάκιον διὰ τὰς δυτικὰς Ἰνδίας, καὶ φέροντα ὀπίσω πᾶν ὅ,τι ἦτον ἀναγκαιότερον.

Ἓν ἐξ αὐτῶν τῶν παραβιαζόντων τὸν ἀποκλεισμὸν πλοῖα ἔλαβε δύο προὔχοντας τῶν συμμάχων, τὸν Μάσσωνα καὶ τὸν Σλίδελ ὡς ἀπεσταλμένους πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. Κατόρθωσαν δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἴς τι Βρεττανικὸν ἀτμόπλοιον, ἀλλὰ συνελήφθησαν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Βίλκες εἰς τὸ Σάντ Ἰακίντο καὶ ἐπανέφερεν αὐτοὺς ὀπίσω εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τοῦτο παρώργισε τοὺς Βρεττανοὺς καὶ μικροῦ ἐδέησε νὰ ἐπιφέρῃ πόλεμον μετὰ τῆς Ἀγγλίας, τὸν ὁποῖον οἱ σύμμαχοι μεγάλως ἐπεθύμουν. Ἀλλ' ὅτε ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις ἐζήτησε τὴν παράδοσιν τῶν αἰχμαλώτων, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι προθύμως παρέδοσαν αὐτούς, καὶ τοιουτοτρόπως ἀπέφυγαν τὸν πόλεμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΘ.′

Κινήματα τοῦ 1862.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ 1862, οἱ σύμμαχοι εἶχον περὶ τὰς τριακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Τὸ κύριον σῶμα αὐτῶν εὑρίσκετο εἰς τὸ Μανασσάς, ὄχι μακρὰν ἀπὸ τὸ Μποὺλ Ῥοῦν καὶ τὰ κανονοστάσιά των ἦσαν κύρια τοῦ κατωτέρου Ποτομάκ. Τὰ δὲ στρατεύματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἠρίθμουν περὶ τὰς τετρα-

κοσίας πεντήκοντα χιλιάδας ἄνδρας. Εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ τοῦ ἔτους ὁ στρατηγὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Γεώργιος Χ. Θωμᾶς, ἐκέρδησε σημαντικὴν νίκην εἰς τὰς πηγὰς τῶν Μύλων ἐν τῇ Κεντούκῃ, καὶ οἱ σύμμαχοι ἀπεδιώχθησαν ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πολιτείας ταύτης.

Ὁ μοίραρχος Φοὺτ ἡτοίμαζεν ἐπί τινα χρόνον στόλον κανονοφόρων καὶ ὁλμοφόρων πλοίων, διὰ τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἰς τὸ Κάϊρον ἐν τῇ πολιτείᾳ Ἰλλινοᾶ. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1862 ὁ στόλος οὗτος καὶ στρατὸς τῆς ξηρᾶς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γρὰντ ἐκυρίευσε τὸ φρούριον Ἑῤῥίκον, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Τεννεσσίου, καὶ τὸ φρούριον Δόνελσσον ἐπὶ τῆς Κάμπερλανδ, μὲ πολλοὺς αἰχμαλώτους, τηλεβόλα καὶ τροφάς. Ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη τοιουτοτρόπως νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν Κεντούκην· καὶ ἡ Νασχβίλ, ἡ πρωτεύουσα τῆς Τεννεσιῆς, κατελήφθη ταχέως ἀπὸ στρατὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Τὸν αὐτὸν μῆνα ὁ στρατηγὸς Μπουρνσάϊδ καὶ ὁ μοίραρχος Γκολδσμπόρω, μὲ ἰσχυρὰν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δύναμιν ἐνήργησαν ἐπιτυχῆ εἰσβολὴν ἐπὶ τῆς νήσου Ῥοανοκέ. Καὶ ἀπήντησαν μὲν γενναίαν ἀντίστασιν, ἀλλὰ κατόρθωσαν νὰ αἰχμαλωτίσωσι τρεῖς χιλιάδας συμμάχους σταθμεύοντας ἐπὶ τῆς νήσου. Ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἔγεινεν ἐκστρατεία εἰς διάφορα ἄλλα μέρη ἐπὶ τοῦ παραλίου τῆς Ἀρκτῴας Καρολίνης. Τὰ πλοῖα τοῦ ἐχθροῦ κατεστράφησαν, αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις των διεσπάρησαν καὶ τὰ τρόφιμά των κατεσχέθησαν. Μεταξὺ δὲ τῶν σημαντικῶν

μερῶν τὰ ὁποῖα ἐκυριεύθησαν ἦσαν ἡ Νιουβὲρν καὶ τὸ Μποφόρ.

Μέγας στόλος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εὑρίσκετο εἰς τὸ Ἄμπτον Ῥυόδς, πλησίον τοῦ στομίου τοῦ Ἰακώβου ποταμοῦ. Ἡμέραν τινὰ δυνατὸν θωρακοφόρον πλοῖον, ἀνῆκον εἰς τοὺς συμμάχους καὶ ὀνομαζόμενον «Βιργινία» ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν Νορτφὸ καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν στόλον. Τὰ ξύλινα πλοῖα, ἡ Κάμπερλαν καὶ ἡ Σύνοδος, κατεστράφησαν ταχέως, ἐπειδὴ οἱ κανονοβολισμοί των δὲν ἐπροξένουν καμμίαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν πυκνὸν ὁπλισμὸν τοῦ σιδηροφόρου ἐχθροῦ. Σκότος εἰσῆλθε μετὰ ταῦτα, τὸ δὲ θωρακοφόρον ἀπεμακρύνθη.

Ὑπῆρχε φόβος μήπως τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ φοβερὸς ἐχθρὸς ἤθελε βυθίσει πᾶν πλοῖον ἐν τῷ λιμένι,καὶἔπειτα νὰἀναχωρήσῃ διὰνὰλεηλατήσῃ τοὺς Ἀρκτῴους λιμένας. Ἀλλ' ἐν καιρῷ νυκτὸς τὸ μικρὸν πλευστὸν κανονοστάσιον «ὁ Μονιτώρ»,διοικούμενον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Γουόρδεν, ἔφθασε ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὴν ἀκόλουθον πρωίαν μετὰ τόλμης προσέβαλε τὴν «Βιργινίαν», τὴν ἀπεδίωξε σπουδαίως βεβλαμμένην πρὸς τὸν Νορλφόλκ, καὶ τοιουτοτρόπως ἔσωσε τὸν ἐπίλοιπον στόλον. Καθ' ἣν ἡμέραν ἡ «Βιργινία» κατέστρεψε τὴν «Κάμπερλαν» καὶ τὴν «Σύνοδον», ὁ στρατηγὸς Κούρτης ἐνίκησε τοὺς συμμάχους εἰς τὸ Πία (Ῥίδγς.) ἐν τῇ πολιτείᾳ Ἀρκασάς, μετὰ τριήμερον ἀπεγνωσμένην μάχην.

Οἱ σύμμαχοι ἦσαν ἔτι κύριοι τοῦ κατωτέρου Μισσισιπῆ, εἶχαν δυνατὰ ὀχυρώματα ἐπὶ νήσου, ἀριθ. 10

ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ, μεταξὺ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς Κεντούκης καὶ τῆς Μίσουρις. Ὁ στρατηγὸς Πὼπ καὶ ὁ μοίραρχος Φοὺτ ἐπεχείρησαν τὴν ἅλωσιν τῆς σημαντικῆς ταύτης θέσεως. Ἐπέτυχον δὲ ἐντελῶς αἰχμαλωτίσαντες ἐπέκεινα τῶν πέντε χιλιάδων συμμάχων, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκκενώσωσι τὴν νῆσον. Τὰ κανονοφόρα πλοῖα μετέβησαν ἔπειτα τὸν ποταμὸν και ἐνίκησαν στόλον τινὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡ πόλις Μέμφις ἐν τῇ Τεννεσσιῇ, παρεδόθη ἀμέσως.

Μετὰ τὴν ἅλωσιν δὲ τῶν φρουρίων Ἑρρίκου καὶ Δονελσών, ὁ στρατηγὸς Γράντ ἐκίνησε πρὸς μεσημβρίαν. Κατὰ δὲ τὴν 6 Ἀπριλίου ὁ ἐχθρὸς προσέβαλε τὸν στρατόν του ἐπὶ τοῦ πεδίου Κιλόχ. Τὴν πρώτην δὲ ἡμέραν τῆς μάχης, οἱ σύμμαχοι ἀπεδίωξαν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις πρὸς τὸν Τεννεσσίην ποταμόν, ἐφόνευσαν καὶ συνέλαβον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἠπείλησαν ὁλόκληρον τὸ στράτευμα μὲ καταστροφήν. Τὰ κανονοφόρα ὅμως πλοῖα ἐμπόδισαν τὸν ἐχθρόν, καὶ τὴν νύκτα ὁ Γρὰντ ἐνισχύθη ὑπὸ στρατοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μπούελ, ὅστις εἶχε κινήσει ἀπὸ τὴν Νασχβίλ. Ἐπαναλαβὼν τὴν μάχην τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, ἀπεδίωξεν τὸν ἐχθρὸν, ὅστις ὑπεχώρησεν πρὸς τὴν Κόρινθον, εἰς τὸ βορειοανατολικὸν μέρος τῆς Μισσισιπῆς. Ἀκολουθούμενοι ἐκεῖσε ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, κατέστρεψαν τὴν ἀποθήκην των καὶ ἐκκένωσαν τὸν τόπον.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου, ὁ στρατὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐκυρίευσεν ἀπὸ τοὺς συμμάχους τὸ φρούριον Πουλάσκη, τὴν κυρίαν ὑπεράσπισιν τῆς πό-

λεώς Σαβανάχ. Τοῦτο ἠκολούθησεν ἡ σημαντικωτέρα ἅλωσις τῆς Νέας Ὀρλεάνης ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Φαραγκοὺτ ὅστις διῆλθε τὰ φρούρια κάτω τῆς πόλεως μὲ μέρος τοῦ στόλου του ἐν τῷ μέσῳ χαλάζης σφαιρῶν καὶ βομβολισμῶν. Τὰ φρούρια ταχέως παρεδόθησαν καὶ τὰ κανονοφόρα πλοῖα ἀναπλεύσαντα τὸν ποταμὸν, ἐκυρίευσαν ἄλλους σημαντικοὺς τόπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ξ.'

Κινήματα τοῦ 1862. — (Ἐξακολούθησις).

Ὁ στρατὸς τοῦ Ποτομὰκ ἡτοιμάζετο τὸν χειμῶνα διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν συμμάχων. Ὅτε ἤρχισαν νὰ κινῶνται, ὁ ἐχθρὸς ὠπισθοδρόμησεν εἰς τὸν ποταμὸν Ῥαππαχανώκ. Ὁ Μὰκ Κλαιλὰν ἐνόμισε ὅτι ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Ῥιχμὸνδ εὐκολώτατα διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς χερσονήσου μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Ἰακώβου καὶ τῆς Ὑόρκης. Ἐπομένως μετέφερε τὸ στράτευμά του εἰς τὸ φρούριον Μονρόη κατὰ τὸ στόμιον τοῦ Ἰακώβου ποταμοῦ, καὶ ἤρχισε τὴν πορείαν του ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο. Ὁ ἐχθρὸς ἀντέστη μὲν εἰς τὴν πρόοδόν του κατὰ τὴν Ὑορκτάουν καὶ Οὐϊλιὰμ Μπούρ, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ, καὶ τὰ στρατεύματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τέλος πάντων ἔφθασαν ἐντὸς ἑπτὰ μιλίων ἀπὸ τὸ Ῥιχμόνδ.

Ἐνταῦθα ὁ Μὰκ Κλαιλὰν ἐστάθη καὶ ἐζήτησεν ἐπικουρίας· ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν ἠδυνήθη νὰ στείλη εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν, διότι ἡ Βάσιγκτων ἠπειλεῖτο. Κατὰ δὲ τὴν 31 Μαΐου οἱ σύμμαχοι προσέβαλον αὐτὸν κατὰ τὸ Φέαρ Ὥξ. Καὶ ἀπεκρούσθησαν μέν, ἀλλ' ἡ ζημία τοῦ Μὰκ Κλαιλὰν ὑπῆρξεν μεγάλη. Τὰ νοσώδη ἕλη εἰς τὰ ὁποῖα τὸ στράτευμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εὑρίσκετο, ἠρέωνεν ὡσαύτως τὰς τάξεις του.

Ὁ Μὰκ Κλαιλὰν ἐθεώρησεν ἤδη ἀναγκαῖον νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ποταμὸν Ἰάκωβον, ὅπου ἠδύνατο νὰ λαμβάνῃ τὴν προστασίαν τῶν κανονοφόρων καὶ νὰ περιμένῃ περισσοτέρους ἄνδρας. Ἐνῷ δὲ ἐνήργει τὸ κίνημα τοῦτο προσεβλήθη μανιωδῶς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλεπάλληλοι αἱματηραὶ μάχαι ἠκολούθησαν, διαρκέσασαι ἑπτὰ ἡμέρας. Μόνον δὲ μετὰ μεγάλης ζημίας καὶ δεινοπαθημάτων, αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις ἔφθασαν τέλος πάντων εἰς τὸν ποταμὸν Ἰάκωβον.

Τὸ Ῥιχμὸνδ ἦτον ἤδη ἀσφαλές, καὶ ὁ στρατηγὸς Λῆ μὲ τὸ κύριον σῶμά του ἐκίνησε πρὸς τὴν ἄρκτον διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν Βασιγκτώνην. Τὰ ἀφεθέντα στρατεύματα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πρωτευούσης ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Πώπ, ἀλλ' ἦσαν πολὺ κατώτερα τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὸν ἀριθμόν.

Ὁ Μὰκ Κλαιλὰν διετάχθη ἀμέσως νὰ στραφῇ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δυνάμεως ταύτης, ἀλλὰ πρὶν φθάσῃ διάφοροι ἀπεγνωσμέναι μάχαι ἔλαβον χώραν. Ὁ Πὼπ ἔσωσε μὲν τὴν Βασιγκτώνην, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀπώλειαν εἴκοσι χιλιάδων ἀνδρῶν καί τινων ἐκ τῶν ἀνδρειωτάτων ἀξιωματικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ στρατηγὸς Λῆ ἐφώρμησεν ἀμέσως διὰ τοῦ Ποτομὰκ εἰς τὴν Μαρυλάνδην καὶ κατέλαβε τὴν Φρεδερίκην καὶ τὴν Ἀγερστάουν. Ἐνόμισε δὲ ὅτι ὁ λαὸς τῆς Μαρυλάνδης ἤθελεν ὑποδεχθῆ αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ αὐξήσῃ τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ του, ἀλλὰ ταχέως εἶδεν ὅτι ἦτον ἠπατημένος. Ὁ Μὰκ Κλαιλὰν ἠκολούθει τὰ ἴχνη του, καὶ κατὰ τὴν 14 Σεπτεμβρίου ἠναγκάσθη νὰ συγκροτήσῃ μάχην κατὰ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων εἰς τὸ Μεσημβρινὸν Ὄρος. Ὁ στρατὸς τῆς Ἑνώσεως ἐκέρδησε μετὰ δυσκολίας νίκην, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὠπισθοδρόμησε ὀπίσω τοῦ κόλπου Ἀντιέταμ.

«Ὁ Στονγνὰλ Ἰάξων», εἷς τῶν ἐπιτηδειοτάτων στρατηγῶν τῶν συμμάχων, ἐστάλη ἐναντίον τοῦ Φερρὺ Ἄρπερ πρὸ τῆς μάχης τοῦ Μεσημβρινοῦ Ὄρους. Κυριεύσας αὐτὸ καὶ τὴν φρουράν του ἐπέκεινα τῶν ἕνδεκα χιλιάδων πεντακοσίων ἀνδρῶν, ἡνώθη πάλιν μετὰ τοῦ Λῆ ἐγκαίρως διὰ τὴν ἐν Ἀντιέταμ μεγάλην μάχην τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1862. Ἡ ζημία ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰς τὴν Ἀντιέταμ ἦτον μεγάλη, ἀλλ' ἡ νίκη ἦτον ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ὁ Λῆ ἀπέσυρε τὸν στρατόν του ἀνενόχλητος διὰ τοῦ Ποτομὰκ ἀφοῦ ἀπώλεσε εἰς τὴν κατὰ τὴν Μαρυλάνδην ἐκστρατείαν του περίπου τριάκοντα χιλιάδας ἄνδρας.

Ὁ Μὰκ Κλαιλὰν ἀντεκατεστάθη ἤδη ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Μπαρνσάϊδ. Οὗτος ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ τὴν προχώρησίν του, νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὸ Ῥιχμὸνδ διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Φρεδερυξπούρδ. Ἐπειδὴ ὁ στρατός του συνηθροίσθη ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, ὁ στρατὸς

τοῦ Λῆ ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς ἄλλης. Πρὶν δὲ ὁ Μπουρνσάϊδ δυνηθῇ νὰ προμηθεύσῃ πορθμεῖα διὰ νὰ διαβῇ τὸν ποταμόν, ὁ ἐχθρὸς ὠχυρώθη ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων ὀπίσω τῆς πόλεως. Αἱ πλέον ἡρωϊκαὶ προσπάθειαι κατεβλήθησαν ἀπὸ τὸν στρατὸν τῆς Ἑνώσεως διὰ νὰ κυριεύσωσι τὰ ὑψώματα ταῦτα, ἀλλ᾽ἄνευ ἐπιτυχίας, ὁ δὲ Μπουρνσάϊδ ἠναγκάσθη νὰ ἀναδιαβῇ τὸν ποταμόν, μετὰ ζημίας δώδεκα χιλιάδων ἀνδρῶν. Τοιουτοτρόπως εἰς τὸ τέλος τοῦ 1862, ὁ στρατὸς τοῦ Ποτομὰκ ἦτον ἐπίσης μακρὰν ἀπὸ τὸ Ῥιχμόνδ, ὡς καὶ ἄλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΑ.´

Κινήματα τοῦ 1862 καὶ τοῦ 1863.

(Ἐξακολούθησις.)

Κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ 1862, δύο συμμαχικοὶ στρατοί, ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Κέρβυ Σμὶθ καὶ Μπρὰκ εἰσέβαλον εἰς τὴν Τεννεσσιὴν καὶ Κεντούκην. Ἀφοῦ ἐκέρδησαν νίκας, κατὰ τὸ Ῥιχμὸν καὶ Μουνφορσβὶλ ἐν τῇ Κεντούκῃ, ἡνώθησαν εἰς τὸ Φραγκφὸρτ τὴν πρωτεύουσαν τῆς πολιτείας. Ἡ Κενκινάτη ἐσώθη μόνον διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ στρατηγοῦ Βαλάκη. Ὁ Μπούελ ὅστις εἶχεν ἀκολουθήσῃ τὸν Μπρὰκ ἀπὸ τὴν Τεννεσσίην μὲ στρατὸν τῆς Ἑνώσεως, κατέλαβε τὴν Λουϊσβὶλ, καὶ τοιουτοτρόπως

ἔσωσεν αὐτὴν ἀπὸ τὴν λεηλασίαν. Ἀφοῦ ἔφθειρε τὴν χώραν καὶ κατέταξε δυναστικῶς εἰς τὰς τάξεις του ὅσους ἠδύνατο, ὁ Μρὰκ ὠπισθοδρόμησε εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Τεννεσσίην μὲ μέγαν ἀριθμὸν ἁμαξῶν φορτωμένων ἀπὸ λάφυρα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γρὰντ καὶ ὁ στρατός του δὲν ἔμενον ἀργοί. Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ὁ στρατηγὸς Ῥοσκάρνς ἐνίκησε τοὺς συμμάχους εἰς τὴν Ἰοῦκα, ἐν τῇ Μισσισιπῇ, καὶ τὸν ἀκόλουθον μῆνα ἀπώθησεν αὐτοὺς μετὰ μεγάλης ζημίας εἰς τὴν Κόρινθον. Ὁ Ῥοσκράνς διετάχθη ἤδη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Μπούελ, καὶ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου συνεκρότησε μάχην κατὰ τοῦ Μπρὰκ εἰς τὴν Μουρφρυσμπούρυ ἐν τῇ Τεννεσσίῃ. Κατὰ τὰς τρεῖς φοβερὰς ἡμέρας ἡ νίκη ἦτον ἀμφίβολος, ἀλλὰ τέλος πάντων ἐξησφαλίσθη ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως, ὑποχωρήσαντος τοῦ στρατοῦ τῶν συμμάχων κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3 Ἰανουαρίου.

Ἓν ἑκατομμύριον καὶ ἓν τέταρτον ταλλήρων ἐχρειάζοντο τὴν ἡμέραν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου. Διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συνάξῃ τὴν ποσότητα ταύτην, τὸ Συνέδριον ηὔξησε τοὺς δασμοὺς ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ἐπέθεσε φόρους ἐπὶ τῶν ἐγγείων εἰσοδημάτων καὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἀπήτησε νὰ τίθεται χαρτόσημον εἰς τὰ συμβόλαια, ὁμολογίας, ὑποθήκας, κλπ. Ἐπέτρεψεν ὡσαύτως τὴν ἔκδοσιν ὁμολογιῶν τῆς κυβερνήσεως καὶ γραμματείων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἰς μεγάλην ποσότητα. Αἱ τράπεζαι ὀλίγον χρόνον πρότερον εἶχον ἀναβάλει τὰς πληρωμάς των εἰς νόμισμα δηλ.

ἔπαυσαν νὰ πληρόνωσι χρυσὸν ἢ ἄργυρον. Ὁ χρυσὸς λοιπὸν ἔλαβεν μεγαλητέραν ἀξίαν. Ἑκατὸν τάλληρα εἰς χρυσὸν, κατὰ μίαν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, εἶχον ἀξίαν μὲ διακόσια ἐνενήκοντα ὀκτὼ τάλληρα εἰς χαρτονόμισμα.

Ἡ πρώτη Ἰανουαρίου 1863 κατέστη ἀξιομνημόνευτος διά τινος προκηρύξεως τοῦ προέδρου Λίκολν. Δυνάμει ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἔδωσε εἰς αὐτὸν τὸ Συνέδριον, ἐκήρυξε τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας εἰς ὅλας τὰς πολιτείας τὰς τότε ἐπαναστατημένας, ἐξαιρουμένων ἐκείνων τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα κατείχοντο ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1863, ὁ στρατηγὸς Χούκιερ ἐδιωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ Ποτομάκ, ὅστις εὑρίσκετο εἰσέτι ἄντικρυ τοῦ Φρεδερικσβούρ.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ὁ Χούκιερ ἐπανέλαβε τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμον καὶ διαβὰς τὸν Ῥαππαχάνωκ ἐκρότησε μάχην κατὰ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν Κιανσελορσβίλλ, κατὰ τὴν 2αν καὶ 3ην τοῦ Μαΐου. Ἡ συμπλοκὴ ὑπῆρξεν ὀλέθριος εἰς τὸ ἐθνικὸν στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη νὰ ἀναδιαβῇ τὸν Ῥαππαχάνωκ μὲ ἀπώλειαν ἕνδεκα χιλιάδων ἀνδρῶν. Εἰς τὴν μάχην ταύτην ὁ στρατηγὸς τῶν συμμάχων «Στονγνὰλ Ἰάξων» ὑπέστη θανατηφόρον τραῦμα.

Ἀφοῦ ἀπώθησε τὸν Χούκιερ, ὁ Λῆ εἰσέβαλε καὶ δεύτερον εἰς τὴν Μαρυλάνδην. Διαβαίνων διὰ τῆς πολιτείας ταύτης, ἐπροχώρησεν εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Πεννσυλβανίαν καὶ ἐκυρίευσε τὴν Καμπερσβούργην καὶ Ὑόρκην. Οἱ Πεννσυλβανοὶ ἠγέρθησαν διὰ νὰ ὑπε-

ρασπίσωσι τὸ πατρικόν των ἔδαφος. Ὁ δὲ στρατηγὸς Μήδης, ὅστις εἶχε καταλάβει ἤδη τὴν θέσιν τοῦ Χούκιερ,ἠκολούθησεν ἐκ τοῦ σύνεγγους τοὺς εἰσβαλόντας. Ὁ Λῆ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ συγκροτήσῃ μάχην εἰς τὸ Γκεττυσβούρ. Ὁ ἀγὼν διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ 1—3 Ἰουλίου, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτον πλήρης νίκη τῶν ὅπλων τῆς Ἑνώσεως. Ὁ Λῆ ὠπισθοδρόμησε πέραν τοῦ Ῥαππαχάνωκ, τὸ δὲ στράτευμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατέλαβε πάλιν θέσιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου.

Ἀποτυχοῦσα προσβολὴ ἐγένετο κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1862 κατὰ τῆς ἰσχυρῶς ὠχυρωμένης πόλεως τοῦ Βικσβοὺρ κατεχομένης ὑπὸ τῶν συμμάχων. Μετ' ὀλίγον ἡ προσβολὴ ἀνενεώθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γρὰντ μετὰ ἰσχυρᾶς δυνάμεως κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1863, ὁ Γρὰντ ἐκέρδησε ἀλλεπαλλήλους νίκας εἰς τὴν Μισσισιπὴν καὶ ἀπώθησε τοὺς συμμάχους εἰς τὰ χαρακώματά των ἐνΒικσπούργῃ τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισεν ἤδη νὰ ὑποτάξῃ διὰ πολιορκίας. Ὁ ἐν τῇ Βικσπούργῃ διοικητὴς τῶν συμμάχων ἀντέσχεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, ἐπ' ἐλπίδι βοηθείας. Ἀλλ' οὐδεμία βοήθεια ἦλθε. Τὰ τρόφιμα κατέστησαν σπάνια· καὶ κατὰ τὴν 4 Ἰουλίου ἠναγκάσθη νὰ παραδοθῇ μεθ' ὁλοκλήρου τῆς φρουρᾶς του, ἀριθμούσης ἐπέκεινα τῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν.

Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας, ὁ Πὸρτ Οὔδσων, ἰσχυρὰ θέσις τῶν συμμάχων εἰς τὴν Λουϊζιάνην παρεδόθη εἰς τὸν στρατηγὸν Μπάνξ. Τοιουτοτρόπως ἡ Μισσισιπῆ ἠνοίχθη τέλος πάντων, καὶ αἱ νίκαι αὗται ἐπακολου-

θήσασαι ἀμέσως μετὰ τὴν ἧτταν τοῦ Λῆ εἰς τὴν Πεννσυλβανίαν, ἐπλήρωσαν χαρᾶς τὴν Ἄρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΒ.΄

Κινήματα τοῦ 1863. — (Ἐξακολούθησις).

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1863, ὁ πρόεδρος Λίκολν, διὰ νὰ λάβῃ ἀνθρώπους διὰ τὸν στρατὸν, διέταξε δυνάμει τῆς ἐξουσίας τοῦ Συνεδρίου στρατολογίαν : — ἀριθμός τις νὰ ληφθῇ διὰ κλήρου ἀπὸ ὅλον τὸ σῶμα τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἔπρεπε νὰ ἠναγκασθοῦν εἴτε νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν πόλεμον οἱ ἴδιοι ἢ νὰ δώσουν ἀντικαταστάτας. Τοῦτο ἐγέννησε στάσεις εἰς διάφορα μέρη.

Ὅτε ἡ στρατολογία ἤρχισε εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης κατὰ τὴν 13 Ἰουλίου, πολὺς ὄχλος συνοιθροίσθη, προσέβαλε οἰκοδομὰς ὅπου οἱ κλῆροι ἐξήρχοντο, κατέκαυσαν πολλὰς οἰκίας καὶ ἔπραξαν καταχθόνια ἐγκλήματα. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔγειναν κύριοι τῆς πόλεως, ἐπειδὴ οἱ ἐθνοφύλακες εἶχον σταλῆ εἰς τὴν Πεννσυλβανίαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου διὰ νὰ συντρέξουν εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τοῦ Λῆ. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου τούτου συνηθροίσθη δύναμις ἱκανὴ νὰ καταβάλῃ τοὺς ληστὰς καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὁ ἐθελοντάρχης ἀρχηγὸς Μόργκαν μετὰ δύο χιλιάδων πεντακοσίων

συμμάχων, διῆλθεν διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ Ὀχίου. Σκοπὸν εἶχον ἀφοῦ ἐλεηλάτουν καὶ κατέστρεφον πᾶν τὸ προστυχὸν, ν' ἀναδιαβῶσιν τὸν ποταμὸν Ὄχιον καὶ νὰ ἑνωθῶσι μὲ τὸν Λῆ εἰς τὴν Μαρυλάνδην. Ἀλλὰ τὰ σχέδιά των ἐματαιώθησαν διὰ τῶν ἀνδρείων πολιτῶν τοῦ Ὀχίου καί τινος δυνάμεως τῆς Ἑνώσεως, ἥτις εἶχεν ἀκολουθήσει τοὺς ἐπιδραμόντας ἀπὸ τὴν Κεντούκην. Ὁ Μόργκαν ἡττήθη καὶ ᾐχμαλωτίσθη κατὰ τὴν 26 Ἰουλίου.

Δραστήριοι ἐνέργειαι ἐγίνοντο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν παράλιον. Οἱ σύμμαχοι ἀπεπειράθησαν νὰ ἀνακτήσουν τὴν Ἰουβέρνην, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν. Στόλος ἐθνικῶν σιδηροφόρων πλοίων καὶ δυνατὴ κατὰ ξηρὰν δύναμις ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γκιλμόρον ἐστάλη εἰς τὸν λιμένα τῆς Καρλεστώνης. Διάφορα κανονοστάσια τοῦ ἐχθροῦ ἐκυριεύθησαν, καὶ τὸ φρούριον Σούμπτερ μανιωδῶς ἐβομβολήθη ἕωσοῦ κατεκρυμνήσθησαν τὰ ἴχνη του. Καταστρεπτικὸν πῦρ ἤρχισεν ὡσαύτως ἀπὸ τὰ κανονοστάσια τῆς Ἑνώσεως, κατὰ τῆς πόλεως Καρλεστώνης, ἥτις ἐγκατελήφθη ἀπὸ τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων της.

Τὸν Ἰούνιον ὁ Ῥόσκρανς, τοῦ ὁποίου ὁ στρατὸς εἶχε μείνῃ εἰς τὸ Μουρφριζμπορὸ ἐξεστράτευσε ἐκ νέου κατὰ τοῦ Μπρὰκ καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ πρῶτον εἰς τὴν Κατανούγαν πρὸς τὸ μεσημβριανατολικὸν μέρος τῆς Τεννεσσιῆς καὶ ἔπειτα πρὸς τὴν βορειοδυτικὴν Γεωργίαν. Ἐνταῦθα ὁ Μπρὰκ λαβὼν μεγάλας ἐπικουρείας, ἐπέπεσεν αἰφνιδίως κατὰ τοῦ ἑνωτικοῦ στρατοῦ πλησίον τοῦ κόλπου Κιακαμόγκα.

Ὁ ἑνωτικὸς στρατὸς, ἐξαιρουμένης τῆς μοίρας τοῦ Θωμᾶ, ἀπεδιώχθη ἐν ἀταξίᾳ καὶ ἄνευ μεγάλης ζημίας καὶ ὁ Ῥόσγκρανς δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν Κατανούγαν.

Ὁ Μπρὰκ ἀμέσως διέκοψε τὴν συγκοινωνίαν τῶν στρατευμάτων τοῦ Ῥοσγκράνς, καὶ ἐπί τινα χρόνον ὁ ἑνωτικὸς στρατὸς εὑρίσκετο εἰς σπουδαῖον κίνδυνον. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Χούκιερ μετὰ ἐπικουριῶν ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ Ποτομὰκ, κατόρθωσε νὰ ἀνοίξῃ τὸν ποταμὸν Τεννεσσίην, ὥστε βοηθήματα ἠδύναντο νὰ εἰσαχθῶσι. Μετ' ὀλίγον ὁ στρατηγὸς Γράντ, ὅστις ἀντεκατέστησε τὸν Ῥόσγκρανς, ἔφθασεν εἰς τὴν Κατανούγαν. Εὑρὼν δὲ ὅτι μεγάλη μοῖρα ἐκ τοῦ στρατοῦ τοῦ Μπρὰκ εἶχε μείνῃ, ἐξεστράτευσε, ἐκέρδησε δύο λαμπρὰς νίκας καὶ ἀπώθησε τὸν ἐχθρὸν εἰς τὸ Ῥινγκόλδ ἐν τῇ Γεωργίᾳ. Ἡ πρώτη τῶν δύο τούτων νικῶν ἐκερδήθη ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ Χούκιερ ἐπὶ τοῦ ὄρους Λουκούτ, εἰς τοιοῦτον ὕψος, ὥστε ἐκρύπτοντο ὑπὸ τῶν νεφῶν ἀπὸ τοὺς κάτω θεατάς.

Ἡ μοῖρα τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀφήσει ὁ Μπρὰκ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λονγστρίτ, ἔσπευσε πρὸς τὸ Κνόξβιλ, περὶ τὰ ἑκατὸν μίλια μακρὰν βορειοανατολικῶς τῆς Κατανούγας. Ὁ Μπουρνσάϊδ ἦτον ἐδῶ μὲ στρατὸν τὸν ὁποῖον εἶχε μεταχειρισθῇ εἰς τὸ νὰ ἀποδιώξῃ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὴν βορειοανατολικὴν Τεννεσσίην. Οἱ σύμμαχοι ἐνήργησαν τρομερὰν προσβολὴν κατὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Ἑνώσεως, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν, καὶ ἔπειτα ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν. Ἐπί τινα δὲ χρόνον ἐπιέζοντο δεινῶς, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐβοηθήθη ἀπὸ τὸν

στρατηγὸν Χιέρμαν ὅστις εἶχε κινήσει μὲ μεγάλην δύναμιν ἀπὸ τὴν Κατανούγαν μετὰ τὴν ἧτταν τοῦ Μπράκ.

Ἡ Μίσουρη καὶ ὁ Ἀρκανσὰς κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἔτους τούτου, ὑπῆρξαν αἱ σκηναὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς βίας. Οἱ ἐμπόλεμοι στρατοὶ εἰσέβαλον καὶ εἰς τὰς δύο πολιτείας καὶ ἀκροβολισταὶ καὶ λῃσταὶ ἠκολούθουν τὰ ἴχνη των, πράττοντες κακουργήματα παντὸς εἴδους. Καὶ ἐνταῦθα τὰ ἑνωτικὰ στρατεύματα ἦσαν εὐτυχῆ, καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὸ μεγαλήτερον μέρος ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν Ἕνωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΓ.΄

Κινήματα τοῦ 1864. — (Ἐξακολούθησις):

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1864, ὁ στρατηγὸς Μπάνξ, μὲ μέγα στράτευμα ὑποστηριζόμενον ἀπὸ δυνατὸν στόλον ὑπὸ τὸν ναύαρχον Πόρτερ, ἐκίνησεν ἀπὸ τὴν Νέαν Ὀρλεάνην, διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸν ἐρυθρὸν ποταμὸν καὶ νὰ ἀποδιώξῃ τοὺς συμμάχους ἀπὸ τὴν δυτικὴν Λαυϊζιάνην. Ἐνόσῳ ὁ στρατὸς ἐπροστατεύετο ἀπὸ τὰ φοβερὰ κανονοφόρα, οὐδεμίαν δυσκολίαν ἀπήντα καὶ κατόρθωσε νὰ κυριεύσῃ διαφόρους σπουδαίας θέσεις. Ἀλλ' ἀφοῦ μετ' ὀλίγον ὁ στρατὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀφῆκεν τὸν ποταμόν, ἡ ἐμπροσθοφυλακή του,

ἥτις ἦτον μίλια τινὰ μακρὰν ἀπὸ τὸ κύριον σῶμα, προσεβλήθη μανιωδῶς τὴν 8 Ἀπριλίου ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν κατὰ μέτωπον καὶ κατὰ τὰς δύο πλευρὰς καὶ ἡττήθη μὲ μεγάλην ζημίαν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἡ προσβολὴ ἀνενεώθη κατὰ τοῦ κυρίου σώματος, ἀλλ' ἡ μοῖρα τοῦ στρατηγοῦ Σμὶθ ἔσωσε τὸν ἐξηντλημένον στρατὸν, καὶ ἐβοήθησεν αὐτὸν νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ποταμόν. Καὶ ἡ μὲν ἐκστρατεία ἐγκατελήφθη, ὁ δὲ στόλος ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω, καὶ μεγάλως κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐνοχλήθη ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ κανονοστάσια. Ἀφοῦ ἀπέπλευσε τὸν ποταμὸν, τὰ ὕδατα ὀλιγόστευσαν, καὶ μόνον μετὰ μεγάλης δυσκολίας καὶ μὲ τὴν κατασκευὴν προχωμάτων τὰ κανονοφόρα κατόρθωσαν νὰ διαπλεύσωσι τὰ ῥεύματα.

Διάφοροι ἄλλαι νίκαι ἐκερδήθησαν ἀπὸ τοὺς συμμάχους κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Τεννεσσίην. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτον ἡ ἅλωσις τοῦ φρουρίου Πιλλόω, ἐπὶ τοῦ Μισσισιπῆ ποταμοῦ, ἑβδομήκοντα μίλια ὑπεράνω τῆς Μέμφιδος. Τὸ Πλύμουθ καὶ ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα ἐκυριεύθησαν ὡσαύτως ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῶν συμμάχων, βοηθούμενα ἀπὸ τὸ θωρακοφόρον Ἀλπιμάρ. Τὸ Ἀλκιμὰρ ἐβυθίσθη μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸν Κουχὴν, ὅστις ἀνετίναξεν αὐτὸ εἰς τὸν ἀέρα διὰ θαλασσίου μηχανήματος ὑποκάτω αὐτοῦ τεθέντος.

Κατὰ τὴν 3 Μαρτίου 1864, ὁ στρατηγὸς Γρὰντ ἀνυψώθη εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τοῦ στρατοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν: — τὸν τοῦ ἀντιστρατήγου. Ἀναθέσας τὴν μεγάλην δύναμιν, ἥτις ὑπῆρχεν ἐντὸς

καὶ περὶ τὴν Κατανούγαν εἰς τὸν στρατηγὸν Χιέρμαν, μὲ διαταγὰς νὰ προχωρήσῃ κατὰ τὸ Ἄτλαντον ἐν τῇ Γεωργίᾳ, ἔσπευσεν εἰς τὸ στράτευμα τοῦ Ποτομὰκ διὰ νὰ κινηθῇ κατὰ τῆς πρωτευούσης τῶν συμμάχων.

Ὁ Χιέρμαν μετ' οὐ πολὺ ἐξεστράτευσε. Δι' ἀλλεπαλλήλων δ' ἐπιτηδείων κινημάτων, ποτὲ μὲν ἐκτείνων τὰ πλευρὰ τοῦ στρατεύματός του πέραν τῶν πλευρῶν τοῦ ἐχθροῦ, ποτὲ δὲ ἐκβιάζων αὐτὸν ἀπὸ τὴν θέσιν του διὰ δεινῶν προσβολῶν, ἀπεδίωξε τέλος πάντων αὐτὸν εἰς τὰ ὀχυρώματά του ἐνώπιον τῶν Ἀτλάντων, καὶ ἐπολιόρκησε τὴν πόλιν. Τρεῖς μανιώδεις προσβολαὶ ἐγένοντο κατὰ τῶν πολιορκούντων στρατευμάτων, ἀλλ' ἄνευ ἐπιτυχίας. Ἐπειδὴ ὁ Χιέρμαν ἐκατόρθωσε τέλος πάντων νὰ διακόψῃ τὰς συγκοινωνίας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νὰ διαχωρήσῃ μέγα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ κύριον σῶμα, οἱ σύμμαχοι ἐκένωσαν τὴν πόλιν, καὶ κατὰ τὴν 2 Σεπτεμβρίου αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν ἐν θριάμβῳ.

Ὁ Γράντ μετὰ τοῦ ςρατοῦ τοῦ Ποτομὰκ ἐπροχώρησε κατὰ τοῦ Ῥιχμόνδ, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρήμου, πρὸς δυσμὰς τῆς Κιανσελλορσβίλ. Ὁ Λῆ ἐκρότησε κατ' αὐτοῦ μάχην τὴν 5ην 6ην καὶ 7ην Μαΐου, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοδρομήσῃ. Δεινὴ μάχη μὲ φοβερὰς ἀπωλείας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐξηκολούθει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἕωσοῦ τέλος πάντων ὁ Λῆ ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὸ Ῥιχμόνδ. Ὁ Γρὰν τότε μετέφερε τὸ στράτευμά του πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Ποτομάκ, καὶ ἀπεπειράθη νὰ κυριεύσῃ τὴν Πετερσβούρ, ἀλλ' ἐμποδίσθη ἐκ τούτου ὑπὸ ἰσχυρᾶς δυνάμεως τὴν ὁποίαν ὁ

Λῆ ἔστειλε πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς. Ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν κατὰ τοῦ Ῥιχμόνδ, δύο ἐπιθέσεις, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο ἀνεπιτυχεῖς ἐγένοντο ἀπὸ τοὺς στρατοὺς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τοῦ Λυνκμπούρ, ἐν Βιργινίᾳ. Ὁ Χούντερ, ὑποχωρῶν ἀπὸ τὴν τελευταίαν τούτων, ἀφῆκε τὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Κεναντοὰχ ἀνυπεράσπιστον. Ὁ δὲ στρατηγὸς Ἄρλη μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἀνδρῶν, ἔδραξε τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Μαρυλάνδην καὶ τρίτην φοράν. Λεηλατῶν κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν του, ἐπλησίασεν ἐντὸς ὀλίγων μιλίων ἀπὸ τὴν Βαλτιμόρην, καὶ ἀπόσπασμα τοῦ στρατοῦ του μάλιστα εἰσῆλθεν εἰς τὰ προάστεια τῆς Βασιγκτώνης. Ταχέως δὲ ἀπεκρούσθη, καὶ ὁλόκληρον τὸ σῶμα μετ' ὀλίγον διέβη τὸν ποταμὸν μὲ τὰ λάφυρά του.

Φάλαγξ τις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐκίνησε πρὸς καταδίωξιν, ἐκέρδησε νίκας τινὰς κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεκρούσθη. Πάλιν (τὴν 29 Ἰουλίου) ὁ Ἄρλη ἔστειλε μέρος τῶν δυνάμεών του διὰ τοῦ Ποτομάκ. Μόνον ἀφοῦ ὁ στρατηγὸς Χεριδὰν ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοιλάδος Κενεναντὸδ, ἐξησφαλίσθη εἰς τὴν Ἕνωσιν.

Κατὰ τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1864, πρὶν ἐξημερώσῃ, ὁ στρατὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τοῦ Κεναντοὰχ προσεβλήθη αἰφνιδίως ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν κόλπον Σεδὰρ καὶ ἐτράπη εἰς ἀταξίαν καὶ φυγήν. Τότε ὁ Χεριδὰν ἐνήργησε τὴν περίφημον ἱππηλασίαν του τῶν εἴκοσι μιλίων ἀπὸ τὸ Οὐϊνκεστέρ, καὶ διὰ τῆς παρουσίας του ἔτρεψε τὴν ἧτταν εἰς σημαντικὴν νίκην, κυριεύσας πολλὰ τηλεβόλα καὶ αἰχμαλώτους. Νικη-

θεὶς εἰς ὅλας τὰς μετὰ τοῦ Χεριδὰν συμπλοκὰς, ὁ Ἄρλη τέλος πάντων ἐγκατέλειψε τὴν κοιλάδα εἰς τὸν ἀνταγωνιστήν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΔ.'

Κινήματα τοῦ 1864. — (Ἐξακολούθησις).

Τὸ θέρος τοῦ 1864 ἐλαμπρύνθη διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἀλαβάμας, καταδρομικοῦ πλοίου τῶν συμμάχων ναυπηγηθέντος ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ διοικούμενον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Σύμην, τὸ ὁποῖον περιεπλανᾶτο εἰς τὰς θαλάσσας, λεηλατοῦν καὶ καῖον Ἀμερικανικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα. Ἐβυθίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κηρσάργες μετὰ σύντομον ἀγῶνα πλησίον τοῦ παραλίου τῆς Γαλλίας. Δύο ἄλλα καταδρομικὰ πλοῖα, ἡ Φλωρίδα καὶ ἡ Γεωργία, συνελήφθησαν εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ἀπὸ ἐθνικὰ πλοῖα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γρὰντ καὶ ὁ στρατός του εἰργάζοντο ἐπιπόνως ἐνώπιον τῆς Περτεσβούργης. Ῥῆγμά τι ἐγένετο εἰς τὰ ὀχυρώματα τοῦ ἐχθροῦ διὰ τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως ὑπονόμου τινός. Ἀλλ' ὅτε αἱ Ἑνωτικαὶ δυνάμεις ἐπεχείρησαν νὰ εἰσέλθωσι διὰ τοῦ ῥήγματος, ἀπεκρούσθησαν μὲ ἀπώλειαν πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν. Ἐκστρατεῖαι ἀπεστάλησαν διὰ νὰ διακόψωσι τοὺς σιδηροδρόμους δι' ὧν ἐπρομηθεύετο ὁ ἐχθρὸς, ὁ δὲ στρατὸς τῶν συμμάχων προσεβλήθη εἰς διάφορα

μέρη καὶ κατὰ τὰς δύο ὄχθας τοῦ Ἰακώβου ποταμοῦ, ἀλλὰ δὲν κατορθώθησαν πολὺ μεγάλα ἔργα.

Κατὰ τὸν Αὔγουστον ὁ ναύαρχος Φαραγκοὺτ διεκρίθη διὰ τῶν κατορθωμάτων του εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μομπίλ. Ὁ κόλπος οὗτος ὑπερασπίζετο ὑπὸ τριῶν φρουρίων τῶν συμμάχων καὶ ἄλλων τόσων κανονοφόρων καὶ τοῦ θωρακοφόρου Τεννεσσίη. Ὁ Φαραγκοὺτ διῆλθε τὰ φρούρια καὶ συνέλαβεν ἢ κατέστησεν ἄχρηστον τὸν στόλον τῶν συμμάχων, διασωθέντος μόνου ἑνὸς κανονοφόρου. Ὑποστηριζόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν τῆς ξηρᾶς ἐστράφη τότε κατὰ τῶν φρουρίων. Ἓν ἐξ αὐτῶν ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα ἀπὸ τὴν φρουράν του, τὰ δὲ ἄλλα δύο ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὸν μανιώδη βομβολισμὸν αὐτοῦ. Τοιουτοτρόπως ἠνεῴχθη ἡ ὁδὸς πρὸς τὸ Μομπίλ.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1864, ὁ κ. Λίκολν ἐξηλέχθη ἐκ νέου πρόεδρος, ὑπερισχύσας τοῦ στρατηγοῦ Μὰκ Κλαιλὰν, ὅστις ἐξῆλθεν ἀνταγωνιστὴς αὐτοῦ. Συγχρόνως δὲ ὁ Ἀνδρέας Ἰόνσων, ἐκ Τεννεσσίης, ἐξελέχθη ἀντιπρόεδρος.

Ὁ Χιέρμαν, ἀφοῦ ἐκυρίευσε τὰ Ἄτλαντα ἐπέτρεψεν εἰς τὸ στράτευμά του νὰ ἀναπαυθῇ ἐπὶ δύο μῆνας καὶ ἥμισυν, καὶ τότε ἤρχισεν ἓν ἀπὸ τὰ ἀξιομνημόνευτα κινήματα τοῦ πολέμου. Ἀφήσας ἄνδρας ἀρκετοὺς ὀπίσω καὶ τὸν στρατηγὸν Θωμᾶν διὰ νὰ προφυλάττῃ τὴν Τεννεσσίην ἀπὸ τὸν συμμαχικὸν στρατὸν ὅστις εἶχε διωχθῇ ἀπὸ τὰ Ἄτλαντα, ἐγκατέλειπε τὰ χαρακώματά του εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐκίνησε πρὸς τὸ παράλιον, διερχόμενος μετὰ ταχύ-

τητος χώραν ἀπὸ εἴκοσι ἕως ἑξήκοντα μίλια τὸ πλάτος, καταστρέφων σιδηροδρόμους, τρεφόμενος εἰς βάρος τοῦ τόπου καὶ ἐπιφέρων τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους. Ὁ ἐχθρὸς ὀλίγην ἠδυνήθη νὰ ἐπιφέρῃ ἀντίστασιν. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἔφθασαν εἰς τὸ παράλιον, ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον Μὰκ Ἀλλίστερ, πλησίον τῆς Σαβανὰχ, καὶ ἤρχισαν συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἑνωτικοῦ στόλου. Οἱ σύμμαχοι ἠναγκάσθησαν νὰ ἐκκενώσουν τὴν Σαβανὰχ, ἥτις κατὰ τὴν 21 Δεκεμβρίου κατείχετο ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν στρατόν.

Μόλις ὁ Χιέρμαν ἐκίνησεν ἀπὸ τὰ Ἄτλαντα, καὶ ὁ Χοὺδ, ὁ στρατηγὸς τῶν συμμάχων, εἰσέβαλε εἰς τὴν Τεννεσσίην. Ὁ στρατὸς τῆς Ἑνώσεως ἀπεδιώκετο ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, ἑωσοῦ τέλος πάντων ἐσταμάτησεν πλησίον τῆς Νασχιβὴλ. Ἐνῷ ὁ Χοὺδ ἡτοιμάζετο νὰ ἀποκλείσῃ τὸν ποταμὸν καὶ νὰ διακόψῃ τοὺς σιδηροδρόμους, ὁ στρατηγὸς Θωμᾶς προσέβαλεν αὐτὸν κατὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου, ἀπεδίωξεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν θέσιν του μετὰ μεγάλης ἀταξίας, καὶ συνέλαβεν πολλὰ τηλεβόλα καὶ ὑπὲρ τὰς δεκατρεῖς χιλιάδας αἰχμαλώτων. Ὁ Χοὺδ τότε μετέφερε τὰ λείψανα τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Ἀλαβάμαν.

Ἡ Γουΐλμικτὼν κατὰ τὸ παράλιον τῆς Ἀρκτῴας Καρολίνης εἶχε γείνει τὸ μέγα καταφύγιον τῶν παραβιαστῶν τοῦ ἀποκλεισμοῦ πλοίων καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου. Ὑπερασπίζετο δὲ ἀπὸ τὰ φρούρια Φίχιερ καὶ Καζουέλ. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1864 ὁ ναύαρχος Πόρτερ καὶ ὁ στρατηγὸς Μπούτλερ ἐκίνησαν διὰ νὰ ὑποτάξουν τὰ φρούρια ταῦτα καὶ νὰ

κυριεύσωσι τὴν πόλιν. Ὁ Ἑνωτικὸς στόλος ταχέως καθησύχασε τὰ τηλεβόλα τοῦ φρουρίου Φίχιερ· ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Μπούτλερ, νομίζων ὅτι τὰ ὀχυρώματα ἦσαν πολὺ δυνατὰ ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ κυριευθῶσιν ἐξ ἐφόδου, παρήτησε τὴν ἐπιχείρησιν. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὁ στρατηγὸς Τέῤῥης ἀνανέωσε τὴν ἐπίθεσιν μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν. Τὰ φρούρια ἐκυριεύθησαν, καὶ κατὰ τὴν 22 Φεβρουαρίου 1865, ἡ ἐθνικὴ σημαῖα ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῆς Γουΐλμικτών.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ 1864, διάφορα σχέδια ἔγειναν ἀπὸ τοὺς συμμάχους εἰς τὸν Καναδᾶν, διὰ νὰ βλάψωσι τὸν λαὸν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν πιστῶν πολιτειῶν. Ἓν μέρος διηυθύνθη πρὸς τὸν Ἅγιον Ἄλμπανς, πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ Βέρμοντ, ἐλήστευσαν τὰς τραπέζας καὶ ἔφυγον διὰ τοῦ μεθορίου. Ἑτέρα μερὶς ἐκυρίευσε καὶ κατέκαυσε δύο ἀτμόπλοια ἐπὶ τῆς λίμνης Ἐριέ. Τρίτη τις ἐπεχείρησε νὰ καύσῃ τὴν πόλιν τῆς Νέας Ὑόρκης βαλοῦσα πῦρ εἰς διάφορα τῶν μεγάλων ξενοδοχείων· αἱ φλόγες ὅμως κατεσβέσθησαν πρὶν συμβῇ μεγάλη ζημία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΕ.'

Τελευταῖα κινήματα τοῦ πολέμου.

Μετά τινα σύντομον ἀνάπαυσιν εἰς τὴν Σαβανάχ, ὁ στρατὸς τοῦ Χέρμαν ἐξεστράτευσε πάλιν. Ἐπορεύθη διὰ τῆς Μεσημβρινῆς Καρολίνης κυριεύων τὴν

Κολομβίαν, τὴν πρωτεύουσαν τῆς πολιτείας, κατὰ τὴν 17 Φεβρουαρίου 1865. Ἐντεῦθεν ἐπροχώρησεν πρὸς τὴν Ἀρκτῴαν Καρολίναν. Μετὰ δύο συμπλοκὰς πρὸς τὸν ἐχθρὸν, ὅστις εἶχε συγκεντρωθῇ διὰ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν πρόοδόν του, εἰσῆλθεν εἰς τὸν Γκολσμπόρο, καὶ μετ' ὀλίγον κατέλαβε τὸ Ῥάλεϊ τὴν πρωτεύουσαν τῆς πολιτείας, τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ ὀπισθοδρομήσαντος πρὸς τὸ βοριοδυτικὸν μέρος.

Τὰ κινήματα τοῦ Χιέρμαν εἰς τὴν ὀπισθοφυλακήν του, καὶ ἡ ἐκ τοῦ σύνεγγυς πλησίασις τῶν κανονοστασίων τῆς Γκιλμόρης, προήγγειλαν πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν συμμάχων εἰς τὴν Καρλεστώνην, ὅτι ἡ θέσις του δὲν ἦτον πλέον ἀσφαλής. Ἑπομένως βαλὼν πῦρ εἰς τὰς ἀποθήκας τὰς περιεχούσας βάμβακα, ἐξεκένωσε τὴν πόλιν καὶ τὰ εἰς τὸν λιμένα φρούρια, τὰ ὁποῖα κατείχοντο ἀπὸ τὸν ἑνωτικὸν στρατὸν, κατὰ τὴν 18 Φεβρουαρίου. Ὁ βομβολισμὸς τῆς πόλεως διήρκεσε 542 ἡμέρας.

Ὁ στρατηγὸς Χιεριδάν, μὲ μέρος τοῦ στρατοῦ του ἐξετέλεσε τότε λαμπρὸν κίνημα εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Κεναντοάχ. Τρέψας εἰς φυγὴν ἓν σῶμα συμμάχων καθ' ὁδὸν, ἐπροχώρησε δρομαίως πρὸς τὸ Ῥιχμὸνδ καὶ κατέστρεψε τὸν σιδηρόδρομον καὶ τὴν διώρυγα διὰ τῶν ὁποίων ἐλάμβανον τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἀναγκαίων αὐτῶν. Ἔπειτα δὲ διαβὰς τὸν ποταμὸν Ἰάκωβον, ἡνώθη μετὰ τοῦ στρατοῦ ἐνώπιον τῆς Πετερσβούργης.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συμμάχων, βλέποντες ὅτι πολυάριθμος στρατὸς ὡδηγήθη ἐναντίον αὐτῶν, κατὰ τὴν

25 Μαρτίου ἐξετέλεσαν ἀπεγνωσμένον κίνημα διὰ νὰ διαῤῥήξωσι τὰς φάλαγγας τοῦ Γρὰντ καὶ νὰ ἀποκόψωσι μέρος τοῦ στρατοῦ του. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπέτυχαν ἐν μέρει ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεκρούσθησαν. Ὁ δὲ στρατηγὸς Γρὰντ ἀκολούθως ἀπώθησε γενναίως τὸν ἐχθρὸν καὶ προήγαγε τὰς φάλαγγάς του.

Κατὰ τὴν 2 Ἀπριλίου ἐπίθεσις ἐγένετο ἀπὸ τοὺς ἑνωτικοὺς στρατοὺς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, ἀντικρὺ τῆς Πετερσβούργης, καὶ οἱ σύμμαχοι ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὰ ὀχυρώματά των. Ἡ Πετερσβούργη καὶ τὸ Ῥίχμονδ δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἀνθέξωσι, καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα ἐκενώθησαν ἀπὸ τοὺς συμμάχους. Ἐγένετο ἐπαισθητὸν ὅτι ὁ πόλεμος ἤδη ἤθελε λάβει πέρας ταχέως.

Τὸ στράτευμα τοῦ Λῆ ὑπεχώρησεν πρὸς τὴν Λινκποὺρ ὅπου ἐσκόπευεν νὰ ἀντισταθῇ. Ἀλλ' ὁ Χεριδὰν ἐμπόδισεν τοὺς φυγάδας, ἐνίκησεν αὐτοὺς ἐντελῶς καὶ συνέλαβεν διαφόρους χιλιάδας αἰχμαλώτων. Ὁ Λῆ ἠναγκάσθη ἤδη νὰ παραδοθῇ, καὶ κατὰ τὴν 9 Ἀπριλίου 1865, ὁλόκληρος ὁ στρατός του κατέθεσεν τὰ ὅπλα. Τὴν χαροποιὰν εἴδησιν ἠκολούθησαν νέαι ἄλλαι εἰδήσεις περὶ παραδόσεως τοῦ Μομπὶλ, καὶ περὶ σπουδαίων ἐπιτυχιῶν κατορθωθεισῶν εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Καρολίναν, τὴν Ἀλαβάμαν καὶ τὴν Γεωργίαν, ὑπὸ μεγάλων ἀποσπασμάτων τῶν ἑνωτικῶν στρατῶν ὑπὸ τοὺς στρατηγοὺς Στόνεμεν καὶ Γουίλσων.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν χαροποιῶν τούτων εἰδήσεων, ἦλθεν ἡ λυπηροτάτη εἴδησις ὅτι ὁ πρόεδρος Λίκολν ἐδολοφονήθη. Ἐπυροβολήθη δὲ τὴν ἑσπέραν τῆς 14ης

Ἀπριλίου εἰς τὸ θέατρον τῆς Βασιγκτώνης, ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Βίλκεν Μπούθ, βίαιον ὀπαδὸν τῆς Μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε τὴν ἀκόλουθον πρωίαν. Οὐδέποτε τόση μεγάλη θλίψις παρετηρήθη καθ' ὅλην τὴν χώραν, ὅση ὅτε τὸ τρομερὸν τοῦτο συμβεβηκὸς ἀνηγγέλθη. Τὴν αὐτὴν νύκτα καθ' ἣν ὁ πρόεδρος ἐδολοφονήθη ἐγένετο ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κυρίου Σουάρδου τοῦ γραμματέως τῆς ἐπικρατείας,κλινήρους τότε ἕνεκα ἀσθενείας. Ὁ δολοφόνος ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, ἂν καὶ ἐπλήγωσε τὸν κ. Σουάρδον καὶ τρεῖς ἑτέρους, οἵτινες ἦσαν παρόντες.

Μεγάλαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν διὰ νὰ συλλάβωσι τοὺς δολοφόνους. Μετά τινας ἡμέρας ὁ Μποὺθ καὶ εἷς συναίτιος αὐτοῦ καταδιωκόμενοι κατέφυγον εἴς τινα ἀποθήκην, καὶ ἐπροσκλήθησαν νὰ παραδοθῶσι. Καὶ ὁ μὲν τελευταῖος παρεδόθη, ἀλλ' ὁ Μπούθ, ἀρνούμενος ἐπυροβολήθη, καθ' ἣν στιγμὴν ἐσκόπευε τὸ ὅπλον του κατὰ τῶν διωκόντων αὐτόν. Ὁ εἰρημένος συναίτιος καὶ τρεῖς ἄλλοι εὑρέθησαν ἔνοχοι ὑπὸ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου καὶ ἀπηγχονίσθησαν. Τρεῖς δὲ ἄλλοι συνδεόμενοι μὲ τὴν συνωμοσίαν, κατεδικάσθησαν εἰς διὰ βίου δεσμά, καὶ εἷς εἰς βαρέα ἔργα ἐπὶ ἓξ ἔτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΣΤ.′

Κυβέρνησις τοῦ Ἰόνσωνος.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἀπὸ τῆς δολοφονίας τοῦ προέδρου Λίκολν, ὁ Ἀνδρέας Ἰόνσων ἐκ τῆς Τεννεσσιῆς, ἔλαβε τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ὡς πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὑψώθη δὲ ἀπὸ ταπεινὴν τάξιν τοῦ βίου διὰ διαφόρων ἀξιωμάτων καὶ ἔγεινεν διοικητὴς τῆς πολιτείας καὶ Γερουσιαστὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἔμεινε πιστὸς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πολέμου, καὶ ἐνῷ ἐνήργει ὡς στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Τεννεσσιῆς ὑπὸ τὸν πρόεδρον Λίκολν ἐξελέχθη ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ παράδοσις τοῦ Λῆ ἦτο τὸ θανατηφόρον τραῦμα τῆς συμμαχίας. Ὁ στρατὸς τοῦ Ἰόνσωνος ἐκ τριάκοντα χιλιάδων περίπου ἀνδρῶν, ὅστις εἶχεν ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ Χιέρμαν εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Καρολίναν, κατέθεσε τὰ ὅπλα τὴν 26 Ἀπριλίου, καὶ τὸν ἀκόλουθον μῆνα τὰ ὑπόλοιπα στρατεύματα τῆς συμμαχίας ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμά του. Ὁ πόλεμος ἦτον ἤδη εἰς τὸ τέλος του. Ὁ Ἰέφφερσων Δάβις ἐπροπάθησε νὰ σωθῇ εἰς τὸ παράλιον, ἀλλὰ συνελήφθη εἰς τὴν Γεωργίαν ἀπὸ τὸ ἱππικὸν τοῦ Γουίλσωνος. Ἐφυλακίσθη ἐπί τινα χρόνον κατηγορούμενος ἐπὶ προδοσίᾳ, ἀλλὰ τέλος πάντων ἀπελύθη ἐπὶ ἐγγυήσει. Ἡ δίκη του δὲν ἐγένετο εἰσέτι μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1868.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἡ κυβέρνησις διέλυσε τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν μεσημβρινῶν λιμένων, ἠλάτ-

τωσε τὸ ναυτικὸν καὶ ἀπέλυσε μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ. Ὑπέπεσαν δὲ εἰς χρέος περίπου δύο δυσεκατομμυρίων καὶ τριῶν τετάρτων ταλλήρων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀπεθάῤῥυνε τὸν λαὸν, χαίροντα διὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς εἰρήνης. Διὰ προκηρύξεως τοῦ προέδρου, ἐκδοθείσης τὴν 29 Μαΐου 1865, ἐδόθη συγχώρησις εἰς τοὺς πλείστους ἐξ ἐκείνων, οἵτινες συνεμέθεξαν τοῦ κινήματος τοῦ ἀποχωρισμοῦ, καὶ ὑπῆρχε γενικὴ διάθεσις εἰς τὴν μεσημβρίαν, νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὴν νέαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Κατὰ τὸ 1865, ἡ δουλεία κατηργήθη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τοῦτο ἐπραγματοποιήθη διά τινος τροπολογίας τοῦ συντάγματος, προταθείσης ἀπὸ τὸ Συνέδριον πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου, καὶ ἐπικυρωθείσης ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα τῶν πολιτειῶν. Διάφοροι νόμοι ἐψηφίσθησαν μετὰ ταῦτα διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀπελευθέρων.

Ἑταιρία τις γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Φαινιάνες ὑπῆρχεν ἐπί τινα χρόνον εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἀλλαχοῦ, ἀποτελεσθείσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν Ἰρλανδίαν ἀπὸ τὸ Βρεττανικὸν στέμμα, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἀνεξάρτητον. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1866, σώματα Φαινιάνων κατοικοῦντα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διῆλθον τὰ ὅρια καὶ εἰσέβαλον εἰς τὸν Καναδᾶν. Μετὰ ἀκροβολισμούς τινας, ἀπεκρούσθησαν. Ἂν καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐβοήθησαν τοὺς συμμάχους εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον, ὁ πρόεδρος Ἰόνσων ἐξέδωκεν ἀμέσως προκήρυξιν ὅτι ἡ οὐδετερότης τῆς χώρας πρέπει νὰ τη-

ρηθῇ, καὶ ἔλαβε τοιαῦτα μέτρα, ὥστε νὰ καταπαύσῃ τὸ κίνημα.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ 1866 καὶ 1867, ὑπῆρχε μέγας ἐρεθισμὸς καὶ λυσσῶδες αἴσθημα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀνοικοδομήσεως, δηλαδή: — τὸ νὰ ἀποκατασταθῶσιν αἱ ἀποχωρισθεῖσαι πολιτεῖαι εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν ἐν τῇ Ἑνώσει. Ὁ πρόεδρος καὶ τὸ Συνέδριον εἶχον πολὺ διάφορον γνώμην, ἐπειδὴ τὸ τελευταῖον ἐπέμενεν, ἐκτὸς ἄλλων πραγμάτων, εἰς περαιτέρω ἐγγυήσεις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπελευθέρων. Μόνον μετὰ μακρὸν ἀγῶνα αἱ πλεῖσται τῶν ἀποχωρισθεισῶν πολιτειῶν ἀποκατεστάθησαν εἰς τὰς προτέρας σχέσεις των μὲ τὴν Ἕνωσιν, κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1868.

Κατὰ τὸ 1867, ἡ Ῥωσσικὴ Ἀμερικὴ, εὐρύχωρος χώρα πεντακοσίων περίπου χιλιάδων τετραγωνικῶν μιλίων εἰς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῆς Ἀρκτώας Ἀμερικῆς ἠγοράσθη ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας δι' ἑπτὰ ἑκατομμύρια λίρας, διακοσίας χιλιάδας εἰς χρυσόν. Εἶναι χώρα ψυχρὰ καὶ τραχεῖα, πολύτιμος κυρίως διὰ τὰς ἁλιείας καὶ μηλωτάς της.

Ἡ ἐχθροπάθεια μεταξὺ τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ προέδρου ἐγένετο μεγαλητέρα παρά ποτε κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1868. Ἐπειδὴ ὁ πρόεδρος ἐπεχείρησε νὰ παύσῃ τὸν ὑπουργὸν τοῦ πολέμου, ἡ πλειοψηφία τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ὅτι παρεβίασε νόμον ὅστις καθιστᾷ τὴν συναίνεσιν τῆς Γερουσίας ἀναγκαίαν εἰς τοιαύτας παύσεις, καὶ ἐκατηγόρησεν αὐτὸν ἐπὶ «ἐγκλήμασιν καθοσιώσεως καὶ παραβάσει καθηκόντων», ἐπὶ τῷ σκο-

πῷ νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν. Ἐδικάσθη δὲ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δύο τρίτα τοῦ σώματος τούτου δὲν ἐκήρυξαν αὐτὸν ἔνοχον, ἠθωώθη.

Κατὰ τὴν προσέγγισιν τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς τοῦ 1868, οἱ συντηρητικοὶ (republicans) ἐξελέξαντο ὡς πρόεδρον τὸν στρατηγὸν Ὀδυσσέα Σ. Γράντ, ἐκ τῆς Ἰλλινοᾶ. Ὡς ἀντιπρόεδρον δὲ τὸν Σκίλερ Κολφάξ, ἐκ τῆς Ἰνδιάνης. Οἱ δὲ δημοκρατικοὶ ὑποψήφιοι ἦσαν ὁ Ὀράτιος Σεϋμούρ, ἐκ Νέας Ὑόρκης, καὶ ὁ στρατηγὸς Φραντζὴς Π. Μπλέρ, ἐκ Μισουρῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΖ.'

Παροῦσα κατάστασις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄνευ ἐνδιαφέροντος νὰ ῥίψωμεν ὄμμα, ἐν εἴδει ἐπιλόγου, εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ των καὶ τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν, ἐπιστημῶν καὶ ἐσωτερικῶν βελτιώσεων.

Ἡ πρώτη καταγραφὴ τῶν κατοίκων ἐγένετο κατὰ τὸ 1790, ὅτε ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς εὑρέθη ὅτι εἶναι 3,929,827. Κατὰ δὲ τὸ 1860, ηὐξήθη εἰς 31,443,321. Τὸ ἐμπόριον ἀνεπτύχθη εἰςέτι ἐκπληκτικωτέραν ἀναλογίαν, ἐπειδὴ αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς τὸ αὐτὸ διάστημα τοῦ χρόνου ηὔξησαν ἀπὸ εἴκοσι μέχρι

τετρακοσίων ἑκατομμυρίων ταλλήρων. Κατὰ δὲ τὸ 1850, ὁ ἀριθμὸς τῶν τόνων τῶν πλοίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἦτον τρία ἑκατομμύρια πεντακοσίας τριακονταπέντε χιλιάδες καὶ τετρακοσίους πεντήκοντα τέσσαρας τόνους. Κατὰ δὲ τὸ 1861 ηὔξησεν ἐπέκεινα τῶν πέντε καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀνήκει ἡ τιμὴ ὄχι μόνον ὅτι πρῶται μετεχειρίσθησαν τὸν ἀτμὸν ὡς κινητικὴν δύναμιν τῶν πλοιαρίων, ἀλλὰ καὶ ὅτι πρῶται ἐμεταχειρίσθησαν αὐτὸν εἰς πλοῖα διὰ τὴν ναυτιλίαν τοῦ ὠκεανοῦ. Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον διέπλευσε τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν ἦτον «ἡ Σαβαννάχ», καθελκυσθὲν εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὸ 1818. Προέβη δὲ εἰς τὸ Σαβαννάχ, ἐξετέλεσεν τὸν πλοῦν του ἀσφαλῶς εἰς τὴν Εὐρώπην, κατὰ τὸ 1819, καὶ ἐπεσκέφθη διαφόρους λιμένας εἰς τοὺς ὁποίους ὅλους ὑπῆρξεν ἀντικείμενον γενικῆς περιεργείας. Ἂν καὶ ὑπῆρξεν ἐπιτυχὲς τὸ πείραμα τοῦτο, μόνον κατὰ τὸ 1838 τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων ἤρχισε νὰ διαπλέῃ τὸν Ἀτλαντικόν. Πρὸ τοῦ χρόνου τούτου ἐχρησίμευον μόνον ἱστιόφορα πλοῖα, καὶ ὁ μέσος ὅρος τῆς διαρκείας τοῦ διάπλου ἀπὸ τὸ Λιβερποὺλ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἦτον τριακοντατρεῖς ἡμέραι, ὁ δὲ συντομώτερος καιρὸς ἦτον εἰκοσιδύο ἡμέραι. Ὁ πρῶτος διάπλους τοῦ Βρεττανικοῦ ἀτμοπλοίου «ὁ Μέγας Δυτικός», (Ἀπρίλιος τοῦ 1838), ἐγένετο εἰς δεκατέσσαρας ἡμέρας· καὶ ἔκτοτε δι' ἀλληλοδιαδόχων βελτιώσεων, ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ἐν

περιπτώσει εὐδίου ἀνέμου ἠλαττώθη εἰς ἕνδεκα ἡμέρας καὶ μάλιστα ὀλιγώτερον τῶν ἕνδεκα. Οἱ ναυπηγοὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατεσκεύασάν τινα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα πρότυπα τῶν πλοίων. Εἰς οὐδένα κλάδον τῆς βιομηχανίας οἱ ἐπιχειρηματίαι μηχανικοὶ τῆς Ἀμερικῆς δὲν ὑπῆρξαν μᾶλλον ἐπιτυχέστεροι.

Ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀπετελέσθη τῷ 1827. Ἔκτοτε τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς βελτιώσεως ἐπεδιώχθη τόσον ἐπιμόνως ὥστε οἱ σιδηρόδρομοι διέρχονται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν καὶ συνδέουν τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ πολίχνια. Κατὰ τὸ 1868 σχεδὸν τεσσαράκοντα χιλιάδες μίλια σιδηροδρόμου ἦτον εἰς ἐνέργειαν. Ὁ μέγας Εἰρηνικὸς Σιδηρόδρομος, (ὅστις συνδεόμενος μὲ γραμμὰς ἀπὸ τὸ Ἀτλαντικὸν παράλιον μέχρι τοῦ ποταμοῦ Μισούρη) ἑνώνει τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν μὲ τὸν Ἀτλαντικόν, ἀπετελέσθη κατὰ τὸ 1869. Τὸ μῆκος του εἶναι ὑπὲρ τὰ χίλια ὀκτακόσια μίλια, ἡ δὲ δαπάνη του σχεδὸν ἑκατὸν ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν.

Εἰς οὐδεμίαν χώραν ἡ ἐργασία δὲν εἶναι τόσον σεβαστὴ καὶ δὲν ἀνταμείβεται τόσον καλῶς ὅσον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ εἰς καμμίαν ἄλλην ἑπομένως δὲν εἶναι τόσον εὐτυχεῖς αἱ ἐργατικαὶ τάξεις, καὶ δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ φωτισμέναι. Οὐδεὶς περιορισμὸς ἐπιβάλλεται εἰς τὴν βιομηχανίαν. Τὰ πολιτικὰ προνόμια ἐκτείνονται εἰς ὅλους. Καὶ ὁ ταπεινότατος πολίτης δύναται νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν ὑψίστην θέσιν τῆς πολιτείας. Οἱ μηχανικοὶ ἔδειξαν με-

γίστην εὐφυΐαν ὡς καὶ νοημοσύνην εἰς τὸ ἔργον των. Καὶ δια μέσου αὐτῶν ἡ Ἀμερικὴ ἐγένετο δικαίως περίφημος διὰ τὰς ἐφευρέσεις καὶ βελτιώσεις της. Μεταξὺ πλήθους πραγμάτων τὰ ὁποῖα δύναταί τις νὰ ἀναφέρῃ, εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι τὰ καλλίτερα κλεῖθρα, τὰ σώζοντα τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου πλοῖα, τὰ πιεστήρια καὶ τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐξάγονται ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν.

Ἡ ἀσχολία τοῦ νὰ ἀνοίξῃ τὰς πηγὰς νέας χώρας δὲν ἀφῆκε μέχρι τοῦδε εἰς τὸν λαὸν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἰμὴ ὀλίγον καιρὸν καὶ εὐκαιρίαν διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς φιλολογίας καὶ τῶν τεχνῶν. Καὶ ὅμως δυνάμεθα μεθ' ὑπερηφανείας νὰ δείξωμεν τὸν μεταφυσικὸν Ἐδουάρδον, τὸν λεξικογράφον Νοὰχ Γουέπστερ, τοὺς μαθηματικοὺς Μπανσντίτς καὶ τὸν Ῥίνττεν Χάους, τοὺς φισιογράφους Ὀντουνμπός,τοὺς μυθιστοριογράφους Ἴρβινκ καὶ Κούπερ, τοὺς ἱστορικοὺς Πρέσκωδ, Μπάκροφτ καὶ Μόντλεϋ, τοὺς ποιητὰς Βρύαντ καὶ Λογγφέλλω, τοὺς γλύπτας Πασυὲρς καὶ Ἐγκρηνοῶ, τοὺς ζωγράφους Κόπλεϋ, Στουάρτον, Τρούμπουλ, Βαντερλάϋν, Ἄλλστων, Πιὴλ καὶ Σούλλι.

Ἐὰν ὑπάρχῃ τι διὰ τὸ ὁποῖον μᾶλλον παρ' ὅλα τὰ ἄλλα, ἡ Ἀμερικὴ δύναται νὰ σεμνύνηται καὶ νὰ στηρίζῃ μεγάλας ἐλπίδας στερεώσεως τῶν ἐνδόξων θεσμῶν αὐτῆς, εἶναι τὸ σύστημα τῶν κοινῶν σχολείων. Τοῦτο προσφέρει τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐκπεδεύσεως εἰς τοὺς νέους χωρὶς χρήματα καὶ χωρὶς ἀμοιβήν, πεπεισμένη ὅτι ὁ φωτισμὸς αὐτῆς εἶναι ὁ καλλίτερος

φρουρός της. Ζητεῖ, ὡς ὁ Γουέπστερ εἶπε: «διὰ γενικῆς ἐκπαιδεύσεως νὰ διευθύνῃ τὸν ἰσχυρὸν ῥοῦν τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς γνώμης, καθὼς καὶ παρὰ τοῦ νόμου καταχρίσεις καὶ τὰς ἀποκηρύξεις τῆς θρησκείας, κατὰ τῆς ἀνηθικότητος καὶ τοῦ ἐγκλήματος». Τὸ νὰ δυνηθῇ νὰ καταστήσῃ οὕτω πράττουσα τοὺς θεσμούς της αἰωνίους, εἶναι ἡ εὐχὴ παντὸς φίλου τῆς ἐλευθερίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΗ'.

Ἡ προκήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας

(ψηφισθεῖσα τὴν 4 Ἰουλίου 1776).

«Προκήρυξις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, συνηγμένων εἰς Σύνοδον.»

Ὅταν, εἰς τὸν ῥοῦν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καταστῇ ἀναγκαῖον νὰ διαλύσῃ λαός τις τοὺς πολιτικοὺς δεσμοὺς οἱ ὁποῖοι τὸν συνέδεον μὲ ἄλλον λαόν, καὶ νὰ ἀναλάβῃ, μεταξὺ τῶν δυνάμεων τῆς γῆς, τὴν χωριστὴν καὶ ἴσην θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν οἱ νόμοι τῆς φύσεως, καὶ τῆς φύσεως τοῦ Δημιουργοῦ τὸν δίδουν δικαίωμα, ἐμπρέπων τις σεβασμὸς εἰς τὰς γνώμας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπαιτεῖ νὰ κηρύξουν τὰς αἰτίας αἱ ὁποῖαι τὸν ἀναγκάζουν εἰς τὸν χωρισμόν.

Πρεσβεύομεν, ὅτι αἱ ἀλήθειαι αὗται εἶναι αὐταπόδεικτοι, ἤτοι: ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐγεννήθησαν ἴσοι. ὅτι εἶναι προικισμένοι ὑπὸ τοῦ Πλάστου αὐτῶν μέ τινα

ἀναπαλλοτρίωτα δικαιώματα· ὅτι μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἡ ζωή, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆν εὐδαιμονίας, Ὅτι ἐγκαθίστανται κυβερνήσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ ἀσφαλίσουν τὰ δικαιώματα ταῦτα, λαμβάνουσαι τὰς δικαίας ἐξουσίας των ἀπὸ τὴν συγκατάθεσιν τῶν κυβερνομένων· ὅτι, ὁσάκις εἶδός τι κυβερνήσεως ἀποβαίνει καταστρεπτικὸν τῶν σκοπῶν τούτων, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ λαὸς νὰ μεταβάλῃ ἢ νὰ καταργήσῃ τοῦτο, καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ νέαν κυβέρνησιν, θέτων τὰς βάσεις της ἐπὶ τοιούτων ἀρχῶν, καὶ ὀργανίζων τὰς ἐξουσίας της μὲ τοιούτους τύπους, ὁποίους θέλει θεωρήσει πιθανοτάτους νὰ φέρωσι τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. Ἡ φρόνησις, τῳόντι, ὑπαγορεύει ὥστε κυβερνήσεις πρὸ πολλοῦ ἐγκατεστημέναι, νὰ μὴ μεταβάλλωνται διὰ μικρὰς καὶ προσκαίρους αἰτίας· καὶ ἑπομένως, ἅπασα ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶναι μᾶλλον διατεθειμένον νὰ ὑποφέρῃ, ἐνόσῳ τὰ κακὰ εἶναι ὑποφερτά, παρὰ νὰ λαμβάνῃ αὐτὸ τὸ δίκαιόν του καταργῶν τοὺς τύπους εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐξοικειωμένον. Ἀλλ' ὅταν μακρὰ σειρὰ καταχρήσεων καὶ ἁρπαγῶν, ἐπιδιοικουσῶν ἀναλλοιώτως τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, ἀποδεικνύει τὸν σκοπὸν νὰ ὑποτάξῃ αὐτὸν εἰς ἀπόλυτον δεσποτισμόν, εἶναι δικαίωμά του, εἶναι καθῆκόν του, νὰ ἀποτινάξῃ τοιαύτην κυβέρνησιν, καὶ νὰ προνοήσῃ νέους φρουροὺς διὰ τὴν μέλλουσαν ἀσφάλειάν του. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ μακρόθυμος ὑπομονὴ τῶν ἀποικιῶν τούτων, καὶ τοιαύτη εἶναι ἤδη ἡ ἀνάγκη, ἥτις βιάζει αὐτὰς νὰ μεταβάλλωσι τὰ πρότερα συστήματα τῆς κυβερνή-

σεώς των. Ἡ ἱστορία τοῦ νῦν βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, εἶναι ἱστορία ἐπανηλειμμένων ὕβρεων καὶ ἁρπαγῶν, ἐχουσῶν ὅλων ὡς ἄμμεσον ἀντικείμενον, τὴν ἐγκατάστασιν ἀπολύτου τυραννίας ἐπὶ τῶν πολιτειῶν τούτων. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου τὰ γεγονότα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἀπροσωπόληπτον κόσμον.

Ἠρνήθη τὴν συγκατάθεσίν του εἰς τοὺς νόμους τοὺς σωτηριωδεστάτους καὶ ἀναγκαιοτάτους διὰ τὸ κοινὸν καλόν.

Ἀπηγόρευσε τοὺς διοικητάς του νὰ ψηφίσουν νόμους ἀμέσου καὶ κατεπειγούσης σπουδαιότητος, ἐκτὸς ἐὰν ἀνέβαλλον τὴν ἐκτέλεσίν των μέχρις οὗ δοθῇ ἡ συναίνεσίς του καὶ ὅτε ἀνεβλήθησαν τοιουτοτρόπως, ἠμέλησε παντάπασιν νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς αὐτούς.

Ἠρνήθη νὰ ψηφίσῃ ἄλλους νόμους διὰ τὴν εὐημερίαν μεγάλων ἐπαρχιῶν, ἐκτὸς ἐὰν οἱ λαοὶ αὐτῶν δὲν ἤθελον ἐγκαταλείψει τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν νομοθεσίαν· δικαίωμα ἀνεκτίμητον εἰς αὐτοὺς καὶ φοβερὸν μόνον εἰς τοὺς τυράννους.

Συνεκάλεσε νομοθετικὰ σώματα εἰς ἀσυνήθης τόπους, ἀκαταλλήλους καὶ μεμακρυσμένους ἀπὸ τὸ κατάστημα τῶν δημοσίων αὐτῶν ἀρχείων, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀναγκάσῃ αὐτὰ τὰ σώματα νὰ συναινέσουν εἰς τὰς διατάξεις του.

Διέλυσεν ἀντιπροσωπικὰ σώματα ἐπαννηλειμμένως, διότι μετ' ἀνδρικῆς εὐσταθείας ἠναντιώθησαν εἰς τὰς ἐπεμβάσεις των ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Ἠρνήθη, ἐπὶ πολὺν χρόνον μετὰ τοιαύτας διαλύσεις, νὰ διατάξῃ νὰ ἐκλεχθοῦν ἄλλα· καὶ διὰ τοῦτο αἱ νο-

μοθετικαὶ ἐξουσίαι, ἀνεπίδεκτοι οὖσαι μηδενισμοῦ, ἐπανῆλθον εἰς τὸν λαὸν ἐν γένει πρὸς ἐνάσκησίν των. Ἡ δὲ μένουσα πολιτεία, ἐν τῷ μεταξὺ ἐξετέθη εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς εἰσβολῆς ἔξωθεν καὶ τῶν σπαραγμῶν ἔσωθεν.

Ἐπροσπάθησε νὰ ἐμποδίσῃ τὸν πληθυσμὸν τῶν πολιτειῶν τούτων· καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρενέβαλλε προσκόμματα εἰς τοὺς νόμους περὶ πολιτογραφίσεως ξένων, ἠρνήθη νὰ ψηφήσῃ ἄλλους πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς μεταναστεύσεως ἐνταῦθα, καὶ ηὔξησε τοὺς ὅρους τῶν νέων ἀποκτήσεων γαιῶν.

Παρενέβαλλε προσκόμματα εἰς τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης, ἀρνούμενος τὴν συναίνεσίν του εἰς νόμους καθιστῶντας δικαστικὰς ἐξουσίας.

Κατέστησε δικαστὰς, ἐξαρτομένους ἀπὸ μόνην τὴν θέλησίν του διὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των καὶ διὰ τὴν ποσότητα καὶ πληρωμὴν τῶν μισθῶν αὐτῶν, ἐσύστησε πλῆθος νέων ὑπηρεσιῶν καὶ ἔστειλεν ἐνταῦθα σμήνη ἀξιωματικῶν διὰ νὰ καταπιέζουν τὸν λαόν μας καὶ νὰ ζοῦν ἀπὸ τὴν περιουσίαν του.

Ἐν καιρῷ εἰρήνης διατήρησε μεταξὺ ἡμῶν μονίμους στρατοὺς, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς νομοθεσίας μας.

Ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὸ στρατιωτικὸν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀνώτερον αὐτῆς.

Συνενοήθη μετ' ἄλλων διὰ νὰ μᾶς ὑποβάλῃ εἰς δικαιοδοσίαν ἀλλοτροίαν τοῦ συντάγματός μας, καὶ μὴ ἀναγνωρισμένην ὑπὸ τῶν νόμων μας, δίδων τὴν συναίνεσίν του εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν ὡς δῆθεν νομο-

θετικάς· ἤτοι, διὰ νὰ καταλύουν μεγάλα σώματα ἐνόπλων στρατιωτῶν μεταξὺ ἡμῶν· διὰ νὰ προστατεύωσιν αὐτὰ διὰ πλαστῆς δίκης ἀπὸ τὴν τιμωρίαν διὰ πάντα φόνον ὅστις ἤθελεν πραχθῇ ἐπὶ τῶν κατοίκων τῶν πολιτειῶν τούτων. Διὰ νὰ διακόψωσι τὸ ἐμπόριόν μας μὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Διὰ νὰ ἐπιβάλῃ φόρους εἰς ἡμᾶς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς μας. Διὰ νὰ μᾶς στερήσῃ εἰς πολλὰς περιστάσεις τὰ πλεονεκτήματα τῆς διὰ ἐνόρκων δίκης.

Διὰ νὰ μᾶς μεταφέρωσι πέραν τῶν θαλασσῶν ὅπως δικασθῶμεν δι' ὑποτιθέμενα ἐγκλήματα.

Διὰ νὰ καταργήσῃ τὸ ἐλεύθερον σύστημα τῶν ἀγγλικῶν νόμων εἰς γειτονεύουσαν ἐπαρχίαν,καθιστῶντες εἰς αὐτὴν αὐθαίρετον κυβέρνησιν, καὶ ἐκτείνοντες τὰ ὅριά της ὥστε νὰ καταστήσῃ αὐτὴν συγχρόνως παράδειγμα καὶ κατάλληλον ὄργανον, διὰ νὰ εἰσάξωσι τὸν αὐτὸν ἀπόλυτον κανόνα εἰς τὰς ἀποικίας ταύτας.

Νὰ ἀφαιρέσωσι τὰ προνόμιά μας, καταργῶντες τοὺς πολυτιμοτάτους νόμους μας καὶ μεταβάλλοντες θεμελιωδῶς τὰς ἐξουσίας τῶν κυβερνήσεών μας.

Διὰ νὰ ἀναβάλλωσι τὰ νομοθετικά μας σώματα καὶ νὰ κηρύξωσιν ἑαυτοὺς περιβεβλημμένους μὲ ἐξουσίαν, νὰ νομοθετοῦν δι' ἡμᾶς εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ὁποιασδήποτε.

Παρήτησε τὴν ἐνταῦθα κυβέρνησιν, κηρύττων ἡμᾶς ἐκτὸς τῆς προστασίας του καὶ διεξάγων πόλεμον καθ' ἡμῶν.

Ἐλεηλάτησε τὰς θαλάσσας μας, ἔφθειρε τὰ παράλιά μας, κατέκαυσε τὰς πόλεις μας, καὶ κατέστρεφε τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ μας.

Συγχρόνως δὲ μεταφέρει μεγάλους στρατοὺς ξένων μισθοτῶν, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὰ ἔργα τοῦ θανάτου, τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς τυραννίας, τὰ ὁποῖα ἤρξαντο ἤδη, μὲ περιστάσεις σκληρότητος καὶ ἀπιστίας, μόλις παραλληλιζομένας μὲ τὰς πραττομένας κατὰ τοὺς βαρβαρωτέρους αἰῶνας, καὶ ὁλοσχερῶς ἀναξίας τοῦ ἀρχηγοῦ πολιτισμένου ἔθνους.

Ἠνάγκασε τοὺς συμπολίτας μας, τοὺς αἰχμαλωτισθέντας εἰς τὰ πελάγη, νὰ φέρωσιν ὅπλα κατὰ τῆς πατρίδος των, νὰ γίνωσιν οἱ δήμιοι τῶν φίλων καὶ ἀδελφῶν των ἢ νὰ θανατόνωνται διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν αὐτῶν.

Διήγειρε ἐσωτερικὰς ἐπαναστάσεις ἐναντίον μας, καὶ ἐπροσπάθησε νὰ ὠθήσῃ κατὰ τῶν κατοίκων τῶν μεθορίων μας, τοὺς ἀσπλάγχνους ἀγρίους Ἰνδοὺς, τῶν ὁποίων ὁ γνωστὸς νόμος τοῦ πολέμου εἶναι ἡ καταστροφὴ, ἄνευ διακρίσεως, πάσης ἡλικίας, γένους καὶ καταστάσεως.

Εἰς πᾶσαν περίοδον τῶν καταδυναστειῶν τούτων, ἱκετεύσαμεν ἐπανόρθωσιν μὲ τὰς ταπεινοτέρας λέξεις. Εἰς δὲ τὰς ἐπανειλημμένας ἀναφοράς μας, ἀπήντησαν μόνον δι' ἐπανειλημμένων ὕβρεων. Ἡγεμὼν τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτὴρ στιγματίζεται τοιουτοτρόπως διὰ πάσης πράξεως, ἥτις δύνατοι νὰ δώσῃ τὸν ὁρισμὸν τοῦ τυράννου,εἶναι ἀνάξιος νὰ ὑπάρχῃ κυβερνήτης ἐλευθέρου λαοῦ.

Δὲν ἐλείψαμεν δὲ νὰ ἐπισύρωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀδελφῶν μας Βρεττανῶν. Τοὺς προειδοποιήσαμεν δὲ ἐκ διαλειμμάτων, περὶ τῶν γινομένων ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τὸ νομοθετικόν των τοῦ νὰ ἐκτείνῃ ἀσυγχώριτον δικαιοδοσίαν ἐφ' ἡμῶν. Ὑπενθυμίσαμεν αὐτοὺς περὶ τῶν περιστάσεων τῆς μεταναστεύσεώς μας καὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς μας. Ἐπεκαλέσθημεν τὴν ἔμφυτον δικαιοσύνην καὶ μεγαλοψυχίαν των, καὶ ἐξορκίσαμεν αὐτοὺς διὰ τῶν δεσμῶν τῆς κοινῆς συγγενείας μας νὰ ἀποδοκιμάσουν τὰς ἁρπαγὰς ταύτας, αἱ ὁποῖαι ἤθελον διακόψει τὰς σχέσεις μας καὶ τὴν ἀνταπόκρισίν μας. Ἀλλ' οὗτοι ἐκώφευσαν καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῆς δικαιοσύνης καὶ συγγενείας. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην, ἥτις ὑπαγορεύει τὸν χωρισμόν μας καὶ νὰ θεωρήσωμεν αὐτοὺς ὡς θεωροῦμεν καὶ τὸ λοιπὸν ἀνθρώπινον γένος, ἐχθροὺς ἐν πολέμῳ καὶ φίλους ἐν εἰρήνῃ.

ΗΜΕΙΣ λοιπὸν οἱ ἀντιπρόσωποι **ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ** τῆς Ἀμερικῆς, εἰς γενικὴν σύνοδον συνηγμένοι, ἐπικαλούμενοι τὸν ἀνώτατον δικαστὴν τοῦ κόσμου διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ σκοποῦ μας, ἐν ὀνόματι, καὶ δυνάμει τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀγαθοῦ λαοῦ τούτων τῶν ἀποικιῶν, δημοσιεύομεν πανδήμως καὶ κηρύττομεν, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι αὗται ἀποικίαι εἶναι, καὶ δικαιωματικῶς πρέπει νὰ ἦναι, **ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ** καὶ **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ** πολιτεῖαι. Ὅτι ἀπολύονται πάσης ὑποταγῆς εἰς τὸ Βρεττανικὸν στέμμα, καὶ πᾶς πολιτικὸς σύνδεσμος μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας διαλύεται καὶ πρέπει νὰ διαλυθῇ ὁλοσχε-

ρῶς· καὶ ὅτι ὡς ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι πολιτεῖαι, ἔχουν πλήρη ἐξουσίαν νὰ ἐγείρωσι πόλεμον, νὰ κλείωσιν εἰρήνην, νὰ συνομολογῶσι συμμαχίας, νὰ καθιστῶσι ἐμπόριον καὶ νὰ ἐνεργῶσι ὅλας τὰς πράξεις καὶ πράγματα, τὰ ὁποῖα αἱ ἀνεξάρτητοι πολιτεῖαι δύνανται δικαιωματικῶς νὰ ἐνεργῶσι. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς προκηρύξεως ταύτης, ἀνατιθέμενοι τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην μας εἰς τὴν προστασίαν τῆς θείας προνοίας, ἐγγυώμεθα ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους τὴν ζωήν μας, τὴν περιουσίαν μας καὶ τὴν ἱερὰν τιμήν μας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΘ΄.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΗΜΕΙΣ, ὁ λαὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διὰ νὰ μορφώσωμεν τελειοτέραν ἕνωσιν, νὰ καταστήσωμεν δικαιοσύνην, νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν, διὰ νὰ προνοήσωμεν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, διὰ νὰ προάξωμεν τὸ γενικὸν καλὸν καὶ νὰ ἀσφαλίσωμεν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους μας, ψηφίζομεν καὶ καθιστῶμεν τὸ σύνταγμα τοῦτο διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

Τμῆμα 1. — Ἄρθ. 1. — Ἅπασαι αἱ νομοθετικαὶ ἐξουσίαι αἱ χορηγούμεναι διὰ τοῦ παρόντος συντάγματος, ἀνατίθενται εἰς Συνέδριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἀπὸ Γερουσίαν καὶ ἀπὸ βουλὴν ἀντιπροσώπων.

Τμῆμα 2. — 1. Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων σύγκειται ἀπὸ μέλη ἐκλεγόμενα κατ' ἔτος ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν διαφόρων πολιτειῶν, οἱ δὲ ἐκλογεῖς εἰς πᾶσαν πολιτείαν θέλουσι ἔχει τὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ πολυαριθμοτέρου κλάδου τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆς πολιτείας.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἦναι ἀντιπρόσωπος ὅστις δὲν ἄγει τὴν ἡλικίαν τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν, καὶ δὲν ὑπῆρξε ἑπτὰ ἔτη πολίτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ὅστις, ὅτε ἐξελέχθη, δὲν ἦτο κάτοικος τῆς πολιτείας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται.

3. Οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἄμεσοι φόροι διανέμονται μεταξὺ τῶν διαφόρων πολιτειῶν τῶν ἐμπεριλαμβανομένων ἐντὸς τῆς ἑνώσεως ταύτης, ἀναλόγως τοῦ ἰδίου ἑκάστῃ πληθυσμοῦ, ὅστις προσδιορίζεται ἀφοῦ, εἰς ὁλόκληρον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑποχρεωμένων εἰς ὑπηρεσίαν πολυετῆ, καὶ ἀποκλειομένων τῶν μὴ φορολογουμένων Ἰνδῶν, προστεθῶσι τὰ τρία πέμπτα ὅλων τῶν ἄλλων προσώπων. Ἡ δὲ πραγματικὴ ἀπαρίθμησις πρέπει νὰ γείνῃ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης συνελεύσεως τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ ἐντὸς ἑκάστης ἑπομένης δεκαετίας καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος διατάττει. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσώπων δὲν πρέπει

νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἕνα δι' ἑκάστην τριακοντάδα χιλιάδων κατοίκων, ἀλλ' ἑκάστη πολιτεία ἔχει τοὐλάχιστον ἕνα ἀντιπρόσωπον· καὶ μέχρις οὗ τοιαύτη ἀπαρίθμησις γείνῃ, ἡ πολιτεία τῆς Νέας Ἀμπχίερ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ 3, ἡ Μασσακουσέτη 8, ἡ Νῆσος τῆς Ῥόδου καὶ τὰ ὑποστατικὰ τῆς Προνοίας 1, ἡ Κονεκτικούτη 5, ἡ Νέα Ὑόρκη 6, ἡ Νέα Γερσέη 4, ἡ Πεννσυλβανία 8, ἡ Δελοάρη 1, ἡ Μαρυλάνδη 6, ἡ Βιργινία 10, ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα 5, καὶ ἡ Γεωργία 3.

4. Ὅταν κενωθῶσι θέσεις εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν πολιτείας τινος, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία αὐτῆς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ διαταγὰς περὶ ἐκλογῆς διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ τοιαῦτα κενά.

5 Ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκλέγει τὸν πρόεδρον αὐτῆς καὶ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους, καὶ αὐτὴ μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ κατηγορεῖν.

Τμῆμα 3. — 1. Ἡ Γερουσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν σύγκειται ἀπὸ δύο γερουσιαστὰς ἐξ ἑκάστης πολιτείας, ἐκλεγομένους ἀπὸ τὸ νομοθετικὸν σῶμα αὐτῆς, ἐπὶ ἓξ ἔτη, καὶ ἕκαστος γερουσιαστὴς ἔχει μίαν ψῆφον.

2. Ἅμα συνέλθωσιν οἱ γερουσιασταὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν, θέλουσι διαιρεθῇ ὅσον τὸ δυνατον ἐξίσου εἰς τρεῖς τάξεις. Αἱ ἕδραι τῶν γερουσιαστῶν τῆς πρώτης τάξεως κενοῦνται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου ἔτους, τῆς δευτέρας τάξεως κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ τετάρτου ἔτους, καὶ τῆς τρίτης τάξεως κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἕκτου ἔτους, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἐν τρίτον

ἐκλέγεται κατὰ διετίαν καὶ ἂν συμβῶσι κενὰ διὰ παραιτήσεως ἢ ἄλλως πῶς, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ὁποιασδήποτε πολιτείας, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία αὐτῆς ἐνεργεῖ προσωρινοὺς διορισμοὺς μέχρι τῆς προσεχοῦς συνελεύσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τὸ ὁποῖον τότε ἀναπληροῖ τὰ τοιαῦτα κενά.

3. Οὐδεὶς δύναται νὰ γίνῃ γερουσιαστὴς ὅστις δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ δὲν ὑπῆρξε πολίτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ ἐννεαετίαν, καὶ ὅστις, ὅτε ἐξελέχθη, δὲν ἦτον κάτοικος τῆς πολιτείας διὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται.

4. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι πρόεδρος τῆς γερουσίας, ἀλλὰ δὲν ἔχει ψῆφον εἰμὴ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας.

5. Ἡ γερουσία ἐκλέγει τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους αὐτῆς καὶ πρόσκαιρόν τινα πρόεδρον, ὅστις χρησιμεύει ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀντιπροέδρου, ἢ ὅταν ἐκτελῇ τὸ ἔργον τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

6. Ἡ γερουσία μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δικάζῃ ὅλας τὰς δημοσίας κατηγορίας. Ὅταν συνεδριάζῃ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὀφείλει νὰ δίδῃ ὅρκον ἢ διαβεβαίωσιν. Ὅταν ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δικάζεται, ὁ πρῶτος δικαστὴς προεδρεύει καὶ οὐδεὶς καταδικάζεται ἄνευ τῆς συναινέσεως τῶν δύο τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

7. Ἐν περιπτώσει κατηγορίας ἡ ἀπόφασις δὲν ἐκτείνεται εἰμὴ εἰς τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσιν καὶ εἰς τὴν ἀνικανότητα τοῦ νὰ κατέχῃ καὶ ἀπολαμ-

βάνη οἱονδήποτε ἀξίωμα τιμῆς, ἐμπιστοσύνης, ἢ ὠφελείας ὑπὸ τὰς Ἡνωμένας πολιτείας· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ τὸ καταδικασθὲν μέρος ὑπόκειται καὶ ὑποβάλλεται εἰς κατηγορίαν, δίκην, ἀπόφασιν καὶ τιμωρίαν κατὰ τὸν νόμον.

Τμῆμα 4. — 1. Ὁ χρόνος, ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος τῶν ἐκλογῶν τῶν γερουσιαστῶν καὶ ἀντιπροσώπων προσδιορίζονται εἰς ἑκάστην πολιτείαν ἀπὸ τὸ νομοθετικὸν σῶμα αὐτῆς· ἀλλὰ τὸ Συνέδριον δύναται εἰς πάντα καιρὸν διὰ νόμου νὰ ἐκδώσῃ ἢ νὰ μεταβάλῃ τοιούτους κανονισμούς, ἐκτὸς μόνον τῶν τόπων τῆς ἐκλογῆς τῶν γερουσιαστῶν.

2. Τὸ Συνέδριον συνέρχεται τοὐλάχιστον ἅπαξ κατ' ἔτος, καὶ τοιαύτη συνέλευσις γίνεται κατὰ τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ Δεκεμβρίου, ἐκτὸς ἂν διὰ νόμου προσδιορισθῇ ἄλλη ἡμέρα.

Τμῆμα 5. — 1. Ἑκάστη βουλὴ εἶναι δικαστὴς τῶν ἐκλογῶν, τῶν ἀναδειχθέντων προσώπων καὶ τῶν προσόντων αὐτῶν, καὶ ἡ πλειοψηφία ἑκάστης ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρτίαν αὐτῆς· ἀλλὰ μικρότερος ἀριθμὸς δύναται νὰ συνέρχεται ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, καὶ ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐξαναγκάζῃ τὴν παρουσίαν ἀπόντων μελῶν καθ' ὃν τρόπον καὶ ὑπὸ τοιαύτας ποινὰς ὁποίας ἤθελε προσδιορίσει ἑκάστη βουλή.

2. Ἑκάστη βουλὴ προσδιορίζει τοὺς κανόνας τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, τιμωρεῖ τὰ μέλη της δι' ἄτακτον διαγωγήν, καὶ ἀποβάλλει πᾶν μέλος αὐτῆς μὲ τὴν συναίνεσιν τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων.

3. Ἑκάστη βουλὴ συντάττει πρακτικὰ τῶν ἐργασιῶν της, καὶ ἐκ διαλειμμάτων δημοσιεύει αὐτὰ ἐκτὸς τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς νὰ ἀπαιτοῦν μυστικότητα· καὶ τὰ ναὶ καὶ τὰ ὄχι τῶν μελῶν ἑκατέρας βουλῆς ἐπὶ οἱουδήποτε ζητήματος, κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν παρόντων ἐγγράφονται εἰς τὸ πρακτικόν.

4. Οὐδετέρα βουλὴ ἐπὶ τῆς συνόδου τοῦ Συνεδρίου δύναται, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς ἄλλης, νὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐργασίας της διὰ πλειότερον τῶν τριῶν ἡμερῶν, οὔτε νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλον τόπον, παρ' ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον αἱ δύο βουλαὶ ὀφείλουν νὰ συνεδριάζωσι.

Τμῆμα 6. — 1. Οἱ γερουσιασταὶ καὶ οἱ βουλευταὶ λαμβάνουν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὑπηρεσίας των, προσδιορισθησομένην διὰ νόμου καὶ πληρονομένην ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, ἐκτὸς τῆς προδοσίας, τοῦ κεφαλικοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς διαταράξεως τῆς εἰρήνης, εἶναι ἀπηλαγμένοι συλλήψεως κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρουσίας των εἰς τὴν σύνοδον ἑκάστης βουλῆς καὶ καθ' ὃν χρόνον μεταβαίνουν ἢ ἐπιστρέφουν ἀπὸ αὐτάς· καὶ διὰ πᾶσαν ὁμιλίαν ἢ συζήτησιν εἰς ἑκατέραν τῶν βουλῶν δὲν δύνανται νὰ ἐξετάζονται εἰς οὐδένα ἄλλον τόπον.

2. Οὐδεὶς γερουσιαστὴς ἢ βουλευτὴς ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκῇ ἡ ὑπηρεσία του ὡς τοιούτου δύναται νὰ διορισθῇ εἰς ὁποιανδήποτε πολιτικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἥτις ἐδημιουρ-

γήθη, ἢ ὁ μισθὸς αὐτῆς ηὐξήθη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο· καὶ οὐδεὶς κατέχων ὑπηρεσίαν τινὰ ὑπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, δύναται νὰ ἦναι μέλος τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης βουλῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

Τμῆμα 7. — 1. Πᾶν νομοσχέδιον περὶ εἰσπράξεως προσόδου πηγάζει ἀπὸ τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων· ἀλλ' ἡ γερουσία δύναται νὰ προτείνῃ ἢ νὰ συντρέχῃ εἰς τροποποιήσεις ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων νομοσχεδίων.

2. Ἕκαστον νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἐψήφισαν ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἡ γερουσία, πρὶν καταστῇ νόμος, παρουσιάζεται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἂν μὲν τὸ ἐγκρίνῃ, ὑπογράφει αὐτό· ἀλλ' ἐὰν δὲν τὸ ἐγκρίνῃ, ἐπιστρέφει αὐτὸ μὲ τὰς ἀντιῤῥήσεις του, εἰς ἐκείνην τὴν βουλὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὴν ἀρχήν του, ἥτις ἐγγράφει τὰς ἀντιῤῥήσεις ἐν γένει εἰς τὰ πρακτικά της, καὶ προβαίνει εἰς ἀναθεώρησιν αὐτοῦ. Ἐάν, μετὰ τοιαύτην ἀναθεώρησιν, τὰ δύο τρίτα τῆς βουλῆς ταύτης συμφωνοῦν εἰς τὸ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον, στέλλεται, ὁμοῦ μὲ τὰς ἀντιῤῥήσεις, εἰς τὴν ἄλλην βουλήν, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀναθεωρεῖται ἐπίσης, καὶ ἂν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῶν δύο τρίτων τῆς βουλῆς ταύτης, γίνεται νόμος. Ἀλλ' εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας περιστάσεις, αἱ ψῆφοι ἀμφοτέρων τῶν βουλῶν δίδονται διὰ τοῦ ναὶ καὶ ὄχι, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ψηφιζόντων ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐγγράφονται ἐπὶ τῶν πρακτικῶν ἑκάστης βουλῆς ἀμοιβαίως. Ἐὰν δὲ ὁποιονδήποτε νομοσχέδιον δὲν ἐπιστραφῇ ἀπὸ τὸν πρόεδρον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν (ἐξαιρουμένων τῶν Κυριακῶν) ἀφότου ἐπαρουσιάσθη εἰς

αὐτὸν τὸ νομοσχέδιον γίνεται νόμος, καθ' ὃν τρόπον γίνεται καὶ ἂν εἶχεν ὑπογράψῃ αὐτὸ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Συνέδριον, διὰ τῆς διακοπῆς του, ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιστροφήν του, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν γίνεται νόμος.

3. Ἑκάστη διαταγὴ, ἀπόφασις ἢ ψήφισμα εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαία ἡ συναίνεσις τῆς γερουσίας καὶ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων (ἐκτὸς ἐπὶ ζητήματος τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν) παρουσιάζεται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν· πρὶν δὲ τοῦτο ἐκτελεσθῇ, πρέπει νὰ ἐγκριθῇ παρ' αὐτοῦ, ἀναψηφίζεται ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τῆς γερουσίας καὶ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τοὺς κανόνας καὶ περιορισμοὺς τοὺς προσδιορισμένους ἐν τῇ περιπτώσει νομοσχεδίων.

Τμῆμα 8. Τὸ Συνέδριον ἔχει τὴν δύναμιν:

1. Νὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰσπράττῃ φόρους, δικαιώματα, δασμοὺς καὶ ἐμμέσους φόρους, νὰ πληρώνῃ τὰ χρέη καὶ νὰ προνοῇ διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν· ἀλλ' ὅλα τὰ δικαιώματα, οἱ δασμοὶ καὶ οἱ ἔμμεσοι φόροι εἶναι ὁμοιόμορφοι καθ' ὅλας τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

2. Νὰ δανείζηται χρήματα ἐπὶ τῇ πίστει τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

3. Νὰ κανονίζῃ τὸ ἐμπόριον μὲ ξένα ἔθνη καὶ μεταξὺ τῶν διαφόρων πολιτειῶν, καὶ μὲ τὰς ἰνδικὰς φυλάς

4. Νὰ καταστήσῃ ὁμοιόμορφον κανόνα ἰθαγενείας καὶ ὁμοιομόρφους νόμους περὶ τῶν χρεοκοπιῶν καθ' ὅλας τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

5. Νὰ κόπτῃ νόμισμα, νὰ κανονίζῃ τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ ξένου νομίσματος, καὶ νὰ προσδιορίζῃ τὰ σταθμὰ καὶ μέτρα.

6. Νὰ προνοῇ διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν παραχαρατόντων τὰς ἀσφαλείας καὶ τὸ κυκλοφοροῦν νόμισμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

7. Νὰ συνιστᾷ ταχυδρομεῖα καὶ ταχυδρομικὰς ὁδούς.

8. Νὰ συντελῇ εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ὠφελίμων τεχνῶν, ἀσφαλίζουσα ἐπὶ προσδιορισμένον χρόνον εἰς τοὺς συγγραφεῖς καὶ ἐφευρετὰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῶν ἰδίων αὐτῶν συγγραμμάτων καὶ ἀνακαλύψεων.

9. Νὰ συγκροτῇ δικαστήρια κατώτερα τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου.

10. Νὰ ὁρίζῃ καὶ τιμωρῇ πειρατείας καὶ κεφαλικὰ κακουργήματα, πραττόμενα εἰς τὰ πελάγη, καὶ ἐγκλήματα ἐναντίον τοῦ νόμου τῶν ἐθνῶν.

11. Νὰ κηρύττῃ πόλεμον, νὰ δίδῃ ἔγγραφα καταδρομικὰ καὶ ἀντεκδικήσεως, καὶ νὰ θέτῃ κανόνας περὶ συλλήψεων κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

12. Νὰ στρατολογῇ καὶ διατηρῇ στρατεύματα, ἀλλ' οὐδεὶς προσδιορισμὸς χρημάτων πρὸς ταύτην τὴν χρῆσιν δὲν πρέπει νὰ ἦναι πολυχρονιώτερος τῶν δύο ἐτῶν.

13. Νὰ προμηθεύῃ καὶ διατηρῇ ναυτικόν.

14. Νὰ προσδιορίζῃ κανόνας διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ κανονισμὸν τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασαν δυνάμεων.

15. Νὰ προνοῇ περὶ προσκλήσεως τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ τοὺς νόμους τῆς Ἑνώσεως, νὰ καταβάλῃ ἐπαναστάσεις καὶ νὰ ἀποκρούῃ εἰσβολάς.

16. Νὰ φροντίζῃ περὶ ὀργανισμοῦ, ὁπλίσεως καὶ πειθαργίας τῶν ἐθνοφυλάκων, καὶ περὶ διοικήσεως τοιούτων μερῶν ἐξ αὐτῶν ὅσα δύνανται νὰ ἐνασχοληθῶσι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐπιφυλάττουσα εἰς τὰς ἰδίας πολιτείας τὸν διορισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ μορφόνῃ τοὺς ἐθνοφύλακας κατὰ τὴν πειθαρχίαν τὴν προσδιορισμένην ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

17. Νὰ ἐξασκῇ ἀποκλειστικὴν νομοθεσίαν εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς περιστάσεις, ἐπὶ τοιαύτης περιφερείας (μὴ ὑπερβαινούσης τὰ δέκα τετραγωνικὰ μίλια) οἵας δύναται διὰ παραχωρήσεως τῶν μερικῶν πολιτειῶν καὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Συνεδρίου, νὰ γίνῃ ἕδρα τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ νὰ ἐξασκῇ παρομοίαν ἐξουσίαν ἐπὶ ὅλων τῶν τόπων τῶν ἠγορασμένων διὰ τῆς συναινέσεως τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῆς πολιτείας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχεν, διὰ τὴν ἀνέργεσιν φρουρίων, ἀποθηκῶν, ναυστάθμων, ἐπινείων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων οἰκοδομῶν.

18. Νὰ θέτῃ ὅλους τοὺς νόμους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀναγκαῖοι καὶ κατάλληλοι διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι αἱ ἀνωτέρω ἐξουσίαι, καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐξουσίαι αἱ ἀνατιθέμεναι διὰ τοῦ συντάγματος τούτου εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἢ εἰς ὁποιονδήποτε τμῆμα ἢ ἀξιωματικὸν αὐτῆς.

Τμῆμα 9. — 1. Ἡ μετανάστευσις ἢ ἡ εἰσαγωγὴ τοιούτων προσώπων τὰ ὁποῖά τις ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν πολιτειῶν θέλει θεωρήσει κατάλληλον νὰ παραδοθῇ, δὲν ἀπαγορεύονται ἀπὸ τὸ Συνέδριον πρὸ

τοῦ ἔτους 1808, ἀλλὰ φόρος ἢ δικαίωμα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοιαύτης εἰσαγωγῆς, μὴ ὑπερβαίνων τὰ δέκα τάλληρα δι' ἕκαστον πρόσωπον·

2. Τὸ προνόμιον τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας δὲν ἀναστέλλεται, ἐκτὸς ὅταν ἐν περιπτώσει στάσεως ἢ εἰσβολῆς, ἡ δημοσία ἀσφάλεια δύναται νὰ τὸ ἀπαιτήσῃ.

3. Οὐδὲν νομοσχέδιον περὶ πολιτικοῦ θανάτου ἢ μεταγενεστέρου νόμου ψηφίζεται.

4. Οὐδεὶς κεφαλικὸς φόρος ἢ ἄλλος ἄμεσος φόρος ἐπιβάλλεται εἰμὴ ἀναλόγως τῆς καταγραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, ἥτις διετάχθη πρὸ τοῦ παρόντος νὰ ἐνεργηθῇ.

5. Οὐδεὶς φόρος ἢ δικαίωμα ἐπιβάλλεται ἐπὶ πραγμάτων ἐξαγομένων ἀπὸ ὁποιανδήποτε πολιτείαν.

Οὐδεμία προτίμησις δίδεται δι' ὁποιουδήποτε κανονισμοῦ, ἐμπορίου ἢ προσόδου εἰς τοὺς λιμένας τῆς μιᾶς πολιτείας ἐπὶ τῶν λιμένων τῆς ἄλλης· οὔτε πλοῖα καταπλέοντα ἢ ἀποπλέοντα ἀπὸ μίαν πολιτείαν ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσέρχωνται, νὰ ἐκκαθαρίζουν ἢ νὰ πληρώνουν δικαιώματα εἰς τὴν ἄλλην.

6. Χρήματα δὲν πληρόνονται ἀπὸ τὸ ταμεῖον εἰμὴ κατὰ συνέπειαν εἰδικῆς πιστώσεως ἀποφασισθείσης διὰ νόμου· καὶ τακτικὴ κατάστασις καὶ λογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ὅλων τῶν δημοσίων χρημάτων δημοσιεύοντες ἐκ διαλειμμάτων.

7. Οὐδεὶς τίτλος εὐγενείας δίδεται ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας· καὶ οὐδεὶς κατέχων ὑπηρεσίαν ὠφελείας ἢ ἐμπιστοσύνης εἰς αὐτάς, δύναται ἄνευ συναινέσεως τοῦ Συνεδρίου νὰ δεχθῇ ὁποιονδήποτε δῶρον,

μισθὸν, ὑπηρεσίαν ἢ τίτλον, ὁποιουδήποτε εἴδους, ἀπὸ ὁποιονδήποτε βασιλέα, ἡγεμόνα ἢ ξένην πολιτείαν.

Τμῆμα 10. — 1. Οὐδεμία πολιτεία δύναται νὰ συνομολογήσῃ συνθήκην, συμμαχίαν ἢ ὁμοσπονδίαν· νὰ δώσῃ ἔγγραφα καταδρομικὰ καὶ ἀντεκδικήσεως· νὰ κόψῃ νόμισμα· νὰ ἐκδώσῃ πιστωτικὰ γραμμάτια· νὰ δώσῃ πρὸς πληρωμὴν χρέους οὐδὲν ἄλλο ἀντάλλαγμα εἰμὴ χρυσοῦν καὶ ἀργυροῦν νόμισμα· νὰ ψηφίσῃ νομοσχέδιον περὶ πολιτικοῦ θανάτου ἢ μεταγενέστερον νόμον· ἢ νόμον ἐλαττοῦντα τὴν ὑποχρέωσιν τῶν συμβολαίων, ἢ νὰ δώσῃ τίτλον εὐγενείας.

2. Οὐδεμία πολιτεία δύναται ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Συνεδρίου, νὰ ἐπιβάλῃ δασμοὺς, ἢ δικαιώματα ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων πραγμάτων, εἰμὴ μόνον ὅσα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιτηρητικῶν νόμων αὐτῆς· τὸ δὲ καθαρὸν προϊὸν ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ δασμῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων ἀπὸ ὁποιανδήποτε πολιτείαν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς, εἶναι πρὸς χρῆσιν τοῦ ταμείου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν· ὅλοι δὲ οἱ τοιοῦτοι νόμοι ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Συνεδρίου.

3. Οὐδεμία πολιτεία δύναται ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Συνεδρίου, νὰ ἐπιβάλῃ ὁποιονδήποτε δικαίωμα ἐπὶ τῶν τόνων τῶν πλοίων, νὰ διατηρῇ στρατεύματα ἢ πλοῖα πολεμικὰ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἢ νὰ συνομολογῇ οἱανδήποτε συμφωνίαν ἢ συνθήκην μὲ ἄλλην πολιτείαν, ἢ μὲ ξένην δύναμιν, ἢ νὰ ἐπιχειρῇ πόλεμον ἐκτὸς μόνον ἂν ἔγεινε πραγματικὴ ἐπιδρομὴ εἰς

αὐτὴν, ἢ ἐν καιρῷ τοιούτου ἐπικειμένου κινδύνου οἷος δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν.

Ἄρθρ. 2 — Τμῆμα 1. — Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνατίθεται εἰς πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Οὗτος διατηρεῖ τὴν ὑπηρεσίαν του ἐπὶ τέσσαρα ἔτη, καὶ ὁμοῦ μὲ τὸν ἀντιπρόεδρον ἐκλεγόμενον διὰ τὸ αὐτὸ διάστημα θέλει ἐκλέγεσθαι ὡς ἀκολούθως.

2. Ἑκάστη πολιτεία διορίζει, καθ' ὃν τρόπον τὸ νομοθετικὸν αὐτῆς σῶμα διατάξῃ, ἀριθμόν τινα ἐκλογέων ἴσον μὲ ὁλόκληρον τὸν ἀριθμὸν τῶν γερουσιαστῶν καὶ ἀντιπροσώπων τοὺς ὁποίους ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ πολιτεία νὰ στέλλῃ εἰς τὸ Συνέδριον· ἀλλ' οὐδεὶς γερουσιαστὴς ἢ βουλευτὴς, ἢ πρόσωπον κατέχον θέσιν ἐμπιστοσύνης ἢ ὠφελείας ὑπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, δύναται νὰ διορισθῇ ἐκλογεύς.

3. (Ἀκυρωθέν· ἴδε τροποποίησιν ἄρθρον 12.)

4. Τὸ Συνέδριον προσδιορίζει τὸν χρόνον τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θέλουν ψηφοφορήσει· ἡ ἡμέρα δὲ αὕτη εἶναι ἡ αὐτὴ καθ' ὅλας τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

5. Οὐδεὶς ἐὰν δὲν ἦτον ἰθαγενὴς πολίτης, ἢ πολίτης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραδοχῆς τοῦ συντάγματος τούτου εἶναι ἐκλέξιμος εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου· δὲν δύναται δὲ νὰ ἦναι ἐκλέξιμος εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο πρόσωπον τὸ ὁποῖον δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ δὲν διέμεινεν ἐπὶ δεκατέσσαρα ἔτη ἐντὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

6. Ἐν περιπτώσει παύσεως τοῦ προέδρου ἀπὸ τὴν θέσιν του, ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως, ἢ ἀνικανότητος αὐτοῦ νὰ ἐκτελῇ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρημένου ἀξιώματος· τὸ ἀξίωμα τοῦτο περιέρχεται εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, τὸ δὲ Συνέδριον δύναται διὰ νόμου νὰ προνοήσῃ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παύσεως, τοῦ θανάτου, τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς ἀνικανότητος, ἀμφοτέρων τοῦ τε προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου, κηρύττουσα ποῖος λειτουργὸς θέλει τότε ἐνεργεῖ ὡς πρόεδρος, καὶ τοιοῦτος λειτουργὸς θέλει ἐνεργεῖ ἑπομένως, μέχρις οὗ ἡ ἀνικανότης ἐκλείψῃ ἢ ἐκλεχθῇ πρόεδρος.

7. Ὁ πρόεδρος, εἰς προσδιορισμένους καιροὺς λαμβάνει διὰ τὰς ὑπηρεσίας του ἀποζημίωσιν, ἥτις δὲν δύναται οὔτε νὰ αὐξηθῇ οὔτε νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὴν περίοδον διὰ τὴν ὁποίαν ἐξελέχθη, καὶ δὲν λαμβάνει ἐντὸς τῆς περιόδου ταύτης οὐδένα ἄλλον μισθὸν ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἢ ἀπὸ καμμίαν ἐξ αὐτῶν.

8. Πρὶν ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, δίδῃ τὸν ἀκόλουθον ὅρκον ἢ διαβεβαίωσιν: «Ὁρκίζομαι πανδήμως ἢ διαβεβαιῶ, ὅτι θέλω ἐκτελεῖ πιστῶς τὸ καθῆκον τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ θέλω προσπαθεῖ μεθ' ὅλων τῶν δυνάμεών μου, νὰ προφυλάττω, νὰ προστατεύω καὶ νὰ ὑπερασπίζομαι τὸ Σύνταγμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.»

Τμῆμα 2. — 1. Ὁ πρόεδρος εἶναι ἀνώτατος ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς τῶν διαφόρων πολιτειῶν, ὅταν αὕτη καλεῖται εἰς τὴν πραγματικὴν

ὑπηρεσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν· δύναται νὰ ἀπαιτῇ τὴν γνώμην, ἐγγράφως, τοῦ πρώτου λειτουργοῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἐκτελεστικῶν κλάδων ἐπὶ οἱουδήποτε ἀντικειμένου ἀναγομένου εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ δίδῃ ἀναβολὰς ἐκτελέσεως,καὶ χάριτας δι' ἐγκλήματα κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων κατηγορίας ἐνώπιον τῆς γερουσίας.

2. Ἔχει ἐξουσίαν, μὲ τὴν γνώμην καὶ τὴν συναίνεσιν τῆς γερουσίας νὰ συνομολογῇ συνθήκας, ἐὰν τὰ δύο τρίτα τῶν παρόντων γερουσιαστῶν συναινοῦν· καὶ προτίνει μὲ τὴν γνώμην καὶ συναίνεσιν τῆς γερουσίας, διορίζει πρέσβεις, ἄλλους δημοσίους λειτουργοὺς καὶ προξένους, δικαστὰς τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῶν ὁποίων οἱ διορισμοὶ δὲν προβλέπονται ἄλλως πως διὰ τοῦ παρόντος καὶ οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἦναι νομοθετημένοι· ἀλλὰ τὸ Συνέδριον δύναται διὰ νόμου νὰ ἀναθέσῃ τὸν διορισμὸν τοιούτων κατωτέρων ὑπηρεσιῶν, ὁποίας θεωρεῖ ἀναγκαίας, εἰς τὸν πρόεδρον μόνον, εἰς τὰ δικαστήρια ἢ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κλάδων.

Ὁ πρόεδρος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀναπληρῇ ὅλα τὰ κενὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συμβῶσιν ἐπὶ τῆς ἀπουσίας τῆς γερουσίας δίδων διορισμοὺς οἱ ὁποῖοι ἐκπνέουν εἰς τὸ τέλος τῆς ἀμέσου συνόδου αὐτῆς.

Τμῆμα 3. — Ἐκ διαλειμμάτων δίδει πληροφορίας εἰς τὸ Συνέδριον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑνώσεως καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν σκέψιν αὐτῆς τοιαύτας πράξεις

ὁποίας κρίνει ἀναγκαίας καὶ λυσιτελεῖς· δύναται, εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις, νὰ συγκαλῇ τὰς δύο βουλάς, εἴτε τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ αὐτῶν, ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς, δύναται νὰ διακόπτῃ αὐτὰς δι' ὅσον χρόνον νομίζει κατάλληλον· δέχεται πρέσβεις καὶ ἄλλους δημοσίους λειτουργούς· φροντίζει νὰ ἐκτελῶνται πιστῶς οἱ νόμοι καὶ δίδει διορισμοὺς εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Τμῆμα 4. — Ὁ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, παύονται τῆς θέσεώς των ἐπὶ τῇ βάσει κατηγορίας καὶ καταδίκης διὰ προδοσίαν, δωροδοκίαν ἢ ἄλλα ἀνώτερα ἐγκλήματα καὶ παραβάσεις καθηκόντων.

Ἄρθρ. 3. — Τμῆμα 1. — Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνατίθεται εἰς ἓν ἀνώτατον δικαστήριον καὶ εἰς κατώτερα δικαστήρια ὁποῖα τὸ Συνέδριον ἐκ διαλειμμάτων δύναται νὰ συστήσῃ. Οἱ δικασταὶ καὶ τοῦ ἀνωτάτου καὶ τῶν κατωτέρων δικαστηρίων διατηροῦν τὰς θέσεις των ἐνόσῳ δεικνύουν καλὴν διαγωγὴν καὶ εἰς προσδιορισμένους καιρούς, λαμβάνουν διὰ τὰς ὑπηρεσίας των ἀποζημίωσιν, ἥτις δὲν ἐλαττοῦται κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τμῆμα 2. — 1. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον, αἵτινες ἀποῤῥέουσιν ἐκ τοῦ Συντάγματος τούτου, ἐκ τῶν νόμων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῶν γενομένων ἢ γενησομένων συνθηκῶν

ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των· εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναγομένας εἰς πρέσβεις, ἄλλους δημοσίους λειτουργοὺς καὶ προξένους· εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τοῦ ναυαρχείου καὶ τῆς ναυτικῆς δικαιοδοσίας· εἰς διενέξεις εἰς τὰς ὁποίας αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι διάδικοι· εἰς διενέξεις μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων πολιτειῶν· μεταξὺ πολιτείας τινὸς καὶ πολιτῶν ἄλλης πολιτείας· μεταξὺ πολιτῶν διαφόρων πολιτειῶν· μεταξὺ πολιτῶν τῆς αὐτῆς πολιτείας ἀπαιτούντων γαίας δωρηθείσας ἀπὸ διαφόρους πολιτείας, καὶ μεταξὺ πολιτείας, ἢ τῶν πολιτῶν αὐτῆς καὶ ξένων πολιτειῶν, πολιτῶν ἢ ὑπηκόων.

2. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις τὰς ἀφορώσας πρέσβεις, ἄλλους δημοσίους λειτουργοὺς καὶ προξένους, καὶ εἰς ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας πολιτεία τις εἶναι διάδικος, τὸ ἀνώτατον δικαστήριον ἐνεργεῖ ὡς πρωτοδικεῖον. Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας, τὸ ἀνώτατον δικαστήριον δικάζει ὡς ἐφετεῖον, καὶ ὡς πρὸς τὸ νομικὸν καὶ πραγματικὸν μέρος, μὲ τοιαύτας ἐξαιρέσεις καὶ ὑπὸ τοιούτους κανονισμοὺς ὁποίους τὸ Συνέδριον ἤθελε προσδιορίσει.

3. Ἡ δίκη ὅλων τῶν ἐγκλημάτων ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῆς ἐνώπιον τῆς γερουσίας κατηγορίας, γίνεται δι' ὁρκωτῶν κριτῶν· καὶ τοιαύτη δίκη ἐνεργεῖται εἰς τὴν πολιτείαν ὅπου τὰ εἰρημένα ἐγκλήματα ἐπράχθησαν· ἀλλ' ὅταν δὲν ἐπράχθησαν ἐντὸς πολιτείας τινος, ἡ δίκη γίνεται εἰς τοιοῦτον τόπον ἢ τόπους ὁποίους τὸ Συνέδριον δύναται νὰ προσδιορίσῃ διὰ νόμου.

Τμῆμα 3.— 1. Ἡ προδοσία κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συνίσταται ἁπλῶς εἰς τὸ νὰ ἐγείρῃ τις πόλεμον ἐναντίον αὐτῶν, ἢ εἰς τὸ νὰ προσέλθῃ εἰς τοὺς ἐχθρούς των, δίδων εἰς αὐτοὺς βοηθείας καὶ ὑποστηρίξεις. Οὐδεὶς καταδικάζεται ἐπὶ προδοσίᾳ εἰμὴ ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ δύο μαρτύρων περὶ τῆς αὐτῆς δημοσίας πράξεως, ἢ ἐπὶ ἐξομολογήσει ἐνώπιον δικαστηρίου συνεδριάζοντος δημοσίᾳ.

2. Τὸ Συνέδριον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ κηρύττῃ τὴν ποινὴν τῆς προδοσίας, ἀλλ' οὐδεμία ἀπόφασις περὶ προδοσίας ἐπιφέρει ἀτίμωσιν ἢ δήμευσιν εἰς τὸ καταδικασθὲν πρόσωπον εἰμὴ διὰ βίου.

Ἄρθρον 4. — Τμῆμα 1. Πλήρης πίστις καὶ ὑπόληψις δίδεται ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ εἰς τὰ δημόσια ἔγγραφα, τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰς δικαστικὰς πράξεις πάσης ἄλλης πολιτείας. Καὶ τὸ Συνέδριον δύναται διὰ γενικῶν νόμων νὰ προσδιορίσῃ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον τοιαῦτα ἔγγραφα, ἀρχεῖα καὶ πράξεις ἀποδεικνύονται, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

Τμῆμα 2. — 1. Οἱ πολῖται ἑκάστης πολιτείας ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολαμβάνωσιν ὅλα τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀτελείας τῶν πολιτῶν τῶν διαφόρων πολιτειῶν.

2. Ὁ κατηγορούμενος εἰς πολιτείαν τινα διὰ προδοσίαν, κεφαλικὸν ἔγκλημα ἢ ἄλλο κακούργημα, ὅστις φυγοδικήσει καὶ εὑρεθῇ εἰς ἄλλην πολιτείαν θέλει παραδίδεσθαι ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῆς πολιτείας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔφυγε, διὰ νὰ μετα-

νεχθῇ εἰς τὴν πολιτείαν τὴν ἔχουσαν τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐγκλήματος.

Οὐδεὶς πορευόμενος εἰς ὑπηρεσίαν ἢ ἐργασίαν εἰς μίαν πολιτείαν ὑπὸ τοὺς νόμους αὐτῆς, ἐὰν φύγῃ εἰς ἄλλην πολιτείαν, δὲν δύναται κατὰ συνέπειαν νόμου ἢ κανονισμοῦ αὐτῆς νὰ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἢ ἔργον, ἀλλὰ θέλει παραδίδεσθαι ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει τοῦ μέρους εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἡ τοιαύτη ὑπηρεσία ἢ ἡ ἐργασία.

Τμῆμα 3. — 1. Νέαι πολιτεῖαι δύνανται νὰ γίνωσι παραδεκταὶ ἀπὸ τὸ Συνέδριον εἰς τὴν Ἕνωσιν ταύτην· ἀλλ' οὐδεμία νέα πολιτεία δύναται νὰ σχηματισθῇ ἢ νὰ ἀνεγερθῇ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας ὁποιασδήποτε ἄλλης πολιτείας· οὔτε οἱαδήποτε πολιτεία, σχηματίζεται διὰ τῆς συνενώσεως δύο ἢ πλειοτέρων πολιτειῶν, ἢ μερῶν πολιτειῶν, ἄνευ τῆς συναινέσεως τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῶν ἐνδιαφερομένων πολιτειῶν, ὡς καὶ τοῦ Συνεδρίου.

2. Τὸ Συνέδριον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διαθέτῃ καὶ νὰ ἐκδίδῃ ὅλους τοὺς ἀναγκαίους νόμους καὶ κανονισμοὺς περὶ τῆς χώρας ἢ ἄλλης ἰδιοκτησίας τῆς ἀνηκούσης εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ οὐδὲν ἐν τῷ Συντάγματι τούτῳ ἑρμηνεύεται τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ προσβάλῃ τὰ δικαιώματα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ μερικῆς τινος πολιτείας.

Τμῆμα 4. — Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐγγυῶνται εἰς ἑκάστην πολιτείαν ἐμπεριλαμβανομένην ἐν τῇ Ἑνώσει ταύτῃ δημοκρατικὸν τύπον κυβερνήσεως καὶ προστατεύει ἑκάστην ἐξ αὐτῶν ἐναντίον πάσης εἰσβο-

λῆς· καὶ ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ νομοθετικοῦ σώματος ἢ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, (ὅταν τὸ νομοθετικὸν σῶμα δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ), ἐναντίον ἐσωτερικῆς βίας.

Ἄρθρον 5 — Τὸ Συνέδριον, ὁσάκις τὰ δύο τρίτα ἀμφοτέρων τῶν βουλῶν τὸ θεωρήσουν ἀναγκαῖον, προτείνει τροπολογίας εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦτο, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῶν δύο τρίτων τῶν διαφόρων πολιτειῶν, συγκαλεῖ συνέλευσιν διὰ νὰ προτείνῃ τροποποιήσεις, αἱ ὁποῖαι εἰς ἑκατέραν περίπτωσιν, ἔχουν κῦρος καθ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ὡς μέρος τοῦ Συντάγματος τούτου, ὅταν ἐπικυρωθοῦν ἀπὸ τὰ νομοθετικὰ σώματα τῶν τριῶν τετάρτων τῶν διαφόρων πολιτειῶν ἢ ἀπὸ συνελεύσεις τῶν τριῶν τετάρτων αὐτῶν, καθόσον ὁ εἷς ἢ ὁ ἄλλος τρόπος τῆς ἐπικυρώσεως προταθῇ ἀπὸ τὸ Συνέδριον· ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὥστε οὐδεμία τροποποίησις, ἥτις δύναται νὰ γείνῃ πρὸ τοῦ ἔτους 1808, νὰ μὴ προσβάλῃ κατ' οὐδένα τρόπον τὸν πρῶτον καὶ τέταρτον ὅρον τοῦ ἐνάτου τμήματος τοῦ πρώτου ἄρθρου· καὶ καμμία πολιτεία ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς νὰ μὴ στερηθῇ τῆς ἰσοψηφίας της εἰς τὴν γερουσίαν.

Ἄρθρον 6 — 1. Ὅλα τὰ χρέη τὰ συνομολογηθέντα καὶ αἱ ληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις, πρὸ τῆς παραδοχῆς τοῦ Συντάγματος τούτου, ἔχουν κῦρος κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος τούτου καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ὁμοσπονδίας.

2. Τὸ Σύνταγμα τοῦτο καὶ οἱ νόμοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἵτινες γίνονται εἰς συμπλήρωσιν

αὐτοῦ, καὶ ὅλαι αἱ συνθῆκαι αἱ γενόμεναι ἢ γενησόμεναι, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἶναι ὁ ἀνώτατος νόμος τῆς χώρας· οἱ δὲ δικασταὶ ἑκάστης πολιτείας ὑποχρεοῦνται εἰς τοῦτο, ἂν καὶ ὑπάρχῃ εἰς τὸ Σύνταγμα ἢ τοὺς νόμους πολιτείας τινός τι ἐναντίον εἰς τοῦτο.

3. Οἱ ἄνω ἀναφερόμενοι γερουσιασταί, βουλευταὶ καὶ τὰ μέλη τῶν διαφόρων νομοθετικῶν σωμάτων τῶν διαφόρων πολιτειῶν, καὶ ὅλοι οἱ διοικητικοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν διαφόρων πολιτειῶν, ὑποχρεοῦνται δι' ὅρκου ἢ διὰ διαβεβαιώσεως νὰ ὑποστηρίζουν τὸ Σύνταγμα τοῦτο· ἀλλ' οὐδέποτε θρησκευτικὸς ὅρκος ἀπαιτεῖται ὡς προσὸν δι' ὁποιανδήποτε ὑπηρεσίαν ἢ δημοσίαν ἐμπιστοσύνην ὑπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ἄρθρον 7. — Ἡ ἐπικύρωσις τῶν Συνελεύσεων τῶν ἐννέα πολιτειῶν εἶναι ἀρκοῦσα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Συντάγματος τούτου μεταξὺ τῶν ἐπικυρωσασῶν αὐτὸ πολιτειῶν.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἐθνικῇ συνελεύσει, διὰ τῆς ὁμοψήφου συναινέσεως τῶν παρευρεθεισῶν πολιτειῶν, τὴν 7ην ἡμέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, κατὰ τὸ ἔτος τοῦ Κυρίου μας 1787, τὸ δωδέκατον τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ εἰς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα ἡμῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ
Πρόεδρος καὶ Βουλευτὴς Βιργινίας.

ΝΕΑΣ ΑΜΣΧΙΡΗΣ

Ἰωάννης Λάγκδον, Νικόλαος Γίλμαν.

ΜΑΣΣΑΚΟΥΣΕΤΗΣ

Ναθαναὴλ Γκόραν, Ῥοῦφος Κίνγ.

ΚΟΝΝΕΚΤΙΚΟΥΤΗΣ

Γουλιέλμος Σαμουὴλ Ἰόνσων, Ῥόγιερ Χέρμαν.

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἀλέξανδρος Ἄμιλτον.

ΔΕΛΟΑΡΗΣ

Γεώργιος Ῥίδε, Γκούνινγ Μπερδφόρδ, Ἰωάννης Δίκινσον, Ῥιχάρδος Βασέτης, Ἰάκωβος Μπρούμ.

ΜΑΡΥΛΑΝΔΗΣ

Ἰάκωβος Μὰκ Ἐῤῥῖκος, Ντάν τοῦ Σαὶνδ Θωμᾶ Γενιφέρ, Δανιὴλ Καῤῥόλ.

ΝΕΑΣ ΓΕΡΣΕΗΣ

Γουλιέλμος Λίβινκστον, Δαβὶδ Μπριέρλη, Γουλιέλμος Πατερσὸν, Ἰωνᾶς Δαίηκτον.

ΠΕΝΝΣΥΛΒΑΝΙΑΣ

Β. Φραγκλῖνος, Θωμᾶς Μιφίλνιν, Ῥοβέρτος Μόῤῥης, Γεώργιος Κλύμερ, Θὼς Φὶτς Σίμονς, Ἰαρὲδ Ἰνγερσόν, Ἰάκωβος Οὐίλσον, Γοὺβ Μόῤῥης.

ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ

Ἰωάννης Μπλὴρ, Ἰάκωβος Μάδισον.

ΑΡΚΤΩΑΣ ΚΑΡΟΛΙΝΗΣ

Γουλιέλμος Μπλάουντ, Ῥιχάρδος Ντὸνμ Σπέϊτ, Οὔγγ Γουλιαμσών.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΚΑΡΟΛΙΝΗΣ

Γ. Ῥουτλέδγ, Κάρολος Κ. Πίνκνεϊ, Κάρολος Πίνκνεϊ, Πιέρκης Μπούτλερ.

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Γουλιέλμος Φχιοῦ, Ἀβρὰ Μπολδουίν·

ἐπικυροῦται ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΙΑΞΩΝ, *Γραμματεύς.*

ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Αἱ ἀρχικαὶ πολιτεῖαι ἦσαν δεκατρεῖς· ἤτοι:

ά.) Ἡ Βιργινία, β΄.) ἡ Νέα Ὑόρκη, γ΄.) ἡ Νέα Γερσέη, δ΄.) ἡ Μασσακουσέτη, έ.) ἡ Νέα Ἀμσχίρη, ς΄.) ἡ Δελοάρη, ζ΄.) ἡ Μαρυλάνδη, ή.) ἡ Κονεκτικούτη, θ΄.) ἡ Νῆσος τῆς Ῥόδου, ί.) ἡ Πεννσυλβανία, ιά.) ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα, ιβ΄.) ἡ Μεσημβρινὴ Καρολίνα, καὶ ιγ΄.) ἡ Γεωργία.

Αἱ δὲ πρόσθετοι εἶναι:

ιδ΄.) Τὸ Βέρμοντ, εἰς τὸ 1791, ιέ.) ἡ Κεντούκη, 1792, ις΄.) ἡ Τεννεσίη, 1796, ιζ΄.) τὸ Ὄχιον, 1802, ιή.) ἡ Λουϊζιάνα, 1812, ιθ΄.) ἡ Ἰνδιάνα, 1816, κ΄.) ἡ Μισσισιπῆ, 1817, κά.) ἡ Ἰλλινοᾶ, 1818, κβ΄.) ἡ Ἀλαβάμα, 1819, κγ΄.) ἡ Μαίνη, 1820, κδ΄.) ἡ Μισουρῆ, 1821, κέ.) ὁ Ἀρκανσὰς, 1836, κς΄.) ἡ Μίχιγκαν, 1837, κζ΄.) Τὸ Τεξὰς, 1845, κή.) ἡ Φλωρίδα, 1845, κθ΄.) ἡ Ἰόβα, 1846, λ΄.) ἡ Βινσκονσὶν, 1848, λά.) ἡ Καλλιφορνία, 1850, λβ΄.) ἡ Μινεσότα, 1858, λγ΄.) ἡ Ὀρεγόνη, 1859, λδ΄.) ὁ Κανσὰς, 1861, λέ.) ἡ Δυτικὴ Βιργινία, 1863, λς΄.) ἡ Ναβάδα, 1864, λζ΄.) ἡ Νεβράσκα, 1867.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο'.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Ἄρθρον 1. — Τὸ Συνέδριον δὲν δύναται νὰ θέτῃ νόμον περὶ καθιερώσεως θρησκείας ἢ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐλευθέρας ἐξασκήσεως αὐτῆς· ἢ περὶ ἐλαττώσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου ἢ τοῦ τύπου· ἢ περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ λαοῦ τοῦ συνέρχεσθαι εἰρηνικῶς καὶ ἀναφέρεσθαι εἰς τὴν κυβέρνησιν πρὸς θεραπείαν παραπόνων.

Ἄρθρον 2. — Ἐπειδὴ καλῶς τακτοποιημένη ἐθνοφυλακὴ εἶναι ἀναγκαία πρὸς τὴν ἀσφάλειαν ἐλευθέρας πολιτείας, τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ τοῦ νὰ κατέχῃ καὶ φέρῃ ὅπλα δὲν παραβιάζεται.

Ἄρθρον 3. — Οὐδεὶς στρατιώτης ἐν καιρῷ εἰρήνης καταλύει εἰς οἰκίαν, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, οὔτε ἐν καιρῷ πολέμου, εἰμὴ καθ' ὃν τρόπον προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4. — Τὸ δικαίωμα τοῦ λαοῦ τοῦ νὰ ἦνε ἀσφαλὴς εἰς τὰ πρόσωπα, τὰς οἰκίας, τὰ ἔγγραφα καὶ πράγματα, ἐναντίον παραλόγων ἐρευνῶν καὶ κατασχέσεων δὲν παραβιάζεται, καὶ οὐδὲν ἔνταλμα ἐκδίδεται εἰμὴ ἐπὶ πιθανῇ αἰτίᾳ, ὑποστηριζόμενον δι' ὅρκου ἢ διὰ διαβεβαιώσεως, καὶ ἰδίως περιγράφον τὸν τόπον, ὅστις πρέπει νὰ ἐρευνηθῇ καὶ τὰ πρόσωπα ἢ πράγματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κατασχεθοῦν.

Ἄρθρον 5. — Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νὰ ἀπολογηθῇ διὰ κεφαλικὸν ἢ ἄλλως ἀτιμωτικὸν ἔγκλημα, ἐκτὸς μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκλήσεως ἢ κατηγορίας μεγά-

λου όρκωτικοῦ δικαστηρίου, ἐξαιρουμένων τῶν δικῶν τῶν λαμβανουσῶν χώραν εἰς τὰ κατὰ ξηρὰν ἢ θάλασσαν στρατεύματα, ἢ εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν, ὅταν εἶναι εἰς πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν καιρῷ πολέμου ἢ δημοσίου κινδύνου· οὔτε ὑπόκειταί τις διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα νὰ ἐκτεθῇ δὶς εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς ἢ σωματικῆς βλάβης· οὔτε εἶναι ὑπόχρεως εἰς καμμίαν ποινικὴν δίκην νὰ γείνῃ μάρτυς καθ' ἑαυτοῦ, οὔτε νὰ στερηθῇ τῆς ζωῆς, τῆς ἐλευθερίας ἢ ἰδιοκτησίας ἄνευ τῆς ἀναγκαίας διαδικασίας, οὔτε ἰδιοτικὴ ἰδιοκτησία ἀφαιρεῖται πρὸς δημοσίαν χρῆσιν, ἄνευ δικαίας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6. — Εἰς ὅλας τὰς ποινικὰς κατηγορίας, ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς ταχεῖαν καὶ δημοσίαν δίκην, δι' ἀπροσωπολήπτου ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου τῆς πολιτείας καὶ ἐπαρχίας εἰς ἣν τὸ ἔγκλημα ἐπράχθη, ἡ δὲ ἐπαρχία ἐξακριβοῦται προηγουμένως διὰ νόμου, καὶ προσέτι ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ κατηγορούμενος νὰ εἰδοποιῆται περὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς αἰτίας τῆς κατηγορίας· νὰ ἀντιπαρίσταται πρὸς τοὺς κατ' αὐτοῦ μάρτυρας, νὰ ζητῇ δι' ἀναγκαστικῶν μέσων νὰ λαμβάνῃ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ μάρτυρας, καὶ νὰ ἔχῃ τὴν συνδρομὴν συμβούλου πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7. — Εἰς δίκας τοῦ κοινοῦ νόμου, ὅπου ἡ ἐν διενέξει ἀξία ὑπερβαίνει τὰ τριάκοντα τάλληρα τὸ δικαίωμα τῆς δίκης διὰ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου διατηρεῖται, καὶ οὐδὲν πραγματικὸν γεγονὸς ἐξετασόμενον δι' ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, ἀνεξετάζεται ἄλ-

λως εἰς ὁποιονδήποτε δικαστήριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἰμὴ κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ κοινοῦ νόμου.

Ἄρθρον 8. — Ὑπερβολικὴ χρηματικὴ ἐγγύησις δὲν πρέπει νὰ ζητεῖται, οὔτε ὑπερβολικὰ πρόστιμα νὰ ἐπιβάλλωνται, οὔτε σκληραὶ καὶ ἀσυνήθεις τιμωρίαι νὰ καταψηφίζωνται.

Ἄρθρον 9. — Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν τῷ Συντάγματι τινῶν δικαιωμάτων δὲν ἐννοεῖται ὅτι ἀπαρνεῖται ἢ ὑποτιμᾷ ἄλλα δικαιώματα διατηρούμενα ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἄρθρον 10. — Αἱ μὴ ἀνατιθέμεναι διὰ τοῦ Συντάγματος ἐξουσίαι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, οὔτε ἀπαγορευόμεναι ἀπὸ αὐτὸ εἰς τὰς πολιτείας, ἐπιφυλάττονται εἰς τὰς πολιτείας ἀμοιβαίως, ἢ εἰς τὸν λαόν.

Ἄρθρον 11. — Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ἐννοεῖται ὅτι ἐκτείνεται εἰς καμμίαν δίκην κατὰ νόμον ἢ κατὰ δίκαιον, ἀρχίσασαν ἢ ἐξακολουθοῦσαν ἐναντίον μιᾶς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπὸ πολιτῶν ἄλλης πολιτείας ἢ ὑπὸ πολιτῶν ἢ ὑπηκόων ὁποιασδήποτε ξένης πολιτείας.

Ἄρθρον 12. — Οἱ ἐκλογεῖς συνέρχονται εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν πολιτείας καὶ ψηφοφοροῦν διὰ ψηφοδελτίου τὸν πρόεδρον καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον, ὁεῖς τῶν ὁποίων τοὐλάχιστον δὲν πρέπει νὰ ἦναι κάτοικος τῆς αὐτῆς πολιτείας· εἰς τὰ ψηφοδέλτιά των ὀνομάζουν τὸ ψηφιζόμενον πρόσωπον ὡς πρόεδρον καὶ εἰς χωριστὰ ψηφοδέλτια τὸ ψηφιζόμενον πρόσωπον ὡς ἀντιπρόεδρον, καὶ συντάττουν διακεκριμμένους καταλόγους

ὅλων τῶν προσώπων τῶν ψηφιζομένων διὰ τὴν θέσιν τοῦ προέδρου καὶ ὅλων τῶν προσώπων τῶν ψηφιζομένων διὰ τὴν τοῦ ἀντιπροέδρου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων ἑκάστου, τοὺς δὲ καταλόγους ὑπογράφουν καὶ ἐπιβεβαιοῦν, καὶ διαβιβάζουν ἐσφραγισμένους εἰς τὴν ἕδραν τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διευθυνόμενοι πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς γερουσίας. Ὁ πρόεδρος τῆς γερουσίας, παρουσίᾳ τῆς γερουσίας καὶ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἀνοίγει ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ καὶ ἀριθμεῖ τότε τὰς ψήφους. Ὁ λαβὼν τὸν μέγιστον ἀριθμὸν τῶν ψήφων ὡς πρόεδρος, γίνεται πρόεδρος, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἀριθμὸς ἀποτελεῖ τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν διωρισμένων ἐκλογέων· ἂν δὲ οὐδὲν τῶν προσώπων λάβῃ τοιαύτην πλειονοψηφίαν, τότε ἐκ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἔλαβον τοὺς ἀνωτάτους ἀριθμούς, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς τρεῖς τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ψηφοφορηθέντων διὰ τὴν θέσιν τοῦ προέδρου, ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκλέγει ἀμέσως διὰ ψηφοδελτίου τὸν πρόεδρον. Ἀλλ' εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου αἱ ψῆφοι λαμβάνονται κατὰ πολιτείας, ἡ δὲ ἀντιπροσωπεία ἑκάστης πολιτείας ἔχει μίαν ψῆφον. Ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀριθμὸς συνίσταται ἀπὸ μέλος ἢ μέλη ἐκ τῶν δύο τρίτων τῶν πολιτειῶν, καὶ ἡ πλειοψηφία ὅλων τῶν πολιτειῶν εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν ἐκλογήν. Καὶ ἐὰν ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἐκλέξῃ πρόεδρον, ὁσάκις τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς περιέλθῃ εἰς αὐτήν, πρὸ τῆς 4ης τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου, τότε ὁ ἀντιπρόεδρος ἐνεργεῖ ὡς πρόεδρος, ὡς εἰς τὴν

περίστασιν τῆς ἀποβιώσεως ἢ ἄλλης συνταγματικῆς ἀνικανότητος τοῦ προέδρου.

2. Ὁ ἔχων τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν τῶν ψήφων ὡς ἀντιπρόεδρος, γίνεται ἀντριπρόεδρος, ἐὰν τοιοῦτος ἀριθμὸς ἀποτελῇ τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν διωρισμένων ἐκλογέων· καὶ, ἂν οὐδεὶς λάβῃ τὴν πλειοψηφίαν, τότε ἀπὸ τοὺς δύο ἀνωτάτους ἀριθμοὺς τοῦ καταλόγου ἡ γερουσία ἐκλέγει τὸν ἀντιπρόεδρον. Ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἀριθμὸς συνίσταται ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γερουσιαστῶν, καὶ πλειοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ εἶναι ἀναγκαία εἰς τὴν ἐκλογήν.

3. Ἀλλ' οὐδεὶς συνταγματικῶς ἀνίκανος εἰς τὴν θέσιν τοῦ προέδρου εἶναι ἐκλέξιμος εἰς τὴν τοῦ ἀντιπροέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἄρθρον 13. — 1. Οὔτε ἡ δουλία, οὔτε ἡ ἀκούσιος ὑποδούλωσις, ἐκτὸς ὡς τιμωρία ἐγκλήματος, διὰ τὸ ὁποῖον δεόντως κατεδικάσθη, ὑπάρχει ἐντὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἢ εἰς ὁποιονδήποτε τόπον, ὑποκείμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των.

2. Τὸ Συνέδριον ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' εἰδικῆς νομοθεσίας.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΩΣ ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1866.

«Κοινὴ ἀπόφασις προτείνουσα τροπολογίαν τοῦ Συντάγματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.»

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, συνηγμένων εἰς Συνέδριον, συναινούντων τῶν δύο τρίτων τῶν δύο βουλῶν:

Ὅτι τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον νὰ προταθῇ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα τῶν διαφόρων πολιτειῶν, ὡς τροπολογία τοῦ Συντάγματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖον, ὅταν ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὰ τρία τέταρτα τῶν εἰρημένων νομοθετικῶν σωμάτων, ἰσχύει ὡς μέρος τοῦ Συντάγματος, ἤτοι:

Ἄρθρον. — Τμῆμα 1. — Ὅλοι οἱ γεννηθέντες ἢ πολιτογραφηθέντες εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ ὑποκείμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, εἶναι πολῖται τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς πολιτείας εἰς τὴν ὁποίαν διαμένουν. Οὐδεμία πολιτεία δύναται νὰ θέσῃ ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ὁποιονδήποτε νόμον, ὅστις ἐλαττώνει τὰ προνόμια ἢ τὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οὔτε πολιτεία τις δύνα-

ται νὰ στερήσῃ ὁποιονδήποτε πρόσωπον τῆς ζωῆς, τῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς ἰδιοκτησίας ἄνευ προηγουμένης νομίμου δίκης, οὔτε νὰ ἀρνηθῇ εἰς ὁποιονδήποτε πρόσωπον ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας της τὴν ἴσην προστασίαν τῶν νόμων.

Τμῆμα 2. — Οἱ ἀντιπρόσωποι ἀναλογίζονται μεταξὺ τῶν διαφόρων πολιτειῶν κατὰ τὸν πληθυσμὸν ἑκάστης, ἀφοῦ ὑπολογισθῇ ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν προσώπων ἑκάστης πολιτείας καὶ ἀποκλεισθοῦν οἱ μὴ φορολογούμενοι Ἰνδοί. Ἀλλ' ὁσάκις τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν εἰς ἐκλογήν τινα περὶ ἐκλογέων τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου, ἢ περὶ ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ Συνέδριον, ἢ περὶ διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ περὶ τῶν μελῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων αὐτῶν, ἀπαρνεῖται εἴς τινα τῶν ἀῤῥένων κατοίκων τοιαύτης πολιτείας, ὄντα εἰκοσιενὸς ἔτους τὴν ἡλικίαν, καὶ πολίτην τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποστερεῖται αὐτὸ, ἐκτὸς μόνον ἐπὶ συνενοχῇ εἰς στάσιν, ἢ ἄλλο ἔγκλημα, ἡ βάσις τῆς ἀντιπροσωπείας ἐκεῖσε περιορίζεται εἰς τὴν ἀναλογίαν τὴν ὁποίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀῤῥένων πολιτῶν φέρει πρὸς τὸν ὅλον ἀριθμὸν τῶν ἀῤῥένων πολιτῶν τῶν ὄντων εἰκοσιενὸς ἔτους τὴν ἡλικίαν ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ.

Τμῆμα 3. — Οὐδεὶς γίνεται γερουσιαστὴς ἢ βουλευτὴς εἰς τὸ Συνέδριον, ἐκλογεὺς τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου ἢ διορίζεται εἰς ὑπηρεσίαν τινα πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν, ὑπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἢ ὑπὸ πολιτείαν τινά, ὅστις, ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβεν ὅρκον ὡς μέλος τοῦ Συνεδρίου, ἢ ὡς ὑπάλληλος

τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ ὡς μέλος τοῦ νομοθετικοῦ σώματος πολιτείας τινος, ἢ ὡς διοικητικὸς ἢ δικαστικὸς ὑπάλληλος πολιτείας τινος, νὰ ὑποστηρίζῃ τὸ Σύνταγμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἤθελε λάβει μέρος εἰς ἐπανάστασιν ἢ στάσιν κατ' αὐτῶν, ἢ δώσῃ βοήθειαν ἢ ὑποστήριξιν εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ Συνέδριον δύναται διὰ ψήφων τῶν δύο τρίτων ἑκάστης βουλῆς, νὰ ἀπομακρύνῃ τοιαύτην ἀνικανότητα.

Τμῆμα 4. — Τὸ κῦρος τοῦ δημοσίου χρέους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ ἐπιτετραμμένου διὰ νόμου, συμπεριλαμβανομένων τῶν χρεῶν τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν διὰ τὴν πληρωμὴν συντάξεων καὶ ἀμοιβῶν δι' ὑπηρεσίας πρὸς κατάπαυσιν ἐπαναστάσεως ἢ στάσεως, δὲν ἀμφισβητεῖται, ἀλλ' οὔτε αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, οὔτε πολιτεία τις ἀναλαμβάνει ἢ πληρώνει χρέος τι ἢ ὑποχρέωσιν, ἅτινα ὑπέστησαν πρὸς βοήθειαν ἐπαναστάσεως ἢ στάσεως κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἢ ὁποιανδήποτε ἀπαίτησιν διὰ τὴν ἀπώλειαν ἢ τὴν ἀπελευθέρωσιν οἱουδήποτε δούλου, ἀλλ' ὅλα τὰ τοιαῦτα χρέη, ὑποχρεώσεις καὶ ἀπαιτήσεις λογίζονται παράνομα καὶ ἄκυρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΑ'.

ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ.

«Νόμος τῆς 2ας Μαΐου 1867 κανονίζων τὴν κατοχὴν τινῶν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.»

Ὑπὸ τῆς γερουσίας καὶ τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων

Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, συνηγμένων εἰς Συνέδριον, ψηφίζεται: Ὅτι ἕκαστος κατέχων ὁποιανδήποτε πολιτικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐδιορίσθη διὰ τῆς συμβουλῆς καὶ μὲ τὴν συναίνεσιν τῆς γερουσίας, καὶ ἕκαστος ὅστις διορισθῇ εἰς τὸ ἑξῆς εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν, καὶ ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα νὰ ἐκτελῇ τὸ χρέος του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἔχει καὶ θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατέχῃ τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἑωσοῦ διάδοχός τις κατὰ παρόμοιον τρόπον διωρισθῇ καὶ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως πως διατάσσεται διὰ τοῦ παρόντος· ὑπὸ τὸν ὅρον μόνον ὅτι οἱ γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας τοῦ δημοσίου θησαυροῦ τῶν πολεμικῶν, τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομίων, καὶ ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς θέλουν κατέχει τὰς ἰδίας αὐτῶν θέσεις διὰ τὴν περίοδον καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαρκείας τῆς περιόδου τοῦ προέδρου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐδιωρίσθησαν καὶ δι' ἕνα μῆνα εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, ὑποκείμενοι εἰς παῦσιν διὰ τῆς συμβουλῆς καὶ μὲ τὴν συναίνεσιν τῆς γερουσίας.

Τμῆμα 2. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι, ὅταν ὑπάλληλός τις διορισθεὶς, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐξαιρουμένων τῶν δικαστῶν τῶν δικαστηρίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀποδειχθῇ, ἐν καιρῷ τῆς διακοπῆς τῆς γερουσίας, διὰ ἀποδείξεως ἀποχρώσης εἰς τὸν πρόεδρον, ὅτι εἶναι ἔνοχος, κακῆς διαγωγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἐγκλήματος, ἢ δι' ὁποιονδήποτε λόγον γείνῃ

ἀνίκανος, ἢ νομικῶς στερηθῇ τὰ προσόντα τοῦ νὰ ἐκτελῇ τὰ χρέη του, εἰς τοιαύτην περίστασιν, καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην, ὁ πρόεδρος δύναται νὰ παύσῃ προσωρινῶς τοιοῦτον ὑπάλληλον καὶ νὰ διορίσῃ κατάλληλον πρόσωπον διὰ νὰ ἐκτελῇ προσωρινῶς τὰ χρέη τοιαύτης ὑπηρεσίας, μέχρι τῆς προσεχοῦς συνελεύσεως τῆς γερουσίας, καὶ μέχρις οὗ ἡ γερουσία ἐνεργήσῃ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· καὶ τοιοῦτον πρόσωπον οὕτω διοριζόμενον λαμβάνει τοὺς ὅρκους καὶ δίδει τὰς ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας ὁ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ λαμβάνωνται καὶ νὰ δίδωνται ἀπὸ τὸ πρόσωπον τὸ διοριζόμενον δεόντως διὰ νὰ ἐκπληρῇ τοιαύτην ὑπηρεσίαν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει εἶναι χρέος τοῦ προέδρου, ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς τοιαύτης προσεχοῦς συνελεύσεως τῆς γερουσίας, νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν γερουσίαν τὴν τοιαύτην προσωρινὴν παῦσιν, μὲ τὴν ἀπόδειξιν καὶ τοὺς λόγους τῆς προκειμένης πράξεώς του, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον τοιουτοτρόπως ἐδιορίσθη διὰ νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας. Καὶ ἂν ἡ γερουσία συμφωνήσῃ εἰς τὴν τοιαύτην προσωρινὴν παῦσιν καὶ συμβουλεύσῃ καὶ συναινέσῃ εἰς τὴν ὁριστικὴν παῦσιν τοῦ τοιούτου ὑπαλλήλου, ἀναγγέλλουν τοῦτο εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις δύναται ἀμέσως νὰ παύσῃ ὁριστικῶς τὸν τοιοῦτον ὑπάλληλον, καὶ διὰ τῆς συμβουλῆς καὶ συναινέσεως τῆς γερουσίας νὰ διορίσῃ ἄλλον εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' ἐὰν ἡ γερουσία δὲν συναινέσῃ εἰς τὴν τοιαύτην προσωρινὴν παῦσιν, ὁ

τοιοῦτος ὑπάλληλος οὕτωπῶς παυθεὶς προσωρινῶς ἀναλαμβάνει ἀμέσως τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ αἱ ἐξουσίαι τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ οὕτωπῶς τὰ χρέη του ἀντ' αὐτοῦ παύουσι, καὶ ὁ ἐπίσημος μισθός· αἱ δὲ ὠφέλειαι τοῦ τοιούτου ὑπαλλήλου, εἰς τὸ διάστημα τῆς τοιαύτης προσωρινῆς παύσεως ἀνήκουν εἰς τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἐξετέλει οὕτως τὰ χρέη αὐτοῦ, καὶ ὄχι εἰς τὸν παυθεντα προσωρινῶς ὑπάλληλον· ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ πρόεδρος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πληροφορηθῇ ὅτι τοιαύτη προσωρινὴ παύσις ἐγένετο ἄνευ ἀποχρώντων λόγων, ἔχει τὴν ἐξουσίαν, εἰς πάντα καιρὸν πρὶν ἀναφέρῃ τὴν τοιαύτην προσωρινὴν παῦσιν εἰς τὴν γερουσίαν, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, νὰ ἀκυρώσῃ τὴν τοιαύτην προσωρινὴν παῦσιν καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν τοιοῦτον ὑπάλληλον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας του.

Τμῆμα 3. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι ὁ πρόεδρος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀναπληροῖ ὅλα τὰ κενὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συμβῶσι ἐπὶ τῆς ἀπουσίας τῆς γερουσίας, ἕνεκα θανάτου ἢ παραιτήσεως, δίδων διορισμοὺς οἱ ὁποῖοι ἐκπνέουν εἰς τὸ τέλος τῆς ἀμέσου συνόδου αὐτῆς. Καὶ ἂν οὐδεὶς διορισμὸς, διὰ τῆς συμβουλῆς καὶ συνενέσεως τῆς γερουσίας γείνῃ εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν, οὕτω πῶς κενωθεῖσαν ἢ προσωρινῶς πληρωθεῖσαν, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀμέσου συνόδου τῆς γερουσίας, τοιαύτη θέσις μένει σχολάζουσα, ἄνευ οὐδενὸς μισθοῦ, ὠφελειῶν, ἢ προσόδων προσκολλημένων εἰς αὐτὴν, ἕωσοῦ αὕτη πληρωθῇ διὰ διορισμοῦ, μὲ τὴν συμβουλὴν καὶ τὴν συ-

ναίνεσιν τῆς γερουσίας· καὶ εἰς τοιοῦτον καιρὸν ὅλαι αἱ ἐξουσίαι καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τοιαύτην θέσιν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις δύναται διὰ νόμου νὰ ἐξασκῇ τοιαύτας ἐξουσίας καὶ καθήκοντα ἐν περιπτώσει κενώσεως τοιαύτης θέσεως.

Τμῆμα 4. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι οὐδὲν περιεχόμενον ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐννοεῖται ὅτι ἐκτείνει τὴν διάρκειαν ὁποιασδήποτε ὑπηρεσίας, ὁ χρόνος τῆς ὁποίας εἶναι προσδιορισμένος διὰ νόμου.

Τμῆμα 5. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι ἐάν τις ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, δεχθῇ ὁποιονδήποτε διορισμὸν ἢ ὑπούργημα εἰς ὁποιανδήποτε ὑπηρεσίαν, ἢ κατέχει, ἢ ἐξασκεῖ, ἢ ἐπιχειρεῖ νὰ καθέξῃ, ἢ νὰ ἐξασκήσῃ, ὁποιανδήποτε θέσιν, ἢ ὑπούργημα, θεωρεῖται, καὶ κηρύττεται ἑπομένως ὅτι εἶναι ἔνοχος μεγάλης παραβάσεως καθήκοντος, καὶ μετὰ τὴν δίκην καὶ καταδίκην αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ τοῦτο μὲ πρόστιμον μὴ ὑπερβαίνων τὰς δέκα χιλιάδας ταλλήρων, ἢ μὲ φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ πέντε ἔτη, ἢ καὶ μὲ τὰς δύο εἰρημένας τιμωρίας κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ δικαστηρίου.

Τμῆμα 6. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι ἑκάστη παῦσις, διορισμὸς ἢ ὑπούργημα τὰ ὁποῖα ἐγένοντο, παρετάχθησαν ἢ ἐξησκήθησαν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου, καὶ ἡ σύνταξις, ἡ ὑπογραφή, ἡ σφράγησις, ἡ προσυπογραφὴ ἢ ἡ ἔκδοσις ὁποιουδήποτε διορισμοῦ ἢ ἐγγράφου ἐξουσίας διὰ πάντα τοιοῦτον διορισμὸν ἢ ὑπούργημα, ἢ σχετικῶς πρὸς ταῦτα, θεωρεῖται καὶ κηρύττεται διὰ τούτου ὅτι εἶναι

μεγάλη παράβασις καθηκόντων, καὶ μετὰ τὴν περὶ τούτων δίκην καὶ καταδίκην ὁ ἔνοχος τιμωρεῖται διὰ προστίμου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς δέκα χιλιάδας ταλλήρων, ἢ διὰ φυλακίσεως μὴ ὑπερβαινούσης τὰ πέντε ἔτη, ἢ καὶ μὲ τὰς δύο εἰρημένας ποινὰς, κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ δικαστηρίου· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ πρόεδρος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδώσῃ καὶ νὰ παραδώσῃ, μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς γερουσίας, διορισμοὺς πρὸς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὁποίων τὸν διορισμὸν συνεβούλευσε καὶ εἰς τὸν ὁποῖον συνήνεσε ἡ γερουσία.

Τμῆμα 7. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι εἶναι χρέος τοῦ γραμματέως τῆς γερουσίας, εἰς τὸ τέλος ἑκάστης συνόδου αὐτῆς νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ταμείου, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν βοηθῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν λογιστῶν, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν ἐλεγκτῶν τοῦ ταμίου, καὶ εἰς τὸν ταμίαν καὶ εἰς τὸν πρωτοκολιστὴν τοῦ ταμείου, πλήρη καὶ ἐντελῆ κατάλογον, ἐπικυρωμένον δεόντως, ὅλων τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἐπροτάθησαν καὶ ἀπεῤῥίφθησαν ἀπὸ τὴν γερουσίαν εἰς τὸ διάστημα τοιαύτης συνόδου, καὶ παρόμοιον κατάλογον ὅλων τῶν θέσεων εἰς τὰς ὁποίας ἐγένοντο διορισμοὶ καὶ δὲν ἐπικυρώθησαν, καὶ ἀνεπληρώθησαν εἰς τοιαύτην σύνοδον.

Τμῆμα 8. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι ὁσάκις ὁ πρόεδρος ἄνευ τῆς συμβουλῆς καὶ συναινέσεως τῆς γερουσίας διορίσῃ, ἐξουσιοδοτήσῃ ἢ μεταχειρισθῇ ὁποιονδήποτε πρόσωπον εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρέη ὁποιασδήποτε θέσεως, ὀφείλει ἀμέσως νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ταμείου· εἶναι

δὲ χρέος τοῦ γραμματέως τοῦ ταμείου νὰ ἀνακοινώσῃ ἀμέσως τοιαύτην δηλοποίησιν εἰς ὅλους τοὺς ἁρμοδίους λογιστὰς καὶ ταμίας τοῦ κλάδου του.

Τμῆμα 9. — Ψηφίζεται ἔτι: ὅτι οὐδεμία χρηματικὴ ποσότης πληρώνεται ἢ γίνεται δεκτὴ ἀπὸ τὸ ταμεῖον ἢ πληρώνεται ἢ γίνεται δεκτὴ ἢ κρατεῖται ἀπὸ οἱαδήποτε δημόσια χρήματα ἢ κεφάλαια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἴτε εἰς τὸ ταμεῖον ἢ μή, ἢ πρὸς ὄφελος οἱουδήποτε διορισμένου προσώπου, ἢ ἐπιτετραμμένου νὰ ἐνεργῇ εἰς αὐτό, ἢ κατέχοντος ἢ ἐξασκοῦτος τὰ χρέη ἢ τὰ ἔργα οἱασδήποτε ὑπηρεσίας ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου· οὔτε οἱαδήποτε ἀπαίτησις, λογαριασμὸς, ἀπόδειξις διὰ πληρωμὴν χρημάτων διὰ λογοριασμὸν ἑτέρου, διαταγὴ, ἀποδεικτικὸν, ἔνταλμα ἢ ἄλλο ἔγγραφον διαλαμβάνον περὶ τοιαύτης πληρωμῆς, ἀποδείξεως ἢ κρατήσεως παρουσιάζεται, ψηφίζεται, ἐπιτρέπεται, ἐγκρίνεται, ἐπιβεβαιοῦται ἢ πληρόνεται ἀπὸ οἱονδήποτε ὑπάλληλον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἢ ἀπὸ ὁποιονδήποτε πρόσωπον ἐξασκοῦν τὰ ἔργα ἢ ἐκτελοῦν τὰ χρέη οἱασδήποτε ὑπηρεσίας ἢ θέσεως ἐμπιστοσύνης ὑπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διὰ τοιαύτην ὑπηρεσίαν, διὰ τὴν ἐξάσκησιν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἢ τῶν χρεῶν αὐτῶν· καὶ ἕκαςον πρόσωπον τὸ ὁποῖον παραβιάσει οἱανδήποτε τῶν διατάξεων τοῦ τμήματος τούτου θεωρεῖται ἔνοχος μεγάλης παραβάσεως καθήκοντος, καὶ μετὰ τὴν δίκην καὶ καταδίκην αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ τοῦτο μὲ πρόστιμον μὴ ὑπερβαίνον τὰς δέκα χιλιάδας ταλλήρων, ἢ διὰ φυλακίσεως μὴ ὑπερβαινούσης τὰ δέκα ἔτη ἢ καὶ μὲ τὰς δύο εἰρημένας ποινὰς, κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ δικαςηρίου.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΣ ΑΥΤΩΝ.

Μ. Χ.

1492, Ὀκτωμβρίου 12. — Ὁ Κολόμβος ἀνακαλύπτει τὴν Ἀμερικὴν (Ἅγιον Σωτῆρα).

1497, Ἰουνίου 21. — Ἡ Ἤπειρος τῆς Ἀμερικῆς (Νέα Φουνδλανδία), ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τὸν Ἰωάννην καὶ Σεβασιάνην Καμπότους, ἀπεσταλμένους ἀπὸ τὸν Ἑρρίκον ζ'. βασιλέα τῆς Ἀγγλίας.

1498, Ὁ Κολόμβος ἀνακαλύπτει τὴν Ἤπειρον τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.

1499, Πλοῦς τοῦ Ἀμερίγου Βεσπούκη.

1501, Παράλιον τῆς βορείου Ἀμερικῆς, κατοπτευθὲν ἀπὸ τὸν Πορτογάλλον Κόρτερ Ῥεάλον.

1507, Ὁ Νέος Κόσμος πρῶτον ὀνομάζεται Ἀμερική, ἀπὸ τὸν Ἀμέριγον Βεσπούκην.

1512, Μαρτίου 27. — Ἡ Φλωρὶς ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τὸν Μπούκην Δ' Ἐλέων.

1513, Σεπτεμβρίου 26. — Ὁ Εἰρηνικὸς Ὠκεανὸς ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τὸν Βαλβοᾶ.

1517, Τὸ Μεξικὸν ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τὸν Φραγκίσκον Φερνανδέζ.

Μ. Χ.

1519, 'Απρίλιος. — Ὁ Κορτὲζ ἀποβιβάζεται ὅπου ἡ Βέρα Κρούζα κεῖται σήμερον.

1520, Ὁ Μαγελάνος εἰσπλέει εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Μαγελάν.

1521, Αὐγούστου 13. — Ὁ Κορτὲζ κυριεύει τὴν πόλιν τοῦ Μεξικοῦ.

1524, Ὁ Βεραζάνης, φλωρεντινὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γαλλίας, κατοπτεύει τὸ παράλιον ἀπὸ τὴν Ἀρκτῴαν Καρολίναν ἕως τὴν Νέαν Σκωτίαν.

1534, Ὁ Καρτιὲρ ἀνακαλύπτει τὸν ποταμὸν Ἅγιον Λαυρέντιον.

1539, Ὁ Δεσότος ἀρχίζει τὴν εἰσβολήν του εἰς τὸν κόλπον Τάμπαν.

1541, Ὁ ποταμὸς Μισσισιπῆς ἀνακαλύπτεται ἀπὸ τὸν Δεσότον.

1542, Μαΐου 21. — Ὁ Δεσότος ἀποθνήσκει· ἐνταφιάζεται εἰς τὸν Μισσισιπῆν.

1562, Οἱ Οὐγγενότοι ἐπιχειροῦν ἀποικισμὸν εἰς τὸν Βασιλικὸν Λιμένα.

1564, Ἀποικισμὸς τῶν Οὐγγενότων ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Φλᾶ.

1565, Οἱ Ἱσπανοὶ κτίζουν τὸν Ἅγιον Αὐγουστῖνον.

1576, Ὁ Φρομπιχιέρ, Ἄγγλος, ζητεῖ βορειοδυτικὴν διάβασιν.

1579, Ὁ πρῶτος πλοῦς τοῦ Σὶρ Ἄμφρεϋ Γίλπερτ· ὁ δεύτερος, κατὰ τὸ 1583. Ὁ Σὶρ Φραγκῖσκος Δρείκης κατοπτεύει τὸ παράλιον τῆς Νέας Ἀλβιώνης (Ὀρεγώνης.)

M. X.

1584, Πρώτη ἐκστρατεία ἀποσταλεῖσα ἀπὸ τὸν Σὶρ Βάλτερ Ῥάλεϊ, φθάνει εἰς τὴν νῆσον Βοανοκέν· ἡ χώρα ὀνομάζεται Βιργινία.

1585, Ἡ δευτέρα ἐκστρατεία τοῦ Ῥάλεϊ ἀποστέλλεται ὑπὸ τὸν Γρενβίλ.

1587, Ὁ Ῥάλεϊς ἀποστέλει ἀποικίαν ὑπὸ τὸν Κουάϊντ.

1589, Ὁ Ῥάλεϊς παραχωρεῖ τὰ δικαιώματά του εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου.

1602, Μαΐου 14. — Ὁ Γοζνόλδος ἀνακαλύπτει τὸ ἀκρωτήριον Κόδ.

1606, Δίπλωμα ἐκδιδόμενον εἰς τὰς ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Πλύμουθ.

1607, Ἡ ἑταιρία τοῦ πλύμουθ ἐπιχειρεῖ νὰ συστήσῃ ἀποικίαν εἰς τὸ στόμιον τοῦ Κεννεβέκ. Πρώτη σταθερὰ ἀποίκισις γενομένη εἰς τὴν Ἰακωβούπολιν ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου.

1608, Ἡ Κουεβὲκ κτίζεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους, ὑπὸ τὸν Καμπλέην. Ὁ πλοίαρχος Ἰωάννης Σμὶθ κατοπτεύει τὸν κόλπον Κισαπιήκ.

1609, Ὁ λόρδος Δελουάρης διορίζεται διοικητὴς τῆς Βιργινίας. Ὁ Ἕνδρικ Οὔδσων ἀνακαλύπτει τὸν ποταμὸν Οὔδσωνα.

1611, Ποίμνια καὶ χοῖροι μετακομίζονται εἰς τὴν Βιργινίαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην

1614, Οἱ Ὀλλανδοὶ κτίζουν φρούριον ἐπὶ τῆς νήσου Μανχατάν. Ὁ πλοίαρχος Σμὶθ κατοπτεύει τὸ παράλιον τῆς Νέας Ἀγγλίας.

Μ. Χ.

1615, Οἱ Ὀλλανδοὶ κατοικοῦν εἰς τὸ φρούριον Ὀράγγε (Ἀλβανίαν).

1618, Οἱ Ὀλλανδοὶ κατοικοῦν εἰς τὴν Νέαν Γερσέην, πλησίον τοῦ Οὔδσωνος.

1619, Ἡ «Βουλὴ τῶν Ἀστῶν» τὸ πρῶτον ἀντιπροσωπικὸν σῶμα τῆς Ἀμερικῆς συνέρχεται εἰς τὴν Ἰακωβούπολιν, ἐν Βιργινίᾳ.

1620, Δεκεμβρίου 21. — Οἱ Προσκυνηταὶ ἀποβιβάζονται εἰς τὸ Πλύμουθ.

1621, Μάρτιος. — Οἱ Προσκυνηταὶ συνομολογοῦν συνθήκην μὲ τὸν Μασσασυάτ. Ὁ βάμβαξ καλλιεργεῖται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἰακωβούπολιν.

1622, Ἰνδικὴ σφαγὴ ἐν Βιργινίᾳ· 347 ἄποικοι φονεύονται· δωρεά, γενομένην εἰς τὸν Γόργην καὶ Μάσσωνα, γῆς, ἀπὸ τὸν Ἅγιον Λαυρέντιον ἕως τὴν Μεριμάκ.

1624, Ὁ Ἰάκωβος ά. διαλύει τὴν ἑταιρίαν τοῦ Λονδίνου.

1627, Οἱ Σουηδοὶ κατοικοῦν πλησίον τῆς Δελοάρης.

1628, Ἀποικία τοῦ κόλπου τῆς Μασσακουσέτης κτίζεται· ὁ Ἰωάννης Ἐντικότης κατοικεῖ εἰς τὸ Σάλεμ. Ἡ Καρλεστώνη κτίζεται.

1630, Ἡ Βοστώνη, ἡ Δορχέστερ, ἡ Ῥοξμπούρη καὶ ἡ Κάμπριτζ κτίζονται.

1632, Ἐμπορικοὶ σταθμοὶ συνιστῶνται εἰς τὴν Μαρυλάνδην.

1633, Ἡ Κοννεκτικούτη κατοικεῖται. Οἱ Ὀλλανδοὶ κτίζουν φρούριον εἰς τὸ Ἄρτφορδ· ἄποικοι τοῦ Πλύμουθ συνιστοῦν ἐμπορικὸν σταθμὸν εἰς τὸ Γουίνδσορ.

Μ. Χ.

1634, Ὁ Λεονάρδος Κάλβερτ ἀποικίζει τὴν Μαρυλάνδην.

1635, Μετανάστευσις ἐκ τῆς Μασσακουσέτης εἰς Κοννεκτικούτην.

1636, Ἡ Νῆσος τῆς Ῥόδου κατοικίζεται πρῶτον, εἰς τὴν Πρόνοιαν, ἀπὸ τὸν Γουλιέλμον Ῥόγιερ.

1637, Ὁ Πεκουόδιος πόλεμος.

1638, Ἡ Δελοάρη ἀποικίζεται ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς καὶ Φίννους. Οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ἄννας Οὐνκινσῶν κατοικοῦν ἐπὶ τῆς νήσου Ῥόδου. Ἡ ἀποικία τῆς Νέας Ἀβαίνης κτίζεται.

1641, Ἡ Νέα Ἀμσχίρη ἑννοῦται μετὰ τῆς Μασσακουσέτης.

1643, Ἰνδικὸς πόλεμος εἰς τὰς Νέας Κάτω Χώρας. Ὁμοσπονδία σχηματίζεται, ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν «Νέων ἀποικιῶν τῆς Νέας Ἀγγλίας». Οἱ Σουηδοὶ ἀπὸ τὴν Δελοάρην ἀποικοῦν εἰς τὴν Πεννσυλβανίαν.

1644, Ἰνδικὸς πόλεμος εἰς τὴν Βιργινίαν.

1653, Ἡ Ἀρκτῴα Καρολίνα ἀποικίζεται κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῶν Βιργινίων.

1655, Οἱ Ὀλλανδοὶ καταχτοῦν τοὺς Σουηδοὺς τῆς Δελοάρης.

1663, Ἡ Καρολίνα χαρίζεται εἰς τὸν Κλάρενδον καὶ ἄλλους.

1664, Ὁ Κάρολος Β'. χαρίζει ὅλην τὴν χώραν ἀπὸ τῆς Κοννεκτικούτης ἕως τὴν Δελοάρην πρὸς τὸν ἀδελφόν του τὸν δοῦκα τῆς Ὑόρκης. Τὸ Νέον Ἀμστρεδὰμ κυριεύεται καὶ τὸ ὄνομά του μεταβάλ-

Μ. Χ.

λεται εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ὅλαι αἱ κτήσεις τῶν Ὀλλανδῶν μεταβαίνουν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἄγγλων. Ἡ Νέα Γερσέη χαρίζεται εἰς τὸν Βερκελέϊ καὶ Καρτερέδ.

1665, Ὁ Ἀλουὲζ κατοπτεύει τὴν λίμνην Σουπεριόρ.

1670, Τὸ μεγάλον πρότυπον τοῦ Λὼκ ὑπογράφεται. Ἡ Μεσημβρινὴ Καρολίνα ἀποικίζεται.

1675, Ὁ πόλεμος τοῦ βασιλέως Φιλίππου. Ἰνδικὸς πόλεμος εἰς Βιργινίαν.

1676, Ὁ βασιλεὺς Φίλιππος φονεύεται· ἡ φυλή του καταστρέφεται. Στάσις τοῦ Βάκωνος· ἡ Ἰακωβούπολις καίεται.

1679, Ἡ Νέα Ἀμσχίρη γίνεται βασιλικὴ ἐπαρχία.

1680, Κτίσις τῆς Καρλεστώνης.

1682, Ἡ Πεννσυλβανία ἀποικίζεται· ἡ Φιλαδελφία κτίζεται κατὰ τὸ 1683.

1685, Ὁ Ἄντρος γίνεται διοικητὴς τῆς Νέας Ἀγγλίας.

1687, Ὁ Ἄντρος ἀποπειρᾶται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν περὶ προνομίου χάρτην τῆς Κοννεκτικούτης.

1689, Πόλεμος τοῦ βασιλέως Φιλίππου· διαρκεῖ μέχρι τοῦ 1697.

1690, Ἡ Κενεκτάδη πυρπολεῖται ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ Ἰνδούς.

1692, Ἀπάτη τοῦ Γουὶτς εἰς τὸ Σάλεν, νῦν Ντάμβερς.

1696, Τὸ ὀρίζιον πρῶτον καλλιεργεῖται εἰς τὴν Καρολίναν.

Μ. Χ.

1701, Τὸ Ντετρόϊτ κτίζεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους.

1702, Πόλεμος τῆς βασιλίσσης Ἄννης· διαρκεῖ μέχρι τοῦ 1713. Τὸ Μομπὶλ κτίζεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους ὑπὸ τὸν Δ᾽ Ἰμπερβίλ.

1704, Τὸ Διρβίλδ, ἐν Μᾶσς, καταστρέφεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ Ἰνδούς.

1718, Ἡ Νέα Ὀρλεάνη κτίζεται ἀπὸ τοὺς Γάλλους.

1721, Τὸ Βέρμοντ κατοικεῖται κατὰ πρῶτον, ἀπὸ μετανάστας ἐκ Μασσακουσέτης.

1729, Ἡ Ἀρκτῴα καὶ Μεσημβρινὴ Καρολίνα γίνονται χωρισταὶ κυβερνήσεις. Σφαγὴ τῶν Γάλλων εἰς τὸ φρούριον Ῥοζαλῆ (Νατχέζ). Ἡ Βαλτιμόρη κτίζεται.

1730, Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Νατχὲζ ἐξολοθρεύονται ἀπὸ τοὺς Γάλλους.

1732, Ὁ Γεώργιος Βάσιγκτων γεννᾶται εἰς τὸν κολπίσκον ἐν Βᾶ.

1733, Ἡ Γεωργία κατοικίζεται ἀπὸ τὴν Ὀγλεδόρπην εἰς τοῦ Σαβανάχ.

1744, Πόλεμος τοῦ βασιλέως Γεωργίου, διαρκεῖ μέχρι τοῦ 1748.

1745, Ἄποικοι ὑπὸ τὸν Σὶρ Γουλιέλμον Πάπερελ, κυριεύουν τὸ Λουϊσπούρ.

1753, Ἀποστολὴ τοῦ Βασιγκτῶνος εἰς τὰ γαλλικὰ φρούρια.

1754, Τὸ φρούριον τῆς Κουέζν ἄρχεται ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους· κυριεύεται καὶ τελειοῦται ὑπὸ τῶν Γάλλων. Γαλλικὸς καὶ Ἰνδικὸς πόλεμος ἄρχεται.

Μ. Χ.

1755, Ἧττα τοῦ Βραδώκ.

1757, Ὁ Μόντε-Κάλμ κυριεύει τὸ φρούριον Γουλιέλμος Ἐῤῥῖκος. Σφαγή.

1758, Ὁ Μόντε-Κάλμ ἀποκρούει τὸν Ἄμπερ Κρόμπη εἰς τὴν Τικοντερόγαν. Οἱ Ἄγγλοι κυριεύουν τὸ Λουΐξσποὺρ καὶ τὸ φρούριον τῆς Κουέζνης.

1759, Οἱ Ἄγγλοι κυριεύουν τὴν Κουεβέκ. Ὁ Γοὺλφ καὶ ὁ Μόντε-Κάλμ φονεύονται.

1760, Ὅλος ὁ Καναδὰς παραδίδεται εἰς τοὺς Ἄγγλους.

1763, Ἡ ἐν Παρισίοις εἰρήνη ἀποπερατώνει τὸν Γαλλικὸν καὶ Ἰνδικὸν πόλεμον.

1765, Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος ψηφίζεται· ἀκυροῦται δὲ τὸν Μάρτιον τοῦ 1766.

1767, Δασμὸς ἐπιβάλλεται εἰς τὸ τέϊον, τὸν ὕελον, τὸν χάρτην καὶ τὰ ζωγραφικὰ χρώματα.

1768, Σεπτεμβρίου 27. — Τὰ Βρεττανικὰ στρατεύματα φθάνουν εἰς τὴν Βοστώνην.

1770, Σφαγὴ ἐν Βοστώνῃ. Οἱ δασμοὶ καταργοῦνται ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ τεΐου.

1773, Τὸ τέϊον ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τοῦ πλοίου ἐν Βοστώνῃ.

1774, Σεπτεμβρίου 5. — Ἡ ἠπειρωτικὴ σύνοδος συνέρχεται εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν.

1775, Ὁ ἐπαναστατικὸς πόλεμος ἄρχεται κατὰ τὴν 19 Ἀπριλίου μὲ τὴν ἐν Λεξιγκτὼν μάχην. Μαΐου 10, ὁ Ἔθαν Ἄλλεν κυριεύει τὴν Τικοντερόγαν. Μαΐου 12, ὁ Οὐάρνερ κυριεύει τὸ Κράουν Πόϊντ.

M. X.

Μαΐου 21, ἡ ἀνεξαρτησία κηρύττεται εἰς τὴν Ἀρκτῴαν Καρολίναν. Ἰουλίου 15, ὁ Βάσιγκτων ἐκλέγεται ἀρχιστράτηγος. Ἰουνίου 17, ἡ ἐν Μπάνκερ Ἴλλ μάχη. Δεκεμβρίου 31, προσβολὴ ἀποτυχοῦσα κατὰ τῆς Κουεβέκ. Ὁ Μοντ-Κγόμερη φονεύεται.

1776, Μαρτίου 17. — Οἱ Βρεττανοὶ ἐκκενώνουν τὴν Βοστώνην. Ἰουνίου 28 ἀποκρρούνται εἰς τὴν Καρλεστώνην. Ἰουλίου 4, κήρυξις τῆς ἀνεξαρτησίας. Αὐγούστου 27, ἡ ἐν Μακρᾷ Νήσῳ μάχη. Σεπτεμβρίου 15, οἱ Βρεττανοὶ ἀποβιβάζονται εἰς τὴν νῆσον Νέας Ὑόρκης. Ὀκτωβρίου 28, ἡ ἐν Λευκαῖς Πεδιάσι μάχη. Νοεμβρίου 16, οἱ Βρεττανοὶ κυριεύουν τὸ φρούριον Βάσιγκτων. Δεκεμβρίου 26, ἡ ἐν Τρέντον μάχη.

1777, Ἰανουαρίου 3. — Ἡ ἐν Πρίνκετον μάχη. Ὁ Λαφαγέτης φθάνει εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἰουλίου 6, ὁ Μπουργόην κυριεύει τὴν Τικοντερόγαν. Αὐγούστου 3, ὁ Σαὶντ Λεζὰρ πολιορκεῖ τὸ φρούριον Στάνουϊξ. Αὐγούστου 6, ἡ ἐν Ὀρισκάνη μάχη. Αὐγούστου 16, ἡ ἐν Βένινκτον μάχη. Σεπτεμβρίου 11, ἡ ἐν Μπράντι-Οὐάϊν μάχη. Σεπτεμβρίου 19, πρώτη μάχη ἐν Στιλγουάτερ. Σεπτεμβρίου 26, ὁ Χάω εἰσέρχεται εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν. Ὀκτωβρίου 4, μάχη ἐν Γερμαντάουν. Ὀκτωμβρίου 7, δευτέρα μάχη ἐν Στιλγουότερ. Ὀκτωμβρίου 17, παράδοσις τοῦ Μπουργόϊν. Δεκεμβρίου 11, ὁ Βάσιγκτων μεταβαίνει εἰς τὰ χειμερινὰ σκηνώματα κατὰ τὸ Βάλεϊ Φόργς.

M. X.

1778, Φεβρουαρίου 6. — Συνθήκη μετὰ τῆς Γαλλίας ὑπογράφεται. Ἰουνίου 18, ἡ Φιλαδέλφεια ἐκκενοῦται ἀπὸ τοὺς Βρεττανούς. Ἰουνίου 28, ἡ ἐν Μονμάουθ μάχη. Ἰουλίου 3, ἡ ἐν Γουϊόμινγ σφαγή. Ἰουλίου 11, Γαλλικὸς στόλος φθάνει πλησίον τοῦ Σάνδυ-Οὔκ. Αὔγουστος, ἀποτυχοῦσα εἰσβολὴ τῆς νήσου Ῥόδου. Νοεμβρίου 12, ἡ ἐν Χιέρρη Βάλε σφαγή. Δεκεμβρίου 29, οἱ Βρεττανοὶ κυριεύουν τὴν Σαβανάχ.

1779, Οἱ Βρεττανοὶ κυριεύουν τὴν Στόνην καὶ τὸ Πόϊν Βερπλάνκ. Ἰούλιος, ὁ Τρύων φθείρει τὸν Κόνν. Ἰουλίου 15, ὁ Οὐένης ἀνακτᾶ τὴν Στόνην Πόϊντ. Σεπτέμβριος, ὁ Σουλιβὰν φθείρει τὴν Ἰνδικὴν χώραν. Σεπτεμβρίου 23, ὁ Παῦλος Ἰώνης κυριεύει τὴν Σέραπιν. Ὀκτώμβριος, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀποκρούονται εἰς τὴν Σαβανάχ.

1780, Μαίου 12. — Ὁ στρατηγὸς Λίνκολν παραδίδει τὴν Καρλεστώνην. Ἰουλίου 10, Γαλλικὸς στόλος φθάνει πλησίον τοῦ Νιουπόρτ. Αὐγούστου 6, ἡ ἐν Ἄγγιν Ῥὸκ Μάχη. Αὐγούστου 16, ὁ Γκέϊτς ἡττᾶται πλησίον τῆς Κάμδεν. Σεπτεμβρίου 23, ὁ Ἀντρὲ αἰχμαλωτίζεται· ἀνακάλυψις τῆς προδοσίας τοῦ Ἀρνόλδου. Ὀκτωμβρίου 7, ἡ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Βασιλέως μάχη. Κατορθώματα τοῦ Μάριον.

1781, Ἰανουάριος. — Ὁ Ἀρνόλδος φθείρει τὸ Βᾶ. Ἰανουαρίου 17, ἡ ἐν Κούπενς μάχη. Ἰανουάριος — Φεβρουάριος, ἡ ὑποχώρησις τοῦ Μόργαν καὶ

Μ. Χ.

Γρίν. Μαρτίου 15, ή έν Κορτάους τοῦ Γκιλφὸρδ μάχη. 'Απριλίου 25, ή έν Χόπμιρκ "Ιλλ μάχη. Οἱ Βρεττανικοὶ σταθμοὶ ἐν Καρολίνῃ κυριεύονται. Σεπτεμβρίου 6, οἱ Βρεττανοὶ κυριεύουν τὰ φρούρια Τρουμβοὺλ καὶ Γκρισουόλδ, ἐν Κών. Σεπτεμβρίου 8, μάχη ἐν ταῖς πηγαῖς Εὐτόου. 'Οκτώμβριος, οἱ Γάλλοι καὶ 'Αμερικανοὶ πολιορκοῦν τὸν Κορνουάλην εἰς τὴν 'Υορκτάουν. 'Οκτωμβρίου 19, παράδοσις τοῦ Κορνουάλη.

1783, Σεπτεμβρίου 3. — Συνθήκη εἰρήνης ὑπογράφεται μεταξὺ Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς. Νοεμβρίου 3, οἱ 'Αμερικανοὶ διαλύουν τὸ στράτευμά των. Νοεμβρίου 25, ή Νέα 'Υόρκη ἐκκενοῦται ἀπὸ τοὺς Βρεττανούς. Δεκεμβρίου 23, ὁ Βάσιγκτων κατέθεσε τὸ ἀξίωμά του.

1787, 'Αποστασία τοῦ Χιὲζ ἐν Μᾶςς. Σύνταγμα τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, συνταχθὲν ἀπὸ ἐθνικὴν συνέλευσιν εἰς Φιλαδελφίαν.

1788, Πρώτη σταθερὰ κατοίκησις ἐν τῷ 'Οχίῳ εἰς Μαριέταν.

1789, Κυβέρνησις ὀργανισθεῖσα ἀπὸ τὸ ὁμοσπονδικὸν σύνταγμα. 'Ο Βάσιγκτων ἐκλέγεται πρῶτος πρόεδρος. 'Η Κιγκινάτη κτίζεται.

1790, 'Ινδικὸς πόλεμος· ὁ στρατηγὸς "Αρμερ ἡττᾶται εἰς 'Ινδιάναν.

1791, 'Ο Σενκλὲρ ἡττᾶται ἀπὸ τοὺς 'Ινδούς.

1792, 'Ο Κολόμβιος ποταμὸς κατοπτεύεται.

Μ. Χ.

1794, Ἡ στάσις τοῦ Κουίνσκη ἐν Πᾶ. Ὁ στρατηγὸς Γουέϊν ἀποπερατώνει τὸν Ἰνδικὸν πόλεμον.

1796, Προσφώνησις ἀποχαιρετισμοῦ τοῦ Βασιγκτῶνος.

1797, Ὁ Ἰωάννης Ἀδὰμ ἐγκαθίσταται δεύτερος πρόεδρος.

1899, Ναυμαχίαι μετὰ Γαλλικῶν πλοίων. Δεκεμβρίου 14, Ἀποβίωσις τοῦ Βασιγκτῶνος.

1800, Ἡ πόλις Βάσιγκτων γίνεται πρωτεύουσα. Συνθήκη μετὰ τῆς Γαλλίας.

1801, Ὁ Ἰέφερσον γίνεται τρίτος πρόεδρος. Τριπολιτικὸς πόλεμος.

1803, Ἡ Λουϊζιάνα ἀγοράζεται. Ἡ φρεγάτα Φιλαδέλφεια, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συλλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς Τριπολίτας.

1804, Ἡ Φιλαδέλφεια ἀνακτᾶται ὑπὸ τοῦ Δεκάτουρ. — Ἡ Τρίπολις βομβοβολεῖται.

1807, Ὁ Μπὰρ δικάζεται ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ ἀθωοῦται. Ἡ φρεγάτα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Κισαπιὴκ προσβάλλεται ἀπὸ τὴν Λεοπάρδαλιν.

1809, Ὁ Μάδισων ἐγκαινίζεται, ὡς τέταρτος πρόεδρος.

1811, ὁ Ἄῤῥισων κερδαίνει τὴν ἐν Τιππεκάνοε μάχην.

1812, Ἰουνίου 18. — Πόλεμος μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κηρύττεται. Εἰσβολὴ τοῦ Οὔλ εἰς τὸν Καναδᾶν, ὑποχώρησις καὶ παράδοσις. Ἀνεπιτυχὴς προσβολὴ κατὰ τῆς Κουϊνστάουν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι νικοῦν λαμπρὰς ναυτικὰς νίκας.

Μ. Χ.

1813, Οἱ Ἀμερικανοὶ νικῶνται εἰς τὴν Φρενκστάουν, κυριεύουν τὴν Ὑόρκην καὶ τὸν Ἄνω Καναδᾶν· πολιορκοῦνται εἰς τὸ φρούριον Μίγς· κυριεύουν τὸ φρούριον Γεώργιον· ἀποκρούουν τοὺς Βρεττανοὺς εἰς τὸν λιμένα Σάκετς· ὡσαύτως εἰς τὸ φρούριον Στεφενσόν. Σεπτεμβρίου 10, μεγάλη νίκη τοῦ Πέρρη ἐπὶ τῆς λίμνης Ἐριέ. Ὀκτωμβρίου 5, μάχη ἐν τῷ Τάμεσῃ. Οἱ Βρεττανοὶ κυριεύουν τὰ φρούρια Γεώργιον καὶ Νιαγάραν. Ἐκστρατεία τοῦ Ἰάξωνος εἰς τὴν χώραν τῶν Κραίκων.

1814, Ἰουλίου 5. — Μάχη ἐν Κιπέβᾳ. Ἰουλίου 25, μάχη ἐν Λὰν Λούντῃ. Οἱ Ἀμερικανοὶ πολιορκοῦνται εἰς τὸ φρούριον Ἐριέ. Αὐγούστου 24, μάχη ἐν Πλανδεμβούργῳ· οἱ Βρεττανοὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν Βάσιγκτων καὶ καίουν τὰς δημοσίους οἰκοδομάς. Σεπτεμβρίου 11, μάχη ἐν Πλαττσβούρ. Σεπτεμβρίου 13, οἱ Βρεττανοὶ ἀποκρούονται εἰς τὴν Βαλτιμόρην.

1815, Ἰανουαρίου 8, μάχη ἐν Νέᾳ Ὀρλεάνῃ. Φεβρουαρίου 18, εἰρήνη μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας προκηρύττεται. Ὁ Δεκάτουρ συμβιβάζεται μὲ τὰ Βαρβαρικὰ Κράτη.

1817, Ὁ Μονρόης ἐγκαινίζεται πέμπτος πρόεδρος. Ὁ πόλεμος τῶν Σεμινόλων ἄρχεται. Ἡ διώρυξ Ἐριὲ λαμβάνει ἀρχήν.

1819, Ἡ Ἱσπανία παραχωρεῖ τὴν Φλωρίδα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

1821, Ὁ συμβιβασμὸς τῆς Μισουρῆς ψηφίζεται.

Μ. Χ.

1823, Ὁ μοίραρχος Πόρτερ ἐξαλείφει τοὺς πειρατὰς τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν.

1824, Ὁ Λαφαγέτης περιοδεύει εἰς τὴν Ἀμερικήν.

1825, Ὁ Ἰωάννης Κουίνκης Ἀδὰμ ἐγκαινίζεται ἕκτος πρόεδρος.

1826, Ἰουλίου 4. — Ἀποβίωσις τοῦ Ἰωάννου Ἀδὰμ καὶ Ἰέφερσον.

1829, Ὁ Ἰάξων ἐγκαινίζεται ἕβδομος πρόεδρος.

1832, Καταστροφαὶ τῆς χολέρας. Πόλεμος τοῦ Βλὰκ Ὤξ. Ἀκύρωσις εἰς Μεσημβρινὴν Καρολίναν. Ἡ τράπεζα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ἐπικυροῦται.

1833, Ὁ Ἰάξων μετατοπίζει τὰ κατατεθέντα χρήματα ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

1835, Δεύτερος πόλεμος μετὰ τῶν Σεμινόλων. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Τεξᾶς ἄρχεται.

1837, Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Τεξάς. Ὁ Βὰν Μπούρεν ἐγκαινίζεται ὄγδοος πρόεδρος. Οἰκονομικὴ κρίσις. Ταραχαὶ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Καναδᾶ.

1841, Ὁ Ἄῤῥισον ἐγκαινίζεται ὡς πρόεδρος τὴν 4 Ἀπριλίου, καὶ ἀποθνήσκει τὴν 4 Μαΐου. Ὁ Τέϊλορ γίνεται διάδοχος.

1842, Τὸ βορειανατολικὸν ὅριον συμβιβάζεται μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ στάσις τοῦ Ντὸρ εἰς τὴν νῆσον Ῥόδον.

1845, Ὁ Πὼλκ ἐγκαινίζεται ἐνδέκανος πρόεδρος.

1846, Μεξικανικὸς πόλεμος ἄρχεται. Μαΐου 8, ἡ ἐν Πάλῳ

Μ. Χ.

Ἄλτῳ μάχη. Μαΐου 9, ἡ ἐν Ῥεζάκᾳ Ντελαπάλμᾳ μάχη. Σεπτεμβρίου 24, συνθήκη ἐν Μορτερέϊ. Οἱ Ἀμερικανοὶ κατακτοῦν τὴν Καλλιφορνίαν. Τὸ Βορειοδυτικὸν ὅριον συμβιβάζεται μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

1847, Φεβρουαρίου 23, Μάχη ἐν Βουένα Βίστα. Μαρτίου 27, ὁ Σκὼτ κυριεύει τὴν Βέρα Κροῦζα. Ἀπριλίου 18, μάχη ἐν Κάῤῥῳ Γόρδῳ. Αὐγούστου 20, μάχη ἐν Κοντρέρᾳ καὶ Χιουρουμπούσκῳ. Σεπτεμβρίου 8, ἐν Μολύνῳ Ντὲλ Ῥέϊ. Σεπτεμβρίου 13, ἐν Χιαπουλτεπέκ. Σεπτεμβρίου 14, οἱ Ἀμερικανοὶ εἰσέρχονται ἐν θριάμβῳ εἰς τὸ Μεξικόν.

1848, Ἀνακάλυψις χρυσίου εἰς Καλλιφορνίαν. Ἰουλίου 4, ἡ εἰρήνη μὲ τὸ Μεξικὸν προκηρύττεται.

1849, Ὁ Τέϊλορ ἐγκαινίζεται δωδέκατος πρόεδρος.

1850, Κάθοδος τοῦ Λόπεζ κατὰ τῆς Κούβας. Ἰουλίου 9, ἀποβίωσις τοῦ προέδρου. Ὁ Φιλμόρης τὸν διαδέχεται.

1852, Δυσκολία μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἁλιείας.

1853, Ὁ Πιέρκης ἐγκαινίζεται δέκατος τέταρτος πρόεδρος. Παγκόσμιος ἔκθεσις. Ὁ Πέῤῥης εἰσπλέει εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἰεδδώ.

1854, οἱ Ἰάπωνες συνομολογοῦν συνθήκην μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ νομοσχέδιον περὶ Κανσὰς καὶ Νεβράσκα ψηφίζεται. Ὁ συμβιβασμὸς τῆς Μισουρῆς ἀκυροῦται.

1855, Ταραχαὶ ἐν Κανσάς.

Μ. Χ.

1857, Ὁ Βουχανὰν ἐγκαινίζεται ὡς δέκατος πέμπτος πρόεδρος. Περισπασμὸς εἰς τὰς ὑποθέσεις. Στάσις τῶν Μορμόνων.

1859, Ἐκστρατεία εἰς τὴν Παραγουέ. Ὁ Ἰωάννης Μπράουν καταλαμβάνει τὸν ναύσταθμον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ Ἄρπερ Φέρρυ· συλλαμβάνεται καὶ μὲ ἓξ συντρόφους ἀπαγχονίζεται.

1860 Ἄφιξις τῆς πρεσβείας τῶν Ἰαπόνων. Δεκεμβρίου 20, νόμος περὶ ἀποχωρισμοῦ ψηφίζεται ἀπὸ τὴν Μεσημβρινὴν Καρολίναν.

1861, Ἰανουαρίου 9. — Ἡ Μισσισιπὴ ἀποχωρίζεται· 11, ἡ Ἀλαβάμα καὶ ἡ Φλωρὶς ἀποχωρίζονται· 19, ἡ Γεωργία ἀποχωρίζεται· 26, ἡ Λουϊζιάνα ἀποχωρίζεται. Φεβρουαρίου 1, τὸ Τεξὰς ἀποχωρίζεται· 4, εἰρηνικὸν συμβούλιον συνέρχεται εἰς τὴν Βάσιγκτων· συμμαχία συνομολογεῖται εἰς τὸν Μοντγόμερη, ἐν Ἄλβᾳ· 8, ὁ Δάβις ἐκλέγεται προσωρινὸς πρόεδρος τῶν συμμάχων πολιτειῶν. Μαρτίου 4, ὁ Λίνκολν ἐγκαινίζεται δέκατος ἕκτος πρόεδρος. Ἀπριλίου 13, πτῶσις τοῦ Σούμπτερ· 15, ὁ πρόεδρος ζητεῖ ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας ἄνδρας· 17, ἡ Βιργινία χωρίζεται· 18, οἱ σύμμαχοι καταλλαμβάνουν τὸ Φέρρυ Ἄρπερ· 19, οἱ ἐθελονταὶ προσβάλλονται εἰς τὴν Βαλτιμόρην· 20, οἱ σύμμαχοι καταλλαμβάνουν τὸν ναύσταθμον τοῦ Μορφόλκ. 5 Μαίου, ὁ πρόεδρος ζητεῖ ὀγδοήκοντα δύο χιλιάδας ἑπτακοσίους τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἄνδρας· 6, ὁ Ἀρκανσὰς ἀποχωρίζεται· 20, ἡ Ἀρ-

Μ. Χ:

κτῴα Καρολίνα ἀποχωρίζεται. Ἰουνίου 3, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τοὺς Φιλίππους ἐν τῷ Βᾷ. 8, ἡ Τενεσίη ἀποχωρίζεται· 10, ἡ ἀπόκρουσις τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Μπὶκ Βέθελ, ἐν τῷ Βᾷ· 11, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Ῥάμεϊ, ἐν τῷ Βᾷ. Ἰουλίου 5, μάχη πλησίον τῆς Καρχηδῶνος, ἐν τῷ Μῷ· 11, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Πλούσιον Ὄρος, ἐν τῷ Βᾷ· 14, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν Κάρικυ Φὸρδ ἐν τῷ Βᾷ· 20, σνμμαχικὴ σύνοδος συνέρχεται εἰς τὸ Ῥίχμονδ· 21, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Μποὺλ-Ῥοῦν, ἐν τῷ Βᾷ. Αὐγούστου 10, μάχη ἐν τῷ κόλπῳ Οὐΐλσωνος, ἐν Μῷ· 29, τὰ φρούρια εἰς τὸ Ἄτερας Ἴνλετ, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ, κυριεύονται. Σεπτεμβρίου 10, νίκη τῆς ἑνώσεως εἰς τὴν Καρνιφὲξ Φεῤῥῦ, ἐν τῷ Βᾷ· 20, οἱ σύμμαχοι κυριεύουν τὸ Λεξιγκτὸν, ἐν Μῷ. Ὀκτωμβρίου 21, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Μπὰλ Μποὺλφ, ἐν τῷ Βᾷ. Νοεμβρίου 7, μάχη ἐν Βελμὸτ, ἐν Μῷ· ἅλωσις τοῦ Βασιλικοῦ Λιμένος, ἐν Μεσημβρινῇ Καρολίνῃ· 8, σύλληψις τοῦ Μάσσωνος καὶ Σχίδελ. Δεκεμβρίου 20, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν Δρανεσβίλ, ἐν τῷ Βᾷ· 30, αἱ τράπεζαι τῆς Νέας Ὑόρκης ἀναβάλλουν τὰς χρηματικὰς πληρωμάς των.

1862, Ἰανουαρίου 19, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὰς τοῦ Μύλου πηγὰς ἐν Κῦ. Φεβρουαρίου 6, ἅλωσις τοῦ φρουρίου Ἑῤῥίκου, ἐν Τένν· 8, ἅλωσις τῆς νήσου Ῥοανοκέν, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ· 16, ἅλωσις

Μ. Χ.

τοῦ φρουρίου Δονελσών, ἐν Τένν· 22, ὁ Δάβις ἐγκαινίζεται διὰ ἑξαετῆ περίοδον. Μαρτίου 6—8, μάχη ἐν Πῆ Ῥίδχ, ἐν Ἄρκ· 8, τὸ θωρακωτὸν Βιργινία βυθίζει τὰ πλοῖα Καμπερλὰν καὶ Κόγκρες· 9, μάχη μεταξὺ τοῦ Μονίτωρος καὶ Βιργινίας· 14, ἅλωσις τοῦ Νιούμπερ ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ· 23, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Γουϊνκεστὲρ, ἐν Βᾶ. Ἀπριλίου 4, ὁ Μὰκ-Κλαιλὰν ἄρχεται τῆς χερσονησιακῆς ἐκστρατείας του· 6—7, μάχη ἐν Κιλώχ· 7, ἅλωσις τῆς νήσου ὑπ' ἀριθμ. 10, ποταμὸς Μισσισιπῆς· 11, ἅλωσις τοῦ φρουρίου Πουλάσκη, ἐν Κᾶ· 25, ἅλωσις τοῦ Μποφὸρ, ἐν Μεσημβρινῇ Καρολίνῃ — ἅλωσις τῆς Νέας Ὀρλεάνης· 28, ἅλωσις τῶν φρουρίων Ἰάξων καὶ Ἁγίου Φιλίππου, ἐν Λᾶ. Μαΐου 4, κυριεύεται ἡ Ὑορκτάουν ἐν Βᾶ· 5, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Γουϊλαμσβοὺρ, ἐν Βᾶ· 9, κυριεύεται ἡ Πενσάκολα· 10, ὁ στρατηγὸς Γοὺλ καταλαμβάνει τὴν Νορφὸλκ, ἐν Βᾶ· 30, ἡ Κόρινθος κυριεύεται ἐν Μίσσι. Μαΐου 31 — Ἰουνίου 1, μάχη ἐν Ὡραίοις Δρυσὶ ἢ Ἑπτὰ Πίτυσι. Ἰουνίου 3, ὁ Λῆ ἀναλαμβάνει τὴν στρατηγίαν ἐνώπιον τοῦ Ῥίχμονδ· 6, παράδοσις τῆς Μέμφιδος, ἐν Τένν· 25, μάχη ἐν Τριμῶνι, ἐν Βᾶ· ἔναρξις τοῦ ἀγῶνος τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν· 26, μάχη ἐν Μεχανικσβὶλλ, ἐν Βᾶ· 27, μάχη ἐν Ἴλλ Γκαίην, ἐν Βᾶ· 29, μάχη ἐν τῷ Ἀγρίῳ Σταθμῷ, ἐν Βᾶ· 30, μάχη ἐν Ἕλει Δρυὸς καὶ Καρόλου πόλει, ἐν Βᾶ. Ἰουλίου 1, μάχη ἐν Μάλβερ Ἴλλ, ἐν Βᾶ· ὁ πρόεδρος ζητεῖ

Μ. Χ.

τριακοσίας χιλιάδας ἄνδρας. Αὐγούστου 9, ὁ πρόεδρος ζητεῖ τριακοσίας χιλιάδας πρόσθετα στρατεύματα· — νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ ὄρος Σεδάρ. Αὐγούστου 26 — Σεπτεμβρίου 1, μάχη τοῦ Πὼπ μεταξὺ Μανασὰς καὶ Βάσιγκτων· Αὐγούστου 30, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς Ῥίχμονδ ἐν Κῦ. Σεπτεμβρίου 6, ὁ στρατὸς τοῦ Λῆ εἰσβάλλει εἰς τὴν Μαρυλάνδην. 14, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Μεσημβρινὸν Ὄρος, ἐν ΜΔ· 15, ἅλωσις τοῦ Φεῤῥῦ Ἅρπερ ὑπὸ τοῦ «Στονγουὸλ Ἰάξων»· 17, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν κόλπον Ἀντιέταμ, ἐν ΜΔ· — ἧττα τῆς Ἑνώσεως ἐν Μανφορδσβὶλλ, ἐν Κῦ· 19, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Ἰσύκαν, ἐν Μίσς. Ὀκτωμβρίου 4, οἱ σύμμαχοι ἀποκρούονται εἰς Κόρινθον, ἐν Μίσς· 8, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Πέῤῥυ Βῆλ, ἐν Κῦ. Δεκεμβρίου 13, ἀπόκρουσις τῆς Ἑνώσεως εἰς Φρεδερικσβούρ, ἐν Βᾶ· 29, ἀπόκρουσις τῆς Ἑνώσεως εἰς Βικσβούρ, ἐν Μίσς· 31, μάχη ἐν Μουρφρυσπορώ, ἐν Τένν· (Δεκεμβρίου 31 — Ἰανουαρίου 3, 1863.)

1863, Ἰανουαρίου 1. — Προκήρυξις ἀπελευθερώσεως· 11, ἅλωσις τοῦ σταθμοῦ Ἀρκανσὰς, ἐν Ἄρκ. Ἀπριλίου 7, ναυτικὴ προσβολὴ κατὰ τοῦ φρουρίου Σούμπτερ, ἐν Μεσημβρινῇ Καρολίνῃ· 17, δίοδος τοῦ Γκριερσών, ἐν Μίσς. (Ἀπριλίου 17 — 1 Μαΐου). Μαΐου 1, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν λιμένα Γκίψων, ἐν Μίσς· 2 — 3, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν Κιανσελοσβίλ, ἐν Βᾶ· 3, οἱ σύμμαχοι κυριεύουν

M. X.

τὸ Κολστράϊτ· 12, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Ῥεϊμόνδ, ἐν Μίσς· 14, νίκη τῆς Ἑνώσεως πλησίον τοῦ Ἰάξωνος, ἐν Μίσς· 16, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Κιάμπιον Ἴλλ, ἐν Μίσς· 17, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν Μπὶκ Μπλὰκ ποταμὸν ἐν Μίσς. Ἰουνίου 15, δευτέρα εἰσβολὴ τοῦ Λῆ εἰς Μαρυλάνδην ἄρχεται· 17, τὸ θωρακωτὸν Ἄτλαντα συλλαμβάνεται. Ἰουλίου 1 — 3, μάχη ἐν Γκετισβοὺρ, ἐν Πᾷ· 4, ἅλωσις τοῦ Βικσβούρ, ἐν Μίσσι· 8 ἅλωσις τοῦ λιμένος Οὔδσωνος, ἐν Λᾷ· 13—16, μεγάλη συσσωμάτωσις ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης· 21, ὁ Μόργαν ἡττᾶται εἰς Ὄχιον· 26, σύλληψις τοῦ Μόργαν. Σεπτεμβρίου 7, ἅλωσις τοῦ φρουρίου Οὐάγνερ καὶ τοῦ κανονοστασίου Γκρέκ, εἰς τὸν λιμένα τῆς Καρλεστώνης· 8, ἀπόκρουσις τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Σάμπιν Πᾶς, ἐν Τεξάς· 10, ἅλωσις τοῦ Μικροῦ Βράχου, ἐν Ἄρκ· 19 — 20, μάχη ἐν Τσικαμόγκα, ἐν Κᾷ. Νοεμβρίου 18, ὁ Κνοξβὶλ πολιορκεῖται ἀπὸ τὸν Λογκστρὶτ Ἐντтέν· νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Λουκοὺτ ὄρος· 25, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Μιχιόναρι Ῥίδγ. Δεκεμβρίου 3, ὁ Λογξστρὶτ διαλύει τὴν πολιορκίαν τοῦ Κνοξβίλ.

1864, Φεβρουαρίου 1. — Ὁ πρόεδρος διατάττει στρατολογίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τελευταίας προσκλήσεως καὶ διακοσίων προσθέτων χιλιάδων ἀνδρῶν· 20, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Ὀλουστέϊ, ἐν Φλᾷ. Μαρτίου 3, ὁ Γρὰντ γίνεται ἀντιστράτηγος· 13, τὸ φρούριον Δὲ Ῥουσπῦ κυριεύεται, ἐν Λᾷ, ὁ πρόεδρος ζητεῖ περιπλέον διακοσίας χιλιάδας

Μ. Χ.

ἀνδρῶν· 26, οἱ σύμμαχοι ἀποκρούονται εἰς τὸν ποταμὸν Κάνε, ἐν Λᾳ. Ἀπριλίου 8, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς Μανσφὶλ ἢ Σάμπιν Λαξεῖς Ὁδοὺς, ἐν Λᾳ· 9 μάχη ἐν τῷ Τερπνῷ Λόφῳ, ἐν Λᾳ· 12, οἱ σόμμαχοι κυριεύουν τὸ φρούριον Πιλοῶ, ἐν Τένν· 18, οἱ σύμμαχοι κυριεύουν τὸΠλύμουθ, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ. Μαΐου 3, Ὁ Μὰδ παραβιάζει τὸ στρατόπεδον· 5, ὁ Μπούντλερ ἀποβιβάζεται εἰς τὴν μεσημβρινὴν ὄχθην τοῦ Ἰακώβου· 5—7, μάχη ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν Βᾳ· 7, ὁ Χιέρμαν κινεῖ ἀπὸ τὴν Κατανούγαν· 7—12, μάχη πλησίον τοῦ δικαστηρίου Σποττουλβάνια, ἐν Βᾳ· 13 — 14, μάχη ἐν Ῥεσάκᾳ, ἐν Κᾳ· 15, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν Νέαν Ἀγορὰν, ἐν Βᾳ· 28, μάχη πλησίον τῆς Δάλλας, ἐν Γᾳ. Ἰουνίου 14—15, ὁ Γρὰντ διαβαίνει πρὸς τὴν μεσημβρινὴν ὄχθην τοῦ Ἰακώβου· 15, ἡ Ἀλαβάμα βυθίζεται ὑπὸ τῆς Κιρσάρζ· 15—17, μάχη ἐν Ἀπολολότι Ὄρει, ἐν Γᾳ· 27, νίκη τῆς Ἑνώσεως ἐν Κιενεσέῳ Ὄρει, ἐν Γᾳ. Ἰουλίου 5, ὁ Ἄρλη εἰσβάλει εἰς τὴν Μαρυλάνδην· 9, ἧττα τῆς Ἑνώσεως εἰς Μονοκάσι, ἐν ΜΔ· 18, ὁ πρόεδρος ζητεῖ πενταχοσίας χιλιάδας ἐθελοντάς· 20—22—28, μάχαι ἐνώπιον τῶν Ἀτλάντων, ἐν Γᾳ· 30, ἡ Τσαμνπερσβοὺρ καίεται. —Ὑπόνομος ἐκρύγνηται εἰς Πεντρεσβοὺρ, ἡ ἔφοδος τῆς Ἑνώσεως ἀποκρούεται. Αὐγούστου 5, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν κόλπον Μομπίλ· 8, τὸ φρούριον Γκέηνς κυριεύεται, ἐν Ἄλα· 18, σιδηρόδρομος Γουελδὸν

καταλαμβάνεται· 23, τὸ φρούριον Μόργκαν κυριεύεται· Αὐγούστου 31 — Σεπτεμβρίου 1, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Ἰονέσβορ, ἐν Γᾶ. Σεπτεμβρίου 2, ἅλωσις τῶν Ἀτλάντων, ἐν Γᾶ· 19, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Γουϊνκεστὲρ, ἐν Βᾶ· 22, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Φίχιερ Ἴλλ, ἐν Βᾶ· 29, προσβολὴ εἰς τὸ Χιάμπιν Μποὺλφ, ἐν Βᾶ· Ὀκτωμβρίου 19, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν κόλπον Σεδὰρ (Μιλδετάουν) ἐν Βᾶ. — Δίοδος πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλβανὸν, ἐν Βᾶ· 27, συμπλοκὴ εἰς τὸν Ῥοῦν Ἅτχιερ. — Τὸ θωρακωτὸν Ἀλπεμάρλ βυθίζεται· 31, τὰ στρατεύματα τῆς Ἑνώσεως ἀνακτοῦν τὸ Πλύμουθ, ἐν Νέᾳ Καρολίνῃ. Νοεμβρίου 25, ἀπόπειρα πυρπολήσεως τῆς πόλεως Νέας Ὑόρκης· 30, μάχη τοῦ Φραγκλίνου, ἐν Τένν. Δεκεμβρίου 13, ἅλωσις τοῦ φρουρίου Μὰκ Ἄλιστερ, ἐν Γᾶ· 15—16, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Νασβὶλ, ἐν Τένν· 20, ὁ πρόεδρος ζητεῖ τριακοσίας χιλιάδας ἄνδρας· 21, ἅλωσις τῆς Σαβανὰχ, ἐν Γᾶ· 24, πρῶτος βομβολισμὸς τοῦ φρουρίου Φίχιερ, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ.

1865, Ἰανουαρίου 15. — Ἅλωσις τοῦ φρουρίου Φίχιερ, ἐν Ἀρκτῴα Καρολίνῃ· Φευρουαρίου 17, ἅλωσις τῆς Κολομβίας, ἐν Μεσημβρινῇ Καρολίνῃ· 18, ἅλωσις τῆς Καρλεστώνης, ἐν Μεσημβρινῇ Καρολίνῃ· 22, ἅλωσις τοῦ Γουϊλμικτὼν, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ. Μαρτίου 17, μάχη ἐν Μοὺρ ἐγκαρσίοις ὁδοῖς ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ· 19—20, μάχη ἐν Βεντονβὶλ, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ· 21, ἡ Γολδσπόρω κατέχεται, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ· 25, προσβολὴ

κατὰ τοῦ φρουρίου Στέδμαν, ἐν Βᾶ. Ἀπριλίου 1, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ Μπὶκ Πέντε Περώνας, ἐν Βᾶ· 2, τὰ χαρακώματα τοῦ Λῆ εἰς τὸ Πετρασβοὺρ κυριεύονται· 3, ἅλωσις τοῦ Πετρεσβούργου καὶ Ῥίχμονδ· 6, νίκη τῆς Ἑνώσεως εἰς Διτονβὶλ, ἐν Βᾷ· 9, παράδοσις τοῦ Λῆ· 13, ἅλωσις τοῦ Μομπὶλ, Ἄλας καὶ Ῥάλεϊ, ἐν Ἀρκτῴᾳ Καρολίνῃ· 14, δολοφονία τοῦ προέδρου Λίνκολν· 15, ὁ Ἀνδρέας Ἰώνσων λαμβάνει τὸν ὅρκον τῆς λειτουργίας ὡς πρόεδρος· 26, παράδοσις τοῦ Ἰώνστων. Μαίου 4, παράδοσις τοῦ Δὴκ Τέϊλορ· 10, σύλληψις τοῦ Ἰέφερσον Δάβις· 26, παράδοσις τοῦ Κίρβη Σμίθ. Πέρας τοῦ πολέμου. 29, προκήρυξις περὶ ἀμνηστείας. Δεκέμβριος, ἡ δουλεία καταργεῖται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

1866, Νομοσχέδιον περὶ ἀστυκῶν δικαιωμάτων ψηφίζεται. Εἰσβολὴ τῶν Φαινιάνων εἰς Καναδᾶν· ἡ Τεννεσίη ἀποκαθίσταται εἰς τὰς σχέσεις της μὲ τὴν Ἕνωσιν.

1867, Ἡ Ῥωσσικὴ Ἀμερικὴ ἀγοράζεται ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

1868, Κατηγορία, δίκη καὶ ἀθώωσις τοῦ προέδρου Ἰόνσωνος. Ὁ Ἀρκανσὰς, ἡ Ἀλαβάμα, ἡ Φλωρὶς, ἡ Γεωργία, ἡ Λουϊζιάνα, ἡ Ἀρκτῴα καὶ Μεσημβρινὴ Καρολίνα, ἀποκαθίστανται εἰς τὰς σχέσεις των μὲ τὴν Ἕνωσιν.

ΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ἀρθ.	*Ὄνομα.*	*Πολ.*	*Διάρχ.ἀξιώμ.*	*Γέν.*	*Ἀποθ.*
1,	Γεώργιος Βάσιγκτων	Βιργινία	1789—1797	1732	1799.
2,	Ἰωάννης Ἀδὰμ	Μασσακουσέτη	1797—1801	1735	1826.
3,	Θωμᾶς Ἰέφφερσον	Βιργινία	1801—1809	1743	1826.
4,	Ἰάκωβος Μάδισον	Βιργινία	1809—1817	1751	1836.
5,	Ἰάκωβος Μονρόης	Βιργινία	1817—1825	1758	1831.
6,	Ἰωάν. Κ. Ἀδὰμ	Μασσακουσέτη	1825—1829	1767	1848.
7,	Ἀνδρέας Ἰάξων	Τεννεσίη	1829—1837	1767	1845.
8,	Μαρτ. Βὰν Μποῦρεν	Νέα Ὑόρκη	1837—1841	1782	1862.
9,	Γουλ. Ἑρ. Ἅρισον	Ὄχιον	1841ἐπ'1μῆν.	1773	1841.
10,	Ἰωάνης Τάϊλερ	Βιργινία	1841—1845	1790	1862.
11,	Ἰάκωβος Κνὸζ Πόλκ	Τεννεσίη	1845—1849	1795	1849.
12,	Ζαχαρίας Τάϊλορ	Λουϊζιάνα	1849—1850	1784	1850.
13,	Μιλάρδος Φιλμόρης	Νέα Ὑόρκη	1850—1853	1800	
14,	Φραγκλῖνος Πιέρκης	Νέα Ἀσχίρη	1853—1857	1804	
15,	Ἰάκωβος Βουχανὰν	Πεννσυλβανία	1857—1861	1791	1868.
16,	Ἀβρὰμ Λίκολν	Ἰλλινοῒ	1861—1865	1809	1865.
17,	Ἀνδρέας Ἰόνσων	Τεννεσίη	1865—1869	1808	